

להצליח
עם ישראל
ולזכות
שילה סעיד
ומשפחתו
היו

משכך שניקה

יחד מפיצים תורה ומקדישים שם שמיים

הלכות סליחות עמוד 14

"הנה יובן על פי משל למלך, שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו הוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו. ואחר כך בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כי אם ברשות ואף גם זאת המובחרים שבעם יחידי סגולה. וכך הענין על דרך משל בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו יתברך בשדה" (ליקוטי תורה)

10

שבת אחים גם יחד

12

כחות טמירים
והתעוררות באלול

26

תכונות הבעל והאישה!

27

סוד הקסם להשגת
האושר הנכסף בבית

39

להסתכל במעלות החבר

ימים	כניסה יציאה ר"ת		
	18:51*	19:40	20:29
	18:49	19:39	20:27
	18:51	19:41	20:29
ב"ש	18:50	19:40	20:27

*לפי שנת ה'תשפ"א
1531 - 1532

שופטים

האזינו כאילו מוקדש:

מפיץ יקר, ניתן להקדיש אישית את הגיליון. (ראה הסבר בעמוד 2)

אחינו כל בית ישראל הנחוגים בצרה ובשביה העומדים בין בוס ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרחוקה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלא ובזמן קריב, ונאמר אמן.

משכן שילה

אודות

- עמותת 'משכן שילה' פועלת להפצת והעצמת התורה והחסד וזיכוי הרבים ברחבי הארץ, ללא מטרת רווח.
- העמותה חרטה על גדלה עשייה תורנית באהבה ואמונה, בדרך ישראל סבא, לאחדות וקירוב לבבות בית ישראל לאבינו שבשמיים.
- העמותה מנהלת בהכוונת גדולי ישראל ואינה מקיימת במה פוליטית או עסקית.
- התרומות המתקבלות בעמותה מהפצת הגליונות והשתתפות בזיכוי הרבים, מיועדות לכלל פעילויות המוצהרות של העמותה למימוש מטרתה בהפצת והחזקת תורה וחסד ברחבי הארץ.
- בתקופה זו, אנו בהליך מתמשך של גיוס תרומות להקמת המרכז הרוחני - 'משכן שילה', בגן יבנה, שיהיה בעה"מ משכן לשכינה ומגדלור תורני להפצת תורת ה' בעולם.

חזון

"הנה ימים באים נאם ה' והשלחתי רעב בארץ, לא רעב ללחם ולא צמא למים, כי אם לשמע את דברי ה'".
יהא רעוא מן שמיא שזכה לאקמא שכינתא מעפרא, לקדש את שמו יתברך בעולם כולו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, ללא פניות אישיות או מטרת כבוד, על ידי הפצת תורה ומעשים טובים מתוך אחדות אמיתית, אהבת ה' ואהבת ישראל.

לתרומות

- בנק לאומי (10) סניף 932 מס' חשבון: 53090068
- מס' עמותה: 580560803
- לעמותה סעיף 46 לצורכי מס הכנסה.
- ניתן לתרום בכרטיס אשראי.
- קוד מוסד להקמת הרשאה לחיוב חשבון בבנק: 53483
- ניתן לתרום גם דרך 'נדרים פלוס'.
- כתובת למשלוח דואר: ת.ד. 8038 אשדוד, מיקוד: 70800

לקבלת קופת הצדקה של 'משכן שילה' נא ליצור קשר טלפוני.

אפרות אקדסה אישית בעטר האילון:

במקום צ' בעטר ניתן אקדסה הקדשה אישית (בכרטיס יא ס"י מדיניות ממוכנת) אכירורס - 073-2224999 סלחנה 0

פקס: 077-444-8-666

לפניות ולקבלת הגליון במייל: A0732224999@gmail.com

לעילוי נשמת מו"ר הר"ה ג' רבי משומר צוברי זצ"ל מרא דאתרא - גן יבנה נלב"ע ד"ר תשרי התש"פ תנצב"ה

מכתבים למערכת

זיכוי הרבים וגם לזכות בריאותנו, ואנו ראויים מאש השגחה נפלאה בסנין.

בכל פעם שאנו זקוקים לרפואה כל שהיא, אנו מבקשים מאורא העולם שתמאד לנו זכות הפצת "משכן שילה" - מאש זוכים לראות כאה בורא עולם עוזה, ובס"ד יעזור הלאה!

"ישר כח על הכול! ישר כח לכל העוסקים באלאכת הקודש, זוהי אחדות נפלאה וקידוש שם שמים!

מעריכים מאוד

ד.ר.

לכבוד: מערכת משכן שילה!

רציון להודות לכם מטומאקא דליבא על הגליון האחד והאחר "משכן שילה", מלא וגדוש בדברי תורה, הלכה ואוסר, יראת שמים ואידות טובות!

אנו זוכים (ובס"ד נזכה הלאה) להפליא אדי שבוע את הגליון הנפלא והאופלא, ובכך, מעבר לזיכוי הרבים, אנו זוכים לשמח ילדים רבים!

בשבילנו משכן שילה הוא גם ביטוח בריאות!

אנו מבקשים מאורא העולם שבזכות ההוצאה הכספית ובזכות זיכוי הרבים, נהיה בריאים ושלמים. אנו מצפים את הגליונות קודם כל בשביל

לשליחת תגובות/הערות ועוד... a0732224999@gmail.com

זכות כפולה!

תורם יקר!

אשריך שזכית להיות ממצידי הרבים!!!
מה צפון לך ומה טמון לך, אין העין יכולה לראות, ולא האוזן יכולה לשמוע... כדכתיב: "עין לא ראתה א-להים וזולתך יעשה למחפה לוי".

בתרומתך הנדיבה לעמותה ובשתתפותך בהפצת גליונות משכן שילה לזיכוי הרבים הנך שותף בכלל פעילויות העמותה ברחבי הארץ

לנצח נצחים!

קרא להקמת הבניין - בית המדרש 'משכן שילה'

החזקת אברכים

אלפי שעות של לימוד תורה

הפצת גליון תורני לזיכוי הרבים

לימוד תורה ופעילויות לתשב"ר

שיעורי תורה

חסד וגמחיים שונים

ועוד חזון למועד בעה"י...

זמני היום

ירושלים	תל אביב	חיפה	באר שבע
ו' אלול - י"ג אלול	ו' אלול - י"ג אלול	ו' אלול - י"ג אלול	ו' אלול - י"ג אלול
4:49	4:55	4:52	4:55
4:57	5:03	4:59	5:02
6:13	6:19	6:13	6:20
8:44	8:48	8:46	8:48
9:23	9:27	9:25	9:27
10:29	10:31	10:30	10:31
12:40	12:41	12:38	12:41
13:13	13:14	13:11	13:14
18:04	18:03	18:04	18:03
19:10	19:08	19:10	19:09
19:25	19:16	19:23	19:14

חברה! לענייני טלית ותפילין ראוי להמוני עד 60 דקות לפני הגן בקיץ ועד 50 דקות לפני הגן בחורף. כמו כן, ראוי להחמייר ולהקדיש כ- 10 דקות לפני זמן השקיעה המופיע בלוח.

פרשת שופטים

הפטרה: "אנכי אנכי"
ו' אלול ה'תשפ"ה
שנה ג' לשמיטה
שנת מעשר עני

השבת הלימוד היומי

בבלי עבודה זרה עג
ירושלמי כתובות סד
משנה זבחים ג, ח
הלכה שו"ע אורח חיים, א
הומנים עפ"י לוח 'אור החיים'

073-222-4-999

טלפון רב קווי

בשבח הענווה וההכנעה והמעביר על מידותיו

"למען ילמדו ליראה את יי אלהיו לשמור את כל דברי התורה הזאת ואת החקים האלה לעשותם. לבלתי רום לבבו מאחיו" (דברים יז, יט-כ).

זהו דבר שאין לו חשיבות, וכך אינם חשובים בעיני עצמם ואינם מתגאים. דווקא אותם אנשים בעלי ענווה, הם אלו שיזכו להיות נכללים בסגולה הנפלאה של המעביר על מידותיו. וההסבר לכך הוא שדווקא כאשר ההעברה על המידות נובעת מתוך ענווה פנימית אמיתית, אזי זוכה האדם לכך שהקב"ה ישא את עונו וימחול לו עליו ויצילו לחיים!!

קרוב ה' לנשברי לב

הגמרא בראש השנה (כז) אומרת שבראש השנה, כמה שאדם יהיה כפוף יותר, כך יותר יועיל לו. ופירש המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין זצ"ל שדרך ההצלחה לזכות בראש השנה, היא לגשת לדין בהכנעה ובשיבון לב, מתוך הכרה אמיתית שאין לנו זכות בדין ואין לנו אלא לבקש את רחמיו, ובזכות כך יעזרוהו ה', כמו שכתוב: "קרוב יי לנשברי לב". כך זוכה למתנת חיים, שהרי לאחר המיתה האדם 'חופשי' מן המצוות, ואינו יכול לקיים המצוות ולא לקבל שכר, אבל כל עוד הוא חי, יכול הוא לזכות להוסיף זכויות ולהשיג מעלות בנפשו.

מנעול מלא חלודה

עזרא הסופר אמר בתפילתו: "אלוהי, בושתי ונכלמתי להרים אלוהי פני אליך!" ואמרו חכמים בגמרא בברכות (יב) שכל העובר עבירה ומתבייש בה - מוחלין לו. ולמדנו מזה שאף על פי שעדיין לא הגיע לשלימות התשובה, מכל מקום אותה הבושה שיש לו מחמת העבירה, היא התרופה לפגם העבירה שעשה. אותה בושה שממלאה את כל ליבו על שפגם בכבודו של מלך מלכי המלכים הקב"ה, היא מכבסת ומטהרת את הפגם שנעשה בעבירה. הרי כבר ביאר לנו הרמב"ם (הלכות תשובה פ"ז): שאחר החטא האדם נעשה מובדל מה' אלוהי ישראל, והיום כשעושה תשובה, הוא שוב דבוק בשכינה!!

וכך אותו אדם שמתבייש בחטאו, על ידי הבושה הוא שוב דבוק בשכינה, ולכן אמר דוד המלך "לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה", שאף שהגיע למצב שפלות שראוי הוא שיבזו אותו, מכל מקום הבושה ושיבון ליבו פותחים לפניו את כל השערים להתקרב ולהידבק בה'.

ואמר הבעל שם טוב שה' כוונות בתפילה הן כמו מפתח שפותח שערים, אבל לפעמים המנעול בשער כבר מלא כל כך בחלודה, והמפתח כבר לא מסוגל לפתוח אותו, אבל ה' לב נשבר הוא כמו דרזן ששובר את המנעולים, וכך, על ידי הענווה וההכנעה והשפלות, נפתחים כל המנעולים וכל השערים ונפלות כל המחיצות בין האדם לה' יתברך!

(ילקוט יוסף)

הרמב"ן כתב שהתורה רמזה בפסוק זה על איסור הגאווה, שהרי המלך הוא ראוי להתרומם ולהתגדל, בהיותו יושב על כיסא המלכות, ובידו המלוכה והשקרה, ולפיכך הוא צריך אזהרה מיוחדת, שיהיה לבבו שפל כלבבות כל אֶחָיו הקטנים ממנו, ואף על פי שמוותר למלך ללכת בקומה זקופה, כדי להטיל מורא מלכות על הבריות, מכל מקום הוא נצטווה שבלבו יחשוב בדרך של ענווה, כי מה הוא כלפי הבורא יתברך, והכול מאיתו, החוכמה והבינה, העושר והכבוד.

ומזה יש ללמוד שאם הזהירה התורה אפילו את המלך היושב בכס המלכות, כל שכן בשאר פשוטי העם, שלא יתגאו ולא יתנשאו איש על אחיו, ולא ירום ליבם.

להיות מעביר על מידותיו

בגמרא בראש השנה (יז) אומר רבא: כל אדם שמעביר על מידותיו (שמוחל על מה שעשו לו ואינו מקפיד), כך גם מן השמיים מעבירים לו על כל פשעיו! ולומדים זאת ממה שכתוב בפסוק של י"ג מידות: "נשא עון ועבר על פשע". למי הקב"ה נושא את העון ומוחל עליו? למי שעובר על פשע!! (היינו למי שמעביר ואינו שומר הקפדה בלבו, על מה שפשע בו חבריו).

ופירש רש"י: אין מידת הדין מדקדקת אחריו, אלא מניחתו והולכת. ומדברי רש"י נראה שאף על פי שעדיין לא נתכפרו לאדם פשעיו, ועדיין חוטא הוא, מכל מקום בזכות שהוא 'מעביר על מידותיו', מידת הדין מניחה לו מעונשו. הרי לנו בזה עצה וסגולה גדולה כיצד לזכות בדין: להיות מעביר על מידותיו.

כיצד רב הונא קם לתחייה

הגמרא מספרת מעשה ברב פפא לבקר את רב הונא בנו של רבי יהושע שחלה, וכשראה את מצבו, העריך שוודאי קרובה מיתתו, ואמר שיכינו לרב הונא תכריכין, אך לבסוף נתרפא רב הונא מאותו חולי וקם לחיים. כשקם רב הונא סיפר שאכן צדק רב פפא, ונגזרה עליו מיתה, אלא שהקב"ה אמר שמכיון שאינו עומד על מידותיו אלא מעביר עליהן, לא ידקדקו אחריו! הרי אנו למדים מכאן שאף לאחר שנגזרה עליו מיתה, וכבר היה במצב של גסיסה, עמדה לזכותו מידה טובה זו להצילו מן הדין, ולהשיבו לחיים.

המפתח שתעמוד לו זכות זו

אכן בגמרא שם מובא שיש לכך תנאי הכרחי, ולומדים אותו מהמשנה הפסוק: "לשאירת נחלתו", שהקב"ה מוחל ונושא עוון דווקא לאותם אלו ששקמים את עצמם כמו שיריים (שאריות), ופירש רש"י בסנהדרין שהם מחשיבים את עצמם כמו שיריים,

תפילה לפני ואחרי הלימוד

לפני לימודו יאמר:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו וא-להי אבותינו, שלא יאירע דבר תקלה על ידי, ולא אפשל בדבר הלכה, וישמחו בי חברי, שלא אמר על טמא טהור ולא על טהור טמא, ולא על מתר אסור ולא על אסור מתר, ולא יפסלו חברי בדבר הלכה ואשמח בהם. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותבונה. גל עיני ואביטה נפלאה מתורתך.

אחר לימודו יאמר:

מודה אני לפניך יי אלהינו וא-להי אבותינו, ששמת חלקי מיושבי בית המדרש. ולא שמת חלקי מיושבי קרנות. שאני משקים והם משקים. אני משקים לדברי תורה והם משקים לדברים בטלים. אני עמל והם עמלים. אני עמל ומקבל שכר והם עמלים ואינם מקבלים שכר. אני רץ והם רצים. אני רץ לחיי העולם הבא, והם רצים לבאר שחת. שנאמר 'ואתה אלהים תורדם לבאר שחת. אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם, ואני אבטח בך'.

תפלה לשלום חילי צה"ל

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב. הוא יברך את כל חילי צבא ההגנה לישראל. אנשי כחות הבטחון וכחות ההצלה. העומדים על משמור ארצנו וערי א-להינו. מגובל הלכנו ועד מדבר מצרים. ומן הים הגדול עד לבוא הערבה ובכל מקום שהם. בבישה באויר ובים. יתן יי את אויבינו הקמים עלינו נגפים לפנינו. הקדוש ברוך הוא ישמר ויציל את חילינו מכל צרה וצוקה, ומכל נגע ומחלה. וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם. ידבר שונאיו ותחיתם. ויעטרם בכתר ישועה ובעטרת נצחון. ויקים בהם הכתוב: 'כי יי אלהיכם הדלך עמכם. להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם' (דברים כד, ו) ואמר: 'אמן'

לוח הודשי

ראשון	שני	שלישי	רביעי	חמישי	שישי	שבת
א ב דראש חודש אלול תחילת אסירת סליחות לאחר חצות לילה (ולסידים) אין אוסרים תחנון	ב	ג	ד	ה	ו	ז שופטים
ח ברכת הלבנה בערב	ט	י	יא	יב	יג	יד כי תצא
טו סוף ברכת הלבנה עד 18:48	טז	יז	יח	יט	כ	כא כי תבא
כב תחילת אסירת סליחות (ולאסובים)	כג	כד	כה	כו	כז	כח נעבים
כט ערב ראש השנה אין אוסרים תחנון						

לוח הודשי

דברי תורה לסעודות

מתורת ה'אור החיים' הקדוש
רבינו חיים בן עמר זצ"ל

שו"ת בהלכה מאת הראשון לציון
מרן הגאון רבינו עובדיה יוסף זצ"ל

לעשות חיים באמת!

יעמים וימלא את הסל. והנה הצדיקים ממלאים את ימיהם בתוכן רוחני ונצחי, שהרי כל ימיהם אינם אלא רצף של עשיית מצוות ולימוד תורה, ונמצא שהם מחיים את ימיהם, כי במעשיהם הטובים הם נותנים חיי נצח לכל יום מימי חייהם, וימיהם אינם הולכים לאבדון. לכן נאמר על אברהם אבינו (בראשית כד, א): "וַאֲבִרְהָם זָקֵן בָּא בְּמִים" - מלמד שהביא את כל ימיו איתו, ואין לו יום מימי חייו שהלך לאיבוד, כי כל ימיו היו מנוצלים עד תום בתורה ובמצוות.

ומשום כך נאמר לגבי המלך שימלא את ימיו בתורה, ובכך ימיו מנוצלים ונחשב לו שהאריך ימים. והיסוד נפלא ומחייב! מחובתנו לנצל את ימינו, למלא אותם בתוכן רוחני, לתת להם קיום ונצח!

"וְהָיָה כְּשֶׁחָתוּ עַל כָּסֵא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לֹא אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה... וְקָרָא בּוֹ בְּלִי יָמֵי חַיָּיו... רָמַעַן יֶאֱרִיךְ יָמָיו עַל מַמְלַכְתּוֹ" (דברים יח, יג).

מצווה על מלך ישראל לקרוא בתורה כל ימי חייו, ובזה הוא יאריך ימים על ממלכתו. ולכאורה מצאנו מלכים שעשו כן ולא האריכו ימים, כמו שלמה המלך, שחי רק 52 שנה!

תשובה נפלאה לכך מצאנו בדברי קודשו של מרן ה'אור החיים' הקדוש זיע"א, שכתב (בראשית כג, א): "כִּי הַצַּדִּיקִים מַחִיִּים אֶת יְמֵיהֶם, וְהַרְשָׁעִים - יְמֵיהֶם מַחִיִּים אוֹתָם!"

ונסביר - כל אדם ואדם עלי אדמות חי כפי שהוקצב לו משמיי, וכל יום מימי חיי האדם הרי הוא כסל ריק, והאדם עצמו הוא המחליט במה

שו"ת בהלכה

שאלה: מי הם החייבים בקריאת שניים מקרא ואחד תרגום?

תשובה: אף על פי שאדם שומע בכל שבת את קריאת הפרשה בציבור, מכל מקום הוא חייב לקרוא בעצמו בכל שבוע את פרשת אותו שבוע, פעמיים את פסוקי המקרא ופעם נוספת את התרגום. על כך אמרו חז"ל: כל המשלים פרשיותיו עם הציבור, מאריך לו ימיו ושנותיו.

וגם תלמיד חכם שעוסק בלימוד של תלמוד ופוסקים בכלל חיוב זה. וכן סומא או אילם או שאינו יודע לקרוא, וישמעו קריאה זו מפי אנשים המחוייבים בדבר, ויוצאים מדין שומע כעונה. אַבְל בימי השבעה אסור בלימוד תורה, ומכל מקום חייב בקריאה זו, ויקראנה בשבת ללא פירוש רש"י (ויש שהתירו בערב שבת למי שדרכו בכך). ויש אומרים שידחה הקריאה לאחר ימי השבעה, ואין נכון לעשות כן.

מתורת ה'בן איש חי'
רבינו יוסף חיים זצ"ל

לא נגלות מה שאתה יודע!

"לֹא יָקוּם עַד אַחֵר בְּאִשׁ כָּלֵךְ עוֹן וְכָלֵךְ חַטָּאת בְּכָל חַטָּא אֲשֶׁר יַחְטָא" (דברים יט, טז).

כתב רבינו הבן איש חי זצ"ל בספרו 'אדרת אליהו' (פרשת תולדות): "אם אדם רשע ובעל עבירות, אינו רוצה לפרסם רשעותו לפניך מחמת הבושה, יותר טוב הוא שגם אתה תעשה את עצמך כאילו אינך יודע ברשעותו, שבזה יש תקווה שלפחות כל זמן שהוא יושב לפניך לא יעשה דבר רע, מאחר שהוא מתבייש ממך. וכן יש תקווה עוד שאם תספר לו בדברים רעים ודרכי מוסר, תוכל להחזירו למוטב מחמת הבושה. אבל אם אתה מפרסם הדבר שאתה מכיר בו, אז הבושה שיש בינך ובינו גם כן תלך, וממילא מזה לא ישמע לקול מורים, ויעשה דברי רשע בגלוי גם לפניך!"

מדברי קודשו למדנו מה הוא "מחנך" גרוע. יש מחנך הסבור שהוא צריך

להוכיח לחניך שהוא יודע את כל מה שהוא עושה בסתר, ובכך הוא רומז לו שהוא לא יצליח לחמוק ממנו לעולם, אבל עליו להבין שאומנם הוא משיג בכך שהחניך מפחד ממנו, אלא שהוא מפסיד כאן משהו חשוב יותר, שמעתה החניך כבר אינו מתבייש ממנו, ועלול הוא לעשות את מעשיו הרעים בגלוי, ללא פחד ובושה.

ולזה רמזה התורה ואמרה: "לֹא יָקוּם עַד

אַחֵר בְּאִשׁ לְכָל עוֹן וְלְכָל חַטָּאת בְּכָל חַטָּא אֲשֶׁר יַחְטָא", כלומר אל תקום ותגלה לאיש שאתה יודע את חטאיו ועוונותיו.

שו"ת בהלכה

שאלה: האם נשים מחוייבות בקריאת שניים מקרא ואחד תרגום?

שאלה: האם מוטל על האב והמלמדים לחנך את הילדים לקריאת שניים מקרא ואחד תרגום?

תשובה: בכלל חיוב האב ללמד את בנו תורה, מצווה לחנכו גם בקריאת שניים מקרא ואחד תרגום בכל שבוע. וכן המלמדים בתלמודי התורה ילקדו את תלמידיהם קריאה בטעמים עוד טרם הגיעם לגיל מצוות, לחנכם בכך, ועליהם תבוא ברכת טוב.

תשובה: נשים פטורות מקריאה זו, והואיל ומצווה זו בכלל מצוות תלמוד תורה, שנאמר בה "וְלִמְדֶתֶם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם" - ולא את בנותיכם, ואישה שרוצה לקרוא תבוא עליה ברכה, שאישה שלומדת תורה יש לה שכר כמי שאינו מצוה ועושה.

תוכן זמ

26..... יום שפתון	43..... ידיד נפש	23..... ברוך א-ל עליון	29..... אשור שירה	27..... אנדלך א-לחי
17..... יוצר מידו	20..... ידידי השכחת	22..... בתי צאי	18..... אשיר לא-ל	47..... אדון עולם
22..... יחיד א-ל דגול	21..... תהלוכה	28..... נוהל יבוא	35..... אשיר לך ארץ חמדה	24..... אל גליל
30..... יחיד דם	46..... י-ה אכסף	18..... דוד יקרא	32..... אשיר לכבוד חברים	39..... א-ל מאד נעלה
39..... יעלה יעלה	19..... י-ה רבון	36..... ואמרתם נח לחי	31..... אשיר שירה וזמרה	34..... א-ל עד לי לעד
16..... יפה ותתק	39..... יהי שלום בחילינו	22..... זהו א-ל ונואלי	31..... אשירה נא	13..... אליך אקרא י-ה
40..... ישמח חתני	33..... יודו לך רעיוני	35..... זקן יושב בשיבה	20..... בזכרי ימים ימימה	33..... אללא אימלאלי
28..... ישמח משה	14..... יודוך רעיוני	13..... חביבי	29..... בן אדם	19..... אעופה אשכונה
12..... כי אשמרה שבת	26..... יום זה מכבד	21..... חיש חיש	37..... בר יוחאי	30..... אערך מהלל גיבי

ה'ה'לכה ת'השבת

מתורת ה'אביר יעקב'

רבינו יעקב אביחצירא זצ"ל

אנהנו בנסיעה!

דברי תורה לסעודות מאת:
הרה"ג שמעון יוחאי יפרח שליט"א

וכל זה מורה ומלמד שהאבות הקדושים הרגישו כגרים וזמניים בעולם הזה, ולא ראו בעולם הזה משכן עיקרי ודירת קבע. כך בדיוק צריך להרגיש כל אדם בעולם הזה, כי עלינו לדעת שהנשמה נחצבה מתחת לכיסא הכבוד אשר נמצא בעולמות העליונים, ושם מקומה האמיתי והקבוע, וכאן בעולם הזה הנשמה נמצאת רק באופן ארעי וזמני. דומים אנו לסוחרים שעזבו את ביתם ואת עירם ויצאו לדרך רחוקה על מנת לעשות עסקים ולסחור בסחורות כדי להרוויח ולהתעשר, וכך אנו יצאנו ממרחקים ובאנו לעולם הזה כדי לאגור תורה ומצוות ומעשים טובים, שמהם נתפרנס לעולם הבא.

"וכי יבא הלוי מאחד שעריך... אשר הוא גר שם" (דברים י. ט).

כתב הצדיק רבי יעקב אביחצירא בספרו 'גנזי המלך': מצאנו בתורה הקדושה שכתבה וציינה לשון של גרות אצל האבות הקדושים, שהרי באברהם אבינו נאמר (בראשית כג, ד): "גר ותושב אנכי עמכם", וביצחק אבינו נאמר (בראשית כו, א): "גר בארץ הזאת", וגם ביעקב אבינו נאמר (בראשית לז, א): "וישב יעקב בארץ מגורי אביו", ואף במשה רבינו נאמר (שמות ב, כב): "גר הייתי בארץ מצרים", וכן גם אמר דוד המלך על עצמו (תהילים קיט, יט): "גר אנכי בארץ", ואף אצל הלוויים משרתי ה' נאמר: "וכי יבא הלוי מאחד שעריך... אשר הוא גר שם".

ע"ת בלילה

שחרית של שבת, ואם לאו ישרים

עד המנחה, ויש אומרים עד סוף יום

שלישי, ויש אומרים עד שמחת תורה, ולא יסמוך על

זה אלא בדוחק גדול, כגון שנאנס ולא קרא בשבת.

יש שנמנעו מלקרוא בליל שבת קריאה זו. **אומנם מי**

שזמנו דחוק רשאי לכתחילה לקרוא בליל שבת, וכן

נהגו רבים מגדולי ישראל.

לדעת רבינו האר"י שאין קוראים מקרא בלילות

החול, מותר לקרוא מקרא עם רש"י.

שאלה: מהו זמן הראוי לקריאת

שניים מקרא ואחד תרגום?

תשובה: לדעת מרן השולחן ערוך, מיום ראשון

בשבע ואילך יכול לכתחילה לקרוא קריאה זו,

ומנהג חסידים ואנשי מעשה כרבינו האר"י **לקרוא**

קריאה זו ביום שישי, מיד לאחר תפילת שחרית.

אך מי ששעתו דחוקה יכול לכתחילה לקרוא כפסק

השולחן ערוך.

ומצווה מהמובחר להשלים הקריאה קודם סעודת

מתורת החסידות

רבינו ה'בעל שם טוב' ותלמידיו זצ"ל

ענווה אמיתית!

בליבך היא הגורמת לך צער ומכאוב, לכן התרופה שלך היא לאמץ את מידת הענווה, כי אם תתהלך במידה זו, הרי שתמיד תהיה שמח בחלקך, ולא תדע עוד צער ועצבות!"

נכנסו דבריו של אותו קבצן לאוזניו של השר, והחליט לפעול בעניין - מהיום הוא והלאה לא היה יושב בתוך מרכבתו ההדורה, אלא היה מתהלך רגלית לאחריה כשהוא מלא ענווה והכנעה. הרגיש האיש כי הכרכרה ההדורה שלו היא מקור גאוותו, ועל כן נמנע מלעלות עליה.

והנה באחד הימים פגש אותו הקבצן הזקן כשהוא מתהלך רגלית אחר מרכבתו. מיד פתח הזקן הקבצן ואמר: "אדוני השר, לא זו הדרך לקנות בה את מידת הענווה, כשמרכבתך נוסעת לפניך, ואתה מתהלך רגלית אחריה ומחזיק טובה לעצמך על כך. הדרך הנכונה היא שתשב במרכבתך ההדורה והמפוארת בענווה ובשפלות, ואז מידת הענווה שלך לא תהיה מן השפה ולחוק, אלא היא תהיה חרות בלבבך, וזו הענווה האמיתית והנכונה!"

"שום תשים עליך מלך... רבבתי רום
לכבו מאחזי" (דברים י. ט-ז).

סיפר רבינו הבעל שם טוב לתלמידיו:

מעשה פשוט גדול וחשוב, שאף על פי שהיה משופע בממון רב ובנכסים מרובים, תמיד היה בעצבות וכל ימיו היה מלא צער ודאגות. כל פגיעה קטנה בכבודו גרמה לו לעוגמת נפש מרובה, וחיייו היו קשים מנשוא.

באחד הימים הגיע אל ביתו של השר

קבצן זקן, וכשראה את פניו העצובות מיד אמר לאותו

השר: "אני אתן לך תרופה ופתרון למצוקתך. דע לך אדוני כי הגאוה שיש

ע"ת בלילה

שאלה: האם יוצאים ידי חובת שניים מקרא ואחד תרגום כשקוראים פירוש רש"י במקום תרגום אונקלוס?

תשובה: יש אומרים שיכול לקרוא שניים מקרא ופעם אחת פירוש רש"י במקום התרגום, ויש חולקים, וירא שמייס יצא דעת שניהם ויקרא שניהם - תרגום ופירוש רש"י.

ואם אין לו פנאי - התרגום עדיף, שהוא ניתן מסיני, ואף מי שאינו מבין יאמר התרגום.

שאלה: מהו סדר הקריאה הראוי?

תשובה: לכתחילה יקרא כל פסוק שתי פעמים, ואת תרגומו, ואם קרא את כל הפרשה וחזר וקראה שנית, ואחר כך קרא את התרגום, יצא ידי חובה.

צריך שיקרא את הפסוקים לפי הסדר, ולא יקדים את המאוחר, ואם קראם שלא כסדרם יש מי שאומר שלא יצא, וראוי לחוש לדבריו.

בסיום הקריאה צריך לחזור ולקרוא את הפסוק האחרון מקרא בלבד, כדי לסיים בפסוק של מקרא.

זמירות

שירי תימן (דיוואן)

57.....	ישקף	56.....	אדון הכל
58.....	לפלה הרמון	59.....	ארבת הדסה
60.....	מי נשקני	58.....	אודה לך
61.....	סעי יונה	59.....	אילת חן
61.....	ספרי תסח	57.....	אם נגעלו
58.....	קריה יפהינה	57.....	אשאל אלקי
60.....	ש-די אקר נא די	61.....	חוס א-לני
56.....	שקע הא-ל	60.....	ידעתי

תשבי צורי לבבי..... 27

שירי שמחות

38-40

שירים לסעודה שלישית:

41-47

שירים חסידיים (לפי א-ב):

48-55

12.....	נגילה הללויה	45.....	כל מקדש
15.....	עורני א-ל חי	35.....	לא-ל מרום
34.....	על אהבתך	24.....	לדוד שיר ומזמור
40.....	עת דודים כלה	38.....	לכבוד חמדת לבבי
27.....	צור משלו אכלנו	24.....	לסוללת שובי רני
25.....	רפא צירי	25.....	מה ידירות
21.....	שלום לבן דודי	15.....	מול א-לי וגדלו
14.....	שמח בני	17.....	מנוחה ושמחה
29.....	תורת אמת נתן לנו	40.....	מקלות עם

"צדק צדק תרדף למען תחיה וירשת את הארץ" (דברים טז, כ)

רבותינו במסכת ראש השנה (ד) אמרו: "האומר סלע זו לצדקה בשביל שיחיו בני ובשביל שאזכה בה לחיי העולם הבא, הרי זה צדיק גמור".

והקטנו שם התוספות: הרי למדנו במסכת אבות (א, א): "אל תהיו כעבדים המשמשים את הרב על מנת לקבל פרס", וכיצד אומרת הגמרא "הרי זה צדיק גמור"?

ואפשר לתרץ: שהגמרא מדברת במי שכבר יצא ידי חובת צדקה ועתה נותן מעבר לחיובו "בשביל שיחיו בני ובשביל שאזכה לחיי העולם הבא", ועליו אומרת הגמרא: "הרי זה צדיק גמור".

רמז לכך מצינו בכתוב: **"צדק צדק תרדף"** - אם תוסיף "צדק" על "צדק", מעבר לחובתך, אזי יכול אתה לתתו **"למען תחיה"**, או למען **"וירשת את הארץ"** - ליכות לחיי הנצח בעולם הבא.

(החיד"א, נחל חסידים)

"ולא תקח שחד" (דברים טז, יט) "אפילו לשפוט צדק" (רש"י).

שואל השפת אמת' (תרל"ה): אם הצדק הוא עם בעל הדין שנותן את השוחד, מה בכך שיהפוך בזכותו?

ומתורץ: שהשוחד מזיק הרבה יותר מאשר הטיית דין חדיפעמית. **השוחד גורם להטיית לב השופט, מקלקל את ליבו הישר ומעוות את כושר שיפוטו גם לטווח ארוך,** וזהו שאמר **"יענר עיני חקמים"**.

(מדשן ביתך)

"ואתה תבער הדם הנקי מקרבך כי תעשה הישר בעיני יי" (דברים כא, ט)

תמהו המפרשים, לשם מה צריכים זקני העיר הקרובה אל החלל כפרה? וכי מה עוו ומה פשעו על שנמצא חלל סמוך לעירם?

ברם רבותינו מספרים (מכות יא) על ההוא שאכלו אריה בריחוק שלוש פרסאות מרבי יהושע בן לוי, "ולא דיבר עימו אליהו הנביא", אפילו שעד אז היה רגיל לדבר עימו.

והטעם כתב הרמב"ן, שאלמלי עשו עבירה דומה לה, לא היה מזדמן שיהרג אדם סמוך למקום מושבם.

על כן הצריכה התורה את זקני העיר להביא כפרה, בהסבירה כי **"ואתה תבער הדם הנקי מקרבך"** - יש ביכולתם למנוע מעשים מעין אלו, וזאת - **"כי תעשה הישר בעיני יי"**. לו היו ישרים בכל דרכיהם, לא היה מזדמן הרג של אדם בקרבתם.

(תכלת מרדכי)

אהבת התורה

הגאון רבי יצחק טוביה וייס זצ"ל בנערותו היה לומד עם תלמידים באופן פרטי, וקיבל על כך כמה פרוטות. ומה עשה הנער הצעיר בפרוטות שקיבל? את רוב הכסף שלח לארץ הקודש לאחיו הגדול רבי דוד יונה מעיר הקודש ירושלים, שמוצבו הכספי היה דחוק, ובחלק מהכסף השתמש לקניית ספרים שהיו נחוצים לו ללימוד, שכן בישיבה לא היה שפע של ספרים. לדוגמה, בכל הישיבה היה רק ריטב"א אחד, ובכל יום היה תור ארוך ללמוד בו, וכאשר מרן זצ"ל הוצרך לעיין בריטב"א, היה צריך להשכים לפנות בוקר ולעייין בו, כי רק אז היה הספר פנוי, וכאשר הצטבר אצלו סכום מספיק, קנה לעצמו ריטב"א.

(ואלה תולדות יצחק)

עין טובה

סיפר אברך שהיה בחתונה, ובמהלכה היו כמה דקות שקטות שבהן הצלם היה פנוי, והצלם שאל אותו באיזו ישיבה הוא למד. אמר לו האברך שהוא למד בישיבת **"קול יעקב"**, אצל הגאון רבי יהודה עדס שליט"א.

אמר לו הצלם: "אספר לך סיפור על ראש הישיבה שלך. בחתונה של אחד מילדי הזמין אותי הרב עדס לצלם. סיכמנו על שכר עבודה של 500 דולר, וכבר בתחילת החתונה הוא הביא לי את הכסף, כדבריו 'כדי שתהיה רגוע'. בסוף החתונה, כאשר עליתי על סולם כדי לצלם כמה תמונות, נפלתי מהסולם ולקחו אותי לבית חולים. בבוקר התקשרה אשתו של הרב עדס לאשתי להתעניין בשלומי, והיא סיפרה לה כי ברוך ה' שלומי טוב, לא נגרמו לי חבלות חמורות בגוף, ומלבד כמה נזקים לאבזירי הצילום יצאתי בסדר מהנפילה.

'כמה הנזק הכספי?' היא שאלה את אשתי, ואשתי משיבה לה כי הנזק הוא כ-500 דולר.

באותו ערב דופק על דלת ביתי אברך ובידו מעטפה והוא אומר לי שהרב עדס שלח לי 500 דולר.

התקשרתי לרב עדס ושאלתי אותו מדוע הרב שלח לי כסף, הרי הוא כבר שילם לי על התמונות.

והרב משיב לי: 'שמע נא ידידי, אתה יודע כמה כסף מוציאים

סיפורי

עובדות
והנהגות

בחתונה כדי שכולם יהיו מרוצים? אני אסביר לך. הרי בעצם היה מספיק לקנות בגדים יפים לחתן ולכלה, לקנות טבעת נישואין ולעשות איזה אירוע קטן ובכך לגמור עם החתונה. אבל הרי מזמינים אנשים, ואם כך צריך אולם וצלם. ומזמינים אוכל, וכל מנה עולה כסף. על כל שולחן צריך להניח פרחים, כדי שיהיה לאורחים נעים, וכמובן לשלם לתזמורת, ולתת 'טיפ' למלצרים שהיו מרוצים. בקיצור, מוציאים עשרות אלפי שקלים בליל החתונה, כדי שכולם יצאו ממנה מרוצים. ועכשיו אמור לי, האם לא שווה לי להוציא עוד 500 דולר, כדי שגם אתה תהיה מרוצה?"

זה נקרא עין טובה - לרצות בטובתו של השני, לשמוח בשמחתו. זו מעלה גבוהה בעבודת ה' יתברך.

(ומתוך האור)

אהבת חסד

ה'מגיד מישורים' רבי שלום שבדון זצ"ל היה מתגורר בשכונה הירושלמית 'שערי חסד'. אחד השכנים של רבי שלום היה רבי דב שיף, והוא מספר: לילה אחד ערב חג השבועות, סיימתי את לימודי בבית הכנסת אחר חצות הלילה. מולי הלך אדם זקן, לבוש סחבות ובגדים קרועים ובלויים. "רבי יהודי", פונה הלה אליי, "אולי אתה יכול לסדר לי מקום ללון בו הלילה?"

השעה הייתה מאוחרת, ולהכניסו לביתי בלי להעיר את כל בני הבית לא יכולתי. למבוכתי, הבטתי אנה ואנה בבתי האפלים של השכונה, כמחפש היכן יש עדיין אור. לשמחתי אצל רבי שלום היה אור. הוא ישב ולמד. אמרתי לאותו אדם אלמוני "תנסה לדפוק אצלו, אם יכניסך ללון אצלו - מוטב, ואם לאו, עדיין אני ממתין לך כאן, ואחפש לך מקום אחר".

האיש נענה לבקשתי ופנה לעבר ביתו של רבי שלום שבדון. חולפת שעה קלה, והלה לא שב. לא התגברתי על סקרנותי, ופסעתי לעבר חלון ביתו של רבי שלום והצצתי פנימה. שפשפתי את עיני ולא האמנתי: רבי שלום מוציא מן המטבח מעדנים ומגדנות, דגים וסלטים, כסעודת שלמה בשעתו, כל אשר עימו בבית, ועורך שולחן לאותו אלמוני. כנראה ערך לפניו את מאכלי החג שבני המשפחה הכינו והביאו אליו.

למחרת בבוקר בתפילת שחרית, נישא אליי אותו זקן ואמר, "תגיד לי, מי הצדיק הזה? דפקתי אצלו בדלת, ומיד הציע לי לאכול ארוחת ערב, וכל פעם שהתנצלתי שאני מטריח אותו, סילסל בקולו הערב: 'אמרו חכמינו זיכרונם לברכה: יותר ממה שבעל הבית עושה עם העני, העני עושה עם בעל הבית'. אחר כך סידר לי מצעים, מיטה לשינה, הניח ספל ומוגבת לנטילת

סדר ה

שלום עליכם מלאכי השדת. מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: **בזיכרון** שלום מלאכי השלום. מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: **ברבנו** שלום מלאכי השלום. מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: **בשבת** שלום מלאכי השלום. מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: **בצאת** שלום מלאכי השלום. מלאכי עליון. מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: **כי** מלאכי יצאנו לך. לשמך בכל דרכיך: **!!** ישמר צאתך ובואך. מנחת ועד עולם:

הדר"ג
שמעון יוחאי יפרח
שליט"א

הסוס!

"רַק לֹא יִרְבֶּה לוֹ סוּסִים" (דברים יז, טז).

1. **הסוס הוא סמל לגבורה, שנאמר "לא יִבְנוּבֵית הַסּוֹס יִחְפֹּץ".** כמו כן יש בסוס גאווה, וכן כתב **הגר"א** (ישיעה ב ז) שהסוס נקרא, גאה בבהמות, ורמזו לכך מלשון הפסוק: **"כִּי גָאָה גָאָה סוֹס וְרִבְבּוֹ".** כמו כן, ידוע שהסוס שש ושמה **אֵלִי קרב** (רבינו בחיי, בראשית ב, ט).

2. המילה "סוס" בגימטריה היא 126, ווגם המילה "עבדים" היא בגימטריה 126, להורות שהסוס הוא כעבד לאדוניו.

3. הסוסים הלבנים הם חלשים ותשושי כח
ביחס לסוסים שצבעם כהה, ולכן כאשר
האדם מזדקן ונחלש, צבע שערותיו מלבין,
כך הצבע הלבן מורה על חולשה (כלי יקר,
ויקרא יג, ד).

4. **שינת הסוס קצרה ביותר**, ובגמרא (ברכות א) מובא שדוד המלך היה ישן כסוס ולא יותר מכך, ויש כמה דעות על אורך שינת הסוס: **בשערי תשובה** (אורח חיים סי' ד ס"ק י') **כתב בשם הרמ"ע מפאנו** שהוא כשלוש דקות ושליש, אולם **החיד"א** מביא בספרו מחזיק ברכה שזה כחצי שעה.

5. בקריעת ים סוף העניש הקב"ה גם את הסוסים אף על פי שלא עשו מעצמם, שנאמר: "סוס וְרִכְבּוֹ רָמָה בָּיָם", וה' הענישם על שסייעו למצרים לרדוף אחרי בני ישראל. לכן המשיל שלמה המלך ואמר: "לִסְסִיתִי בְּרִכְבִּי פְרָעָה דְּמִיתִיךָ רַעֲיָתִי", וכוונתו - כשם שהסוס נענש על שסייע למצרים, כך היא האישה שתקבל שכר על שסייעה לבעלה לעסוק בתורה.

6. בימיו של יוסף הצדיק היה מקובל ללתתם את העגלה לסוס אחד, ופרעה ההממאי וחידיש שממנו ואילך ירתמו את העגלה לשני סוסים, ובשעה שרדף פרעה אחר בני ישראל חידש שירתמו את העגלות לשלושה סוסים, שנאמר: "וְשָׁלְשָׁם עַל־כֶּלִי" (בני יששכר, מאמרי שבת ב. ה.).

7. דבר נפלא הובא בספר **שער השמים** (מאמר ד, שער א), **שידוע שהסוס מכבד מאוד את אימו**, ומעשה במלך הצפון שהביא סוס עם אימו הסוסה, וכיסה את עיניו של הסוס שלא יראה את אימו, ואז קפץ הסוס מעל אימו ודילג מעליה. אחר כך הסירו מעל עיניו את הכיסוי, והבין שדילג מעל אימו, והלך אותו הסוס להר גבוה והפיל את עצמו ומת.

עֲדִיקִים

למדה
לדעתה

ידיים, ובבוקר לא זו ממני עד שנתן לי סכום הגון להוצאות הדרך, ולא נחה דעתו עד שהכניס באמתחתי צידה לדרך".

(קול חוצב)

יד ה' שמרה עליו

גם בתקופת מחלתו של
הגאון רבי מנחם חשאי זצ"ל
ראינו ניסים גלויים ואת יד ה'
ששמרה עליו, ולמשל למעט
נשירת השיער לא היו לו שום
תופעות לוואי מהטיפולים
כבחילות והקאות ופצעים בפה
ודומה, לא עלינו. ה' ישמרנו.
פעם אחת הרב אופשץ בבית
ההולים לצורך קבלת טיפול
כימותרפי, והניח תפילין של רבינו

תם, ובדיקו ושמטה המחט מיידו והחומר החל לטפסף על היד. בדיקו אז נכנס האח וראה את הנעשה והתחיל לצעוק בכל נכחו: "מדוע אתם לא אומרים?!" ומיד ניתק את כל מערכת החשמל, ושלה לקרוא לפלסטיקאי מאמצע ניתוח כדי לראות מה לעשות עם היד שכבר התחילו להופיע בה שלפוחיות מעוצמת הכווייה. כששאל את הרב: "מדוע אתה לא אמרת כלום, הרי זה כרוך בכאבי תופת, עד שצריך היית לצרוח מכאב?!" ענה לו הרב: "לא הרגשתי כלום, ואין לי שום כאב!" וכל מי שמכיר את החומר של הטיפול הזה, לא עלינו, יודע שמדובר בנס גלוי.

ומועניין כי לפני כמה חודשים, כשחלה בפעם השנייה ואושפז בבית החולים כרמל בחיפה לצורך בדיקת ביופסיה, היו זמני בדיקות אלו בימי ראשון בלבד, וביקש מהאחות להעביר את הבדיקה ליום רביעי. לשאלתה מדוע, ענה לה כי באותו שבוע הוא אמור למלא את מקומו של הגאון רבי שלמה עמאר שליט"א בבית הדין, וכן יש תיקים רבים שצריך לסיים את הטיפול בהם. ענתה לו האחות כי זמן הבדיקה הוא רק ביום ראשון ולא ביום אחר, ולתדהמתם שבמצבו הרפואי הזה רוצה עדיין לנסוע לעבודה, ענה להם: אינני יכול לדחות בגלל מצבי אנשים שמגיעים במיוחד מכל רחבי הארץ.

ובראותם כן שינו עבורו את כל לוח הזמנים, כדי שיוכל להתייצב בבית הדין...

שבוע אחר כך היה כנס דיינים במלון כינר בטבריה, ולשאלתי אם הוא נוסע, אמר לי - את זה אינני צריך לעשות במצבי הזה.

השבת

אֶשֶׁת חִיל מִי יִצְאָה וְרָחַק
מִפְּנֵינִים מִכֹּחַ: כָּטֹחַ בָּהּ לֹב עֲמֵלָה וְשִׁלָּל
לֹא יִחָסֵר: וְגִמְלָתוֹהָ טוֹב וְלֹא יָדַע כֹּל יְמֵי
חַיֶּיהָ: וְדָרְשׁוּ צִמְר וּפְסוּתִים וְתַעֲשֶׂה בַחֲפֶץ
כְּפִי: וְהָיָה כְּאִתּוֹ סוֹחֵר מִמְרוֹחַ בְּתִיא
לְחֻמָּה: וְתִקֵּם עֲוֹן לִילָה וְתִתֵּן טָרֵף לְבֵיתָהּ
וְרָחַק לְעִרְעָרֶיהָ: וְזִמְמוּ שָׂדֶה וְתִקְחֻהוּ מִפְּרִי
כְּפִיָּה נִטְעָה כְּרֶם: חֲגֹרָה בְּעוֹן מִתְנִיָּה

ותאמין ורשומיה: טעמה כי טוב סחרה
לא יכבה בלילה נרה: ידיה שלחה במישור
וכפיה תמכו: פלך: כפה פרשה לעני וידיה
שלחה לאביון: לא תורא לביתה מושלג
כי כל ברת לבש שנים: מורדים עשתה
לה שש וארגמן לבושה: נדע בשערים
בעלה בשבתו עם וקני ארץ: סדיו עשתה
תמכר ותחור טנה למוכני: עז והדר לבושה

ותשוק ליום אחרון: פיה פתחה בחכמה
ותורת חסד על לשונה: צופיה הליכות
ביתה ולחם עצלות לא תאכל: קמו בניה
ויאשרוה בעלה ויהללה: רבות גנות עשו
חיל ואת עליות על כלנה: שקר החן והבל
הימי אשה יראת יי היא תתהלל: תגו לה
מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

מי עזר לאלמנה

בשכונת שערי חסד הייתה חנות מכולת קטנה, כמו של פעם: חדר קטן המכיל מוצרי יסוד, חלב טרי המגיע מדי בוקר, כמה לחמים ולחמניות חמות. בעל המכולת ורעייתו, אף שכבר היו באים בימים, שימשו מנהלי חשבונות, חנוונים ומסדרי המדפים בעת ובעונה אחת...

ביום מן הימים הגיע זמנו של בעל המכולת להיקרא לשיבה של מעלה, והוא הותיר את רעייתו הקשישה כשואי מודאגת בעיקר משאלה אחת: מי יעזור לה לשאת את ארגזי החלב הכבדים ממקום הנחתם על המדרכה אל תוך החנות. להפתעתה הבעיה נפתרה עוד טרם נוצרה, והוא הבחינה כי החלב מונח מדי בוקר בפתח החנות, ובליבה החמיאה למחלק החלב על ההתחשבות וההבנה...

בסוף החודש, כשהגיע מחלק החלב לגבות את שכרו, הודתה לו בוחם על ההתחשבות והמאמץ. אלא שמחלק החלב משך בכתפיו ולא הבין על מה מדובר. "סליחה" - אמר במבוכת מה, "אך אני מניח את החלב באותו מקום כבר 28 שנים. גם בחודש האחרון המשכתי להניח את החלב במקומו המרוחק על המדרכה, ואם כן התודה - אינה לי!"

התפלאה האלמנה מאוד, ולמחרת היום השכימה קום ונעמדה בשעה חמש בבוקר בפינה מרוחקת מהחנות, לראות מיהו הזר המשכים לבוא ולגרור את ארגזי החלב מפנית המדרכה אל פתח החנות. עמדה מרחוק והשקיפה, ולפתע הבחינה ביהודי כמבורג ושפוף קמעא המתקרב למקום, מביט כה וכה לוודא שאיש אינו רואה, ומתחיל לשאת את ארגזי החלב מהמדרכה אל דלת החנות...

כשסיים את מלאכתו, התקרב אליו, ובפה פעור מתדהמה גילתה כי מדובר בלא אחר מגדול הדור והדרו: הגאון רבי שלמה זלמן אוירבך זצ"ל! היא נפעמה ונדמה, ובקושי הצליחה להוציא הגה. "כבוד הרב! תודה! אבל למה? למה הרב כה מטריח עצמו מדי בוקר לשאת את ארגזי החלב הכבדים?"

חי"ך רבי שלמה זלמן כמי שנתפס בקלקלתו, והשיב כמתנצל: "מה זאת אומרת למה? הלא בעלך נפטר, ומי ישא עתה את ארגזי החלב מהמדרכה אל פתח החנות?" - אמר, נשא רגליו ונמלט מהזירה...

(פניני פרשת השבוע)

(עונג שבת)

"שאל את אביך ויהי"

שאלות ותשובות

הגאון רבי בני ציון מוצפי שליט"א

הגאון חכם שלום כהן זצ"ל

חיי עולם וחיי שעה

גדולה כזו חי החסיד של חובת הלבבות, כל התפילה שלו היא ממש "ולעבדו בקל לבבכם", להתחזק באמונה שהכול בידו של הקב"ה. אם כן יש לתמוה ביותר, הרי רב המנונא היה בוודאי גדול יותר מאותו חסיד של חובת הלבבות, וכי רב המנונא שעמד להתפלל לא כיוון בשביל אמונה? והרי רבינו האר"י אומר שלא נזכר אמורא בגמרא, רק אם היה יכול להחיות מתים. והתפילה האמיתית היא לקבל מהתפילה אמונה בה' יתברך, בעבודה שבלב מגיעים לאמונה.

אז איך אומר רבא לרב המנונא שהיה מאריך בתפילתו "עוזב חיי עולם ועוסק בחיי שעה", וכי זה נקרא חיי שעה? אנו מבינים שחיי שעה פירושו של דבר שתהיה לי פרנסה, שיהיה לי מלבוש, אבל הוא - שמתפלל בשביל אמונה - הוא לא מתפלל על הגוף אלא על הנשמה, אז למה קורא לזה חיי שעה?

אפילו תפילה נחשבת 'חיי שעה' לעומת התורה!

מורי ורבותי! הוא רואה בתפילה גם כן 'חיי שעה', לעומת התורה שהיא 'חיי עולם', כי גם אם האדם מתפלל כמו אותו חסיד של חובת הלבבות או כמו רב המנונא, עדיין זה בגדר 'חיי שעה', כיוון שכל העבודה הזאת שייכת רק בעולם הזה. התפילה נקראת "ולעבדו בקל לבבכם", המתפלל נקרא עובד אלוקים, אבל זה שייך רק בעולם הזה. בעולם הבא אין עובד אלוקים, אין עבודה, יש "צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה" (ברכות יז.).

עכשיו נוכל להבין למה תפילה נקראת חיי שעה, כי אחרי הכול, עם ההשגות הגדולות ביותר, אתה נקרא בן העולם הזה, כי אתה נקרא עובד. אבל תורה היא בכלל לא חיי העולם הזה, תורה היא של העולם הבא, תורה זה קודשא בריך הוא, "אורייתא וישראל וקודשא בריך הוא חד הוא" (הזוהר הקדוש פרשת אחרי מות דף עג.). הקב"ה נתן את התורה, מפיו דעת ותבונה, כשאני לומד הלכה - הקב"ה אומר אותה, אני לומד מה שהוא אומר. כשאדם עוסק בתורה, כל העולם הזה שלו. זה נקרא "חיי עולם".

(תורת יעקב)

הגמרא (שבת י.) מספרת שרבא ראה את רב המנונא מאריך בתפילתו. אמר עליו, עוזב חיי עולם ועוסק בחיי שעה. גם התפילה שאתה מתפלל נקראת חיי שעה, מה אתה מאריך, תתפלל רגיל ותשב ללמוד!

עוד מעשה, רבי זירא היה החברותא של רבי ירמיה. רבי זירא סיים להתפלל וישב ללמוד, וראה את רבי ירמיה מאריך. אמר לו, עליך נאמר "מסיר אָזְנו מִשְׁמַע תּוֹרָה גַּם תִּפְלְתּוּ תוֹעֵבָה" (משלי כח, ט). והדברים לא מובנים, הלוא מהי תפילה - "ולעבדו בקל לבבכם" (דברים יא, יג), ודרשו רבותינו (בתענית ב.), "איזוהי עבודה שהיא בלב? זו תפילה", אם כן למה אמר רבא לרב המנונא שתפילתו חיי שעה? אומר רש"י, מפני שמתפללים על חיים של שעה, רפאנו, ברכנו וכו'.

כח התפילה - עד היכן

ה'חובת הלבבות' (שער חשבון הנפש פ"א) מביא שהיה חסיד אחד שבסוף תפילתו היה אומר: ריבונו של עולם, אומנם עמדתי והתפללתי לפניך, וביקשתי בקשות. גלוי וידוע לי שאתה יודע מה שצריך לי, יותר ממה שאני יודע!

לפעמים האדם מתפלל על משהו קטן שכואב לו, והוא לא יודע שהוא חולה במחלה נוראה, ועליה הוא צריך להתפלל. וכמו שהתינוק בוכה, אימו יודעת מה הוא צריך, אפילו שהוא לא אומר לה. לכן אמר אותו חסיד: ריבונו של עולם, אני יודע שאתה יודע יותר טוב ממני מה אני צריך, ומה שעמדתי והתפללתי לפניך זה רק כדי לחנך את עצמי, שאם יש לי משהו לבקש, צריך לבקש אותו רק ממך. לשם כך עמדתי והתפללתי. אבל אתה יודע מה אני צריך, ובשביל זה לא הייתי צריך להתפלל.

וצריך להבין, החסיד הזה שעסוק בתפילתו, וכי זה נקרא עוסק בחיי שעה? הרי הוא לא עמד להתפלל כדי לבקש צרכיו, אלא כדי לחזק את עצמו באמונה, שכל מה שיש לו, הכול מאת הקב"ה, והכול נעשה ממנו, בין שיבקש ובין שלא, הכול ממנו! באמונה

שאלה: חודש אלול הגיע, על מה צריכים להתפלל ולבקש, בפרט בעת רצון חצות לילה ועוד?

תשובה: תתפללו עבור כל מי שעדיין לא זכה לעבוד את ה' יתברך, שייפקחו עיניו ויכיר את מציאות ה' בעולם, וישוב בתשובה.

עבור כל אדם מישראל הנמצא בצרה ובמצוקה שהם יתברך וישעו.

עבור כל ישראל שיכתבו ויחתמו בספר חיים טובים.

עבור אנשי הצבא והבטחון בפרט אותם הנמצאים במקומות מסוכנים, שישובו בשלום אל חיק בני משפחותיהם.

עבור כל יושבי הדרום, הצפון, הערים הגדולות, והישובים שיהיו שמוזרים ומוגנים מכל צד ואויב, ולא תאונה להם שום תאונה או חבלה.

עבור היושבים והמופקדים על שמירת הארץ והדרים בה, שה' יתברך יתן בליבם עצה טובה ונכונה, לקבל את ההחלטות המזרחיות והנכונות לטובת הישוב היהודי בארץ ישראל.

עבור לומדי התורה שיתמידו בלימודם בכל השעות, מתוך נחת ושלווה בחשק רב ובהתמדה גדולה, לטובת העולם כולו.

שאלה: איזו כוונה ראוי לכוון בתפילת שמונה עשרה, כשאומר "מחיה מתים אתה, רב להושיע"?

תשובה: כשאומר "מחיה מתים אתה, רב להושיע", יכוון: רק אתה, ה' יתברך, הוא המחיה מתים בפועל, והגם שהיו נביאים וצדיקים שהחיו מתים, מלחך הם החיו, ואתה הוא שפעלת.

וכשיאמר "מחיה מתים ברחמים רבים", יכוון: אתה מרחם עליהם, שיקומו במלבושיהם ולא עירומים חס ושלום.

גם יכוון כי יקבל ה' את תשובתו, כי הרשע הוא כמת בחייו, ועל ידי התשובה חוזר וחי.

קדוש ליל שבת

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם.

מורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו, וצונו בך, ושבח קדשו באהבה וברצון הנחילנו, זכרון למעשה בראשית, תחלה למקרא קדש, זכר ליציאת מצרים, ושבח קדשו באהבה וברצון הנחילנו:

ברוך אתה יי, מקדש השבת:

(יכוון לקיים מצות עשה דאורייתא של הקידוש, ועל חזון מצווה דרבנן)

יום ראשון: ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל א-להים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויחשב ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה: ויברך א-להים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא א-להים לעשות:

סברי מרנן: לחיים.

ברכת הפנים

לאחר הקידוש, על הפנים לנשק ידי חוריהם, וסוב שואב יצו ידיו על ראשם ויברכם.

יְיָ וְשִׁמְךָ אֱ-לֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנֵשָׁה:

יְיָ וְשִׁמְךָ אֱ-לֹהִים כְּשִׁשְׁתָּה, רְבִיקָה, רַחֵל וְלֵאָה:

יְבָרְכְךָ יי וְשִׁמְרֶךָ:

יֵאָר יי | פָּנָיו אֵלַי וְיַחֲנֶנִּי:

יֵשׂא יי | פָּנָיו אֵלַי, וְיֵשֶׁם לִי שְׁלוֹם:

וְשִׂמּוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵנִי אֲבָרְכֶם.

זקניד ויאמה לדי

הגאון רבי שלמה קורח וצ"ל

שאלות ותשובות

הראש"ל הגאון רבי דוד יוסף שליט"א

שאלה: בעניין זמן תפילת ערבית של ערב שבת, האם אפשר להקדים להתפלל מבעוד יום אחר פלג המנחה? והאם יש לחלק בזה בין מי שרגיל להתפלל ערבית אף בשאר ימות השבוע אחר פלג המנחה, לבין מי שרגיל להתפלל ערבית בשאר ימות השבוע אחר צאת הכוכבים?

תשובה: הנוהגים להתפלל תפילת ערבית בכל יום אחר פלג המנחה, יכולים אף בערב שבת לעשות כן. ואדרבה, בערב שבת עדיף לעשות כן.

ולדעת רבים מרובינו הפוסקים, אפילו אם מקפיד בשאר ימות השבוע שלא להתפלל ערבית אלא אחר צאת הכוכבים, מכל מקום רשאי להקדים בערב שבת להתפלל ערבית מבעוד יום, מחמת שכבר חלה עליו קדושת השבת באותה שעה, ומקבל עליו תוספת שבת. ומכל מקום, אם רגיל תמיד בשאר השבוע להתפלל ערבית אחר צאת הכוכבים, יזהר שלא יתפלל בערב שבת גם מנחה וגם ערבית מבעוד יום אחר פלג המנחה, אלא יקדים להתפלל מנחה קודם פלג המנחה, ויתפלל ערבית אחר פלג המנחה.

ורק אם אף בשאר ימות השבוע מתפלל ערבית קודם צאת הכוכבים, ואינו מקפיד גם להתפלל מנחה קודם פלג המנחה, רשאי לעשות כן גם בערב שבת, ויש לו על מה שיסמוך.

ובמקום שאין השקיעה מתאחרת כל כך בימות הקיץ (כמו בארץ ישראל), ראוי ונכון יותר למי שרגיל תמיד להתפלל ערבית אחר צאת הכוכבים, שבערב שבת יתפלל מנחה ויאמר 'סדר קבלת שבת' מבעוד יום, וימתין עם תפילת ערבית עד אחר צאת הכוכבים.

ומכל מקום, אם יש סיבה ראויה להקדים התפילה מבעוד יום (וכגון שיש לו ילדים קטנים, שאם לא יקדימו הסעודה ילכו לישון בלא קידוש וסעודת שבת כראוי), רשאי להקדים להתפלל ערבית מבעוד יום. וכן נהגו בכמה מקומות בארץ ישראל בימות הקיץ.

אחדות ישראל ובפרט בבית הכנסת

קודם תפילת שחרית צריך לקבל עליו מצות עשה של "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" (שתילי זתים סימן מו סק"א בשם מגן אברהם). וכתב מהרי"ץ בעץ חיים על נוסח "אדון העולמים בעל החרמים" וכו' שהוא ראשי תיבות אהבה, וזו לשונו: ראו הראשונים עליהם השלום לרמוז מצות "וְאַהֲבַת לְרֵעֶךָ כְּמוֹךָ" בראשית התפילה, כדי שיזכה כל אדם להיות לו חלק בכוונות ומצוות שחבירו עושה. ודבר זה מתורתו של רבינו האר"י זלה"ה למדנו, שעל ידי האחדות שיש לאדם עם כל ישראל, הוא כגוף אחד ויש לו חלק עם כל המצוות. ומשום זה הצדיק מכפר על כל הדור על ידי שמצטערים במיתתו, והוא על ידי האחדות שכולם כנפש אחת.

לפי זה הדבר פשוט, כשיש חס ושלום מחלוקת בבית הכנסת, מאבדים את הקשר הרוחני והזכות ההדדית שכל אחד יש לו עם חבריו.

(תפארת שלמה)

הגאון רבי יורם חינאל אברג'ל וצ"ל

אהבת ישראל בחודש אלול

שונאיו, והוא היה שואל מה המצב שלהם, וכשאומרים לו שהמצב שלהם קשה מאוד, ו'אָנִי בְּחֻלּוֹתָם' - כששמעתי שהם חולים, "לבושי שק" - מיד הורדתי את בגדי המלכות ולבשתי שק, "עֲנִיתִי בְּצוּם נֶפְשִׁי וְתַפְלִיתִי עַל־חֵיקִי תָשׁוּב כְּרַעֲיָכָא לִי הַתְּהַלֵּכְתִּי כְּאֶלְיָאָם קָדָר שְׁחוֹתִי".

כתוב במדרש שאבלות על האמא יותר קשה מהאבלות על האבא, קשה מאוד להיפרד מאמא. דוד המלך אומר שהוא היה מתאבל על השונאים האלה כשהיו חולים כמו מי שמתאבל על אימו. וכשראה הקב"ה הנהגה זו, מיד לקח אותו להיות רגל רביעית של המורכבה. הבחירה שה' בחר באדם היא בהתאם להפלת המחיצות.

(בצור ירום)

יצירת האדם בחוכמה נפלאה

כשיוצא האדם מבית הכיסא, יברך "אשר יצר את האדם בחוכמה", לפי שבריות האדם היא בחוכמה נפלאה, שאין רוחו יוצאת ממנו אף על פי שכולו נקבים, ושבת לה' יתברך שיכול להוציא הפסולת מגופו, וגם קשר נשמתו הרוחנית בגופו הגשמי, ומושמר נשמתו בקרבו (שולחן ערוך סימן ו סעיף א).

והנה ברכה זו אינה מתייחסת רק למברך עצמו ואת אשר ניצל באותה שעה להוציא פרשו ומימיו, כי אם על יצירת כל האדם ורפואת כל בשר, הן ישראל והן כל העמים. ואפשר שהכוונה "כל בשר" לאו דווקא לאדם, אלא לכל מי שגופו מבשר, וזה כולל כל בעלי החיים (ועיי' למהרי"ץ בעץ חיים דף ו א).

ושמעותי מפי מור אבי, מרגלא בפיו של מור זקני, גדולה הנאת יציאת מאכלו של אדם, מהנאת כניסתו. ולפיכך ההנאה הזאת היא עצמה רפואה לעצמו, ולכן החתימה "רופא כל" וכו', ובזה מודה לבורא יתברך.

עצה טובה בחודש אלול להסיר את המסכים המבדילים בינינו לקב"ה: מי שיוקדת בליבו אהבת ישראל, זה שובר את כל המחיצות שמפרידות בין האדם לקונו, וכאשר האדם שונא יהודי, כל המחיצות חוזרות.

לכן דוד המלך שבר את כל המחיצות, ויעיד עליו המעשה עם שמעי בן גרא, ועם אבשלום בנו, ואמנון בנו, ויואב בן צרויה, ושבע בן בכרי - הוא אף פעם לא הגיב, כי הוא ידע שאם הוא יקפיד על יהודי, יתרחקו ממנו כל ההארות שהוא השיג באהבת ה'. וכשראה הקב"ה שדוד שבר את כל המחיצות, מיד מינה אותו להיות רגל רביעית של כיסא כבודו יתברך. הוא זה שנבחר מכל אלה שהיו לפניו - משה, אהרן, הסנהדרין וכל הנביאים.

וכל זה מחמת שהייתה בו אהבת ישראל - "וְאָנִי בְּחֻלּוֹתָם לְבוּשֵׁי שֵׁק" (תהילים לה). בכל פעם היו מגישים לו רשימה של אנשים חולים מאוד, הוא היה בודק את השמות ורואה שאלו הם

השבת

קידוש יום שבת

מִזְמוֹר לְדָוִד, רָעִי לֹא אֶחָסֵד: בְּנֹאוֹת דָּשָׁא יְרִבְצִנִי, עַל מִי מִנְחוֹת יִנְהַלְנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבֵב יִנְחֵנִי בְּמִעְגְלֵי צֶדֶק לְמִשְׁן שָׁמוֹ: גַּם כִּי אֶלֶף בְּגִיָּא צִלְמֹנוֹת לֹא אֵיִירָא רָע כִּי אֶתֶּה עֲמִידִי, שְׁבִטְךָ וּמִשְׁעֲנִתְךָ הִמָּוֶה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֶךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן נֶגֶד צַרְרִי, דְּשַׁנֵּת בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי כּוֹסֵי רוּחָה: אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיִּי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאַרְךָ יָמִים:

אם תשיב מושבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי, וקראת לשבת ענג לקדוש יי מקבך, וכבדתו מעשות דרכיך, ממצוא חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והרבתה על במותי ארץ, והאכלתה נחלת יעקב אביך כי פי יי דבר:

ושמרו בני ישראל את השבת, לעשות את השבת לדרתם ברית עולם. בני ובני בני ישראל אות היא לעולם, כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת ונפש על כן ברח יי את יום השבת ויקדשהו:

סברי מרגן (תוספתא) לחיים.

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

עצמות זהדר כותב העמוד

שאלות ותשובות

הגאון רבי אופיר מלכא שליט"א

הגאון רבי שבתי אטון וצ"ר

שבת אחים גם יחד

עלה כל קמשינים פסו פניו חרלים וגדר אבניו נהרסה.

בגמרא (נדרים לח) כתוב "אין הקב"ה משרה שכינתו אלא על גיבור ועשיר וחכם", ולמדו את זה ממשנה רבינו שהיה כזה. מה זה גיבור? כתוב (אבות ד, א), "איזהו גיבור? הכובש את יצרו". אדם שלפניו שסגר את הגמרא ויצא החוצה, התפלל שיוכל לכבוש את יצרו, אז בוודאי תהיה לו עזרה מן השמיים. אבל אם סגר את הגמרא והלך לרחוב בלא קבלת עול מלכות שמיים, אז ודאי שהוא לא חכם ולא גיבור ולא עשיר.

מצינו במדרש (ויקרא רבה פר' כו, ט) באהרון הכהן שהיה גיבור גם בגופו, שהניף 22 אלף לוויים ביום אחד תנופה לפני ה', מוליך ומביא מעלה ומוריד, ואם כן מוכרח שהוא היה גיבור. תעשו חשבון, כל תנופה היא שני רגעים וחצי, וכך כל ימי חייו הוא הניף את התנופה הזאת. אם הוא לא היה גיבור, הוא לא היה יכול להניף אותם. ואומנם זהו גיבור בגופו, אבל המשנה אומרת "איזהו גיבור הכובש את יצרו", שהוא הגיבור האמיתי.

גם משה רבינו היה גיבור ברוחו, גיבור בנשמתו, שהרי כשבא משה רבינו להקים את המשכן, לא היה יכול להקים אותו לבדו, עד שהקב"ה אמר לו: אתה תשים ידך והמשכן יעמוד מאליו. ובכל זאת הקב"ה קרא את ההקמה על שמו, שנאמר "וַיִּקַּם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁכָּן" (שמות מ, יח), וכי משה רבינו הקים את המשכן? הרי לא היה בכחו להקימו! אלא בכל זאת נקרא על שמו, מפני שהוא עשה את כל המאמצים בנפשו וגופו, ולכן אף על פי שהקב"ה עזר לו נקרא על שמו. משה ואהרן הם הגיבורים, ומהם הגמרא לומדת שהחכם צריך להיות גיבור.

כשהאדם יוצא מהישיבה החוצה, הוא צריך להיות גיבור. הרי אם בתוך הישיבה צריך להיות גיבור כדי שלא יבואו לו כל מיני פיתויים, כל שכן שבזמן שהוא יוצא החוצה הוא צריך להיות גיבור הכובש את יצרו, ולהישמר שמירה מעולה.

(דורשי תורה)

"הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד" (תהילים קלג, א), מה טוב ומה נעים - שני דברים, שבת אחים גם יחד, 'אחים' - כולנו אחים, כולנו לומדי תורה בעזרת ה', וכולנו משתדלים לעסוק בתורה, לעמוד בתורה, ללמוד וללמד לשמור ולעשות את כל דברי תלמוד תורתך באהבה.

הסכנה הגדולה - עצלות

עיקר הפחד שיש הוא מפני העצלות. עצלות של אחד יכולה לסחוף ולהזיק לכמה וכמה בחורים. כתוב "עַד מָתַי עָצַל תִּשְׁכַּב מָתַי תִּקּוּם מִשְׁנָתְךָ" (משלי ו, ט). שלמה המלך, שעליו נאמר "וַיִּתְּכֶם מִכָּל הָאָדָם" (מלכים א' ה, יא) ודבריו המה רציניים וממלאים את כל מהותנו, מזהיר אותנו ואומר: "עַד מָתַי עָצַל תִּשְׁכַּב", הגיע הזמן לקום להתעורר משנתנו. הרי אם נתבונן נראה שכל הנפילות באות מהעצלות, כל הכישלון הוא בנייתו המחשבה מלימוד התורה וממקום שארבעה כותלי בית המדרש יכולים להעיד על בני התורה שעסקו בתורה במסירות נפש.

מה עלינו לעשות? יש לנו לחשוש רק מעצלות שהיא מסוכנת, ויכולה להוריד אותנו ממעמדנו הגדול שהיה לנו עד עכשיו בישיבה. "עַל שְׁדָה אִישׁ עָבְרָתִי וְעַל כָּרֶם אָדָם חָסַר לִבִּי, וְהִנֵּה עָלָה כָּלֹ קִמְשִׁינִים פָּסוּ פָּנָיו חָרְלִים וְגָדָר אֲבָנָיו נִהְרָסָה..." (שם כד, ל-לא), שלמה המלך שמעו שיש אדם עצל. הוא לא יושב בבית, אלא "עָבְרָתִי", אני רוצה לראות מה התוצאה והנזק של העצלות שלו; "וְהִנֵּה עָלָה כָּלֹ קִמְשִׁינִים פָּסוּ פָּנָיו חָרְלִים וְגָדָר אֲבָנָיו נִהְרָסָה". כך זה כל מי שהוא פונה מן התורה ועובר לדברים אחרים שאין בהם ממש, אך הוא חושב שיש בהם ממש. זה מבלבל אותו, והוא מתעצל לחזור לישיבה באותה מגמה וחשק, באותה התלהבות של תורה, באותה קדושה של תורה, בבחינת מה שאמר שלמה המלך, "עַל שְׁדָה אִישׁ עָבְרָתִי וְעַל כָּרֶם אָדָם חָסַר לִבִּי, וְהִנֵּה עָלָה כָּלֹ קִמְשִׁינִים פָּסוּ פָּנָיו חָרְלִים וְגָדָר אֲבָנָיו נִהְרָסָה".

שאלה: מהי ברכתם של הפפאים, החצילים והפסיפלורה? ומדוע? תשובה: הפפאים וכן החצילים גדלים על גזע עץ הנשאר כמה שנים, ומוציא פירות בכל שנה. ומהשנה הראשונה הגזע אומנם עבה אך חלול, וברכתו "בורא פרי האדמה" באופן ודאי, ואין בהם דין ערלה. והמברך "בורא פרי העץ" לא יצא אף בדיעבד, ויאמר מיד 'ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד' ויברך בורא פרי האדמה.

וכמה סיבות נאמרו בזה:

- שמוציאים פירות בתוך השנה הראשונה מזריעת הגרעין, וזו תכונה של ירק ולא של עץ (ואף בארץ ישראל תכונת הפפאים כן, שנותן פירות בתוך שנה לנטיעתו, וכפי שכתב הרמ"ג שניאור זלמן רווח שליט"א והביאו בחזון עובדיה, שעשו ניסיון לבדיקה במאה עצי פרי הפפאים בארץ ישראל, ולאחר שמונה חודשים מנטיעתם גדלו הפירות).
- שהגזע חלול, וכך דרכו של ירק ולא של עץ.
- דרכו של עץ להיות הולך ומשיב בהוצאת הפירות, ואילו בחצילים זה הפוך - בשנה הראשונה הם טעימים מאוד, בשנה השנייה קצת מרים ובשנה השלישית מרים מאוד (ולאחר שלוש שנים מתייבש עץ החצילים לגמרי), וזה מורה שהוא ירק ולא עץ (סימן זה ישנו רק בחצילים. וכתב הרב פעלים בשם החסד לאברהם ששאל לתלמידיו מרן הבית יוסף ותלמידו מהר"ח, ואמרו שראו את הגאונים הנזכרים אוכלים חצילים [תוך שלוש שנים, שהרי אחר כך מתייבש העץ] ומברכים בורא פרי האדמה, ואמרו שהוא מין ירק לפי שמוציא פירות תוך שנתו. וכמוכן נהגו כן בתורת ודאי, שהרי ספק ערלה בארץ ישראל אסור. וגם בבית יוסף כתב בשם תשובת הגאונים שעל חצילים ושומשומים יש לברך בורא פרי האדמה, רק שהשווה אותם לבננות, ולנזכר לעיל החצילים עדיף טפי מהבננות וכמבואר).
- עץ החצילים אינו מתקיים יותר משלוש שנים וזה סימן שאינו עץ, שהרי התורה אמרה שלוש שנים לא יאכל ובשנה הרביעית יאכל. עץ הפסיפלורה דומה בתכונותיו לחצילים ולפפאים, ולכן ברכתו בורא פרי האדמה.

סדר הדר

תפלה להצלתה מרבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל, לאומרה במוצאי שבת שלוש פעמים:

א- לוי אברהם. א- לוי יצחק וא- לוי יעקב. סמך והצל את שמיך ישראל אחיכי מכל רב. לטען שם תולדתך, הנה שפת קדש הארבעה עשרה. ויהי רצון מלפניך, שיבא עלינו השבוע הקב לאמונה שלמה, לאמונת חכמים, לאהבת חברים, לדבקות הבורא ברוך הוא, להאטין בטדשה עקר עקרים שלך, ובטאקה קרובה במהרה בימינו, ובתחית חטתים, ובנבואת משה רבנו שליח השלום:

רבנו של שלום, אתה הנותן לישע בת, תן כח גם לילדיך ורחמיך חיוביים, להלל שטח ולעבד אותך לבדך, והשבוע הבא, יבוא עלינו לבריות ולטוב, ולהצלחה ולברכה ולחסד, ולבני חיי וטובים, לנו ולכל ישראל, ונאמר אמן:

תהי מנהגו של ישראל

שאלות ותשובות

הגאון רבי אהרון בוטבול שליט"א

שאלה: מכונת פסטה שמוצרת באיטליה ולפי ההוראות אסור להטבילה במים (אף שאין לה גוף חימום), כיצד ניתן להשתמש בה (לענין טבילת כלים)?

תשובה: אפשר להקל לא להטביל את המכונה מטעם פשוט - הפסטה שמכנינים במכונה עדיין אינה ראויה למאכל, שהרי צריך לבשל אותה אחר כך, לכן זה נידון כסכין של שחיטה שמרן בשולחן ערוך כותב שאם משתמש בסכין של שחיטה שקנה מגוי - לא צריך להטביל אותה מכיוון שהבהמה עדיין אינה ראויה לאכילה, כי היא מחוסרת ביטול. אכן הרמ"א חולק ולכן לפי האשכנזים יש קצת בעיה, אך לספרדים אפשר להקל.

שאלה: האם אומרים ברכת 'מעין שבע' במלונות ובאולמות שאינם מיועדים רק לתפילה?

תשובה: בשום פנים ואופן. רק אם זהו אולם קבוע לתפילה.

שאלה: מה הדין כשנכנס ריח רע לתוך בית הכנסת באמצע התפילה?

תשובה: מרן השולחן ערוך אומר: ריח שיש לו עיקר - לא מועיל לסלק את הריח, כי יש לו עיקר ואסור להתפלל שם אפילו אם כבר לא מריח, אך ריח שאין לו עיקר - מותר להתפלל אם מסלק את הריח. ה'כף החיים' מספר שבתקופתו לא הייתה מערכת ביוב מסודרת אלא השפכים היו זורמים כמו אצל הערבים בחוץ, ולפעמים הריח היה נכנס לבית הכנסת 'שושנים לדוד' שהיה מתפלל בו. לכן היו לוקחים נייר ושורפים אותו בגפרור, והריח החרוף של השריפה היה מנטרל את הריח שמגיע מבחוץ, וכתב שזה מותר מכיוון שהביוב נמצא ברחוב ולגבי בית הכנסת נחשב כריח שאין לו עיקר, אך אם העיקר היה בתוך בית הכנסת - לא היה עוזר לנטרל את הריח.

הגאון רבי גדליה אייזמן זצ"ל

שלא לפרוש מכלל ישראל

הציבור ואינו מצטער עם הציבור, הרי כלל ישראל לובש קדרות, סובל צרות והולך שחוח מלחץ הסבל הזה, הייתכן שאדם זה יפרוש מן הציבור ולא יהיה נושא בעול בצרתם?! חז"ל ממשיכים ושואלים: "מי מעיד בו". וצריך ביאור מה המיוחד כאן שחז"ל שואלים שאלה זו, הרי זו שאלה כללית בכל המצוות התלויות בלב, מדוע לא נשאל על אמונה "מי מעיד בו"? **התשובה היא** שכאן חז"ל מביעים תמיכה, הרי הכול זועק כשכולם שרויים בצער, המצפון לא נותן, הכול מתקומם, איך ייתכן שלא להצטער עם הציבור?! ועל זה באים חז"ל ואומרים - מי מעיד בו?! מי לא? מאבני ביתו ועד נשמתו, הרי כל האיברים מתקוממים נגד האדם הלזה, ואף אבני ביתו - "אֶבֶן מְקִיר תִּזְעַק" (חבקוק ב, יא), איזה עוול הוא זה, והנשמה מתקוממת נגדו.

(מוסר בגדלות)

הגאון רבי מנחם מנדל שניאורסון זצ"ל - הרבי מחב"ד

מדוע אין לדאוג על העתיד?

"התהלך עימו בתמימות" - עדיין לא ישיג את התועלת של ידיעת העתידות שבאה על ידי ה"תועבות" האמורות. לכן ממשיך רש"י: "ולא תחקור אחר העתידות", שאכן הציווי "התהלך עימו בתמימות" כולל את זה שלא יחקור כלל מה יקרה בעתיד.

ואם ישאל האדם, מאחר שלא יחקור אחר העתידות הרי יהיה בדאגה תמידית מה ילד יום, לכן ממשיך רש"י: "אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות", כלומר שהליכה בתמימות עם ה' כוללת גם לקבל כל מה שיבוא עליו מאת ה', בין לטוב ובין למוטב - במנוחה ובתמימות, וכלשון חז"ל (ברכות ט): "לקבלינהו בשמחה", ואם כן אין מקום לדאגה, כי יש לקבל הכול בתמימות ובשמחה.

(ליקוטי שיחות)

על הפסוק "תמים תהיה עם יי אֱלֹהֶיךָ" מפרש רש"י: התהלך עימו בתמימות, ותצפה לו, ולא תחקור אחר העתידות, אלא כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות.

לכאורה צריך ביאור אריכות לשון רש"י, מניין לרש"י שפירוש תיבות "תמים תהיה" הוא שלא רק שיש "להתהלך עימו בתמימות" אלא גם ש"לא תחקור אחר העתידות" וש"כל מה שיבוא עליך קבל בתמימות"?

ויש לבאר בפשטות: כתוב זה בא בהמשך לאזהרת הכתוב לא לשמוע למעוננים וקוסמים "כי תזעבת יי אֱלֹהֶיךָ פְּלִעֵשָׁה אֲלֶה". ומזה מובן שאפילו אם אכן יאמרו דברי אמת, בכל זאת אוסר הכתוב לשמוע אליהם בגלל היותם "תועבת ה'". וזהו שמסיים הכתוב - "תמים תהיה עם יי אֱלֹהֶיךָ", כלומר שאף שלכאורה יכולה לצמוח תועלת על ידי המעוננים והקוסמים, בכל זאת לא תלך אליהם, אלא "התהלך עימו בתמימות ותצפה לו", ולא תשאל אצל מעוננים וקוסמים.

אך הדבר האמור מעורר שאלה, אם האדם יקיים את הציווי

ההבדלה

סברי מדין. (ועונים: לחיים).

ברוך אתה יי, א-להינו מִלְךְ העוֹלָם, בּוֹרֵא פְּרֵי הַגֶּפֶן:

ברוך אתה יי, א-להינו מִלְךְ העוֹלָם, בּוֹרֵא עֲצֵי (שִׁטִּי) (מיני) בְּשָׁמִים:

ברוך אתה יי, א-להינו מִלְךְ העוֹלָם, בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ:

ברוך אתה יי, א-להינו מִלְךְ העוֹלָם, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וּבֵין אֹרֶךְ חַיִּים וּבֵין יִשְׂרָאֵל לְעַמִּים וּבֵין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשִׁשֶּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה.

ברוך אתה יי, הַמְבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל:

מוס' ישועות אשא. ובשם יי אקרא:

אנא יי הושיעה נא (פעמיים).

אנא יי הצליחה נא (פעמיים).

הצליחנו. הצליח דרכינו. הצליח למודינו. ושלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשה ידיו. כדקתיב: וישא ברכה מאת יי. וצדקה מא-להי ישועה: ליהודים היתה אורה ושמחה. וששן ויקר: וקתיב: ויהי דוד לכל דרכיו משכיל. ויי עמו: כן יהיה עמנו תמיד:

שיעור תורה לשבת

אוספת ללא חשבון...
הנמלה רצה כל הזמן.
מה שייך לבוא לאדם
בטענות: "למה אתה
לא כמו הנמלה?"

גם בנו טמונים כחות אדירים

ושנית, צריך להבין, מי טבע בנמלה את הכח המושונה הזה? הרי הקדוש ברוך הוא טבע בנמלה את הכח הבלתי הגיוני הזה להכין לעצמה מזון בלי סוף. למה הקדוש ברוך הוא טבע בה את הכח הזה? בשביל מה? הרי אין שום דבר שהקדוש ברוך הוא עושה לבטלה. **מכאן אנחנו חייבים להגיע למסקנה שאם שלמה המלך אומר שאנחנו חייבים ללמוד מהנמלה, בהכרח גם לנו יש את הכחות האלה.** אילו לא היו לנו את הכחות האלה, שלמה המלך לא היה אומר: "לך אל נמלה עצל". בהכרח, אם שולחים אותנו לנמלה ללמוד ממנה, יש לנו את כחות הזריזות שלה. אלא מה? אנחנו לא מרגישים. זהו מה ששלמה המלך גילה לנו: **"בן אדם, אין לך מושג אילו כחות אדירים יש בנפש שלך."**

משל המכונית וההילוכים

אולי ניתן משל פשוט. נתאר לעצמנו אדם שזכה בפנס בכמה מיליוני דולרים. קודם כול הוא החליט לקנות מכונית משוכללת. הוא נכנס לסוכנות של מכוניות, מבקש לקנות לעצמו את המכונית המפוארת ביותר, המהירה ביותר. אומרים לו: "יש מכונית כזאת. מכונית כזאת עולה 200 אלף דולר. מכונית שיכולה להגיע ל-300 קמ"ש". הוא נכנס למכונית, המכונית לא עוברת את ה-20 קמ"ש. הוא חוזר במהרה לסוכנות הרכב, אומר: "רימיתם אותי!" אומרים לו: "אדוני, לא רימינו אותך. בוא נראה איך אתה נוהג". מתברר שהיהודי הזה נמצא בהילוך הראשון. הוא פשוט לא החליף הילוך.

נראה עכשיו כמה היא מכינה. והיא הולכת ומכנסת בקיץ כל מה שמוצאת, כי בקיץ היא אוספת את התבואה לזמן החורף, והיא ממלאה את המחסנים שלה בחיטים, שעורים ועדשים. כמה היא מכינה? לא נאמר כאן במדרש, אבל המדרש מביא פה בשם רבי תנחומא. אמר רבי תנחומא **שכל חייה אינה אלא חיטה ומחצה.** ורבי תנחומא מוסיף: למה היא מכינה כל כך הרבה? היא הרי יודעת שהיא לא מסוגלת לאכול יותר מחיטה ומחצה!

"שהיא אמרה: שמה יגזור עליי הקדוש ברוך הוא חיים, ויהיה לי מוכן לאכול." מי יודע, אולי יקרה לי גם והקדוש ברוך הוא ייתן לי חיים יותר מוחצי שנה. אז היא צריכה להכין.

אמר רבי שמעון בר יוחאי: "מעשה היה, ומצאו בבור שלה" - היא הייתה כמובן נמלה מיוחדת - "שלוש מאות כור". וזה הכול בגלל האפשרות שהקדוש ברוך הוא יאריך לה את ימיה. גם אם הוא יאריך לה את ימיה, אם היא מסוגלת בחצי שנה לאכול חיטה ומחצה, כמה זמן היא תצטרך לחיות כדי לגמור "שלוש מאות כור"? זה סיפור של מיליוני שנים. והיא מכינה. מי יודע, אולי הקדוש ברוך הוא ייתן לה שנים בלי סוף. היא מכינה. ולכן אמר שלמה: "לך אל נמלה עצל, ראה דרכיה וחקם" - **אף אתם תלמדו מהנמלה והתקינו לכם מצוות מן העולם הזה לעולם הבא.** הנמלה, אף שאין לה שום סיכוי הגיוני להאריך ימים, עם כל זה היא חוששת שמה לא יהיה לה מה לאכול אם הקדוש ברוך הוא יעשה לה נס ויאריך את ימיה. ולכן היא מכינה. כמה? בלי גבול. היא מכינה בחצי שנה מזון לאינסוף שנים. ואנחנו מְצַוִּים ללמוד ממנה.

האם ניתן ללמוד מפעולה טבעית?

ואני לא מבין. מה פירוש ששולחים אותנו לנמלה ואומרים לנו: לכו תלמדו מהנמלה איך צריכים להיות זריזים? מה שייך ללמוד מהנמלה? האם לנמלה יש כח בחירת? זה הטבע של הנמלה, שהיא

הרה"ג יעקב מאיר זונגפלד שליט"א
נערך מתוך שיעור

כחות טמירים והתעוררות בא"ל

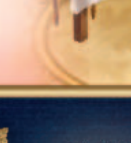
"לך-אל-נמלה עצל ראה דרכיה וחקם"

בפרשת השבוע, פרשת שופטים, על הפסוק הראשון: "שפטים ושטרים תתן לך בכל שעריך אשר יי אלהיך נתן לך לשבטיך ושפטו את העם משפט צדק" (דברים טז, יח),

אומר המדרש: "זהו שאמר הכתוב: 'לך אל נמלה עצל, ראה דרכיה וחקם, אשר אין לה קצין שטר ומשל. תכין בקצין לחמה, אגרה בקציר מאכלה'". את הפסוק הזה אומר שלמה המלך במשלי. והמדרש על הפסוק של "שופטים ושטרים" מפנה אותנו לפסוק של "לך-אל-נמלה עצל", והוא עושה הקבלה לנמלה, שעליה אומר שלמה המלך: **"אשר אין לה קצין שטר ומשל". היא עושה את כל מה שהיא עושה ללא שטר, ללא מושל. אין לה שום כפייה חיצונית.** אנחנו לעומת זאת זקוקים לשוטרים, לשופטים. ואחרי ככלות הכול, עם השופטים, עם השוטרים, המצב עדיין לא משביע רצון.

מה מיוחד בנמלה שממנה נלמד?

אומר המדרש: "מה ראה שלמה המלך ללמד לעצל מן הנמלה?" מהו המיוחד במעשה הנמלה עד ששלמה המלך אומר שהיא כביכול צריכה ללמד אותנו? אומר המדרש כך: "הנמלה הזאת אינה חיה אלא שישה חודשים". לא שכל נמלה חיה שישה חודשים, אלא זהו המוקסימום. כמה היא מסוגלת לאכול בחצי שנה? אומר המדרש: "וכל מאכלה אינה אלא חיטה ומחצה". זאת אומרת, גם אם אותה נמלה תחיה חצי שנה חיים מלאים ותאכל את כל הארוחות כסדרן, לכל היותר היא תאכל חיטה ומחצה.

זמירות לשבת

רחמן חוס על עם לא אלקן.
ושלח להם ציר נאמן, ובשר עם סגלה:
נגילה הללויה וכו'.
חוק זכור ורע יצחק. וקבצם מפרחק.
ונסדר שיר ותהלה:
נגילה הללויה וכו'.

נגילה הללויה וכו'.
כא זמן הנאלה.
א-ש-די קבין נדחי ירדתי.
וגרש משנאי, נפשי בהם נעלה:
נגילה הללויה וכו'.
שלח לי בן ישרי גואלי.
ובנה לי בית היכלי, בארובי עשה קלה:
נגילה הללויה וכו'.

כי אשמרה שבת א-י ושמרני,
אות היא לעדמי עד בינו וביני.

אסור מצא חפץ עשות דרכים, גם מלך ברוך דברי צרכים.
דברי סתורה או דברי מלכים, אהנה בתורת א-י ותחכמני:
בו אמצא תמיד נוח לנפשי, הנה לדור ראשון נתן קדושי.
מופת בתת להם משנה בששי, ככה בכל ששי וכל מונו:
רשם ברת א-י חק אל סגנו, בו לעד להם תמיד לפניו.
על בן להתענות בו על פי נבוניו, אסור לבד מיום פסח עוני:
הוא יום מקבד הוא יום תענוגים, להם וזין טוב בשר ודגים.
השמים בו הם שמחה משיגים. כי יום שמחות הוא ותשמחני:
מחל מלאכה בו סופו להקריט, על בן אכנס בו לבי בבחורית.
אתפלה לא-י ערבות ושהירות, מוסף וגם מנחה הוא וענני:

לעילוי נשמת
ויטוריו בן מיסה רבא ז"ל
אינס בת מזל רבא ז"ל
ריימונד אמסלם בת עזיהו ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ר' אשר בן כמיסה ז"ל
לביית חדאד הי"ו
נלב"ע ג' אדר א' ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
רוזה בת שניורה ז"ל
נלב"ע כ"ג שבט ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
משה סגב בן מסעודה ז"ל
ניסים בן עליה
מור יוסף ז"ל
תנצב"ה

משכן שילח

יְהוָה יִשְׁמַר יִשְׂרָאֵל
יְהוָה יִשְׁמַר יִשְׂרָאֵל

13

שיעור הלכה

הרה"ג עידן בן-אפרים שליט"א

הלכות סליחות

סדר העדיפויות לזמן אמירת סליחות

שבת שלום, נמשיך לדבר בהלכות אמירת סליחות. לא כל הזמנים שווים לאמירת הסליחות. יש בזה עדיפויות שונות, ונמנה אותן:

(א) הזמן המובחר ביותר הוא באשמורת הבוקר (כלשון השולחן ערוך והרמ"א תקפ"א, א), מפני שכתוב בגמרא (עבודה זרה ג:) שהקב"ה שט בשמונה עשר אלף עולמות, ובשלוש השעות האחרונות הוא שט בעולם הזה (ספר מנהגים לרבי אייזיק טירנא ע"פ פ"ב) ואז היא עת רצון (מגן אברהם א), והרי הוא קרוב לנו בכל קוראנו אליו (מועד לכל חי י"א, טו). ומשום כך זמן זה עדיף על זמן חצות (ש"ת אגרות משה אורח חיים ב, קה; אשרי האיש יג, ו), בתנאי שגייע לסליחות בזמן ויהיה ערני בתפילה (ראה בסעיף ח).

(ב) שני במעלה הוא זמן חצות הלילה, והוא עדיף על פני אמירת סליחות בשחרית (כן נראה מחזון עובדיה ע"פ ב' אגרות משה שם: הגר"ח קניבסקי זצ"ל), בתנאי שיודע שבבוקר יקום לתפילה כראוי ויקרא קריאת שמע בזמנה, וכן שאין הדבר פוגע בשלום ביתו, או שאשתו פוחדת להישאר לבדה וכדומה (ויש אומרים שעדיף להשכים לאומון בשחרית יותר מאשר לאומון בחצות. ספר הליכות שלמה ע"פ ב' דעת יהודה [שפירא] ס"י תקפ"א: שיח תפילה ע"פ תקטו).

(ג) הזמן השלישי הוא כל זמן תפילת שחרית. **(ד) הזמן הרביעי הוא מחצות היום עד צאת הכוכבים** (ש"ת יחזקאל דעת א, מה; חז"ע ו). אך זמן זה אינו מובחר, ונועד רק למי שאי אפשר לו לומר בזמנים הנ"ל.

(ה) מצאת הכוכבים עד חצות לילה בשום אופן אין לומר סליחות (שער הכוונות ד"ב ע"ד: מג"א תקס"ה, ה), ומקומות שנוהגים לומר סליחות בערבית הוא מנהג רע ומו, ישתקע ולא יאמר, שאין ראוי להזכיר י"ג מידות אלא בעת רצון, וקרוב הדבר להיות מקצץ בנטיעות (ש"ת רבי משה זכות סי' ל, הובא בברכי יוסף תקפ"א, א).

אם נזדמן לבית כנסת שאומרים בו סליחות בזמן זה, יושב וידום ואין בזה משום איסור "לא

תתנודד" (רבי משה זכות שם, הובא בברכ"ב ב), ויותר טוב שיצא משם (חז"ע ח).

אבל כמובן מותר לשמוע קודם חצות הקלטה של סליחות, כדי להתרגל במנגינות הפיזיים (חז"ע כ), או כדי להתעורר בתשובה. והוא הדין בזה בערב שבת אחר חצות או בראש חודש.

שליח ציבור

שליח הציבור בסליחות צריך שיהיה הגון מאוד (ברכ"י תקפ"א, ט) ומרוצה לקהל (רמ"א שם, א), ולא כאותם שמעלים את מי שיש לו קול נעים אף על פי שאינו ראוי מצד מעשיו.

סליחות קודם שבא מניין

כשהגיע שליח הציבור ל"ג מידות הראשונות, ורואים שאין מניין בבית כנסת, ידלגו ויתחילו באמירת "ריכונו של עולם" שקודם הוידו, וימשיכו את הסליחות עד שיבואו עשרה. ואז יחזור שליח הציבור לומר "אל מלך יושב על כיסא רחמים" להשלים את י"ג המידות שדילג עליהן. ואם אין תקווה שיהיה מניין, אז יאמרו את י"ג המידות במקומן עם טעמי המקרא כמי שקורא בתורה (חז"ע ל).

עמידה באמירת "ה' מלך"

השומע ציבור שאומר פסוק "ה' מלך" שבסליחות או בתפילה, צריך לעמוד, אך אינו חייב לאומרו אם הוא עסוק בתפילה, אפילו קודם "ברוך שאמר" (ש"ת יביע אומר ח"ט חא"ח פ"ב, ה).

הבנה

יש לכל אחד מהקהל, ובפרט שליח הציבור, להשתדל לעבור על הסליחות והפיוטים, כדי שידע להגותם כראוי וידע את ביאורם (עיין קיצור שולחן ערוך חז"ע א, לב).

כוונה והכנה

צריך לומר את הסליחות בנחת, במתינות וכוונה (מהר"ש שער אריה, כמובא בברכ"י ד), כמו שכתוב: "תתנוגנים ידבר רש" (חז"ע כ), ויראה עצמו שהוא מזומן לדני לפני מלך המלכים הקב"ה היודע מחשבותיו ומרמותיו, אז ינעץ לבבו הערל (מורה באצבע אות רמד), וייתן אל ליבו לחזור בתשובה שלמה, ולהוסיף מצוות ומעשים טובים למשקל זכויותיו (חז"ע כג).

בתיקוני הזוהר (תיקון

ע) מובא שמי שמשמיע קולו

בצעקה בלא דחילו ורחימו (יראה ואהבה),

עליו נאמר: "וישמע יי ויחר אפו ויתקצר קם אש יי" (במדבר י"א, א). אבל אם הצעקה באה בהכנעה, ביראת ה' ובבכיה, ומתוך כאבו וצערו צועק על מעשיו, עליו נאמר: "צעקו ויי שמע, ומקל צרותם יצילם" (תהילים לד, יח).

וכן מובא במסכת ראש השנה (טז:): אמר רבי יצחק: ארבעה דברים מקרעים גזר דינו של אדם: **צדקה, צעקה, שינוי השם ושינוי מעשה.** צדקה, שנאמר: "וצדקה תציל ממוות" (משלי י, ב). צעקה, שנאמר: "ויצעקו אל יי בצר להם, וממציאותיהם יצילם" (תהילים קו, כח). וכן כתב הרמב"ם (תשובה ב, ד): מדרכי התשובה להיות השב **צועק תמיד לפני ה' בבכי ובתחנונים,** ועושה צדקה כפי כחו. **ובזוהר הקדוש** (שמות כ.) הפליג במעלת צעקה זו, שנקראת **תפילה שלמה ואינה חוזרת ריקם,** ועל ידה נוחל עולם הזה ועולם הבא (חז"ע כ).

עמידה

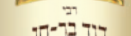
מותר לומר את הסליחות בישיבה, ויעמוד באמירת: "אל מלך", י"ג מידות, וידוי, "ה' מלך" (עיין סידור בית אל, דמ"ג ע"ב אות ד), אם לא שהציבור עומד שאז לא יהיה שונה מהם (מסכת דרך ארץ ד, ד-ה).

תקיעה בשופר

יש נוהגים בסליחות לתקוע בשופר תשר"ת בשעת אמירת י"ג מידות, ובקדיש האחרון לפני "תענו ותתעוררו" תוקעים תשר"ת תשר"ת ותשר"ת (עיין כף החיים תקפ"א, סוף אות יג), ומנהג יפה הוא, ובלבד שלא תהיה מכך הפרעה לשכנים (חז"ע כד), והתוקע יאמר את הי"ג מידות בטעמי המקרא לפני הציבור או לאחריו כי הוא יחיד (כ"ל בסעיף ה). זכורות לנו היטב הסליחות במוצאי שבת בשיעורו השבועי של מרן הרב עובדיה יוסף זצ"ל בבית הכנסת 'היזדים', אשרי עין ראתהו שלאחר השיעור היה עובר לפני התיבה ואומר את כל הסליחות, ללא סומך וסועד. בתחילה היו סוגרים

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

רבי יהודה בן-עלי

זמירות לשבת

שמח בני בְּהַלְלֵךְ לֹא תִקַּח גַּם אֶת שִׁלְךָ,
הַשְׂמֵחָה תִּתִּיד, הַעֲלֹם לִפְנֵיךְ:

הוֹלֵךְ בְּרִגְלֶיךָ, מְנַעֵנֵנֵךְ יָרִיד, עֵינַיִם צוֹפִים לְךָ, הֵלֵב פּוֹעֵם בְּךָ:
הַשְׂמֵחָה תִּתִּיד, הַעֲלֹם לִפְנֵיךְ:

מִי עֲשִׂיר וּמִי שְ�מַח, בְּעוֹלָם הַזֶּה אֹרֶת. לֹא כְחִיל וְלֹא כֶּחַ, הַמְמוֹן וְהִנֵּה לְךָ:
הַשְׂמֵחָה תִּתִּיד, הַעֲלֹם לִפְנֵיךְ:

הַבֶּט וְשֵׂא עֵינֶיךָ, מִי נָתַן לִי-אֵלֶּה לְךָ, גַּם בְּנִים לְשִׁלְחֶךָ.
אִם תִּוָּדֵךְ רַק לְבוֹרְאֶךָ, בֵּן תִּמִּיר וְהִנֵּה לְךָ:
הַשְׂמֵחָה תִּתִּיד, הַעֲלֹם לִפְנֵיךְ:

יִדְוֹךְ רַעֲיוֹנֵי יְיָ רֹעִי, חֵי בְּיוֹם שַׁבָּת קִדְשׁ יוֹם הַשְּׁבִיעִי:
יוֹם אֲשֶׁר בִּלְיִת בּוֹ לֵךְ מֵאֲבֹתֶךָ, אוֹמֵר מִי שְׂרִית עַל כָּל זוֹלָתְךָ.
וּמַעֲשִׂים עֲשִׂיתָ, אֵין לְבֹלְחֶךָ, לִי בֶן אֲמִתֶּךָ חֵיש לְתַרְגִּיעִי:

חֵי בְּיוֹם וְכוּ':
שְׁבִיעִי כְּתֵרֶת רֹאשׁ לְכָל הַמַּנְיִנִים, וְאוֹתוֹ קִדְשֵׁת בְּשִׁבְעוֹת וְשָׁנִים.
חֵיש אֲשֶׁר נִשְׁאֵת לְגֹעַ אֲמוֹנִים, וּפְדֵם מֵאֲסוֹנִים אֶרְחִי וְרַבְעִי:

חֵי בְּיוֹם וְכוּ':
רַצָּה בְּמִנְחָתִי יוֹם זֶה יוֹם מְנוּחָה, וּבְיוֹם עֲבוּדָתִי, הַמָּצָא לִי הַרְוָחָה.
וְהִכֵּן לְשִׁבְתִּי, מִשְׁאֵת וְאֶרְוָחָה, וְשִׁשּׁוֹן וְשִׁמְחָה וְהִנֵּה שְׁעִשְׁעִי:

חֵי בְּיוֹם וְכוּ':
אֶל-עוֹלָם שְׂבִלִי, שַׁבָּת תִּכְוֶנֶה, וְנֶרְךָ בְּחַלּוֹ, שִׁים אוֹר בְּעֶרְנִי.
וְאֵל מִשְׁכַּן שִׁלְחִי, תִּשׁוּב תַּעֲלֶנּוּ, מִתְּרַח עֲנֵנִי, אוֹרִי וְיִשְׁעִי:

חֵי בְּיוֹם וְכוּ':

משכן שילח

לעילוי נשמת

לי"ר פנחס ז"ל בן מרדכי

נלב"ע י"ד כסלו

ה'תשפ"ב

תנצב"ה

לעילוי נשמת

ליאם תקוה ז"ל

בת לינדה הי"ו

נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה

תנצב"ה

לעילוי נשמת

ג'ולי חסד ז"ל

בת ליזה הי"ו

נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה

תנצב"ה

לעילוי נשמת

אסתי בן עמי ז"ל

בת רינת הי"ו

נלב"ע י"א כסלו ה'תשפ"ה

תנצב"ה

לעילוי נשמת

ד"ר רות סייילס

בת סופי ז"ל

נלב"ע כ"ז טבת ה'תשפ"א

תנצב"ה

לשבת למעשה

את החלונות ותוקעים שם בשופרות באמירת "ג מידות, וכעבור כמה שנים הרב הורה להפסיק את התקיעות מפני שנודע לו שיש בכך הפרעה לשכנים הגרים בסמוך. גם כשהרב היה טס במטוס, לא היה מצטרף לתפילה במניין שמארגנים בו, מפני הפרעה וגזל שינה לאחרים (ילקוט יוסף, תפילה סי' צ הערה לה).

שידור חי

השומע בביתו סליחות הנאמרות בציבור דרך רדיו, לוויין או טלפון בשידור חי, יכול לענות "ג מידות, וכן יכול לענות 'אמן' אחר הקדיש של שליח הציבור (חז"ר כא). ונחשב הדבר כאילו מתפלל בציבור, ולא רק בשעה שהציבור מתפללים (ספר ילקוט יוסף, תפילה א, תקפה).

אופן אמירת "ויעבור"

בשעה שאומרים "ויעבור" שוחים מעט, ובתיבת "ויקרא" מגביהים את הראש (בא"ח כי תשא, י ממנהג 'בית אל'). וצריך להפסיק באמירת ה' | ה', על ידי הטעמת הפסק, כי יש סוד גדול בדבר, ומי שאינו עושה כן עונשו גדול (שם, יא).

באמירת ה' ה', מנהג העולם להגביה את הרגליים כפי שעושים בקדושה (בא"ח שם, י ממנהג"א מני, חכם סלמן מוצפי זצ"ל. ארחות ציון ח"ב פ"ט סוף הערה טז: מרן הגר"י זצ"ל כמובא בארחות מרן ח"א י, ג; ולפי זה מה שכתב בחז"ר, לג שאין "צריך" להגביה "אלא" ישר וכו', היינו שאין צריך ודי ליישר, אבל הרשות בידו, וכפי שעשה מעשה רב בקביעות). וכמה מגדולי הפוסקים כתבו שיכופף קומתו קצת בְּשִׁחָיָה (בא"ח שם ממנהג 'בית אל'; כה"ח

קלא, יט: הגר"מ בארחות ציון שם; חז"ר, לג) תוך כדי הגבהת רגליו (כך נראה ממנהג"א מני הנ"ל; ארחות מרן שם; מאמר מורדכי לד, כא).

מעלת י"ג מידות

מעלת י"ג מידות גדולה עד מאוד, ועל הפסוק בפרשת כי תשא: "ויעבור יי על פניו (של משה) ויקרא (י"ג מידות)" (שמות לד, ו), אמרו בגמרא משם רבי יוחנן: אלמלא מקרא כתוב אי אפשר היה לאדם לאומרו מעצמו, כי מלמד שנתעטף הקב"ה כשליח ציבור, והראה לו למשה סדר התפילה, וכך אמר לו: "כל זמן שישראל חוטאים יעשו לפניי כסדר הזה באמירת י"ג מידות ואני מוחל להם". ואמר רב הונא: ברית כרותה לי"ג מידות שאינן חוזרות ריקם, שנאמר (שמות לד, י): "הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ בְּרִית" (ראש השנה יז).

ביאור י"ג מידות

הפוסקים כתבו שאסור לומר י"ג מידות שלא בכוונה (מהר"ש שער אריה, כמובא בברכ"ד ד ושערי תשובה א), ומה שאין י"ג מידות חוזרות ריקם הוא כשמבין פירושן ועיקרן ומתפלל בהן בכוונה (רבינו בחיי שמות לד, ו אלא אם כן היו בידו עבירות שמעכבות), ולכן נבארן:

ה' - המרחם על האדם אף שגלוי לפניו שיחטא. **ה' - המרחם על האדם לאחר שחטא ושב בתשובה** (ר"ה שם). **א"ל - אף זו מידת רחמים כמו השמות הקודמים. רחום - מרחם על האדם ומונע את הצרות לבוא עליו. וְחֲנוּן - חונן את הצועק על הצרה שבאה עליו ומצילו ממנה. אָרַךְ אַפַּיִם - מאריך אפו (כובש את כעסו) ואינו ממחר להיפרע מהרשע שלא שב מיד לאחר חטאו, אלא ממתינ' שיעשה תשובה.**

וְרַב - (ומרבה לעשות) **חֶסֶד - עם אלו שאין בידם הרבה זכויות, ונוהג עימהם לפנים משורת הדין. ואמת - מרבה לעשות דין אמת לעושי רצונו ולשלם להם שכר טוב.**

נָצַר חֶסֶד לְאֻלָּפִים - שומר את החסד שהאדם עושה, ועד אֻלָּפִים דורות מיטיב לזרעו בזכותו. רואים כאן את גודל חיבת הקב"ה לישראל, שבפסוק נאמר: "פָּקֵד עֵוֹן אָבֹת עַל בְּנֵים, עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים, לְשָׁנָאִי. וְעָשָׂה חֶסֶד לְאֻלָּפִים, לְאֹהֲבֵי וּלְשֹׂמְרֵי מִצְוֹתַי" (שמות כ, ה-ו), נמצא שמידה טובה יתרה על מידת פורענות פי חמש מאות, שזו לארבעה דורות, וזו לאלפים (רש"י), והיינו למי שעושה את מצוות ה' מאהבה, ששכרו גדול יותר, אבל העושים מיראה, השכר הוא לאלף דור (דברים ז, ט ורש"י).

נלמד מכאן שזכות האבות שעבדו את ה' מאהבה עומדת לעם ישראל עד עולם, והאבות מצטערים בקבר כשפורענות באה על ישראל (רש"י במדבר כ, טו), ובוודאי זכותם מתעוררת.

נִשָּׂא עֵוֹן - סולח לעבירות שאדם עושה במזיד. **וּפָשַׁע -** סולח לעבירות הנעשות להכעיס כדי למרוד בה'. **וְחַטָּאת -** וסולח לעבירות הנעשות בשגגה. **וְנִקְיָה -** מנקה את העוון לחוזרים בתשובה, אבל למי שאינו שב מחטאיו אינו מכפר לו (יומא פו, רש"י שמות לד, ו-ז ומקרא מפורש).

דקדוק בתפילה

יש להעיר את אוזן שליחי הציבור החרדים לדבר ה', שעליהם להיזהר בכל תפילתם ובמיוחד בקדיש ובקדושה, כשאומרים אותם בניגון לחן מסוים, **לבל יהפכו תיבה שאמירתה מלעיל למלרע, או תיבה שהיא מלרע למלעיל בשביל משקל הנגינה, אלא ישמרו על אמירת התיבות לאומרן כמתכוונת וצביונן.**

כמו כן יש להזהיר **שלא יאריכו יותר מדי בתיבות מסוימות של הקדיש והקדושה** להשלמת משקל הנגינה, כי על ידי כך אותה תיבה מאבדת את משמעותה לרוב האריכות שבה, כל שכן כשמאריך באמצע התיבה בטרם נסתיימה (שורת יביע אומר ח"ז חא"ח ד, ג-ד).

קדיש לאחר הסליחות

המנהג לומר בסיום הסליחות קדיש תַּעֲנֵנוּ וְתַעֲזָרֵנוּ ו"תתקבל צְלוֹתָנָא" (חז"ר כג), ואם היו עשרה בסליחות ויצא אחד מהם, לא יאמרו קדיש (קיצוץ"ע חז"ר א, לו). **יהי רצון שיתקבלו סליחותינו ברצון, אמן.**

רבי יהושע בן לוי
רבי של ירושלים

רבי חיים קמחי
ראש ישיבת אשכנז

רבי אורי בן ברוך
ראש ישיבת ישיבת אשכנז

רבי יצחק שרנא
מחבר ספר

רבי מנחם פריד
ראש ישיבת פריד

רבי משה חי שרנא
מחבר ספר

רבי משה קליערס
ראש ישיבת

זמירות לשבת

עֲזָרְנִי א-לֵי חַי הַחַיִּים, אֶת יִצְחָק הַמַּפְתָּה הַמְּרִיעַ.
מְבַלְתֵּךְ אֵין מוֹשִׁיעַ לְהוֹשִׁיעֵנִי:
וְלִי תִשׁוּבָה חַי פֶּתַח לֵי, כִּי שִׁבְתִּי מִחֲטָאִי וּמַעֲלִי.
אָנָּה צוּרִי, שָׁמַע קוֹלִי,
מִהֵר עֲנֵנִי אוֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי, אֶתְּהָ תִשָּׂא עֲוֹנִי:
סוּר וּמִינֵךְ הַפְּשׁוּטָה, לְקַבֵּל אֶת נִפְשׁ הַמִּתְחַרְטֶה.
וְלֹא תוֹסִיף, תַּחֲטָא, אֶלֶיךָ קוֹנִי.
הִרְחַק נָא מַעֲלִיָּה, הִכְרַת בַּת הַצְּפוּנִי:

מוֹלֵל א-לֵי וְגִדְלוֹ, וְרַעַד גּוֹפִי בָּלֹ.
בְּצֵר לֵי אֶקְרָא לוֹ, וְהָ עוֹזֵר לְקַחְלוֹ, וּבְטוֹב לֵב אֲשִׁיר לוֹ.
וְהָ צוּר עוֹזֵר לְקַחְלוֹ:
וְצֵר לוֹ עוֹלָם וּבְצִלָּמוֹ אֶדָּם, עוֹשִׂים רְצוֹנוֹ בְּאִמָּה בָּלָם.
בְּחֵר בְּנוֹעַ עֲבָדוֹ אֶבְרָהִם, לְקַדְּשׁוֹ לְעַד יְעוֹלָם.
עֲלִיָּתָם פּוֹרֵשׁ צִלּוֹ, וְהוּא עוֹזֵר לְקַחְלוֹ.
שִׁבְחֵנוּ מִי מִנֵּה וּמִי יִדְמֵה לוֹ.
וְהָ א-לֵי עוֹזֵר לְקַחְלוֹ: מוֹלֵל א-לֵי וְגִדְלוֹ וכו'.
צִרֵּי הַשָּׁמַיִם וְאוֹהֲבֵי בְּלָה, וְעַם יִדִּיר עֲלֵה יַעֲלֵה.
א-לֵי נִשְׁרָץ שְׁוֹעָתוֹ עֲנֵה, וּבְכִיֹת עֲנוּנוֹ לְשִׁמְךָ יוֹדֵה.
פֶּתַח וְרוֹמֵם נָא, קְרִיָּה נֶאֱמַנֵה. וְהָ עוֹזֵר לְקַחְלוֹ,
וּבְטוֹב לֵב אֲשִׁיר לוֹ,
וְהָ א-לֵי עוֹזֵר לְקַחְלוֹ: מוֹלֵל א-לֵי וְגִדְלוֹ וכו'.

לעילוי נשמת
משה סולמין
בן **מזל פורטנה** ז"ל
נלב"ו בשבט ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שלמה עוגן
בן **רייזקי וסעידה** ז"ל
נלב"ו י"ב תשרי ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
מורן אסתר סמסון ז"ל
בת **סופיה הי"ו**
נלב"ו ד' סיון ה'תשפ"ב
תנצב"ה

לעילוי נשמת
אלברט חניאל סמסון
בן **יוכבד ז"ל**
נלב"ו ג' תמוז ה'תשפ"ד
תנצב"ה

משכן שילח

מתוך הספרים: שולחן ערוך, חזון עובדיה, הליכות עולם, שרית יביע אומר, שרית יחיה דעת, כי בו שבת, כי בא מועד ואליבא דהלכות

8. הבחור מאיר כהן הי"ו מתלמוד תורה קול יעקב ביתר עילית נסע לשבת לקרוב משפחה בעיר חיפה, ובשבת בצרהיים כשיצאו לטיול הגיעו ליד גני הבהאיים, והיה ספק גדול אם מותר ליהנות מיפויים או שמא זו עבודה זרה ממש. מה כבודו היה משיב לו?
א. מותר ליהנות למראה הגנים ורק לא להיכנס לחדר הטיפלה שלהם.
ב. אסור בכל מצב ליהנות מיפוי זה.
ג. אם אין מי שרואה שהוא מסתכל ונהנה, יש להקל.
ד. תלוי במנהגי העדות.

9. בשבת חתן של בתו של רבי אלון גז הי"ו הביאו מתנות לבנות - בובות קטנות, והיה פולמוס אם מותר להחזיק בובה שלמה, הרי זה כמו עבודה זרה. מה כבודו היה משיב להם?
א. מותר, כיוון שכולם יודעים שאין זו עבודה זרה.
ב. מותר, כיוון שהבובה מתגוללת בעפר, ודבר ביזוי אין עובדים בו עבודה זרה.
ג. מותר, כיוון שאינם עשויים בדרך קבע כמו אנדרטה.
ד. כל התשובות נכונות.

10. דני נכוה בגופו כווייה לא קלה, וברוך ה' לאחר סדרת טיפולים הבריא, אלא שנשארה לו צלקת, ועלה במוחו רעיון - לעשות קעקוע במקום זה בצבע הגוף, כך שלא יהיה ניכר שעשה כתובת קעקע. מה כבודו היה פוסק לו בזה?
א. ראוי שלא לעשותו משום שמתערב בדרכו של הקב"ה.
ב. במקום צורך גדול יש להקל.
ג. אסור.
ד. מותר.

4. הבחור מאיר כהן הי"ו מתלמוד תורה חניכי הישיבות אשדוד קיבל מאדם בתחנת האוטובוס תנ"ך במתנה, וכשהגיע לביתו גילו הוריו שזה ספר תנ"ך של המיסיון והרפורמים, ולא ידע מאיר מה עליו לעשות. מה כבודו היה מורה לו לעשות?
א. לגונזו.
ב. אין איסור ללמוד בו.
ג. אם לא שילם עליו כסף, יש להקל ללמוד ממנו.
ד. לשורפו ולהשמידו מיד.

5. רבי אלחנן כהן שליט"א מבית הכנסת מאור הרשב"י באשדוד נשאל אם מותר לצאת לחו"ל לצורך תפילה בקברות צדיקים. מה כבודו היה משיב לו?
א. אסור.
ב. יש להקל.
ג. אם מדובר בצדיקים מפורסמים, יש להקל.
ד. אם יש הבטחה מהצדיק למי שבא לקברו, יש להקל.

6. רבי חגי כהן שליט"א מכולל אוהל דינה באשדוד שמע מתלמיד אחד התיכונים באשדוד שהם מתכננים נסיעה לאירופה למחנות ההשמדה, ונשאל אם מותר לצאת לחו"ל לצורך דבר כזה. מה כבודו היה משיב לו?
א. המקל יש לו על מי לסמוך.
ב. מותר ללא חשש.
ג. אסור בכל מצב.
ד. אם אבותיו היו בשואה, יש להקל.

7. חיים רודריגז הי"ו, ניצול שואה מבוגר מאוד, שאל בבית ההוראה אם עליו להסיר את הקעקוע שהנאצים קעקעו על ידו. מה כבודו היה משיב לו?
א. אין חובה להסירו, ואם רוצה להסירו רשאי.
ב. אסור לו להסירו משום חובל בעצמו.
ג. חייב להסירו בכל מצב.
ד. אם מכסה אותו בבגדו - אסור להסירו, ואם לאו - מותר.

1. רבי הרצל ששון הלוי הי"ו מנגריית האחים ששון בבאר יעקב הסתפק אם מותר על פי ההלכה לצאת לטיול לחו"ל לצורך נופש שהוא זקוק לו. מה כבודו היה מורה לו בזה?
א. אסור.
ב. יש להקל רק משום שלום בית.
ג. תלוי במנהגי העדות.
ד. יש להקל בזה.

2. הבחור יוסף מיכאלי הי"ו משיבת משכנות התלמוד בפתח תקווה ראה שאחד מבני הבית אופה עוגיות בצורת ירח, ותמה בליבו, הרי אסור לעשות צורת ירח. מה כבודו היה משיב לו בעניין זה?
א. מותר לאפות עוגייה בצורת ירח, אבל בצורת ירח בולטת על העוגייה ראוי להחמיר.
ב. אסור בכל מצב.
ג. כל שנאכל אין בו חשש כלל בכל מצב.
ד. אם העוגייה אינה בצבע לבן ממש כמו הירח, יש להקל.

3. הרה"ג רבי דוד סבאג שליט"א מקהילת בני תורה בית שאן נשאל מבחור מתקרב שעושה התעמלות אם מותר לעשות שכיבות סמיכה על רצפת אבנים, משום איסור השתחויה על אבן משכית. מה כבודו היה פוסק לו בזה?
א. מותר ללא חשש כלל, שאין זה השתחויה.
ב. אסור בכל מצב, שזה ממש השתחויה.
ג. כשפניו נוגעות בקרקע ראוי להניח בד שייהיה הפסק בינו לבין הקרקע.
ד. יש להקל בצנעה ורק באקראי.

תשובות:

א' ב' ג' ד' ה' ו' ז' ח' ט' י' י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט כ' כ"א כ"ב כ"ג כ"ד כ"ה כ"ו כ"ז כ"ח כ"ט ל' ל"א ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה ל"ו ל"ז ל"ח ל"ט מ' מ"א מ"ב מ"ג מ"ד מ"ה מ"ו מ"ז מ"ח מ"ט נ' נ"א נ"ב נ"ג נ"ד נ"ה נ"ו נ"ז נ"ח נ"ט ס' ס"א ס"ב ס"ג ס"ד ס"ה ס"ו ס"ז ס"ח ס"ט ע' ע"א ע"ב ע"ג ע"ד ע"ה ע"ו ע"ז ע"ח ע"ט פ' פ"א פ"ב פ"ג פ"ד פ"ה פ"ו פ"ז פ"ח פ"ט צ' צ"א צ"ב צ"ג צ"ד צ"ה צ"ו צ"ז צ"ח צ"ט ק' ק"א ק"ב ק"ג ק"ד ק"ה ק"ו ק"ז ק"ח ק"ט ר' ר"א ר"ב ר"ג ר"ד ר"ה ר"ו ר"ז ר"ח ר"ט ש' ש"א ש"ב ש"ג ש"ד ש"ה ש"ו ש"ז ש"ח ש"ט ת' ת"א ת"ב ת"ג ת"ד ת"ה ת"ו ת"ז ת"ח ת"ט י" י"א י"ב י"ג י"ד י"ה י"ו י"ז י"ח י"ט י"י י"י"א י"י"ב י"י"ג י"י"ד י"י"ה י"י"ו י"י"ז י"י"ח י"י"ט י"י"י י"י"יא י"י"ב י"י"ג י"י"ד י"י"ה י"י"ו י"י"ז י"י"ח י"י"ט י"י"י

זמירות לשבת

לְבוֹשׁ לְחַמֵּי, תְּמִיד בְּלִחְמֵי, כִּי"ג מִדֹּת תִּרְשׁ הַתּוֹרָה,
קָל וְחֶמֶר כְּשׁוֹרָה, הֶקֶשׁ וְגִדָּה שְׁנוֹה, מְסֻרָה מִפִּי גְבוּרָה,
כָּלֵם עִם פְּרָשִׁים, תּוֹצִיא לְאוּרָה, מִשֶּׁם יוֹצֵאִים אֶרְבֶּעַ נְהִירוֹת,
כָּלֵם אִוְרוֹת, פְּשָׁטִים עִם רְמִזִּים נִדְרָשִׁים, וְסֻדּוֹת נִעְלָמִים:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'
מִת טוֹב דּוֹדֶךָ, אֲחוּתִי כָלֵה, נֶפֶת צוֹק דְּבֶשׂ שִׁפְתֶּךָ,
נָן נִעְלִי לְחֶמֶךָ, רִיחַ טוֹב כְּנֶדְךָ, רִדְדֶךָ יִפִּי עֵינֶיךָ, תִּמְהַ וְלִנְהַךְ,
כָּלֵם עֲמִידוֹ מֵאוּרֶךָ, כִּי אֶרֶךְ יָמִים כִּימֶיךָ, עֶשֶׂר כְּשִׁמְאֶלְךָ,
כִּרְךָ בְּרֹאךְ כִּיכֶךָ וְתִדְרֶךָ, א-ל-הִי הַעֲלֵמִים:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'

יורו משפטיך, האיתנים, תנאי ואמוראי,
גאונים וסבוראי, נרנן בתראי לתיי,
מרבש ואה, גזרות שוות, והלכות פסוקות,
כלם מפי גבורה, זקוקין דגורא,
בקולות וברקים מארקים, וקול משמים:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'
שמות הקדש, כך נעלמים,
אשר הם נבראו עולמים, בצרופים נפלאים,
ותמה בכתובים, תחומים וגם סתומים,
מאירים ומזהירים, בסוד ושרים,
כי תמים הם למוציאיהם, וחי בהם,
אשר יעשה האדם וחי, מידו צור עולמים:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'

יְפֵה וְתַמָּה תּוֹרָה תְּמִידָה הַנִּעְיָמָה
מִי יוֹכֵל לְהַעֲמִיק בְּסוּדָךְ סוּר א-לֵהִים תִּים
אוֹר זִיו וְתִרָה, בּוֹעֵר תּוֹךְ קִרְבִּי,
תְּמִיד וְדָרְשׁוֹ אוֹתָךְ רַבִּים, חֶסֶד וּמִצְוֹת טוֹבִים,
אֵת כָּל לְבוֹת מִלִּיכִים, נֶאֱהָרִים וְגַם נִשְׁגָּבִים,
וּכְפָשִׁים וְצִיָּין, סִלְעִים וְחִרִּים,
חֵן דְּרִיךְ יָרִיו כָּלֵךְ עֵת, תּוֹרַת אִמָּת,
מִפֶּיךָ אֵנִי תִים מִיָּין, סוּר א-לֵהִים תִּים:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'
נִתְעַלָּה כְּגִיל, בְּאֶהָרִים, בְּסוּר נִקְדוֹת עִם תְּהִבוֹת,
כְּתָרִים עִם אוֹתִיוֹת, פְּתוּחוֹת עִם סְתוּמוֹת,
נִעְלָמוֹת סוּדֵם בְּרִמּוֹת, אִוְרוֹת עֲלִיוֹנִים,
טוֹב מִזֶּה וּפְנִינִים, מִעֵין גָּנִים כְּשִׁבְעִים פָּנִים, כָּלֵם חוֹנִים,
חֵן אֵנִי עֶבֶר נִרְצֶעָ לָךְ, קָנָן בְּלֵב שְׁלָם:
יְפֵה וְתַמָּה וְכוּ'

משכן שילה

להצלחה, בריאות
נירון ואסתר אפל
ובני ביתם הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת
רחל כראדי בת מזל הי"ו
ומשפחת כראדי הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת
אורון ונועה כהן הי"ו
ומשפחתו יצחק, איריס,
עידן ומעיין הי"ו

רבי
יהודה לייב איגער
הרב האדמו"ר מוויזניץ

רבי
יהודה לייב איגער
הרב האדמו"ר מוויזניץ

רבי
יצחק סבאג
מחבר 'סבאג' מוסקא

רבי
סבאג
מחבר 'סבאג' מוסקא

רבי
סבאג
מחבר 'סבאג' מוסקא

רבי
שמואל נגרי
הרב של חור וויזניץ

רבי
שמואל נגרי
הרב של חור וויזניץ

12. באיזו תדירות מסתפר מלך?

- א. כל יום.
- ב. פעם בשבוע.
- ג. פעם בשבועיים.
- ד. כל חצי יום.

13. מקום לידת יוכבד, אימו של משה רבינו - היכן היה?

- א. בארץ כנען.
- ב. בארץ מצרים.
- ג. בכניסה לארץ מצרים (בין החומות).
- ד. במדבר.

14. עם מי התחתנה בתיה בת פרעה?

- א. עם חור.
- ב. עם פלג בן יפונה.
- ג. עם יהושע בן נון.
- ד. עם בצלאל בן אורי.

15. בכמה כסף קנה רבן גמליאל לולב למצווה?

- א. ב'10 זוז.
- ב. ב'50 זוז.
- ג. ב'500 זוז.
- ד. ב'1,000 זוז.

16. מי היה כותב ארבע אותיות יחד בארבעה קולמוסים?

- א. בן קמצר.
- ב. בר קמצא.
- ג. בן גנס.
- ד. בן תימא.

תשובות:

1. א (אמא) א' 91

2. א (אמא) א' 91
3. א (אמא) א' 91
4. א (אמא) א' 91
5. א (אמא) א' 91
6. א (אמא) א' 91
7. א (אמא) א' 91
8. א (אמא) א' 91
9. א (אמא) א' 91
10. א (אמא) א' 91
11. א (אמא) א' 91
12. א (אמא) א' 91
13. א (אמא) א' 91
14. א (אמא) א' 91
15. א (אמא) א' 91
16. א (אמא) א' 91

6. כשם שאי אפשר לעולם בלי רוחות...?

- א. כך אי אפשר לו בלי ישראל.
- ב. כך אי אפשר לו בלי מזון.
- ג. כך אי אפשר לו בלי גשמים.
- ד. כך אי אפשר לו ללא עצים.

7. ה' מקדים רפואה למכה...?

- א. לגויים ולא לישראל.
- ב. לישראל וגם לגויים.
- ג. לישראל ולא לגויים.
- ד. לישראל ולחסידי אומות העולם.

8. אם לא מורא ה'...?

- א. אין העולם מתקיים.
- ב. לא נברא בית המקדש.
- ג. לא היה מתן תורה.
- ד. לא התקיימו ישראל בין האומות.

9. למה יש רעידות אדמה בעולם?

- א. בשל הבעת צער ה' על גלות בניו.
- ב. בשל התיישנות האדמה.
- ג. מחורי הנמלים והשרצים.
- ד. בגלל כובד המים שבעולם.

10. כמה זמן ארכה גלות בבל?

- א. 50 שנה.
- ב. 60 שנה.
- ג. 70 שנה.
- ד. 90 שנה.

11. באיזו תדירות מסתפר כהן גדול?

- א. פעם בשבוע.
- ב. פעם ב'30 יום.
- ג. פעם ב'60 יום.
- ד. כל יום.

1. היכן מקיימים מצות עגלה ערופה?

- א. ליד בית הכנסת.
- ב. ליד בניין העירייה.
- ג. ליד נחל איתן.
- ד. בבית המקדש.

2. היכן וכיצד מקיימים מצות שחיטה בעגלה ערופה?

- א. בצוואר מלפנים.
- ב. בצוואר מאחור.
- ג. היכן שרוצה.
- ד. כונסה לכיפה ומתה ברעב.

3. מי היה אוכל את בשר העגלה ערופה?

- א. הכוהנים.
- ב. הלויים.
- ג. קוברה ואסורה בהנאה.
- ד. העניים.

4. כמה אנשים לכל הפחות צריך לעדות כדי להוציא ממון?

- א. 3.
- ב. 2.
- ג. 10.
- ד. 5.

5. כמה ערי מקלט היו לעם ישראל בשביל ההורגים בשגה?

- א. 42.
- ב. 52.
- ג. 6.
- ד. 3.

זמירות לשבת

מנוחה ושמחה אור ליהודים, יום שבתון יום מחמדים.
שומרינו וזוכרינו הקה מעידים, כי לששה כל בראים ועומדים:
שמי שמים ארץ וימים, כל צבא מרום גבורים ורמים.
תנין ואדם וחתול ראמים, כי בן-ה' צור עולמים:
הוא אשר דבר לעם סגלתו, שמור לקדשו מבוא ועד צאתו.
שבת קדש יום חמדתו, כי בו שבת א-י מכל מלאכתו:
במצות שבת א-י יחלצנו, קום קרא אליו וחיש לאמנו.
נשמח כל חי וגם נעריצנו, אבל בשמחה כי כבר רצנו:
במשנה לתם וקדוש רבת, ברוב מסעמים ורוח נדיבה.
יומו קרב טוב המתענגים בה, בביאת גואל לחיי העולם הבא:

חסין בשם הוא, ונאחזו,
כי אין כמיהו, ואין כמפעלו.
תמים ראיהו, כי בשעלו.
מדר מימיהם - צדי ואו ריש.
ושאון גליתם, שין בית ריש:
יוצר מידו וכו':
קום עשה פלא, העלה השבי,
מבית הבליא, אל עיר הצבי.
שם ירעה מלה, זאב עם לביא,
עו ירך תראת - מס הא ריש.
ובאורך נראה, אלה ואו ריש:
יוצר מידו וכו':

יוצר מידו עשר וריש,
אשר לבורו שין יוד ריש:
צור מעוז דלים, באמת שמו,
רוכב גלגלים, מי וקדמו.
מלאכים קלים, רצים לנאומו,
וכל וולתו - שין קוף ריש.
כי אין צור בלתו, אלה חית ריש:
יוצר מידו וכו':

משכן שילה

לרפואת ולהצלחת
אביעד בן שולמית הי"ו
בתוך שאר חולי ישראל

להצלחת

אילן ומיה סגב הי"ו
והילדים: נריה יוסף
ואחיה משה הי"ו

להצלחת

תהילה ואוהד משה
אלגרבלי הי"ו
והילדים: נעמי, יהונתן,
איתמר ויוסף הי"ו

להצלחת

מאיר ואורלי רבא הי"ו
והילדים: נדב, דנה, נטע
עידן ורות לאה
ובתם אריאל הי"ו

להקדשות

ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

סוגיות בידי ממונה דרכי משפט

הרה"ג יונתן סליימ שליט"א

מכרתי, אינו יכול לבטל
המקח שהרי לא פירש דבריו
בשעת המכירה.

וכן בנידון דידן, כיון שלא פירש בשעת הקנייה, יש לומר
שמה שאומר כעת שכל מה שהתכוון לקנות באמת זה
כדי לכבד את אותו יהודי, ולא כאשר משהו אחר קנה
לו כבר עלייה, זה בגדר "דברים שלב" ואינם דברים, לכן
לא יכול לטעון טענה זו.

וכן מי שקנה עלייה לתורה כדי לכבד אדם מסוים,
והתברר שאינו נמצא בבית הכנסת, ובא וטוען "כל מה
שקניתי זה כדי לתת את המצווה לפלוני, וכיון שאינו
כאן אני חוזר ב", אינו יכול לחזור בו ודברים שלב לא
היו דברים. וכך כתב בספר פסקי המשפט (סי' רס"ב).

העולה מהאמור: לא ניתן לבטל את קניית העלייה,
מכיון שדברים שלב אינם דברים.

הרה"ג שלמה בארי שליט"א

כשלא ידע שהיום שבת או לא ידע שמלאכה זו אסורה
בשבת, אבל אם חָבַל כמתעסק שלא במתכוון כלל לא
מקרי חיוב לעניין שבת כלל, שכן מלאכת מחשבת בעיני,
ועוד שמקלקל הוא, ולכן יש לחייבו על החבלה. וממילא
יש לדון בנידון זה מה היו נסיבות התאונה, לדעת אם
היה כמתעסק או כשוגג. ויצויר פטור מחיוב שבת כהאי
גוונא אם ברגע ההתנגשות לא הבעיר אש אלא המשיך
בנסיעה מחמת שלחץ על הדוושה קודם לכן.

למעשה נראה שיש מקום להתיר לתובע כיון שהוא
תובע את הביטוח של המזיק ודעתם שלם על כל
הזמנים והאופנים של הנזק, וכבר ביארנו בהרחבה
בשו"ת **משפט החושן** (ח"א סי' לה) שרשאים לתבוע את
הביטוח גם על נזקים עקפים שאינם לפי דין תורה, כמו
עוגמת נפש צער וגרמות. סברה נוספת להתיר על פי מה
שכתוב בספר **שביבי אש** (אורח חיים ח"ס סי' כא), עיין שם.

מסקנת הדין: מותר לתבוע את המזיק רכבו אף שהזיקו
בשבת שישלם את כל הנזק וכל שכן באופן שתובע את
חברת הביטוח של המזיק.

מקח טעות בעלייה לתורה

שלום הרב! בשבת שעברה במכירת העליות לספר
תורה, שני יהודים קנו עלייה לאותו אדם, אחד קנה לו
עליית שלישי ב-100 שקלים, והשני קנה לו עליית שישי
ב-300 שקלים. אחרי שהוכח שהוא עלה שלישי, טען
השני שקנה את עליית שישי שזה מקח טעות, שכן אם
היה יודע שקנו לו שלישי לא היה קונה לו עליית שישי.
האם טענתו נכונה?

תשובה: מבואר בגמרא (קידושין מט:) שדברים שלב אינם
דברים, ולכן מי שמכר את ביתו ולא אמר מדוע, ובלבד
היה לעלות לארץ ישראל, ולבסוף לא הצליח לעלות
לארץ ישראל, וכעת חוזר ומבקש לבטל את מכירת
דירתו, אינו יכול לבטל את המכירה, כיון שלא פירש
בשעת המכירה תנאי זה, ולכן המכירה קיימת, ודברים
שלב אינם דברים.

וכך פסק מרן השולחן ערוך (חושן משפט סי' רז, סעיף ד')
שהמוכר דבר מה, אף על פי שבלבד חשב מפני כך וכך

לתבוע נזק שנעשה לרכבו תוך חילול שבת

שאלה: האם מותר לתבוע יהודי שנתקע בשבת
ברכבו והזיקו, או שמא אסור מאחר שההלכה אומרת
(כתובות לב:) שיש לפטור מזיק בשבת מדין "קים ליה
בדרכה מיניה"?

תשובה: דברי הגמרא בכתובות (לא.) נפסקו
להלכה ברמב"ם (גניבה ג' ב') ובשולחן ערוך (חושן משפט
סי' שני"א ס"א). ומבואר עוד בשו"ע (סי' תכ"ד ס"ב) שנוהג
דין זה גם בזמן הזה, ולכן החובל בחבירו בשבת פטור
מתשלומין אפילו הוא שוגג, כיון שיש בו מיתת בית דין.
אבל החובל בחבירו ביום הכיפורים אפילו במזיד חייב
לשלם (שכן מחלל יום כיפור אינו ממתת בית דין כי אם בכרת), וכן
נקטו בפשיטות המגן אברהם (סימן תרי"א ס"ק א') והמשנה
ברורה (ס"ק ד').

לפי זה אי אפשר לתבוע מהמזיק שישלם חלקו בנזק,
מאחר שבאותה שעה חילל שבת.

אכן יש להעיר שמא יש לחייבו בנידון זה, מאחר שהמזיק
כלל לא התכוון להזיק את רכב הנזק ואין כאן אלא
פעולת "מתעסק" כלפי עצם ההיזק, וכמו שכתב הדגול
מרבבה (הביאו הפתחי תשובה תכ"ד ס"ק א') שמה שפוטרים את
החובל בשוגג מדין קים לי בדרכה מיניה, הוא דווקא

"על שלשה
דברים העולם
עומד:
על הדין
ועל האמת
ועל השלום"
(אבות א', י"ח)

זמירות לשבת

הדף קמי חי א-ל קנא,
במוז לרב ובמזנה.
ונרחיב פה נמלאנה,
לשוננו דף רנח:
דעה חכמה לנפשך,
והיא קתר לראשך.
נצר מצות א-להיך,
שמר שבת קדשך:

דף פורה בתוך בצרה,
וגם בקל אשר נכרה.
נתין צרי באף עברה,
שמע קולי ביום אקרא:
א-להים תן כבודך הר,
היום שמה בראש תדקרה.
ולמחרת ולנחמה,
שלומים תן כמי נהר:

דרור וקרא לכן עם בת,
וינצרכם כמו כבת.
נעים שמכם ולא ישתה,
שבו נחת ביום שבת:
דרוש גוי ואולמי,
ואות ישע עשה עמי.
נפע שורק בתוך פרמי,
שעה שועת בני עמי:

אשיר לא-ל אשר שבת, ממלאכתו ביום שבת.
נתנו לעם כבבת, עין תמיר ונצנהו.
שמרו ישראל שבת כי, אות בני וביניכם הוא:
מקבד הוא מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים.
יגות בו לב ענומים, שמה ישמחנהו:
שבת קדש יום מנוחה, בו נסו יגון ואנחה.
עם א-ל בהשקט ובבטחה, שבת ענג וקראוהו:
הא-ל אשר בחר בנו, שבת קדשו הנחילנו.
מן העמים הקדילנו, להיות לנו לא-להים הוא:
הללונו רנה ופגחו, לכבוד שבת כי בו נחו.
כל ישראל בו ישמחו, שמחת עולם על ראשם הוא:
חזק ושלח משיחנו, וישיב את שביחנו.
ואז נשבות שבתנו, עולם שכלו שבת הוא:

לעילוי נשמת
שלמה (מומי) סבח
בן **מזל ז"ל**
נלב"ע י"ד סיון ה'תשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ניב בן קורגי וזמוני
סוורי ז"ל
נלב"ע י"ב אדר א' ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מתתיהו לוי
בן מורי **דוד ושדרה ז"ל**
אסתר לוי
בת רחמים וחביבה ז"ל
תנצב"ה

משכן שילח

פשיעה בשמירת כספי צדקה

שאלה: מביתו של גבאי צדקה נגנבו כספי צדקה שהם ממון שאין להם תובעים, וכפי הנראה מדבריו הוא שם את הכספים בארון נעול, כלומר הייתה פשיעה בשמירה. האם יש לו חיוב כלפי שמיים?

תשובה: כתב בשו"ת חוות יאיר (סי' קצ"ט, הובא בפתיח תשובה חושן משפט סי' ש"א ס"ק ו) שאף שמבואר בבבא קמא (צג) שיש לפטור שומר מחיוב תשלומים על גניבת ממון שאין לו תובעים מדכתיב (שמות כב, ו) "לשמור" ולא לחלק לעניים, מכל מקום חייב לצאת בדיני שמיים. ויסוד דבריו בנוי על שתי ראיות: א. דלא גרע מאדם שנודר לצדקה שחייב ליתן, כדדרשינן (ראש השנה ו) בפיק' זו צדקה. ב. דקיימא לן (רא"ש ושלחן ערוך יורה דעה סי' ס"א סעי' ט"ו), המזיק מתנות כהונה אף שפטור בדיני אדם חייב לצאת ידי שמיים. ושם הפטור הוא מדין ממון שאין לו תובעים, והוא הדין כאן.

ולעניות דעתי יש להשיב על דבריו, דמה שהוכיח מנדר אינו דומה, דשם הוא חייב עצמו, מה שאין כן כאן מי אמר שחייב, תדע שהרי הר"ן סובר מזיק מתנות כהונה פטור אף בדיני שמיים, ומה יענה הר"ן על סברה זו דמאי שנא מנדר. וגם מדברי הרא"ש והשו"ע שמחייבים בדיני שמיים אין ראיה, שאפשר שעד כאן לא חייבו אלא במזיק מתנות כהונה, אבל מי שלא שמר, כיוון שאין עליו דין שומר, מהיכן תאמר שיתחייב. ויש לפלפל עוד בשיטת הרמב"ם אם בפשיעה חל דין מזיק או לא, מכל מקום ראינו כמה דברים שפטור בפשיעה ואין לו דין מזיק, יעויין באחרונים.

וראיתי במשפט צדק (ח"א סי' ל"ג), שאלה מעין זו, ובתוך תשובתו כותב, כיוון שזה ממון שאין לו תובעים פטור ומותר. ובכנסת הגדולה (סי' ש"א) הביא בשם מהר"ם ריקאנטי (סי' ט"ד), שהסתפק בדעת רש"י בזה, והביא שדעת המרדכי לפרש את הסוגיה אינו מצד ממון שאין לו תובעים, רק שגזירת הכתוב הוא, וממילא פטור גם בידי שמיים.

לפי זה אפשר לפטור את בעל המעשה מספק ספיקא. ספק אם הלכה בפירוש הסוגיה כהמרדכי או כרש"י, שלפי המרדכי פטור אף לצאת ידי שמיים מגזירת הכתוב, ואף אם תמצא לומר הלכה כרש"י, אפשר בדמזיק מתנות כהונה הלכה כהר"ן שפטור לצאת ידי שמיים, ואף אם תמצא לומר שהלכה כהרא"ש כמו שפסק בשולחן ערוך, עם כל זה אפשר שזהו דווקא במזיק, אבל במי שפשע בשמירה פטור אף בדיני שמיים, ואפילו שקיימא לן כדעת מרן, ידוע שעושים ספק ספיקא גם נגד מרן, וכמו שהסכים בנדיב לב ועוד אחרונים, כל שכן בממון, שבוודאי לא יהיה חמור ממון שאינו חייב בדיני אדם מממון שחייב בדיני אדם, ובכל זאת פוטרים בספק ספיקא, ואפילו בספק ספיקא לטובת המוציא פטור, כל שכן כאן לטובת המוחזק. עם כל זה נתתי עצה, שיאמר כל צדקות שייתן מכאן ואילך, אם הוא חייב לצאת ידי שמיים יהיה כפירעון חוב על מה שחייב לצאת ידי שמיים, ובזה יצא ידי חובה לפי כל הפוסקים.

הליכות בין אדם לחבירו

הרה"ג יצחק יעקב פוקס שליט"א

כיבוד הורים בדיבור

כיבוד אב ואם אינו במעשה בלבד, אלא אף בדיבור ובמחשבה - כדלהלן. וכל מה שאומרים ועושים לכבוד ההורים, יש לומר ולעשות בסבר פנים יפות ובשמחה.

יש לדבר אל ההורים בנחת, במתינות ובצורה מכובדת כמדברים לפני המלך, מתוך הכרה שהם גדולים ונכבדי ארץ, אף על פי שאולי בעיני שאר בני אדם אינם חשובים כל כך, ואסור לקפוץ ולדבר בטרם סיימו ההורים את דבריהם. בנוכחות ההורים, אין ראוי לישא דברים ברבים מבלי לבקש ולהזכיר רשותם.

כשמדברים בנוכחות ההורים עם אחרים, יש לדבר בנחת ובדרך ארץ בלא להגביה הקול, וכן לא לקלל אחרים בנוכחותם - שבוזה מבזים את ההורים, וקל וחומר לא לקלל אחים ואחיות, שבוודאי גורם להורים צער רב.

בן או בת רשאים לפנות להוריהם בלשון נוכח, כגון "אתה" או "את", ואין בכך משום פגיעה בכבודם. אומנם, במקומות שנוהגים לדבר אל ההורים בדרך כבוד, דווקא בלשון נסתר [נוף שליש] - יש לנהוג כמנהג המקום.

בן או בת שהוריהם קוראים להם או מבקשים שיביאו או יעשו עבורם דבר מה, וכן כשהורים מקישים על הדלת, משיאמרו "כן" או "אנו כבר עושים" - כבר מתחילים הם במצנת כיבוד הורים.

בן או בת הנצרכים לבקש טובה מאדם, ויודעים שימלאו בקשתם בזכות אבא או בזכות אמא, אף אם ייתכן שהדבר ייעשה בזכות עצמם, יאמרו: "עשו בשביל אבא או אמא" - כדי לתלות הכבוד בהורים. המסופק אם יעשו בזכות ההורים - יעשה מה שיבין. **אכן כשמתפללים לפני הבורא, אין לומר עשה בשביל אבי או אימי ובזכותם, אפילו הם גדולי עולם.**

רבי ישראל שרעבי
מחבר פתח תקוה

רבי יצחק בן אדיבא
רבה של סיאטא - פוזנא

רבי יוסף נסים בן אדיבא
רבה של סיאטא - פוזנא

רבי זכריה כרמי
רבה של סיאטא

רבי דוד עשוור
רבה של סיאטא

רבי בנימין כהן
מחבר סידור תפילות

רבי סעדיה גמליאל
רבה של סיאטא

זמירות לשבת

י-ה רבון עולם ועלמא. אנת הוא מלכא מלך מלכא.
עובר גבורתך ותמתיא. שפר קדמך ליהתוא:
שבתין אסדר צפרא ורמשא. לך א-להא קרישא.
די ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא.
חיות ברא ועופי שמיא:
י-ה רבון וכו':
רברבין עובדך ותקדישין. מכיך רמא ונקיף כפיפין.
לו יתיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחושקנא:
י-ה רבון וכו':
א-להא די לית יקר ורבותא. פרוק ית ענד מפום אריותא.
ואפיק ית עמד מנו גלותא. עמד די ברתך מכל אמתא:
י-ה רבון וכו':
למקדשך תוב ולקדש קדשין. אתה די בית יתרון רוחין ונפשין.
ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופרא:
י-ה רבון וכו':

חשך זרועך, לקבץ פזורים,
גלגל קין ישעך, ודגלך תרם:
קומי ויחדתי, ושובי בתשובה,
אחותי רעיתי, הנה גואלך בא:
תמורה וקרה, רבת המעלות,
גם מפני נקמתך, צאי נא במחולות:
זכרתי לך חסד, נעורך נעורים,
היכלך איסר, באבני ספירים:
קול דודי הנה בא מרגל על התהרים,
קומי לך אחותי, כי בא קין דרורים:

אעופה אשמונה, וארחיקה נדר,
במרבץ אלינה, ואולץ אמצא דוד:
נשק אהבתו, בלבי בוערה,
מיום פדתו, נפשי עלי מרה:
ידיד מני ברת, הלך עובני,
איוו דרך ארה, ואלכה גם אני:
יצאתי לבקש, דודי בין חברים,
נלכתי כמקוש, חבוני השומרים:
צפיתי לדודי, מתי ובוא אלי,
לבישני עדי, וירחם עלי:

<p>מעבד שיעור</p> <p>לעילוי נשמת דוד בן מרדכי ז"ל נלב"ע ד' שבט ה'תשפ"ד תנצב"ה</p>	<p>להקדשות</p> <p>ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999</p>	<p>להקדשות</p> <p>ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999</p>	<p>לעילוי נשמת</p> <p>נינה ויניקור בת אסתר ובנימין ז"ל יונה סינקה בן הנטה ז"ל תנצב"ה</p>	<p>להקדשות</p> <p>ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999</p>
---	--	--	--	--

שמירת הלשון

שמירת הלשון כהלכה דרכי הפיץ בהיים

הרה"ג חיים רבי שליט"א

המפתח לשמירת הלשון

עצות והכוונה לזהירות ממחלוקת!

א. הרבה דברים תיקנו חכמינו הקדושים זיכרונם לברכה מפני **דרכי שלום** (גטין נט), ופירש רש"י, שלא תהא מחלוקת. ורק על הגויים נאמר (תהלים קכ, ז) "אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֶדְבֵּר הָמָּה לְמַלְחָמָה".

ב. כשיש ריב בין אנשים, מי שיש לו **כח ואפשרות**, צריך ללכת ולהשכין שלום ביניהם (גטין נב).

ג. אוהב שלום ורודף שלום (אבות פ"א מ"ב). להשתדל לרדוף אחר השלום, ולפתור בעיות שיש בין אנשים, בין שכנים ובין בעל ואישה. וכמוכן, לא כל אדם ראוי להשכין שלום בין בעל לאשתו, ורבים שבאו לתקן ונמצאו מקלקלים, ואין לפעול **ללא הכוונה על ידי דעת תורה**.

ד. מתפלל חדש שהגיע לבית הכנסת מפני שהסתכסך עם הגבאי בבית הכנסת שלו או עם החזן וכיוצא בזה, לא טוב לתת לו הרגשה טובה על המעשה שעשה ולחזק את המחלוקת חס ושלום, אלא **מצווה גדולה להשלים ביניהם** ולדאוג שיחזור למקומו, ולא יהיו קפידות ומחלוקות בעם ישראל.

ה. רש"י (שמות כ, כב) כותב דברים מבהילים במעלת הזוכה להשכין שלום במחלוקת: "ומה אבנים שאינם רואות ולא שומעות ולא מדברות, על ידי שמטילות שלום אמרה תורה לא תניף עליהן ברזל, המטיל שלום בין איש לאשתו, בין משפחה למשפחה, בין אדם לחבירו, על אחת כמה וכמה **שלא תבואו פורענות**". ויש בזה השקעה לדורות.

ו. **מי שעושה שלום בין אנשים**, בעיני הנפגע עליו להמעיט

"מי האיש
החפץ חיים
אהב ימים
לראות טוב"

הרה"ג נתן צבי ירום שליט"א

השו"ת המקוצר

תשובה: לא, והרי זה לשון הרע (חפץ חיים לשון הרע כלל ח סעיף א).

שאלה: מי שסיפר לשון הרע על אביו ואימו שלא בפניהם, האם ביטל בכך את מצות "כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמְךָ"?

תשובה: כן, החיוב לכבדם הוא אפילו שלא בפניהם (חפץ חיים בפתחה עשין י').

שאלה: מי שידע בוודאות שחבירו הלשין עליו בפני גוי, האם מותר גם לו להלשין עליו בפני הגוי?

תשובה: אם על ידי זה יימנע שלא ילשין עליו פעם נוספת - ואי אפשר להציל עצמו בדרך אחרת, אז מותר, ואם לאו - אסור (חפץ חיים הלכות רכילות כלל ו סעיף י).

שאלה: האם מותר לספר לשון הרע על בן משפחה, כאשר לנוכח הקרבה שביניהם סביר להניח שהוא לא יקפיד עליו בזה?

זמירות לשבת

דחונה אֵלֵי שְׁעֵיר הָרֹפֶה, עֲדֵי קָדֶר.
בְּחֹנֶה כְּבוֹד יוֹן, מַעֲנֶה בַּעַל מְדִי:
יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה:

הַיֵּשׁ בְּלִתֵּךְ גּוֹאֵל וּבִלְתִּי, אֲסִיר תְּקוּהָ? תִּנְה עֶקֶד
לֵי כִי, לָךְ אֶתְנָה דּוֹדִי יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה:
יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה: (כו):

יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה, חֲנוּךְ בֵּין שְׂדֵי.
וְלִמָּה מְכַרְתָּנִי, צְמִיתוֹת לְמַעֲבָדֶי:
יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה:

הֲלֹא אֲנִי בְּאֶרֶץ לֹא יְרוּשָׁה, לְרַפְתִּיךָ,
וְשְׁעִיר וְהָר פֶּאֶרֶן, וְסִינִי וְסִין עֲדִי:
יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה:

וְהָיוּ לָךְ דּוֹדֵי וְהָיוּ, רִצּוֹנְךָ בִּי,
וְאִךְ תִּחַלֵּק עִתָּה. כְּבוֹדִי לְכָל־עֲדִי:
יְדִידֵי הַשְּׂכָחָה:

בְּזִכְרֵי יָמִים יְמִימָה,
לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח.
בְּהִיּוֹת תּוֹךְ עִיר-מִגְדַּל חוֹמָה.
לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח.
מִקְדָּשׁ עוֹמֵד עַל תֵּלֵי,
וְעַם יִשְׂרָאֵל וְחֵילֵי.
וְעַכְשָׁיו מִקוֹם מִקְדָּשׁ חָלַל טְמֵא.
לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח.
מִשְׁךְ אֶרְבַּע מֵאוֹת שָׁנִים,
וְשָׁבוּ יִשְׂרָאֵל שְׁאֲנָנִים.
חֲפָשִׁים תַּחַת יָד מַעֲנִים וְשׁוֹנָאִים,
לְעוֹלָם לֹא אֲשַׁכַּח.

לעילוי נשמת
מישל דוד בן
אנדרי מלכה ז"ל
נלב"ע ד' סיון ה'תשע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יוסף חירילקר
בן אשר וחיים ז"ל
נלב"ע א' חשוון ה'תשפ"א
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יעקב שיטריי
בן זוהרה ז"ל
נלב"ע כ"ד שבט ה'תש"פ
תנצב"ה

משכן
שילוח

המספר על חבירו שידוע לעבור על חוקי התנועה מבלי להיתפס

שאלה: כשישבו ראובן וחבריו לדבר על ענייני רכבים ורישיון נהיגה, ולדון אם זה מותר לפי ההלכה או לא, אמר להם ראובן: דעו לכם, שמעון הנהג מופרע עם כישרון מיוחד. נוהג בלי לשים לב לתמרורים, ולפעמים נגד כיוון התנועה - וכפסע בינו לבין תאונה. אבל מה שכן, תמיד הוא מצליח להתחמק, כיוון שמיומן הוא היטב ושולט ממש טוב בהגה, 'וטוב שההגה בידיים של שמעון'. ואומנם המספר מספר בתום לב - כאילו אינו יודע שיש כאן לשון הרע, אבל למעשה בטקסט המילים גלומה לשון הרע. ואנשים שמעו מה אמר, ונמצא שהלשון הרע צועקת מתוך דבריו, איך שמסכן חיי וחייו שאר האנשים - וספק רוצח הוא. האם יש כאן לשון הרע או אבק לשון הרע?

תשובה: הרי זה לשון הרע - בדרך רמאות. והחפץ חיים מכריע שזה לשון הרע מדאורייתא כרוב הראשונים. ובהגה"ה הביא דעת הרמב"ם שסובר שזה אבק לשון הרע, אבל לא הכריע כמותו.

(חפץ חיים כלל ג סעיף ה)

המבחן היה קל, ומי שלא הצליח בו - הוא ממש חסר דעת

שאלה: כידוע לפני רישיון נהיגה עושים מבחן תאוריה, ולא תמיד עוברים בפעם הראשונה. פעם יצאה קבוצת אברכים לעשות מבחן תאוריה, ויש אחד שגם לאחר חמש פעמים (!) לא הצליח. והנה מאיר, לאחר שיצא מהמבחן ועבר אותו בהצלחה בפעם הראשונה - מיד הגיע לכל חבריו ואמר להם: הודו לה' עברתי את המבחן בהצלחה, "המבחן היה ממש קל, ומי שלא מצליח בו - הוא ממש חסר דעת". ונכון שבטקסט המילים שאומר אין לשון הרע על פלוני, והוא אומר כן בתום לב. אבל כולם יודעים שמדובר על פלוני אלמוני - שלא הצליח כבר חמש פעמים. האם יש כאן לשון הרע או אבק לשון הרע? (שים לב: כאן הדוגמה קצת אחרת מהנזכר לעיל - שזה מתייחס על הגברא המספר שכאילו לא יודע שאלו מעשיו של פלוני).

תשובה: הרי זה לשון הרע - בדרך רמאות. וגם כאן החפץ חיים מכריע שזה לשון הרע מדאורייתא, כרוב הראשונים. ובהגה"ה הביא דעת הרמב"ם שסובר שזה אבק לשון הרע, ולא הכריע כמותו.

(חפץ חיים כלל ג סעיף ה)

אורחות חיים

הנהגות ועובדות מגדולי ישראל

הגאון רבי שלמה הלברשטאם זצ"ל
האדמו"ר מבאבוב

הכבוד שלי יהיה - אם לא יילחמו על כבודי!

מסופר על כבוד קדושת האדמו"ר מבאבוב זצ"ל (שנפטר בקיץ תש"ס) ששנים ספורות לאחר שהחל לכהן באדמו"רות יצא רב פלוני באמריקה נגד דעתו של הרבי בעניין מסויים שעלה אז על הפרק. הרב הוא לא הסתפק רק בפרסום דעתו שלו, אלא אף הכפיש את שמו של הרבי.

האדמו"ר מבאבוב לא הגיב כלל נגד דברי הבלע, אולם כאשר תכפו ההכפשות, ביקש הרבי להודיע שכל החסידים יתכנסו בהיכל הגדול. בתוך דקות ספורות היה האולם מלא עד אפס מקום.

המתח הורגש בחלל האוויר, הכול היו בטוחים שעכשיו יצא האדמו"ר נגד הרב במילים חריפות. הרבי נכנס לבית המדרש, נישק את הפרוכת ופנה מיד אל הסטנדר שלו שליד היכל הקודש, ונשא "נאום תקיף" שנמשך בדיוק 15 שניות.

וכך אמר: אני מודיע כאן, לפני ארון הקודש, אוסר אני עליכם להילחם על כבודי... הכבוד שלי יהיה - אם לא יילחמו על כבודי. מי שלא יציית לכך - אין לו מה לעשות בבית המדרש שלי... ויצא החוצה.

השמועה על ה"דרשה" של הרבי הגיעה חיש מהר גם לאוזניו של הרב ההוא, שהבין עתה לפני מי הוא עומד, והיה שרוי במבוכה גדולה בחושיבו כיצד לפייס את האדמו"ר.

לא חלפו דקות אחדות, והרבי מבקש מהגבאי שלו להסיע אותו ל... ביתו של הרב. האדמו"ר מבאבוב, שעדת החסידים בנייריק שנתנה בצמא כל מילה מדבריו, עולה במדרגות ומקיש קלות על הדלת. כשזו נפתחה מצא הרב את עצמו מול הרבי, וחישב להתעלף.

תפסו הרבי בידיו, חיבקו ונישקו, ואמר לו: "לך אל החסידים שלי, והם יעידו בפניך שאין בליבי עליך מאומה, ידידים היינו וידידים נישאר".

(עלינו לשבח פר' בראשית)

רבי
שמעון בנעני
מחסידי חידושי

רבי
יוסף מרציאנו
מחסידי מרוקו

רבי
אברהם קוקושיץ
רבה של תל אביב

רבי
חיים בנעני
רבה של תל אביב

רבי
יהודה הכהן בן
רבה של תל אביב

רבי
דוד בנעני
מחסידי מרוקו

רבי
אשר אלשצקי
רבה של גבעתיים

זמירות לשבת

חיש חיש אלופי, ישעך א-ל-י-ה, דר מרום ותפלא,
חסדך א-ל-י-ה. א-ל-י-ה, א-ל-י-ה, א-ל-י-ה
חסדך א-ל-י-ה.

הרם לעד נסי, מלא רחמים, מלא רחמים.
בך שמתי מוחסי, שוכן מרומים, שוכן מרומים.
הפלא שוכן מעלה, חסדך א-ל-י-ה, חיש לעם
סגולה, ישעך א-ל-י-ה: א-ל-י-ה וכו'.
שוכן שמי שחק, נורא עליונות, נורא עליונות.
ממני אל תרחק, עושה גדולות, עושה גדולות.
קרב לעם נבדל, חסדך א-ל-י-ה, ולעד לא יחדל,
ישעך א-ל-י-ה: א-ל-י-ה וכו'.
מלך על כל עולין, צור עושה אורה, צור עושה אורה.
עמוד לעם אביון, אריך אקרא, אריך אקרא.
עיניו כרל שואל, חסדך א-ל-י-ה, מקנה יום וליל,
ישעך א-ל-י-ה: א-ל-י-ה וכו'.

יהלומה יהלומה, יהלומה יהלומה.
ארצנו תהומות, ארצנו תהומות:
יהלומה וכו'.

א-להי דר מרומים, בנה ביתך ברחמים.
מתי בו לך אקריב, קרבן ראשית תרום:
יהלומה וכו'.

יחיד ואין לך שני, דלני ושמרני.
בדשא תרביצני, יודע תעלומה:
יהלומה וכו'.

י-ה רצה לתפילתי, בשבת מנוחתי.
והקשב לשועתי, בזכות תורת תמימה:
יהלומה וכו'.

שיום לכן דודי, חצה והארמון.
שיום לך מאת, רקח כמו רמון:
לקראת אחותך רוי, צא נא להושיעה.
וצלח בכן ישי, רבת בני עמון:
מה לך ופחפיה, ותעוררי אהבה.
ותצילי קולך, במעיל בקול פעמון:
העת אשר תחפזי, אהבה אחישנה.
עתה ועליך, ארר כסף תרמון:

משכן
שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שולמית סלאמה
בת אברהם ז"ל
יפת חסן בן יהודה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
דבורה בת אסתר ז"ל
בן ציון בן דבורה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

נו ישיבה

פרקי דכוונה והדרכה לבני הישיבות

דרך הישיבה

הרה"ג ברוך חורש שליט"א

האחרונים המפורסמים כמו **הפני יהושע והגאון רבי עקיבא איגר**. עד כאן.

ובספר **שימושה של תורה** ח"ב הביא דברי מרן זצ"ל שאמר שגם בלימוד ראשונים אין ללמוד **רשב"א** כסדר, אלא רק להתבונן אם יש תוספת ביאור או קושיה על דברי **רש"י** או **תוספות**.

וכך התבטא הגאון **רבי מיכל יהודה לפקוביץ** זצ"ל שהעיון של היום הוא עיון של דמיון חושים... עיון - היינו ללמוד את הגמרא, אחר כך את ה**רש"י** ואחר כך את ה**תוספות**. ומי שפותח את ה**רמב"ם** לפני כן הוא סנדלר (דרכי החיים עמ' ר"צ).

צורת הלימוד בעיון!

כפי שהבאנו שעיקר העיון הוא בגמרא עצמה, אם כן עלינו ללמוד כיצד עושים זאת, ונעתיק חלק מדברי הגדולים בזה:

דיוק בלשון הגמרא, פירוש

רש"י ותוס' בבהירות: הנה הדבר הראשון הוא לברר היטב בבהירות כל המשא ומתן של הגמרא **עם דיוק בלשון רש"י להיות ברור עם פירושו היטב**, ולא לסמוך על השערת השכל בלא לראות איך **רש"י** מפרש. עוד צריך לדעת שכל דיוק בלשון **רש"י** עושה בהירות להבין את הפשט בסוגיה, ובהרבה מקומות מוצאים אנו ב**רש"י** שפירושו היה לפי דיוק הלשון - הגם שבתוספות מקשים עליו קושיות גדולות, וזה כלל בדברי **רש"י** (הגרמ"י לפקוביץ בס' דרכי החיים פ"ד).

ואין לדלג על שום דיבור של רש"י או למהר בדבריו או בדברי התוספות, כי זמנם של **רש"י** ותוספות היה יקר הרבה יותר משלנו, ובכל זאת טרחו וכתבו את מה שכתבו, ואם כן איך אנחנו לא נטרח לקרוא ולהבין היטב את דבריהם. וכן אם התוספות הקדימו הקדמה לפני קושייתם, צריך להבין איך קשורה קושייתם להקדמתם - שלולא הקדמתם לא הייתה קושיה (אור לציון מוסר עמ' נ"ז).

(עולם הישיבה)

הגאון **רבי שלמה וולבה** זצ"ל כותב במכתב: "העיון אינו נמדד בכמות המפרשים שמסתכלים בה, עיקר העיון הוא לעיין בגמרא עצמה. בהווא אמינא ובמסקנא, מה הסברה בזו ובזו, להעמיק היטב במסקנת הגמרא, שתהיה ברורה לגמרי, **לדייק היטב ברש"י, ולהבין היטב את דברי התוספות**, אין צורך לעיין בהרבה ראשונים. בעיקר רק **רא"ש, ר"ן ורמב"ם**, ורק אם יש קושיה תעיין בשיטה מקובצת, ואם לא תמצא - תעיין באחרונים" (אגרות ומכתבים עמ' ט"ז).

וכך הורה בעל **הקהילות יעקב** זצ"ל לבחור שהפסיק לשמוע שיעורים והתחיל ללמוד בעצמו, וזו לשונו: "עיקר הלימוד הוא להבין הסוגיא היטב עם פירש"י ותוספות, ולאחר שחושב שידוע היטב הסוגיא עם פירש"י ותוספות, יעיין בראשונים כל כמה

שאינו מתבלבל ברובי הסעיפים ובהבנת דבריהם, וכשרואה שמתבלבל יניח ויחזור ללמוד הגמרא עם פירש"י ותוספות" (קריינא דאגרתא ח"ב אגרת ב').

ובמכתב הדרכה של הרב **אלחנן וסרמן** זצ"ל לתלמידו **רבי משה שמואל שפירא** זצ"ל, כתב לו הרב זצ"ל "ללמוד כל הראשונים הוא דבר קשה, וראוי ללמוד חידושי **הרמב"ן ורשב"א**, ואם הדבר קשה, ללמוד **רשב"א בלבד**" (ניחוחה של תורה עמ' קכב).

ובספר **מכתבים ומאמרים** (ח"א עמ' ק) הובא מכתבו של הגאון **רבי אלעזר מנחם מן שך** זצ"ל, וזו לשונו: "העיון לא כדי לחדש חידושים, אלא פשוט להבין גמרא, **רש"י ותוספות**, ואם מתקשים בהם - אם לומדים בחברותא יש דיבוק בפרטים שעל פי רוב מתברר הדברים, ומעיינים בספרי הראשונים כמון **הרמב"ן, הרשב"א והר"ן**, ובמסכת שיש שיטה מקובצת, לעיין גם כן רק בראשונים המפורסמים הנ"ל וכיוצא בזה, וכמובן שיש גם לעיין בספרי

זמירות לשבת

בתי צאי מבית כלא, זמן קרוב עם קרשך ועלה:
א-ל ממרום חמל עליך, שם קין וסוף לצרותיך.
רתם חמל א-ל עושיך, ותשיב לך את שבותיך.
תבקי אם נאמנה את כל בנך, מרצנים מכל פנה,
שבים אלך: בתי צאי וכו'.
בואי כלה אל דבריך, ושובי לימי נעורך.
וישמע בחוצות עירך, קול צהלות חפזת בחורך.
הבישי רעה עדינה את לונך, פיהם מלא שחוק רגת,
שרים שירך: בתי צאי וכו'.

יחיד א-ל דגול מרבבה, וברך לגברא רבא.
אשר את נפשי אחבה, באהבה וברך חבה:
ש-די הוא וברך אותו, וישמור בואו וצאתו.
כל העם יוצאים לקראתו, ויאמרו לו ברוך הבא:
עליו ירומם מזלו, והוא יתנה לעצרת לו.
אוצרו חסד ופתח לו, וזכה לאחרית טובה:
ו-ה יקם כל חילו, שנות חיים ויוסף לו.
וישים שלום בגבולו, וזכה לאחרית טובה:

זהו א-ל וגואלי, לבי אליו יחשק,
אתה צורי ומושיעי, אתה א-ל נאמן.
אתה צורי, ו-ה א-ל קוני, ברך עם הנבחר,
אתה תומך גורלי, בכל עת ובכל זמן,
איך תעזבני לגפשי, מול אויב האכזרי,
טובה עשה למעני, א-ל וגואלי.
זהו א-ל וגואלי, לבי, אליו יחשק:
זהו א-ל וכו'.
ברך נא א-ל, את ישראל, שמור והגן עליה,
ברך את כל חייה, פסג ארמנותיה,
איך לא תרחם עליה, מול עומרים לבבותיה,
טובה עשה וכו'.
זהו א-ל וכו'.

להצלחת פנחס אברהם ואבישג אזולאי ומשפחתם הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת איתמר בן אלעזר הי"ו אבינועם בן אלעזר הי"ו ברוחניות ובגשמיות

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת שלמה ורחל ניאמצ'ק הי"ו ולרמות שרה ניאמצ'ק בת פורטונה הי"ו

משכן שילה

מ"ה קנייני תורה

הרה"צ שמשון דוד פנקס זצ"ל

העצה להתמדה: התנתקות מ'כח המשיכה'

ישנה עצה נפלאה, והיא תובן בעזרת משל. כאשר רצו לבנות חללית שתטוס לחלל, עשו חשבון כמה דלק צריך, אך לפי חשבון המרחק, כפול כמות הדלק הנצרכת כאן לקילומטר אחד, הגיעו לכמויות עצומות שכמעט אין לחללית יכולת לשאת אותן. אלא שאחר כך גילו שכל הקושי הוא רק בשלב הראשון - כאשר החללית בשטח האטמוספירה, בשטח שבו כוח המשיכה עדיין מושך אותה לכדור הארץ - אך כאשר היא תנתק מכל המשיכה לארץ, היא תוכל להמשיך ולטוס עד לירח, עד לחלל!

אותו 'פוטנ' קיים גם ביהדות. אדם שואף להגיע עד לירבונו של עולם. ואנשים קופצים וקופצים, 80 שנה קופצים, ונשארים על הארץ, לא מצליחים להמריא. מדוע? כי "ללמוד שעה אחת ולהפסיק שעה אחת הוא קיום התורה", לכן קופצים וקופצים ונשארים במקום.

העצה היא לתת זינוק אדיר, להתמסר ללימוד בכל העוצמה. עד מתי? עד שחשים שמשתחררים מכל המשיכה; המשיכה לכל הילדותיות, השטויות וההבלים. ואכן, המאמץ הראשון הוא הקשה ביותר, אך היסוד הוא:

סוד ההצלחה - רציפות!

בצורת חיים כזאת יש כמה נקודות חשובות. ניקח למשל את סדר א'. תחילת ה'סדר' בשעה תשע. מתחילים אפוא ללמוד בהתמדה עד סוף ה'סדר' וזוכים לסוג אחר של סיעתא דשמיא, סוג אחר של שייכות, ה' צילך - אם אתה מתייחס לה' בהתמדה, ה' כביכול פונה עליך בהתמדה. זה הדבר הראשון - ואידך זיל גמור!

(התורה וקניינה)

הליכות לבן ישיבה

שינויים בסדרי התפילה לבני ישיבה ספרדים

א. אין לבחורים ספרדים הלומדים בישיבות אשכנזיות לשנות מנוסח התפילה, וממבטא לשונם המקובל בידם (ש"ת אור לציון ח"ב פרק לז, ש"ת יחיה דעת ח"ג סימן ו, ש"ת תשובות והנהגות ח"א סימן סח, כתבי יד של הגר"ח קנייבסקי). ואותם בני ישיבות המשנים טועים הם, ויש להם תפוס מנהג אבותיהם בידם, ומכל מקום באותם קטעים שהציבור מגביהם קולם, ראוי ונכון שקולם לא יישמע - כדי שלא יהיה ניכר השינוי וההבדל.

ביניהם (ש"ת אגרות משה ח"ב סימן כג, ש"ת אור לציון ח"ב סימן ט).
ב. על כן בישיבה שהתפילה שם בנוסח ספרד או אשכנז אין לבחור ספרדי לעלות שם שליח ציבור, ואם עלה צריך לשנות את נוסח התפילה ולהתפלל בנוסח הציבור. ומיהו תפילת יחיד שבלחש וכן מבטא לשונו אין לו לשנות (ש"ת אור לציון ח"ב פ"ו, ש"ת יביע אומר ח"ו סימן י).

(תורת הישיבה)

סיפורי הוד מגדולי ישראל

עובדות והנהגות יקרות מחייהם של גדולי ישראל

הגאון רבי חיים קנייבסקי זצ"ל

יום של לימוד תורה - כיצד?

יום של לימוד תורה. כיצד נתפס מושג זה בעיניו? יש הרואים לפניהם שורות מספר בעמוד הגמרא מלוות ברש"י, תוספות, ראשונים ואחרונים; יש שיום של לימוד תורה הוא הדף היומי בעיון שטחי או מעמיק לכל היותר, ככל שתרשה מגבלת הזמן של יום אחד, ויש גם מושגים אחרים במגבלת הזמן של 24 שעות אשר מתוכנן נוגסים צרכינו באכילה ושינה נתח משמעותי.

מי שזכה להציץ אל סדר יומו של הגאון רבי חיים קנייבסקי, למד להכיר כי המושג יום של לימוד תורה הוא אוצרות זמן, אוצרות הספקים הנדמים כנס. יום כזה של לימוד תורה שווה הוא לחודש של לימוד תורה אצל רבים אחרים.

היום, אומר בפשטות האב הגדול הגאון רבי חיים קנייבסקי לבנו חביבו הגאון רבי יצחק שאול קנייבסקי, זכיתי ללמוד חמישים דפי ירושלמי.

לעיני הבן המבקשות הסבר, מפרט הגאון רבי חיים: והרי נוהג אני ללמוד מדי יום שמונה דפים בבבלי וכנגדם את הדפים המקבילים בירושלמי. לפי סדרי הלימוד - כשאני מגיע למשניות זרעים יש ללמוד כנגדם ירושלמי זרעים. יש ימים שהדפים החופפים עולים למספר חמישים, הנה למשל מסכת פאה - כל כולה אף היא מקבילה לשמונה דפים, גם אותה יש להשלים ביום אחד...

יום של לימוד תורה...

ומה אנו יכולים ללמוד מזה, שכל אחד ייקח מעט לעצמו ולעלות עוד קצת בהספקים לפי יכולתו, וכמה תענוג גדול יהיה לו בזה ובבא.

(משולחנם)

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

רבי מנחם מנדל זצ"ל

זמירות לשבת

כא שומר שבת ברת מחל'לו, הן הכשר חבת קדש גור'לו. ואם יצא חובת היום אשר לו, אף א-ל אדון מחול'לו, מנחה היא שלו'תה: השומר וכו'.

חמדת תומים קראו א-ל צור, ואשרי לתומים אם יהיה נצור. כתר ה'לומים על ראשם יצור, צור העול'מים, רוחו כם נחה: השומר וכו'.

זכור את יום השבת לקדשו, קרנו כי נבחה נזר על ראשו. על כן יתן האדם לנפשו, ענג וגם שמחה בהם למשחתה: השומר וכו'.

קדש היא לכם שבת המלכה, אל תוך בתיכם להניח ברכה. בכל מושבותיכם לא תעשו מלאכה, בניכם ובנותיכם עבד וגם שפתי: השומר וכו'.

ברוך א-ל ע'יון, אשר נתן מנוחה, לנפשנו פדיון משאת ואנחה. והוא ירש ל'ציון, עיר הנדחה, עד אנה תוגיון נפש נאנחה: השומר שבת הבן עם הבת, לא-ל ירצו כמנחה על מחבת:

רוכב בערבות מלך עול'מים, את עמו לשבת, און בנעימים. במאכלי ערבות במיני מטעמים, במלבושי כבוד ובה מושפחה: השומר וכו'.

ואשרי כל חוכה לתשלומי כפל, מאת כל סוכה שוכן בערפא. נחלה לו יוכה בחר ובשפא, נחלה ומנוחה, בשמש לו ירח: השומר וכו'.

משכן שילה

להצלחת נירה צדוק ומשפחתה הי"ו

להקדשות ניתון לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת עידו ויערה חדד הי"ו והילדים יהנתן, עלמה, נעה ואדל הי"ו

להקדשות ניתון לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת זיו לוי בן אסתר ומשפחתו הי"ו ולרפואת אסתר לוי בת ביה כלימה שתחי

פרקי רכונגה והדרכה לנשים

דרכי הבית

הדעה"ג פסח אליהו פאלק זצ"ל

אשת חיל

קרבה ובאה. בדומה ללהבת הנר המתגברת ועולה דווקא לפני שהיא נכבית, כך אף כח הטומאה עולה ומתחזק דווקא לפני ביאת משיח, כאשר אז, סוף סוף, תימחה טומאת העריות מעל פני האדמה (זכריה יג, ב) (חפץ חיים על התורה, עמ' קעח, הערה ב). הגיעו הדברים לידי כך שכתוצאה מראייה מתמדת של פריצות (ברחויות, על גבי לוחות מודעות ובעיתונים), הוקחו החושים במידה כזו שאנשים רבים רואים את הלכות צניעות כבלתי מוצדקות ומוגזמות. ברם, עם הבנה מחודשת, עמוקה יותר, של ההנחיות העיקריות וההשקפות הטמונות ביסוד הלכות צניעות, ועם הערכת עומק הבנתם של חז"ל, יש לקוות כי יתעורר בנו רצון מחודש ואפילו התלהבות לדבוק בקדנות בכל הלכות צניעות, כמו בכל פרטיות ודקדוקיהן של כל מצוות התורה.

ייחודיות המעלות של האישה היהודייה!

לבוש צנוע!

המסילות ישרים (פרק כג), בכותבו על לבוש צנוע, כותב: "ללבוש בגדים צנועים, דהיינו מכובדים אך לא מפוארים". דבריו מבהירים במפורש כי לבישת בגדים מרושלים ובלתי מכובדים הינה חוסר צניעות. מה הקשר בין בגדים מכובדים לבין צניעות? שורש תכונת הצניעות הוא מודעות לנוכחותו התמידית של הקב"ה ולחובת האדם לכבדו. משום כך, העדינות בכל מעשיו של האדם, בפומבי כמו גם בצנעה, היא חלק בלתי נפרד מן הצניעות, ונדרשת הן מגברים והן מנשים. **לבישת ביגוד מרושל, במקום שבו מצפים מן האדם להיות לבוש בצורה מכובדת היא ניגוד גמור להכרה בנוכחותו של הקב"ה בכל מקום.**

(עוה והדר לבושה)

בת ישראל התברכה במעלות פנימיות עמוקות (אופן חשיבתה ורגשותיה כלפי דברים שונים). מעלותיה הפנימיות העמוקות נובעות מן הנשמה הטהורה השוכנת בתוכה. בעזרתן היא תוכל לטפח משפחה שתהיה ראויה לשמש חוליה נוספת בשרשרת הזהב של כלל ישראל.

ייחודיות המעלות של האישה היהודייה, מחייבת שמירה תמידית מפני זיהום, טעות בהכונה ושימוש לרעה. כשם שיש לגונן על אבן יקרה מפני גניבה ונזק, ולשם כך יש לשומרה מכוסה היטב ובמקום בטוח, כך גם לבושה של בת ישראל והתנהגותה העדינה בציבור מגינים עליה ומבטיחים את טהרתה.

הפסוק הראשון בברכת כוהנים אומר "בְּרַךְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרְךָ" (במדבר ו, כד). אומר על כך המדרש: "יברך בבנים וישמרך בבנות". מדוע מתייחס הפסוק לבנות במילה 'שמירה'? מסביר המדרש: "שצריכות שמירה" (במדבר רבה יא, ה). **שמירת בנות ישראל והגנתן הן עניין כה חשוב, עד שחז"ל מצאו לנכון ליחס את המילה 'שמירה' לבנות.**

מהעובדה שברכת כוהנים ניתנה לעם ישראל בכל מקום שהם, הן בגלות - בין אומות העולם, והן בארץ ישראל - בקרב אחים יהודים, מובן כי בת ישראל חייבת שמירה בכל עת ובכל מקום.

דווקא בשל החשיבות הגדולה שחייבים לייחס להגנה על נשים ובנות, מנסה היצר להציג את דרישות הצניעות וקדושת ישראל בצורה מעוותת. התקפתו קיבלה עוצמה מיוחדת בזמננו, אנו, כשתקופת הגלות מתקרבת לקיצה, וביאת משיח צדקנו המיוחלת

אל גלילי אל גלילי אל גלילי אל גלילי, אשרך ארץ הגליל, כמותה נפשי לך הגליל. אל גליליך צדיקים, אל קדושיך תמימים, מן צנה הם על אחים. תמים הם בתוכנו, מרים את צמאוננו: ערך שלחן לעמי, יוסף הוא נזר תפארתו, חדרש תכין הצפתו. בנכותו עמר עולם, מרומם הוא מכלם. נסים עשה לי בנכות אהוב: אל גלילי וכו': שמח לעם בשיריו, לכה דודי ליראיו, תקן שלמה בעמיו: בכותו וכו': אל גלילי וכו': עלה ארז וגוריו, משה דרשן ועניו, אשרי הדור תחן פניו: בכותו וכו': אל גלילי וכו':

למולדת שובי רני, צהלי בת ופחפחה. בתוכך אתן משכני, כניו על הר המורה: אורי נאות כי בא אורך, ושכתי ימי שפלותך. עורי ופה שירי שירך, כי תמו ימי גלותך. ובה אלמך ודברך, שמה על ארץ צבתי: למולדת וכו': שובי אל משכנותיך, שובי את ואני אשובה. ואנא את שביותיך, ויהיו לאלפי רבבה. ארבים על ארמנותיך, ותהי לנפן פרתי: למולדת וכו': רעה חביבה עדינה, גלילי שמחי שיר דברי. פרחי כציון בשושנה, ודגי ורבי עשי פרי. כי הנאלץ נבונת, ואשלח ינון ואליה: למולדת וכו':

לרוד שיר ומזמור, בתך ובמצלתים. יסודתו על הר מור, צבי וירושלים: דירת קדש נבחרת, מנחה תצא אורח. זו תורה מפארת, הבת וירושלים: ובה יחד נמצאות, כל מידות טובות נאות. כי א-להים צב-אות, בתר בירושלים:

דרשו לא-ל קו לז, כל בית ישראל כל, התפללו שאלו, שלום וירושלים: אל תירש א-ל אל תירש, לעום שרפו דם. גם תזכר לבני אדם, את יום וירושלים: נין ירשי בית העלמה, ובשר ציון עירי, ואמר לה התעשרי, שבי וירושלים:

משכן שילך

לעילוי נשמת
מזל אלימלך
בת עישה ז"ל
נלב"ע ט"ו אלול ה'תשע"ו
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
החייל אליהו מזרחי ז"ל
בן יצחק וג'ני הי"ו
נלב"ע א' סיון ה'תשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
הכוהן יששכר אהרוני
בן זיוה זולניכה ז"ל
נלב"ע י"ג ניסן ה'תשפ"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

רבי
אברהם פלאג'י
רמ"ס סל"א - מוה"ק

רבי
אברהם עזריאל
ראש ישיבת עשיית

רבי
אברהם צדוק (צאנז)
מחבר ספר

רבי
בנימין זאב חשיך
ראש ישיבת עשיית

רבי
גבריאל טולדנו
ראש ישיבת עשיית

רבי
יצחק ראובן בנעמי
מחבר ספר

רבי
דב"ר חנה טקווה
רמ"ס סל"א - מוה"ק

הרבנית מרת בילה הינדה מלצר ע"ה אשת חבר דברי איסור זלמן מלצר זצ"ל

מה לרבנית בבית המדרש?

מסופר על הרבנית ע"ה שכל חייה הייתה סביב תורתו של בעלה והיה אכפת לה מאוד ממנו. הגאון רבי איסור זלמן היה יושב עם תלמידיו רבי יצחק אפשטיין והוגים בתורה. קביעות היתה להם ללמוד בחברותא זה שנים. באחד הלילות, בעת הלימוד, השמיע מרן רבי איסור זלמן לרבי יצחק חידוש. לדבריו הסתייע בהביאו ראייה מדברי התוספות. הוא השמיע בפניו את דברי התוספות בבהירות, אולם לא זכר היכן מופיע אותו תוספות. חיפשו אפוא הרב והתלמיד את התוספות הנזכר, ולא מצאו. החיפושים ארכו כבר זמן רב, השעה התאחרה ושעת הלימוד הסתיימה בלי שיימצא התוספות המבוקש, ורבי יצחק שב לישיבה. היה זה לעת בוקר קודם לתפילת שחרית בישיבה. הרבנית מלצר ניצבה סמוך לבית המדרש, והבחורים חשו לשמוע מה בקשתה. האם תוכלו לקרוא לבחור יצחק אפשטיין? בבקשה. הבחורים הזדרזו למלא את מבוקשה, ויצחק אפשטיין היה מלא פליאה: מה קרה? מה אירע? קרה משהו? שאל בבהלה את הרבנית. ענתה לו הרבנית: לא, לא, ברוך ה' הכול בסדר! הרב שלח אותי להודיע לך שכבר מצא את התוספות, הוא נמצא בסוף מסכת סנהדרין, אלא שהוא ביקש שאקדים ואבוא מיד על הבוקר, שכן הוא שיער שתוסף לעמוד ולחפש עד שהתוספות יימצא. וגם הרבנית כל כך חסה על זמנו היקר של בעלה והטריחה את עצמה לבוא עד הישיבה, והעיקר שבעלה לא ייבטל מהתורה באותו זמן.

(משולחן)

להזיז שולחן על חול

ורואה שהשולחן אינו יציב משום שהקרקע אינה ישרה, צריך להיזהר שלא להזיז את השולחן מצד לצד עד שיעמוד יציב על הקרקע, מפני שמתקן את הקרקע ומשווה בכך גומות. מי שיש לו חצר שאינה מרוצפת, ורוצה לנקות את החצר מהעלים שנשרו מהעצים ומשאר כלוכים, אסור לעשות כן על ידי מטאטא, מפני שעלול להשוות בכך את הגומות שבקרקע, ויש בכך איסור חורש. אבל בית וחצר מרוצפים, מותר לנקותם במטאטא לכבוד שבת.

שאלה: האם מותר להזיז שולחן שנמצא בחצר שיש בה חול?
תשובה: מכיוון שהתורה אסרה לתקן ולהשוות את פני הקרקע בבית או מחוצה לו (בבית משום בונה ובחץ משום חורש), ראו חכמים צורך לגזור על פעולות ומלאכות שונות שלא לעשותן בשבת, אף שמן התורה אין בהן שום איסור, מפני שחששו שמא מתוך עשייתן יבוא להשוות גומות ולתקן את פני הקרקע, ויעבור בכך על איסור תורה של חורש. לפיכך אדם שרוצה להניח אוכל על שולחן שנמצא בחצר (שאינה מרוצפת),

זכות התורה הקדושה

חיפשתי צימר בצפון לימי בין הזמנים - "קניי יי יחליפו כח". מצאתי צימר וחשבתי לעצמי שאלך ואראה אם הוא מתאים למשפחתנו. הייתי בהרצאה ברכסים וסיימתי בשעה 23:00 בלילה. צלצלתי לבעל הצימר להודיע שאני מגיע, והוא הסכים. כשהגעתי למושב ב-24:00 בלילה, בעל הצימר לא ענה לי. הסתכלתי מבחוץ על הצימר, ואני רואה שנמצאים בו 12 בחורי ישיבה, זה היה בבין הזמנים, ונופשים קצת לקראת הזמן הבא עלינו לטובה. קראתי לאחד מהם והוא זיהה אותי ושמוח מאוד וביקש שאיכנס. זכות התורה עמדה להם.

חיפשתי צימר בצפון לימי בין הזמנים - "קניי יי יחליפו כח". מצאתי צימר וחשבתי לעצמי שאלך ואראה אם הוא מתאים למשפחתנו. הייתי בהרצאה ברכסים וסיימתי בשעה 23:00 בלילה. צלצלתי לבעל הצימר להודיע שאני מגיע, והוא הסכים. כשהגעתי למושב ב-24:00 בלילה, בעל הצימר לא ענה לי. הסתכלתי מבחוץ על הצימר, ואני רואה שנמצאים בו 12 בחורי ישיבה, זה היה בבין הזמנים, ונופשים קצת לקראת הזמן הבא עלינו לטובה. קראתי לאחד מהם והוא זיהה אותי ושמוח מאוד וביקש שאיכנס. זכות התורה עמדה להם.

הפציר אסורים, וגם לחשב חשבונות. הרחורים מתרים, ולשך חבנות. ותנוק ללמוד ספר, למנצח בנגינות. ולתנוק באמרי ספר, ככל פנות ומחנות: להתענג וכו'.

הלוקח תהא בנחת, עונג קרא ל'שבת. וחשנה משבת, קרת נפש משיבת. כבן נפשי לך ערנה, ולתנוק בחבת. כשולשים סוגה, בו ינחו בן ובת: להתענג וכו'.

מעין עולם הבא, יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה, וכו' לרוב שמחה. מחבלי משיח, יצלו לרונות. פדותנו תצמיח, וגם יגון ואנחה: להתענג וכו'.

מה ירדות מנוחתך, את שבת המלכה. כבן גרין לקראתך, בואי כל נסוכה. לבוש בגדי חמדות, להדליק נר בברכה. ותכל כל העבודות, לא תעשו מלאכה: להתענג בתענוגים כרבורים ושליו ודגים.

מערב מזמינים, כל מיני מטעמים. מבעוד יום מוכנים תרנגולים מפשמים. ולערוך כמה מינים, שתות יונת מבישמים. ותפנקי מעדנים, בכל שלש פעמים: להתענג וכו'.

נחלת יעקב וירש, בלי מצרים נחלה. וכבודו עשיר ורש, ותוכו לנאלה. יום שבת אם תשמרו, ותיתם לי סגלה. ששית ימים תעבדו, ובשביעי נחלת: להתענג וכו'.

רפא צירי א-ל נאמן, כי אתה רופא אמן. את ראשי, שור תלשי, ותן בת לנפשי: פתח שער תרומים, רם שוכן במרומים. על עבדך, שים חסדך, אין מרחם בלעדי: א-ל חי רצה לתפלתך, וחושף לעורתי. במהרה, דרור קרא, לעם בן תגבירתי:

לעילוי נשמת
אבישלום ישראל
רוזיליו ז"ל
בן יצחק ורחל הי"ו
נלב"ע כ"ו אייר ה'תש"פ
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
גלית תהילה דנין ז"ל
בת יונה הי"ו
נלב"ע כ"ב חשוון ה'תש"פ
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ליליאן סיבני
בת רבקה ז"ל
נלב"ע י' תשרי ה'תש"פ
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן
שילח

פרקי הדרכה בשלום בית

דרכי שלום

הרה"ג נחום דיאמונט שליט"א

שלום בית

הרב אברהם וינברג האדמו"ר מסאטמאר

הרב אריה נמליץ ראש ישיבת שו"ת

הרב בנימין מנדלזון רבב של קוסמית

הרב דוד הכהן אזול טייטלבוים

הרב יוסף נחמיה טייטלבוים דיין בבית הדין הנישואין

הרב יצחק מיי בורוכוב טייטלבוים

הרב נסים הכהן רבין טייטלבוים

האישה, תפקידה "מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבֵּית" - עיקרו של בית. להבין את הבית, לחוש את הדברים שהבית צריך בתנאיו הגשמיים. לכן בראה הקב"ה עם תכונה של רגשנות וארציות, משום שחינוך הילדים שמסור בידה חייב את הרגשנות הזאת. אוי לה לאישה שלא מבינה שהכלים שקיבלה הם הזכות שלה, לא החובה שלה. אם היא מרגישה שעובדת היותה ארצית יותר מבטאת חסרון או השפלה, היא איננה מבינה מה תכליתה. לא זכתה להבין לשם מה היא באה לעולם, אינה יודעת את תפקידה, ולא תוכל למלא את ייעודה. ולצערנו זה קורה הרבה. **נשים שלא לוקחות את עול גידול הילדים בשמחה, כי לא השכילו להבין שעול גידול הילדים הוא זכות, או להן.**

תכונות הבעל והאישה!

כתוצאה מהעובדה שהאישה והגבר טבעיים שונים - הגבר צריך ללמוד מהי אישה, וממילא איך להתדר עימה, ואיך להבינה, ובמקביל על האישה ללמוד גבר מהו, מהם צרכיו ודרך החשיבה שלו, איך קונים אותו? איך מתארגנים איתו?

חז"ל אומרים במדרש רבה (בראשית פ"ז): מעשה בחסיד אחד שנשא לאישה חסידה אחת, ולא העמידו בנים. עמדו והתגרשו זה מזו (כאשר חז"ל מציינים "חסיד וחסידה", הכוונה לדרגה הגבוהה של צדקות שהייתה לשניהם), והלך הוא ונשא אישה רשעית ונעשה רשע כמותה, והלכה היא ונישאת לרשע ונעשה חסיד כמותה - הרי שהכול מן האישה! עד כאן דברי חז"ל.

מכאן אנחנו רואים כי האישה היא המנווטת, היא זו שבכחה להוליך להוביל את הבית - "שהכול מן האישה".

(זכו)

אחיי ורעיי! הבית שמקימים צריך להיות מושתת על בנייה עצמית ועל חובה לתת ולתת! להעניק במטרה שלשני יהיה טוב עם מה שאני נותן לו. תן לו מה שהוא זקוק לו, לא מה שאתה מוכן לתת...! כאשר אשתך תראה כי ה'בן תורה' שלך באמת, ללא משחקים, ההקפדה במצוות היא איכותית, האכפתיות שלך מעבודת המידות היא כנה, כאשר תקרין אליה חום ונתינה, כשהיא תראה שיש לך אוזן קשבת לשמוע אותה, היא תיווכח באישיות ובכח הנתינה שלך, ולא תוכל לעמוד בפיתוי של הנאצלות שלך.

כמה טוב ויפה לגדל דור בריא. תהיה מלך, רומם את אשתך להיות מלכה, ולחלופין רוממי את בעלך שיהיה מלך, ואז שניכם תרגישו טוב בבית החם שלכם, ותגדלו דור של נסיכים ילדים השומעים בקול הוריהם. יהיו להם את התעצומות והכחות לגדול להיות גם הם מלכים ולטפח את נשותיהם כמלכות, ולהצמיח דור חדש של נסיכים, וכך דור לדור יביע אומר.

הגבר צריך ללמוד מהי אישה - וכן להיפך!

עיקר הקושי בחיים המשותפים נובע מהעובדה שהגבר והאישה נוצרו עם טבעים שונים. לכל יצור הקב"ה העניק תכלית ומטרה.

ומי שיש לו מטרה מסוימת, קיבל גם כלים כדי להתמודד איתה. לא ייתכן שהקב"ה רצה שאהיה חזן - אם ברא אותי לא מוזיקלי. כמו כן, אם הקב"ה ברא אותי עם ידיים טובות, כנראה תכליתי להיות סופר סת"ם או להיות שוחט, מוהל וכדומה. **הגבר נברא עם תכונות יותר רוחניות, הוא יותר שכלתני, והאישה עם תכונות יותר ארציות, רגשנות - משום שמשימות הגבר שונות ממשומות האישה.** תפקידו של הגבר ללמוד תורה, להביא טרף לביתו - הוא קיבל כלים כדי למלא את הפונקציות הללו. הוא יותר שכלתני כדי שיוכל להתמודד עם עול הפרנסה. אבל

פרקי הדרכה, עצות והנחיות, לבניית חיי נישואין מאושרים

זמירות לשבת

יום שבתון אין לשבת, וזרו ברית הנחת. יונה מצאה בו מנוח, ושם יגדלו יגיעי כח: היום נקבר לבני אמונים, וזכרים לשמרו אבות וקנים. תקוק בשני לחות אבנים, מרב אונים ואמין כח: יונה וכו'.

ובאו בלם בברית יחד, נעשה ונשמע אמו באחד. ופתחו וענו יי אחד, ברוך תנותן לנעם כח: יונה וכו'.

דבר בקדשו א-ל בחר חמר, יום השביעי זכור ושמור. וכל פקודיו יחד לגמר, חוק מתנים ואמין כח: יונה וכו'.

העם אשר נע כצאן תעה, וזכר לפקדו בברית ושבועה. לכל יעבר כם מקרה רעה, כאשר נשבע על מי נח: יונה וכו'.

יום זה מקבד מכל ימים, כי בו שבת צור עולמים: ששת ימים תעשה מלאכתך, ויום השביעי לא-לך. שבת לא תעשה בו מלאכה, כי כל עשה ששת ימים: יום זה וכו'.

ראשון הוא למקראי קדש, יום שבתון יום שבת קדש. על כן כל איש ביינו יקדש, על שתי ימים ובעצו תמימים: יום זה וכו'.

אכל משמנים שתה ממתקים, כי א-ל יתן לכל בו דברים. כגד ללבש ימים חקים, בשר ודגים וכל מטעמים: יום זה וכו'.

לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת, וברכת את יי א-לך. אשר אהבת, כי ברכך מכל העמים: יום זה וכו'.

השמים מספרים כבודו, וגם הארץ מלאה תפארה. ראו כי כל אלה עשתה ידו, כי הוא הצור פועל תמים: יום זה וכו'.

לעילוי נשמת שירה רינה בת מייסה ז"ל
נלב"ע ל' חשוון ה'תשפ"ג תנצב"ה

להקדשות ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת אסתר דרמי בת שלום ז"ל
נלב"ע כ"ב אב ה'תשע"ג תנצב"ה

להקדשות ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת סעדיה גריידי בת שלום ז"ל
נלב"ע א' ניסן ה'תשפ"ג תנצב"ה

משכן שילה

החגגת הבית חידוש משה פניני שלישי

סוד הקסם להשגת האושר הנכסף בבית

בניית הנפש הרוחנית והכשרתה להעמדת הבית

השאיפה הגדולה של כל בן זוג היא להגיע לאושר הנכסף, ואין הדבר תלוי אלא בשני בני הזוג, ויגיעו לזה בקיום כמה תנאים: התנאי הראשון - בנייה עצמית ויסודית ברוחניות, כל אחד כפי כוחותיו ודרכו, תוך הכרה שמטרת ירידתנו לעולם הזה היא לעשות את רצון הבורא ולהביא להשראת השכינה בביתנו.

טוב, שמחה ויישוב הדעת. מתוך כך פעמים שהאישה מרבה בביקורים והגשת עזרה להוריה ומשפחתה. ואף שאישה נשואה פטורה מכיבוד אב ואם, מפני שמשועבדת לבעלה למלאכות שחיבת לעשות לו, ברור שמן הראוי שהבעל יאמר לה להקדים לעשות צורכי אביה ואימה קודם לצרכיו, כמו שכתב בספר 'חסידי' (ש"ה). וזהו צורך האישה.

התכונות במהות קשר הנישואין

התנאי השלישי - כשיטבון כל אחד בהבנת מהות הנישואין שבאו כדי לקיים מצות פרייה ורבייה וקיום המין האנושי, בהולדת ולדות, גידולם וחניכונם לחיי תורה ומצוות, ימצא שהיסוד העיקרי שעליו מושתתים חיי הנישואין הוא כוח הנתינה, להעניק לאשתו ולבניו שלא על דעת לקבל תמורה! לקיום מערכת יחסים זו, הכרוכה בפרטי פרטים, ושעשויה להשתנות במצבים מסויימים, דרושים הרבה סבלנות וויתורים הדדיים, כי אם כל אחד יעמוד על שלו התוצאות תהיינה ברורות...

מצווה מהתורה לכבד את בני הזוג

כבוד הבעל לאשתו וכבוד האישה לבעלה בפשטות הם חובים מדרבנן, כמו שתיקנו לכתוב בכתובה 'ואנא אוקיר' דהיינו אני אכבד. וצריך להבין, וכי מן התורה אין חוב לכבד את בן הזוג! ברור ומובן מאליו שחובה זו היא מן התורה, שהיא בכלל מצות 'ואהבת לרעך כמוך'! אלא שחז"ל חזרו והדגישו את הצורך בכיבוד בני הזוג, מפני שמדרך העולם לכבד אנשים זרים הגומלים לו בכבוד ושכחים, ולהתעלם מאנשי ביתו המקבלים את יחסו הטוב כלפיהם כדבר טבעי ומובן מאליו... וכך אינם רואים נחיצות להפגין בכל שעה רגשות הכרת הטוב כלפי בני זוגם.

(אדני הבית)

הבנת המהות והטבעים של בני הזוג

התנאי השני - הבנת טבעו ומהותו של האיש, הבנת טבעה ומהותה של האישה ומהות חיי הנישואין, ולשם מה נצטוונו עליהם. ומהי כוונת חז"ל במדרש רבה שדרשו על הפסוק (איכה ג. כז) 'טוב לגבר כי ישא על בנותיו' - שעול פירושו עול תורה ועול אישה, ועול זה מה טיבו, ועל שום מה הוא בא.

לדוגמה, הרבה בעלים עדיין אינם מודעים לרצון ולצורך של האישה לשמור על בריאותה וטיפוחה האישי, בגוף ובנפש, כדי שתוכל לגדל את ילדיה כראוי, ולהעניק להם חום ואהבה הבאים מתוך חשק ורצון

רבי אהרן משה פאנוץ ראשון לציון

רבי אברהם חיים ברוך ראש ישיבת נתיבות חסידים

רבי הר"ר שמחון מרחביה

רבי מרדכי בן יצחק ראש ישיבת נתיבות חסידים

רבי דוד עובדיה רב של צפת - מירון

רבי זלמן סורוצקין ראש ישיבת נתיבות חסידים

רבי דוד יצחק ראש ישיבת נתיבות חסידים

בית ישראל

עובדות והנהגות לקראת מרחיקי של מרחיקי ישראל כבודם

הגאון רבי אברהם ישעיהו קרליץ זצ"ל (מרח החזון איש)

מה צריך לקרוא כשהבעל מגיע בסוף היום?

הגאון הצדיק רבי חיים ברים זצ"ל סיפר כיצד מרח החזון איש זצוק"ל תיאר באופן מוחשי את חובת הבעל להעריך את עבודתה וקשייה של האישה, ולהתייחס אליה בהתאם.

אמר החזון איש: אברך קם בבוקר ויוצא מביתו לכולל או לעבודה. כל היום הוא כמעט לא חושב על מה שקורה בבית. לעומתו האישה קמה בבוקר ומחכה לה קרב. היא מעירה את הילדים, והם קופצים סביבותיה, ובדרישותיהם סוחבים אותה כל אחד בכיוון שונה. היא נותנת להם לאכול, זה אוכל, והשני אינו רוצה לאכול מה שהיא מציעה. אחר כך היא מלבישה אותם ושולחת אותם לחיידר. לאחר שכבר עזבו כולם את הבית, עליה לאסוף ולסדר את כל מה שהפכו ופיזרו בבית. לאחר מכן היא צריכה לצאת לקניות בשוק, ומיד לעמוד לבשל כדי להביא טרף לביתה. והנה הילדים כבר מגיעים מה'חיידר' ונכנסים הביתה עייפים ורעבים, הם רבים ביניהם והיא צריכה לסדר את העניינים ולטפל בכל פניותיהם. אחר כך, בשעות אחר הצהריים, היא צריכה לדאוג לתעסוקתם ולמשחקיהם. שעות על גבי שעות הם מעסיקים אותה, עד שבילילה עליה להשכיב אותם. כשכולם במיטות, הנה הבעל מגיע... אם הוא נכנס עם חיוך על הפנים, ושואל בשלומה בלבביות ובאהבה - נמחקים אצלה כל העמל והטרחה של היום. אך אם הוא נכנס מתוח ועצבני לביתו, מוטל עליה עומס נוסף על כחות נפשה המוגבלים ועצביה המתוחים... והשלום מתרחק מקרב יושבי הבית.

(זכר שכינה ביניהם)

זמירות לשבת

אנדרק א-לחי כל נשמה, ואורדך כרב פחד ואימה: בעמדי תוך קהלך צור לרומם, לך אכרע ואפוך ראש וקומה: רקיעי רום הלא נטה במבטא, והארץ וסדה על בלימה: הויכח איש חקור את סוד ויצרו, ומי הוא זה בכל קדמה וקמה: מרומם הוא עלי כל פה ולשון, אשר הפליא ועשה כל בחכמה: ויתגדל בגוי קדוש ועליון, ויתקדש שמה רבא בעלמא:

צור משלו אכלנו, כרכו אמוני, שבענו והותרנו כדבר יין: תון את עולמו, רוענו אבינו, אכלנו מלחמו, ומינו שתינו. על כל נודה לשמו, ונהלנו בפנינו, אמרנו וענינו, אין קדוש כין: צור משלו וכו': בשיר וקול תודה, נברך לא-לחינו, על ארץ הקדמה טובה שהנחיל לאבותינו. מוזן וצידה השביע לנפשנו, חסדו גבר עלינו, ואמת יי: צור משלו וכו': רחם בחסדך על עמך צורנו, על ציון משכן כבודך, זבול בית תפארתנו. וכן דוד עבדך יבא וינאלנו, רוח אפינו משרת יי: צור משלו וכו': ויבנה המקדש, עיר ציון תמלא, ושם נשיר שיר חדש, וברננה נעלה, תרחמן הנקדש ותתעלה, על בוס יין מלא, כבדת יי: צור משלו וכו':

תשבי צורי לרבי זכרו כצוף וכן, צורי סלח לחובי אל יאריך זמן: יליר אשר בתוך ים גלות יהודך, הוציא שפר מקום חתום בידך, שריר מאד וקים לפדות וחיידך, יאמר ראה כתבי חזק ונאמן: צורי סלח וכו': ערים מאד כשרים חגי וירמיה, תתמו בתוך ספרים יואל וישעיה, קומה רפא שבורים הנקראים בן-ה, תלים רפא כנביא רפא לעמנו: צורי סלח וכו': חבן אשר מגרש מחסא יהודך, שוכה לאב כי בא משיחך, עיר תיקר ומגרש ותיירש בתי מנוחך, וליושבים בשבי אהיה רחמן: צורי סלח וכו':

Advertisement for 'Mishkan' (משכן) featuring five framed boxes with names and contact information for various rabbis and organizations.

תשובה

"אני רוצה לשוב... אבא, אני רוצה לשוב"

"למה לא אמרתם לי שהוא חלה?" שאל בקול חנוק. "אבא לא רצה שתדע", ענתה אמא בעדינות. "הוא פחד שתבואו מתוך רחמים, לא מתוך אמת. הוא העדיף לחכות שתבוא לבד. הוא אמר: אם הנשמה של יונתן עוד מחוברת לשורשים, הוא ירגיש. הוא ישמע את הקריאה מעצמו".

והוא שמע. באיחור נורא, אבל שמע.

הם ישבו שם דקות ארוכות בשתיקה. רק קול נשימותיהם מילא את הבית. ואז, פתאום, יונתן העביר את ידו בעדינות על המיתרים. צליל צורם בקע מהם, מין אנחה של עץ יבש שלא נגעו בו זמן רב.

"המיתר הזה קרוע", אמר בעצב.

"כמו הלב שלך", ענתה אמא בשקט. "אבל גם לב קרוע, אם קושרים אותו נכון, יכול לנגן שוב".

יונתן הביט בה, ופתאום, בלי הסבר, צלצלו באוזניו מילות פיוט ישן: **י-ה ריבון עלם ועלמיא... הפיוט שאביו תמיד שר בליל שבת**. בליבו התחוללה סערה. האם אפשר לתקן הכול? האם אפשר לשוב? האם יש דרך חזרה אל האמונה, אל השבת, אל אבא?

הוא לקח את הכינור אל חיקו, הניח את ראשו עליו - כמו ילד שמתחבא אצל אביו - ולחש, כמעט בלי קול: **"אני רוצה לשוב... אבא, אני רוצה לשוב"**.

השבת ירדה על שכונת נחלת יהודה בשקט מופקר של קדושה. ניחוחות של תבשילי דגים התפשטו בין הבתים, וילדים לבושים בלבן אחזו בידי אבותיהם בדרך לבית הכנסת.

יונתן לא היה בבית הכנסת כבר יותר מעשור. אבל השבת - משהו משך אותו לשם. הוא לבש חולצה לבנה שמצא בארון הישן בחדרו, אותה חולצה שאימו קיפלה אז, כשהיה בן 17, רגע לפני שהיצר הרע פיתה אותו והשליך אותו להבלי העולם. מכנסיו לא התאימו בדיוק, והוא הרגיש מגוחך לרגע, אבל המראה של אמא מציצה מהמטבח עם דמעות של תפילה בעיניים - גרם לו להתעלם מהכול.

"תחכה לי עם שירת 'לכה דודי'", היא ביקשה, "כמו פעם". הוא הנהן.

הדרך לבית הכנסת הייתה קצרה, אבל כל צעד היה כבד כאילו נשא עימו את כל העבר. האנשים ברחוב הביטו בו, חלקם בהפתעה, חלקם בחיוך חם. זיהו אותו - כן, זה יונתן. הילד שהיה פעם הפייטן הקטן של בית הכנסת, ואז נעלם. כולם ידעו, אבל אף אחד לא שאל. רק בירכו בלחשיה: "ברוך הבא, יונתן".

הוא נכנס לבית הכנסת. הריח - תערובת של ספרי קודש עתיקים וגם חדשים, הכה בו ישר בלב. הוא בחר לשבת בשורה האחורית, קרוב לקיר. מולו ניצב

כמו מתרעמת על השנים שעברו מבלי שנפתחה על ידו. כל הבית עמד בדממה. השולחן העגול בפנינת האוכל עדיין עמד שם, עטוף במפת תחרה לבנה - בדיוק כפי שזכר. אבל אף קול לא נשמע.

"אמא... אמא?" קולו נשבר לרגע. "אבא?"

שום תשובה. רק תקתוק איטי של שעון הקיר מזכיר לו שהזמן לא עמד מלכת, גם אם הלב ביקש.

הוא פסע פנימה, נוגע באצבעותיו בתמונות הישנות התלויות במסדרון. הנה התמונה מהעלייה לתורה שלו, יושב בין אביו לסבו, שניהם עוטים טליתות, והוא מחזיק חיוך רחב, חף מדאגות. לרגע כמעט בכה למראה זה - מכאב מתוק, כמו טעם של געגוע שלא ידע שהוא חי כל כך חזק בתוכו.

בחדר הסלון מצא את מה שלא רצה לראות. תמונה קטנה על השולחן: אביו, עטוף טלית, עיניו עצומות בתפילה - ובתחתית התמונה כתוב: "יעקב בן מרדכי ז"ל - נלב"ע י"ז בטבת".

יונתן חש שהאדמה תחת רגליו נבקעה. הוא קרס על הספה, פניו בידיו, ולראשונה זה שנים בכה. דמעות כבדות, שקטות, זורמות מן העבר, מן הריקנות, מהספוס. איך לא ידע? איך לא שמע?

כשראשו עדיין נתון בכפות ידיו, נפתחה הדלת בשקט, ודמות קטנה, שעל ראשה מהודק כיסוי ראש, נכנסה פנימה. "ידעתי שתבוא", לחשה בקול חם.

הוא הרים את עיניו. אמא.

היא לא בכתה. עיניה היו יבשות אך בקע מהן אור מוזר. היא לא ניגשה אליו מיד. רק עמדה שם, מתבוננת בו, עד שנועמד על רגליו, כשליבו דופק בעוצמה של ילד קטן. "אני מצטער", הוא לחש.

"גם אבא שלך היה מחכה למילים האלה", היא ענתה, והניחה בידיו חפץ עטוף בבד תכלת.

הוא פתח. הכינור. יונתן אחז בכינור בעדינות כמו שהחזיק בתינוק שזה עתה נולד. אצבעותיו רעדו. לא בגלל הקור - הבית היה חמים - אלא משום מה שהכינור הזה ייצג בעבורו: **את כל מה שנשטש, את כל מה שברח ממנו, ואת כל מה שהתגעגע אליו מבלי לדעת.**

"הוא שמר עליו עד הרגע האחרון", לחשה אמא מרים בעודה מתיישבת לצידו. "היה מנקה אותו, מלטף אותו, מנגן בו חרש. לפעמים היה יושב לבד במרפסת הישנה ומנגן את הפיוטים שאתם הייתם שרים יחד כשהיית קטן. הוא תמיד אמר לי - הכינור הזה ימתין ליונתן. יום אחד הוא ישוב".

יונתן הסתכל על הכינור מקרוב. היה בו סדק דק בצד, מיתר אחד תלוש. סימני הזמן לא פסחו גם עליו. כמו עליו. כמו על הלב שלו.

ריח הלחם הביתי של אמא עלה מן התנור והתערב בניחוח של שמן זית, רוזמרין וטימין. השמש כבר נמשכה באיטיות אל קו האופק, צובעת את השמיים בצבעים שונים, בדיוק כמו שהייתה עושה בכל ערב שבת מאז שיונתן זכר את עצמו.

הוא היה אז רק ילד בן תשע, יושב על שרפרף עץ נמוך, מורפקיו נשענים על ברכיו, מתבונן בדממה באביו. אבא היה יושב במרפסת הקטנה, כינורו בידיו, ידו השמאלית מרפרפת על המיתרים, והקשת נעה בעדינות כמו נוצה ברוח. מהכינור יצאה מנגינה נוגה ומרוממת, מקאמים של פיוטי השבת שסבו, **חכם מרדכי**, היה מנגן בבית הכנסת הגדול בבגדאד.

הצלילים עטפו את הבית, חדרו דרך הקירות ואל הלב של יונתן. הילד שתק. לא מתוך פחד, אלא מתוך יראה של כבוד. כזו שרק ילדים שזוכים לגדול בבית ששומר על הגחלת היהודית יכולים לחוות.

בכל פעם שאבא סיים לנגן, היה מניח את הכינור בעדינות על שמיכת הקטיפה שהניחה אימו בקפידה, ומנשק את ראשו של יונתן. "אתה תשמור את זה בלב", היה לוחש. "יום אחד אתה תבין".

הוא לא הבין אז.

השנים חולפות כמו צל. יונתן התבגר, ומבלי לשים לב הפיוטים הפסיקו לרגש אותו... הוא נמשך לבגדים אופנתיים ולמוזיקה רועשת שהחליפה את המקאמים, ובשבתות, במקום ליד שולחן ערוך, מצא את עצמו מסתובב עם חברים.

אבל דווקא היום, כשיונתן כבר בן 32, עומד מחוץ לבית ההורים שנשטש לפני עשור, הוא שומע בליבו פתאום את המנגינה ההיא. **אותה מנגינה שאביו ניגן אז במרפסת, באותו ערב שבת קסום.**

אבל הבית שקט. וכבר אין מרפסת. ואין כינור. הוא בא מאוחר מדי. הדלת הישנה חרקה בכניסתו של יונתן,

זמירות לשבת

ישמח משה, במתנת חלקו.
ומה קראת לו, עבר נאמן קראת לו:
ישמח משה, במתנת חלקו,
ומה נתת לו, תפארת בראשו נתת לו:
ישמח משה, במתנת חלקו.
ומה הוריד בידו, שני לוחות אבנים
הוריד בידו:

עיני צופיה לך חונן, בקול נעים שיר ארנן.
עיר קרשך מחר בונן, י-ה צורי שוכן עליה.
לעושה שמם - עיני צופיה, לרוקע הארץ - עיני צופיה:
עיני צופיה לך אהוב, הבטחתי כי שוב תשוב.
על יד נביאך בן כתוב, קים נבואות וישעיה:
לעושה שמם וכו':
עיני צופיה לך אבי, אורך צורי ככל לבי.
ש-די אתה צור משגבי, בנה קריה ויפהיה:
לעושה שמם וכו':

גואל יבוא רב עליה, גואל יבוא עם אליה,
יבוא גואל יבוא:
דמעה בשמחה היום נוזלת, ונפש לך מיהלת.
בראות גלילי מרים, לכן ותכלית.
יבוא יגון עם הגואל:
גואל יבוא וכו':
י-ה א-ל רם שלח גואלנו, כימי קדם בניסן נגאלו.
כי שיערי דמעה לא ננעלו, במהרה שלח גואל יבוא:
גואל יבוא וכו':
והשב לנו עיר תפארתך, תנחם ותאיר עלינו שמשך.
ואז נגיד ונשיר, בבית קרשך. יבוא יגון עם הגואל:
גואל יבוא וכו':

לרפואת
שושנה בת יוסף,
ויחיאל בן יוסף הי"ו
ולזיווג הגון ולהצלחת
מיכל בת יחיאל הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפואת
שגית בת אלגרה הי"ו
בתוך שאר חולי ישראל

להצלחה, לפרנסה טובה
ולרפואת
משפחת יוסף הי"ו
ומשפחת שושן הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לשוב

המקום של אבא, המקום הקבוע, אבל עכשיו יהודי אחר יושב שם...
ופתאום - השקט נשבר. מיישהו החל בתפילה. "לכה דודי לקראת כלה..." והלב של יונתן, בלי שום הכנה, החל לבכות.
לא העיניים, הלב, נשברו בתוכו כל המחסומים, כל הציניות, כל ההגנות.

הוא לקח את הכינור אל חיקו, הניח את ראשו עליו - כמו ילד שמתחבא אצל אביו - ולחש, כמעט בלי קול:

"אני רוצה לשוב... אבא, אני רוצה לשוב."

הוא לחש לעצמו: "אני שייך לכאן. תמיד הייתי שייך".
אחרי התפילה ניגש אליו חכם ניסים, הגבאי הזקן עם הזקן הלבן שהכיר אותו מילדות, הניח יד חמה על כתפו, ואמר:
"אבא שלך היה גאה בך הלילה. הוא תמיד אמר - הבן שלי רק הולך שחור שחור. אבל תמיד יחזור למעיין שממנו שאת".
יונתן חיך. חיוך שבור, אבל חיוך אמיתי. זו רק התחלה.
יום ראשון בבוקר. קרני שמש דקיקות חדרו מבעד לוויילון המרפסת והאירו את חדרו הישן והטוב של יונתן.
הוא התעורר מוקדם, עוד לפני שאימו קמה. בליבו בער הגעגוע - לא רק לאבא, אלא לכל מה שאיבד, לכל מה שהדחיק. הוא פתח את ארון הספרים בסלון. האבק העדין שעל הכרכים העיד כמה זמן לא נפתחו. אבל אחד מהם בלט. הסידור של אבא.
הכריכה כבר שחוקה, הפיגות סדוקות, והכתב על השדרה דהוי - 'סידור של הבן איש חי עם פירוש לפי מנהגי בבל'.

הוא פתח אותו, ואצבעותיו נגעו בפתק קטן שהודבק בין דפי ה"קריאת שמע": "לזכות בני יונתן, שיאיר ה' את דרכו". הלב שלו רעד.
אבא לא שכח אותו. אפילו לא לרגע. כל תפילה, כל אמירה, היו מלוות בבקשה אחת: שיונתן יחזור. ולא רק הבינה. אל השורש. אל הנשמה.
הוא התיישב בפינת הסלון, פתח את הסידור, והתחיל לקרוא בלחש: "מודה אני לפניך..."
המילים בקעו ממנו בהיסוס, כאילו לא השתמש בהן שנים. אבל לאט לאט קיבלו קצב, קיבלו חיים.
"ריבון כל העולמים", לחש בלב, "אני לא ראו... אבל אני כאן. אני רוצה ללמוד. תעזור לי".
קול עדין הפריע לשתיקתו. אמא עמדה שם. "התחלת להתפלל?" שאלה בחיוך עדין.
"אני מנסה", הוא ענה, מתבייש קצת.
היא התיישבה מולו, והוציאה מהכיסון שבסידור דף מקופל.
הוא פתח את הדף, ומצא מכתב בכתב יד צפוף של אביו: "זה שלך".
יונתן שלי, אם יום אחד תמצא את עצמך אוחד בסידור הזה, דע לך שאני כבר אינני, אבל תפילותיי איתך.
אל תפחד ממה ששפספסת - תתחיל מאן. מהפסוק הראשון. כל עוד הנך דולק תמיד אפשר לתקן. אבא תמיד יתפלל עליך. אוהב תמיד, אבא
יונתן עצם את עיניו. הוא הרגיש את אבא. הוא הרגיש שהוא לא לבד. והוא הבטיח: אני חוזר. באמת. לא רק לחיבוק של אמא, לא רק לזיכרון של אבא - אלא אל ה'.
יונתן הלך לבית הכנסת בשעות אחר הצהריים, הפעם לא רק כדי להתפלל, אלא כי רצה לשוחח. הלב שלו כבד, מלא שאלות שטרם נשאלו, ופחדים שלא העז לגלות.
הרב יצחק, האיש הזקן בעל זקן השיבה והעיניים הטובות, ישב ליד שולחן עץ כבד בספרייה הקטנה של בית הכנסת. כשטיפס יונתן במדרגות הצרות, נשמעו קולות תפילה מרוחקים, והוא חש רגש עמוק. הוא עמד לפני הרב, והידיים רעדו מעט.
"הרב", אמר בקול שקט, "אני לא יודע מאיפה להתחיל. אני מרגיש אבוד... הייתי רחוק שנים, ועכשיו אני רוצה לחזור. איך עושים את זה? איך חוזרים הביתה באמת?"
הרב הביט בו בעיניו הטובות, חיוך עדין על פניו, ונשף נשימה ארוכה.
"יונתן, התשובה היא הדרך הכי חשובה שיש לנו. למעשה היא קלה, כי לא בשמיים היא, אך לפעמים היא מפחידה, אבל היא מלאה באהבה גדולה. את

הצעד הראשון כבר עשית - הכרת בצורך לשוב אל ה'. עכשיו חשוב שתדע: **אל תתייאש, גם אם יהיו נפילות. ה' אוהב אותנו תמיד, כל ירידה היא לצורך עלייה גדולה.**
אחר כך הוסיף:
"אני כאן בשבילך, יונתן. אם תרצה - אוכל ללמוד אותך, ללוות אותך. **לאט לאט.**"
יונתן הרגיש איך עומק הלב שלו מתחמם בפעם הראשונה זה זמן רב. הוא הנהג והבטיח לעצמו: "אני לא לבד. אני הולך בדרך".
שוב הגיעה השבת. יונתן נכנס לבית הוריו מוקדם מהרגיל, לבוש בלבוש מכובד.
הבית כבר היה מוכן: נרות השבת דלקו, השולחן ערוך וריח החלות של אמא מילא את האוויר.
השבועות חלפו, ויונתן לא חדל ללכת בדרך החדשה שלו. בכל יום הוא מוצא את עצמו מתעורר עם רצון להתחזק, ללמוד ולהתקרב.
כשהאבק של השנים הוסר מהמיתרים, התחילו להישמע לא רק צלילים, אלא גם סיפור - סיפור של תשובה, של כאב שהפך לתקווה, של ילד שהפך לאיש שמחזיר את אורו הביתה.
הכינור, שהיה עד כה שקט ועצוב, נשמע שוב. המיתר הקרוע תוקן, וזאת המנגינה האמיתית השמיע יונתן מחדש.
בבית הכנסת, בהילולה של הבן איש חי, יונתן הניף את הקשת וחלל לנגן. הקהל עצר את נשימתו. המנגינה עטפה את כולם, והרגישה כמו תפילה חיה.
חכם ניסים ניגש אליו בעיניים מלאות דמעות: **"אבא היה שמח לראות אותך, יונתן. הוא חי בך."**
יונתן חיך. לראשונה זה שנים - הרגיש שהוא באמת חוזר הביתה.

(סיפורו של יונתן ס')

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

רבי יהושע לייבוויץ

זמירות לשבת

אשורר שירה לְכבוד התורה, מפן וקרה זכה וקרה:
נתנה לנו על יד רוענו, משה רבנו,
בחר כל נבא: אשורר שירה וכו';
נאמן שמו בחר בעמו, להיות לו לשמו,
אמה נבחרה: אשורר שירה וכו';
אשרי הגבר על יצרו גובר, מירשים דובר,
עוסק בתורה: אשורר שירה וכו';
רבה נעימה תורה תמימה,
פתי מחכימה עין מאירה: אשורר שירה וכו';

בן אדם למה תדאג על הדמים,
ולא תדאג על תימים.
כי הדמים אינם עוזרים,
ותימים אינם חוזרים.
דרך אחר התורה ותמצות,
אשר הם לער קימים:
בן אדם אל תדאג לשעבר כי הוא
אין, ולעתיד כי הוא עדין.
קוה אל ה', כי הוא הממציא לך
יש מאין, ותשועת ה' בחרף עין:

תורת אמת נתן לנו, ברוך אשר בחר בנו:
וקרה היא מפנינו, נטעיה נעמינו.
ירדה משמי מעונים, היא זאת מצאנו ירשנו.
ומה נעמו אמריה, סודותיה סתריה.
אין מבין תעלומיה, לבר אשר יצרנו.
סודות היא אוהביה, גם עוֹדֶת נביאיה.
אשר רודף אחריה, גם סב וגם רישו בנו.
פנים שבעים לתורה א-ל, לְמַכַּח רועים נתנה אל.
סגלת י-ה עם ישראל, אבותינו גם אנחנו.
בקולות וגם בקרם, ירדה משמי שחקים.
ספת דוד הא-ל יקים, מחרה ואנחנו קמנו.
חזקי אמצו אמתנו, שישו עלצו קהלתנו,
קרבך שנת גאלתנו, כי מוצרים גאלנו: תורת אמת וכו'

משכן שילה

להצלחת פנחס ואוראל כהן הי"ו והילדים: איליא, אליה, ואורי הי"ו

להקדשות ניתו לפנות למערכת 073-222-4-999

לרפואת והצלחת סופיה מסמון הי"ו בת יהודית ז"ל

להקדשות ניתו לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת יהודה ושגית נעים ומשפחתם הי"ו

והשבוע: הגאון הקדוש רבי לוי יצחק
יקטרינוסלב ובעל 'תורת לוי יצחק', א.

הנהגות קודש

כשרי לוי יצחק הגיע לחרקוב לאספת רבנים שכינו השלטונות הסובייטיים, ביקש מאחד מתלמידי הישיבה, **רבי נחום גולדשמיד**, להתלוות אליו לאכסנייתו. בדרך סיפר לרבי נחום כי הוא מתלבט אם לחתום על הצהרה שהשלטונות ביקשו מן הרבנים לחתום עליה, שאין רדיפת דת ברוסיה.

מצד אחד, הוא חשב שאם יחתום, השלטונות עשויים להניח ליהודים. מצד שני, הוא חשש שהחתימה תאפשר לשלטונות לבצל זאת ולהסתיר את מעשיהם הרעים. לבסוף הוא קם והכריז בנחרצות: **"לא אחתום! גם אם זו תהיה מסירות נפש ממשי!"**

לאחר מכן הוא התיישב בעיפיות על הכיסא והניח את ראשו בידיו. כששאל אותו התלמיד מדוע אינו נח במיטה, ענה רבי לוי יצחק: **"איד אוכל לנוח על המיטה כשאני יודע מי הניח את ראשו על הכרית הזאת קודם לכן?"** התלמיד שם לב שהמצעים על המיטה היו מקופלים, כמו לפני שרבי לוי יצחק נכנס לחדר, והבין שבמשך כל השבועים בעיר, הרב לא נח על מיטה כלל.

פנינים

סוכה למסתור מזרם ומטר

הנביא ישעיהו אומר: "וְסִפָּה תִּהְיֶה לְצֹלֵם יוֹמָם מִחֶרֶב וּלְמַחֲסֶה וּלְמִסְתֹּר מִזֶּרֶם וּמִמַּמָּוֶר" (ישעיהו ד, ו).

בפשטות, מדובר על הגנה פיזית – שהסוכה מגינה מהגשם ומהסכנות. אבל הגאון **רבי לוי יצחק** מגלה כאן משמעות עמוקה במיוחד: הסוכה מרמזת על השלימות של קיום **רמ"ח מצוות עשה** שבתורה – שבגימטריה הן **248** בדיוק. יש להקפיד שלא להוסיף על מספר המצוות ולא לגרוע מהן.

הדבר מרומז בפסוק: **"זֶרֶם"** - בגימטריה **247**. הוא מסמל את מי **שגורע** מ-248 המצוות.

"מָטֵר" – בגימטריה 249. הוא מסמל את מי שמוסיף על 248 המצוות, עוד מצווה שלא מהתורה.

והפסוק אומר: "וְסִכָּה תִהְיֶה... לְמַחֶסֶה וּלְמַסְתּוֹר מִזֶּרֶם וּמִמַּסֵּר" - הסוכה היא מה ששומר עלינו מ"לא תִגְרַע" ומ"לא-תִסָּף" - שנקיים בדיוק את כל רמ"ח **מצוות העשה** בלי להחסיר ובלי להוסיף.

מהי ההוראה אלינו?

הסוכה עוטפת ומקיפה את כל האדם - לא רק את הראש וההבנה שלו, אלא גם את הכחות שגבוהים יותר מהשכל. כשעובדים את ה' רק לפי בסיס השכל וההבנה, עלולים לחשוב שאפשר להוסיף או לגרוע משהו מהמצוות, חלילה אפשר להיסחף ב"זרם" או ב"מטר".

הדרך לשמור על שלימות ולעשות את רצון ה' בדיוק כמו שהוא נתן לנו אותו, היא רק כשעבודת ה' מושתתת לא רק על היגיון, אלא כמו "סוכה" - גבוהה יותר מהשכל.

הדרך לשמור על קיום התורה באמת היא שנתחבר למקום גבוה יותר – מעל השכל.

מעשה רב

חופה מסתורית באישון ליל

בניקושה נשמעת על דלת ביתו של רבי
לוי ציצק באישון לילה. אישה מבוגרת
בכנסה ולחשה לרב שבתה וחתנה,
המחזיקים במשרות ממשלתיות
בבכירות, הסכימו להפצרותה ויגיעו
בעוד שעה לערוך חופה בסתר בביתו,
ולהינשא כדת משה וישראל. הסיכון
לחיהיהם ולחיי כל הנוכחים היה עצום,
בשל האיסור על טקסים דתיים.

האתגר הגדול היה להשיג מניין של יהודים כשרים, וכאלה שגם ישמרו בסוד את המעשה האסור על פי חוק. בחלוף חצי שעה התאספו תשעה יהודים, אך היה חסר אדם אחד, העשירי. הרב החליט לזמן את יושב ראש ועד הבית הצעיר, שתפקידו היה לבלוש אחרי הנעשה בביתו של הרב. "א-נ-י?" קפץ היהודי הקומוניסט הצעיר כשהבין את המטרה שלשמה זומן לכיתה הרב. הרב הנהן בראשו לחיוב, והוא מיהר להגיד את הטרסים, ממתין בדריכות לבאות.

רעיית הרב, הרבנית חנה, הביאה מפה גדולה, וארבעה מהנוכחים פרסו אותה כחופה. הרב ערך את החופה. החתן והכלה, כשפניהם מכוסות, קודשו. בשעה 1:30 לפנות בוקר נמלטו בני הזוג ושאר הנוכחים מהמקום.

רק שניים נשארו בבית. הם הוציאו את כרטיסי המפלגה הקומוניסטית ואמרו לרב בהתרגשות: "רבי, כשאנו כאן איתך, כל זה לא שווה לנו כלום".

זמירות לַשָּׁבָת

וַיְחִיד רַם וַיְעֲרֹת חֹשֶׁק, לָבַשׁ עַז הָרָר, בִּקְדָשׁ נֶאֱדָר, שִׁבְי יִשְׂרָאֵל יֶאֱסָף, לְעִיר הַתְּהֵרָה:
מִיּוֹמֵם שֶׁכֵּן שִׁחָקֵם, שִׁכְנִיתָם מִקְדָּשָׁא יִקְסֵם, מִצְרֵי יוֹם יִקְסֵם, אֲדוֹמֵם וְקָדָר,
מֵתֵם מִטֵּב נֹסֵדֵר, וְהָיָה מִרְרֵר לְחִלָּקִים, וְהָיָה בְּכֵרֵי יִחִיד וְיָד: וְיָד וְיָד
א-ל גְּדוֹל מוֹשִׁיעַ נֹסֵדֵר, קִין וְעָבָל לְחֵשׁ הַתֵּשֶׁבִּים, עַד אֵנָה בְּנִים לְחֻצִּים,
בְּשֵׁרֵם וְקָדָר, וּמֵאֲדוֹמֵם וְקָדָר, מִלֵּךְ עֲלֵינוּ שׁוֹם הַשָּׁמַיִם, מִלֵּאֵל לֵן שָׂרֵר: וְיָד וְיָד
יִסֵּד אֶרֶץ עַל בִּלְמִית, נִרְשָׁנָא אֶת בֵּן הָאֱמֶת, דְּגַל יִשְׂרָאֵל הָרִמָּה, קִין אִיתֵיהּ הָרָר,
יָתֵם מִתְּהֵרָה, תִּגְדַּל שֶׁמֶךְ בְּעֵלְמָה, וְתִגְדַּל יִתְהֵרָה: וְיָד וְיָד
רַעַת יִשְׂרָאֵל הַבִּישִׁיה, מַעֲנֵן בֵּן יוֹד מִטָּה, וְאָף עַל אִשֵּׁר חֶמְא, וְקִבְרֵיהּ הָרָר הָרָר,
כָּל קִין וְדִרְדָּר, בְּמֵת גְּדוֹלֵת הָרִמָּה, הָרָר בֵּן הָרָר: וְיָד וְיָד
רְחוֹם מִחֵל וְחֵל, לְעֵרֵת בִּתְּתֵת תְּשִׁיבָה צִיּוֹן תְּפִירָת, נֶפֶן סִמְדָר,
כֹּאֲלֵיל דָּר, מִתְּהֵרָה יָתֵם הָרִמָּה, כְּפִיר עֵין הָרָר: וְיָד וְיָד
חֵי יוֹד קִים מִתְּהֵרָה, יוֹכֵר עֲלֵימָם בְּרִיתֵהּ, וְיִתְרֵר אֶת שְׁבוּעָתֵהּ, וְאִשֵּׁר הָרָר,
וּבִפְרֵת הָרָר, עֲלֵימָם מִתְּהֵרָה, סִמְדָר דָּר: וְיָד וְיָד

מָרָם יוֹם נִסְתָּוֶה. צִוָּה קָהָל עַדְתּוֹ.
 בְּדַמְתֵּהוּ בְּקִרְבּוֹ. לְהוֹלִיבֵי אִמְרָתוֹ:
שָׁמַע גִּבְרַת חֲבֵרוֹ. לְהוֹלִיבֵי לִיעֲדוֹ.
 שָׁמַע הַתְּקַדְּרָה. וַיְרַדוּ בִשְׂמֵי אֹרָה:
חֲדָל - הִיא חֲשִׁיעַ. אֲרוֹן בְּרִית הַתּוֹרָה:
 אֵל יִכְלֹל חֲשִׁיעַ. אֲרוֹן בְּרִית הַתּוֹרָה:
זֶמֶן הָ אֵת אֲוִיבִי. כְּמוֹאֵם אֶל בְּיָרִי.
 לֹא הִכִּירוּ רַב מִטּוֹבִי. לֹא נִתְּנָה כּוֹ הַמָּרָא:
קָרָן הוֹרֵם בְּמֶסֶךְ. וַיְרִי כִּל הַתְּקַפָּה.
 אִישׁ רָגִלָּה אֶל יָמֶק. לְכָר מִמְּהוּרָה אֶתְרָא:
אֲמִירָן וַיִּשֶׁב אֶתְהֵיִם. פְּרִיז קִרְשׁ חֲלֹלִים.
 כְּנִסְתִּיעִים מִגְדִּילִים. שִׁכְכָר וְקֵן הוֹרֵה:
תָּן קֵן מְבוֹרִתִּי. וְרַחֵם נֶפְלְאוֹתִי.
 שִׁמְעֵנִי מִבְּרִיתִי. אִי יָד לִכְתֵּם אֶתְמִרָה:

אשרך מחלל גיביר. לא-5 גדול וגורא.
לכבוד קדושו רבי. נקב אביהוירא:
יבן טור פנים. ככל כנפים.
קדושו שמים. רבן כל ארתא:
יש' חלץ במו. מכשיו במקומו.
ביתן בן יוסו. ו' ו' דרך דרך.
יעקב תם אהלים. יושב וכל פה בולם.
מים עמקין ודלים. וכן אל לבית תקרא:
בחסות הקבלת. יבן אל שם ותהלת.
הרחיב העמקין שאלה. אביר יעקב גורא:
נפת ויכש בפרה. ו' א-לי ואננה.
איש א-ל קדוש הוא. ו' ו' ו' ו'
קאורה:
ענני ותקטור. חריתי ודאנה.
אף ב' חרירי מותו. חריתי ו' ענבורה:

 רבי
 אברהם יצחק שמואל
 ראשון לציון

 רבי
 יחזקאל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

 רבי
 יחזקאל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

 רבי
 משה בן עמרם
 ראשון לציון

 רבי
 שמואל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

 רבי
 שמואל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

 רבי
 שמואל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

 רבי
 שמואל יהושע זלמן
 בעל ספר אור חיים

משכן
עלילת

לעילוי נשמת
יהודה לאון קקון בן מרים ז"ל
מרסל קקון בת אסתר ז"ל
תנצב"ה
הוקדש ע"י משפ' חביב דודו הי"ו

להקדשות
יתן לפנות למערכת
073-222-4-999

**לעילוי נשמת
מאיר דדון**
בן מסעודה ומכלוף ז"ל
נלב"ע י' טבת ה'תשפ"ה
תנצב"ה

ילוי נשמת
דוד ותמרה ז"ל
(יט) בת **שבתאי ז"ל**
תנצב"ה

די נשמת
מוזבן ובת ציון ז"ל
ב"ע י"ב תמוז
ה'תשפ"ב
תנצב"ה

לעית
שבתאי בן ר
נ

כבר בצעירותו הוסמך להוראה על ידי גאוני דורו, בהם – הגאון רבי חיים מברסקי זצ"ל והגאון רבי אליהו חיים מיזל מלודז' זצ"ל. לימים, כאשר רבה של וילנה הגאון רבי חיים עוזר גרודזינסקי זצ"ל שהה בעירו כקטרינסולב, התבקש לכהן כחבר ב"ד" של אותה קהילה. אביר מנצח בין חסידיו רב.

רבי לוי יצחק סלל דרך ייחודית בתורת הלימוד והקבלה, ולפניו לא היה ואחריו לא קם כמותו.

בביתו בן 31 עלה לכהן פאר כרבה של העיר הגדולה יקטרינוסלב (כיום דנייפרו). זאת הייתה תקופה קשה מנשוא ליהודי ברית המועצות, והתכונות העיקריות שנדרשו אז לרב היו אומץ ומסירות נפש. רבי לוי יצחק נטל על כתפיו הרחבות את העול הגדול, ועד מהרה נישא שמו בהערצה בפי כולם. הוא עמד בעקשנות ואבינועל בשמור התורה והיהדות. בלי לומר על מוצא של יו"ר.

התנכלויות רבות הופנו מצד השלטונות כלפי הרב הנערץ.

מאפיות המצות היהודיות ברוסיה היו שייכות לשלטונות, בהתאם לשיטה הקומוניסטית. השלטונות רצו להכריח אותו להעניק הכשר לקמח למצות שלא נטחן תחת שמירה מעולה. הם הסבירו לו כי אם הקמח לא יימכר בגלל זה ייתן הכשר – המשמעות היא שהוא נלחם נגד המשמלה. רבי לוי יצחק הבהיר שלא יעניק הכשר לקמח שמשגיחים מטעמו אלא פיקחו על הידורו. הוא נסע בעצמו לנשיא ברבית המועצות, ומשנוכח הנשיא באומץ ובגדלות הנפש של הרב היהודי, הוציא צו כי יאפשרו לרב להציב משגיחים מטעמו לפקח על עשיית המצות. בזכות כך אכלו כל יהודי רוסיה מצות מהודרות במשך כמה שנים.

הגאון
המקובל רבי לוי
יצחק שניאורסון זצוק"ל
היה אחד מענקי הדורות של עם
ישראל – איש פלאות, גאון מופלא,
קדוש עליון ומוסר נפש. הוא כיהן
ברמה כרבה של העיר יקטרינוסלב,
שבה התגוררו כמאה אלף יהודים,
היה מקברנטי ידות ברית המעצות,
פוסק ששיגרו אליו שאלות קשות בהלכה
מכל קצוות הארץ, וגאון בתורת הקבלה שכל
דבר לא אניס ליה.

ביום כ' אב מלאו 81 שנים מאז עלתה נשמתו
הטהורה לגנזי מרומים. רבינו נפטר בהיותו
בבבלות נורא בקוחסטן, שאליה נשלח על ידי
שלטון הרשע הקומוניסטי בעוון עמידתו על
שמר התורה והיהדות. הוא עונה בעיניים
קשים ומרים, גופו היה שבור ורוצץ מהסבל,
אך נשמתו הגדולה האירה באור קיטור.

רעיותיו הרבנית הצדקנית חנה שניאורסון כתבה זיכרונות, ומהם משתקפות גדלותו ומסירותו נפשו של בעלה הגדול, שגם בתוך הסבל לא פסק מלהגות בתורה. היא יצרה עבודתו דיו מעשבים ועלים, והוא כתב חידושי תורה מופלאים בצדי העמודים של הספרים המעטים שהיו לו.

הגאון רבי לוי יצחק זצוק"ל היה דור חמישי, בן אחר בן, לכבוד קדושת ה'צמח צדיק', מליבוואוויטש זי"ע. כבר בגיל צעיר ניכרו כישרונותיו המזהירים וגדלותו בתורה. כשהגיע לפרקו, נבחר כחתן לבתו של הגאון רבי מאיר שלמה ינובסקי, רבה של ניקולובי. השמחה הוצע על ידי הרבי הרש"ב מליבוואוויטש זי"ע בעצמו.

לאחר החתונה, שהתקיימה בי"א סיוון ה'תר"ס, היה סמוך על שולחן חותנו עשר שנים והגה בתורה במרבית שעות היממה.

30 שנה ישב
על כס הרבנות והנהיג
ברמה את היהדות. הוא היה
מן המנהיגים הבוודיים אשר על
שכמם הועמס המשא הכבד.

עד שהגיע היום שתושביה היהודים של יקטרינוסלב לא שכחו. ט' בניסן תרצ"ט. קלגסי השלטון נכנסו לביתו, לקחו אותו למאסר בצ'ניוק, מבודד מאנשים, והחזירו את אלפי הספרים יקרי הערך שברשותו. עשרה חודשים לא ידע איש היכן הוא נמצא, הוא עבר עינויים וייסורים, ולבסוף – גזר הדין שהוטל עליו היה הגליה לקזחסטן הרחוקה.

גם בימים טרופים אלה הקדושה והטהרה שבה חי ניכרו לעין כול. במשך ימי המסע ויתר על מי השתייה הזעומים שניתנו לו במידה ובמשורה, והשתמש בהם לנטילת ידיים של שחרית. ולא זו בלבד, אלא שאת מעט האוכל לברשותו נתן לחיילי שחילק את האוכל, כדי לזכות תמורתו במנת מים נוספת לנטילת ידיים.

מחלה נוראה כרסמה בגופו התשוש. תלמידיו עשו ככל אשר ביכולתם למענו, אך גופו כמעט חדל מלהתקיים.

ביומו האחרון פקח לפתע את עיניו וביקש להביא לו מים לנטילת ידיים. "יש להתכונן לעבור לעולם שכולו טוב" - אמר ולא יסף.

למחרת היום בטרם שקיעת השמש של יום כ' באב - ניצחו אראלים את המצוקים ונשבה ארוז הקודש.

זכותו תגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

(תולדות רבי לוי יצחק)

אֲשִׁירָה נָא, לְכַבֹּד מְרֵנָא, הוּא הַתֵּנָא, רַבִּי יַעֲקֹב:

נִפְּשׁוּ בַּעֲדָקָה, דְּבַקָּה וְחֻשְׁקָה,
שֵׁם לֹא לְחֻקָּה, רַבִּי יַעֲקֹב:
אֲשִׁירָה נָא...

נִקְרָא שְׁמוֹ תָּם, תְּפִאָּרַת לוֹ
חוֹתֶם, וּבֹאמֶת נַחֲתֶם, רַבִּי יַעֲקֹב

אָבִי יְתוּמִים, וְגַם אֲבִיּוֹנִים,
חוֹנֵן עֲנִיִּים, רַבִּי יַעֲקֹב.

הַמֶּן, רַבִּי יַעֲקֹב: אֲשֶׁרֶת נָא...
אֲוֶרֶת זֶה תֹּוֹרֶת, אֲוֶר תִּמְנֹוֹרֶת,

אֲשִׁירָה נָא...

לְשֵׁם וּלְתַהֲלָה, מְאֹד נִעְלָה,

יוֹמָם וּלְיָלָה, עוֹשֶׂה פְעָלָה,
בְּסוֹד הַתְּפִלָּה, רַבִּי יַעֲקֹב:

וּבֶן קְדוּשִׁים, רַבִּי יַעֲקֹב.

רוּ לוֹ גִּלְתָּ, לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה,
מְאֹד נִעְלָה, רַבִּי יַעֲקֹב.
אֵלָיו רַב מוֹדָה, הָרַב הָאֵרִי,
תֵּנָּה וְקָרִי, רַבִּי יַעֲקֹב:
אֲשִׁירָה נָא...

חֲבוּרִים הוֹצִיא, עַל תּוֹרַת
מֹשֶׁה, שֶׁם לוֹ לְמַחֲסֶה,
רַבִּי יַעֲקֹב.

זְכוּת תוֹרָתוֹ, צְוָה לַעֲדָתוֹ,
וְאִמְרוּ בְּיָמֵינוּ כִּי הָיָה

קדוש בקדשה, אבן הראשה

וְכָל טוֹב עֲשֵׂה, רַבִּי יַעֲקֹב:
אֲשִׁירָה נָא...

אֲשִׁיר שִׁירָה וְזָמְרָה. לְכַבֹּד רֹאשׁ וְעַמֻּרָה. רַבִּי דָּוִד אֲבִיחֶצִירָא:
נָאֵה לוֹ לַשַּׁבָּת. בְּשִׁיר וּלְמִנְצָה. אֵשֶׁת רִית נִתְחַת:

יָרַד לְעוֹמֵק דָּתָא. הוּא וְאָחִיו בְּתֵלְתָא. גָּלוּ כֹל מִסְתֵּרְתָּא:
דְּרֵיז כֹּל הַמְּסֻרִּים בְּאֵינְיוֹת אֲבִינָיוֹת וְחָלַף לוֹ מֵאֲבוֹת:

וְהוֹצִיא אֶת מִפְעָלָם. לְיִשְׂרָאֵל הַנְּחִילָם. וַיִּשְׁמְחוּ בְּגִדְרָם:

חַי עוֹלָם נָמַע בּוֹ. תִּכְמַּתּוֹ בְּתוֹךְ קָרְבוֹ. אֲשֶׁרִי מִי שְׂאֵהָבוֹ:

**זְכוּתוֹ תֵּנֶן עֲלֵינוּ. בְּבִרְאֵת מִשִּׁיחָנוּ. קָרֵב קִין פְּדוּתֵנוּ:
קִבֵּץ יִשְׂרָאֵל עָמֶךְ. וְאַבְרָם בְּלִחְמוֹ. כָּל בְּנֵי רְחוּמֶךְ:**

לעילוי נשמת
אריה צדוק
שרה ויעיש ז"
כ"ח תמוז ה'תש
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ינוי בן פרידה ז"ל
נלב"ע ל' תשרי
ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
עקב לוי (טוויק)
בן חזנה ז"ל
י"ד בשבט ה'תש
תנצב"ה

**להקדשות
לפנות למערכת
073-222-4-90**

**לעילוי נשמת
ראובן חג'ג'
בן מחבובה
נלב"ע י"א ניסן ה'
תנצב"ד**

משכן
עליו

שיפוף משמרים

עבור מדור 'מזמור לתודה'!

ראשית אני מודה לכם על המדור המחזק שחזק אותי בתקופה מאתגרת בחיים שלי, ובזכות סיפור אמונה מיוחד שהתפרסם במדור, התחזקתי אף יותר וזכיתי לסייעתא דשמיא מיוחדת בעניין שהייתי צריכה בו ישועה.

לפני שאתחיל את סיפורי, חשוב לי להדגיש שבכל מקום בסיפור שאני כותבת בו "אני", זה כמובן לא אני. זה רק בורא עולם שנתן לי את הכח לעשות, והיה איתי לכל אורך הדרך. היינו צריכים למכור את הבית ולרכוש בית חדש. באותה התקופה מחירי הדירות זינקו לשיא והיו בשמיים. בינתיים עברתי לגור בבית הוריי עד למציאת הדירה המיוחלת. בעקבות עליית המחירים ניסיתי לחשוב על אופציות נוספות למגורים ולוותר על הרצון לגור ליד הוריי, בשל התייקרות הדירות באזור מגוריהם. ואכן פניתי למתווכים בעיר הסמוכה, שם המחירים היו עוד סבירים יחסית לשוק הדירות באותה התקופה.

ואכן, בסייעתא דשמיא לאחר זמן זכיתי לקנות דירה. הדירה הייתה גדולה אך ישנה ונזקקה לשיפוף. בגלל גודלה בורא עולם זימן לי אפשרות לשפץ באופן מסוים כך שתתקבל גם יחידת דיור שתהווה עבורי הכנסה נוספת. פניתי לבנק לקחת משכנתא, וגם כאן הרגשתי איך בורא עולם מלווה אותי בכל צעד ושעל. הדברים הסתדרו מהר והמשכנתא אושרה בשעה טובה. על מנת לשפץ פניתי לקבלנים שונים, שהגיעו לדירה, ראו מה נדרש ותמחרו את העבודה.

מחירי השיפוף שקיבלתי מהקבלנים השונים

היו גבוהים ורחוקים מאוד מהתקציב שעמד לרשותי. לא ידעתי מה לעשות. באותה תקופה בסייעתא דשמיא מופלאה קראתי את מדור 'מזמור לתודה', ובדיוק התפרסם שם סיפור נסי בשם "שיפוף ב-1,000 שקל".

הסיפור הזה גרם לי להתחזק באמונה בבורא עולם ולהבין שהוא כול יכול! רק בורא עולם יכול לעזור לי לשפץ בתקציב שעמד לרשותי. בכל הזדמנות התפללתי לבורא עולם בתחינה: "בבקשה, אבא, תבנה לי את הבית". התפילה הזו ליוותה אותי לאורך כל הימים הבאים.

נוסף על כך הרהרתי בליבי שכשאיוויע אפרסם בלי נדר את הנס ב'משכן שילה'.

לאחר תקופה של חיפושים אחר קבלן, המליצו לי על קבלן יהודי. הוא הגיע לדירה. לאחר שהבין מה שצריך, הוא תמחר את העבודה, ובעצם נתן לי את הצעת המחיר הזולה ביותר שקיבלתי עד אז, אך גם היא הייתה גבוהה מהתקציב שעמד לרשותי.

לאחר דין ודברים הקבלן שאל אותי מה התקציב שלי, על מנת לנסות לסייע לי לשפץ ככל האפשר בתקציב שיש לי על ידי תיעדוף של העבודה. תוך כדי המשא ומתן עם הקבלן, אחי - שהיה מעורב בנושא - הציע לי לפנות לדוד שלי, שמבין בתחום וסייע ללא מעט אנשים. נזכרתי בדוד, פניתי אליו וביקשתי עצה. זה היה בתקופת החגים, וקבענו להגיע לדירה לראות מה צריך לעשות. בגלל עומס, הפגישה התבטלה.

אני, שכבר הייתי בטוחה שהעצה זולה יותר לשיפוף לא אקבל, חשבתי לעצמי, תשלימי עם מה שיש... מה הסיכוי שתקבלי הצעה

זולה יותר ממה שהקבלן האחרון נתן לך?!!... גם לא היה לי נעים לבקש מהדוד שוב, כי הוא אדם עסוק מאוד. החגים חלפו, ואחי התקשר אליי שוב לשאול מה התקדם.

סיפרתי לו על הפגישה שהתבטלה, והוא עודד אותי להתקשר אל הדוד שוב. אמרתי לאחי: "אני מתקשרת, אבל דע לך שאני לא מאמינה שאקבל הצעת מחיר זולה יותר ממה שכבר קיבלתי..." ומנגד הקבלן היה צריך תשובה מיידית אם להתחיל את השיפוף בבית, או לקבל הצעת עבודה אחרת שהייתה לו באותה התקופה. לא הספקתי להתקשר לדוד, והנה הוא הקדים אותי ושאל:

"נו, מה נשמע? מתי הולכים לראות את הדירה?" קבענו מיידית והגענו לבית. אני חייבת לציין שהייתי סקפטית ולא האמנתי שיצא מהפגישה משהו, מה גם שהייתי בלחץ להחזיר תשובה לקבלן.

אנחנו נפגשים בדירה. הדוד הגיע עם קבלן שהכיר, ותוך כדי הסיור בבית אני שומעת אותו אומר לקבלן, "טוב... שמעת אותה. כך וכך נעשה כאן... וכאן כך וכך..." אני רואה לנגד עיניי איך מתגבשת תוכנית סדורה לשיפוף הבית, ומה שנשאר זה לתמחר אותה.

אנחנו מגיעים לבית של הדוד והדודה היקרים, ושם סוגרים עם הקבלן מחיר בעבור העבודה. מחיר שהיה נמוך - כן, נמוך! - מהתקציב שעמד לרשותי. לא האמנתי למראה עיניי ולמשמע אוזניי.

זכיתי לראות את יד ה' בכל צעד ושעל.

הרגשתי איך ה' בונה לי את הבית בעזרת שליחיו הנאמנים - דודי היקר ורעייתו, דודתי,

זמירות לשבת

צבאות בה נצמרים. שניהם יחד דורים. הם ווי העמודים. ישר יתנו פנימו: יסוד קרבי תיא. כאן נמצא וקאן תיה. משם יוצאה תושנה. אמרוהו כי נעמו: רבי יוסי לו זכות. הוא זכה אל המלכות. כל-תשע הם מלכות. שם כבוד ממקומו: אשריהו לבר יוחאי. שהוא עד עת בוא משיח. קים הוא נפש כל-חי. המה יאכלו בלחמם: תזקו עדה כלולה. הרבו שמחה וגילה. ביום זה יום הולל. דורים לכו לחמם:

קו חסד קנה. רבי יהודה קנה. והעולם בו בנה. עושה שלום במרומו: בזה הוא ראש קרשה. רק לא בא אל שלשה. אך נקבד מן הששה. היתה משרה על שקמו: איש גבור בסוד תורה. רבי יצחק הארה. מדרתו היא גבורה. צפיתיה ברבש טעמו: בפיהו אמת נקתם. רבי יוסי בר יעקב תם. עין תתיים בו נחתם. היא תפארת עזמו: ישר רבי חזקיה. בנצח נפשו תיה. גם חוד בו כלול נחיה. המשל ופחד עמו: חברו רבי יוסא. חוד וחדר בו נמצא. מרה טובה בה ישא. לראש סבת שלומו:

אשר לכו כבוד חברים. ובראשם מלכם ארים. בר יוחאי עוקר תרים. ודורש טוב לעמו: נחתם בכתר תורה. כלולים בו עשרה. ראו נא בעשרה. שעמיה לו אמו: כביר בנו אחריו. רבי אלעזר אשריו: נכנס בא בתריו. של המלך שלמה: יקיר עם זכות אבות. השיג מעלות רבות. נגלו לו ל"ב נתיבות. בהם רבים יחכמו: יריד בעז התאור. רב רבי אבא תור. הוא ורבי אלעזר. אחוים ב"ה שמו: עלה לעיר גבורים. בה חמשים שערים. משם יוצאים נהרים. ונתחלכו למו:

לעילוי נשמת
שושנה בת מורי יחיא
ורנה גוזם ז"ל
נלב"ע ח' אלול ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
חנה גוזי בת ניסים ז"ל
נלב"ע ט"ו אדר ה'תשע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

ישמור. הרופאים גם לא ידעו כל כך מה לעשות והתפלאו לראות צבע כזה באצבע. אמרו שיכול להיות שלא תהיה לה ציפורן יותר וגם חלק מהאצבע יכול לרדת... קיבלנו משחות ותחבושות למיניהן וטיפלנו באצבע יום יום. ישבנו אני ובתי, קיבלנו קבלות טובות והתפללנו לה'.

היא קיבלה על עצמה לקרוא בכל יום פרק תהילים על פי סדר עד שהאצבע תתרפא. ברוך ה', אחרי כחודש וחצי נפלה כל הציפורן ביחד עם העור השחור שהיה. אבל הנס הוא שמתחת צמחה ציפורן חדשה לגמרי, ופיסת העור שנפלה הייתה מזערית ודקה מאוד. חסד ה', האצבע התרפאה לגמרי ולא נשאר כמעט זכר לשבר שהיה. תודה לה' על רוב חסדיו.

(ע"ש)

ציפורן מחודשת

לפני כשנה וחצי בתי בת העשר סגרה בטעות את דלת הרכב על קצה האצבע שלה.

כלפי חוץ האצבע הייתה נראית שלמה לחלוטין, אך היו לה כאבים חזקים ומיד נסענו לקופת חולים.

חבשו וייצבו לה את האצבע ליתר ביטחון, והיא קיבלה משכך כאבים.

יום למחרת הגענו לאורטופד, והוא אמר שהיינו צריכים לבוא מיד ברגע שזה קרה, כי היו עושים לה ניקוז של הדם מהציפורן וכו'. עשינו צילום ונצפה שבר בראש האצבע. עשו לה חבישה מיוחדת ומקבעת יותר, עד שהשבר יתייבב. היינו צריכים להגיע כל שבוע למעקב.

עם הזמן, כל הציפורן והחלק העליון של האצבע נהיו שחורים. ממש כמו נמק, ה'

בית חלומותי

שלום רב, אני מודה לכם על מדור שתורם רבות לחינוך תורני ערכי. במדור זה של 'מזמור לתודה' נחשפתי לראשונה לסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, קראתי את הסיפורים על אנשים שקיימו את הסגולה וזכו לישועות מעל הטבע.

אספר קצת על עצמי ומשפחתי: אנחנו זוג נשוי ברוך ה', ויש לנו שבעה ילדים מקסימים. אני עבדתי כמורה במשך כ-6 שנים, לבעלי היה עסק מצליח שהתחיל לצבור הפסדים בעקבות משבר הקורונה, ונקלענו לקשיים. אחרי חנוכה החלטתי שאני מקיימת את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש כשהתפילות שלי מכוונות לבית חדש וגדול שיוכל להכיל את כולנו. בסוף השנה קיבלתי הצעת עבודה שמגדילה את שכרי פי שלושה, ואפילו קצת יותר (כארבעה חודשים מיום קיום הסגולה). התחלנו לראות ישועות, מצאנו את בית החלומות שלנו, ברוך ה'! אחרי שנה ויותר של חיפושים, במחיר משתלם וללא ויתור על מיקום מעולה ואיכות ללא פשרות. לפני כמה חודשים הבנקים סירבו לתת לנו משכנתא, ונאלצנו לפנות להלוואה חוץ-בנקאית כדי להצליח לרכוש את בית החלומות. החלטתי לא לוותר ועשיתי שוב את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, פעמיים נוספות ברצף - יום אחרי יום. כדי לעמוד במחיר של הבית, ובנוסף להחזיר את החובות של העסק של בעלי שרבצו עלינו מאוד. ברוך ה' התפילות נענו, ולקראת סוכות זכינו לבית המיוחל. תודה לה' יתברך על כל הטוב שהוא מעניק לנו, ותודה לתנא רבי מתיא בן חרש שבזכותו תפילתינו מתקבלות אצל לבורא עולם!

(מ"י)

(מ"י)

רבי חיים אברהם גאנץ

רבי משה מנחם

רבי דוד בן בוראך

רבי זכריה שרעבי

רבי אהיה כי טוב

רבי יעקב ניסן רוזנטל

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

רבי משה איבני

זמירות לשבת

אלהא אימלא, אערך מחללי, צדיק בבא סאלי תראה נפלאותיו, בגליו, ומופתיו, תן תן ובורותיו, אצל עליו א-לי: אלהא אימלא... צוף רבש בפיהו, זה א-לי ואנוהו, וחקכם, קרוש הוא, צדיק בבא סאלי: אלהא אימלא... צדיק הוא בדינו, א-לי ש-די, לימינו, לךרות יום יום צאנו, מרעיות צור גואלי: אלהא אימלא... בח"ן ובגלגל, זרועו לו מושלה, לינשע סגולה, קנה חלקי, חבלי: אלהא אימלא... בגם של קרושים, אראים תרשישים, הם, קרש קרשים, עד ובהו: אלהא אימלא... כל יומי וליילי, אערך מחללי, לנשים, עשה לי, צדיק בבא סאלי: אלהא אימלא...

רצונך אשאלה, חי בעל תרצון, כאשר בתחלה, נהגת את הצאן, במרעה טוב וגפלא, וזהו כל עלצון, רועה ישראל סלה, האן את קולם: אשמך בך וכו'. אתה הוא הא-להים, חשד ותרדן, קום נא לקראת גבחים, צאי נא מן, לנגם נקמתך מהם, להשלים כל ענין, שמך וקסאך שהם, מעין כל חי נעלים: אשמך בך וכו'. לעשה נפלאות לברו, את יריבי ריב, אקנה תמיד חסדו, השכם והעשר, ולא יסך בעדו, את מירתו יתריב, ואז נשיר לךבודו, השירים במשלים: אשמך בך וכו'.

חזה ציון מועדנו, אשר מבנות, מול זבול מקדשנו, שהיא הנהגת, כח עליון לנו, ערן המבונות, אשר גם כל חפצנו, הם מקדש ואולם: אשמך בך וכו'. זאת היתה לי בעניי, גדולה הבטחה, לאב המון נסי, בין בתרים ורחת, לאמר כתי ואיה, ומצאנה מנוחה, כך כל מאווי א-לי תאות עולם: אשמך בך וכו'. קץ ימים גלה לעם אלה עמוסי תלאות, גדל צערי ועמלי, בפלאי-פלאות, מצפים אבות ועולי, עשה לטובה אות, קלייז גרילי, בנך על תלם: אשמך בך וכו'.

לעילוי נשמת
אבלין בן-שמחון
בת פורטונה ז"ל
יחזקאל חבה
בן שמחון ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מיכאל עסיס בן משה
וחיה עיישה ז"ל
נלב"ע ד' אייר ה'תשפ"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שמעון ודהוקר
בן אליזבט ז"ל
משה יוחנן וקולקר
בת מזל טוב ז"ל
תנצב"ה

שלום למערכת 'משכן שילה', אשמח אם תפרסמו בבקשה את הסיפור שלי:

בבדיקה שגרתית לבת שלי בת הארבע אצל רופאת עיניים, אמרה הרופאה כי הילדה צריכה להרכיב משקפיים. הלכנו לקנות לה משקפיים, אך מההתחלה היא סירבה להיעזר בהם.

עשו לה 'מסיבת משקפיים' בגן, וגם זה לא עזר.

כולם ניסו לדבר איתה ולשכנע אותה שזה יפה לה, ושהיא פשוט צריכה להתרגל, אך היא פשוט סירבה בתוקף להשתמש בהם.

המשקפים הציקו לה והיא לא אהבה אותם בכלל. ראיתי שזה ממש מעציב אותה ופוגע לה בביטחון העצמי, אז עשיתי את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, וביקשתי שבבדיקה החוזרת היא לא תצטרך משקפיים, ואמרת שאם כן יהיה, אפרסם בלי נדר ב'משכן שילה'!

אחרי חמישה חודשים, כשהלכנו לבדיקה חוזרת אצל הרופאה, היא אמרה שהילדה לא צריכה משקפיים, ואין לה שום 'מספר'... תודה לה'!

לעורכי מערכת 'משכן שילה' היקרים.

ראשית, ברצוני לחזק את ידיכם ולהודות לכם מקרב לב על הגיליון. ברוך ה' אנחנו זוכים לקחת חלק בהפצה בשכונה שלנו, ונהנים מאוד מהגיליון. אני מאוד אוהבת לקרוא את המדורים השונים, המעניינים והמחכימים כל כך, הכתובים בצורה מדהימה!

פטירת הרה"ג מרא דאתרא גן יבנה רבי משומר צוברי, זכר צדיק וקדוש לברכה, זכותו תגן עלינו. מיד הבנתי מה עליי לעשות...

הדלקתי נר לכבוד הצדיק וביקשתי מה' שבזכות הצדיק יעזור לנו ללכוד את העכבר. אמרתי תודה לה' שהעכבר נכנס וזה לטובה לחזק אותנו בתפילה והודיה, **קראתי שבע פעמים 'מזמור לתודה'** (כמו שלמדתי במדור הזה), והוספתי פעם שמינית - לישועה מעל לטבע, והבטחתי בלי נדר לפרסם כאן.

עוד באותו לילה, כעבור שתיים - העכבר נלכד!

תודה רבה לבורא עולם, שזיכה אותנו בצדיקים
הגאונים רבי נחמן ורבי משומר צוברי.

תודה לכל מי ששותף בעריכת הגיליון היקר
והחשוב 'משכן שילה'.

שנשמע רק בשורות טובות ונזכה לגאולה השלמה ברחמים בקרוב, אמן.

(ש"ק כפר סבא)

ברצוני להודות לה' יתברך ולספר על הנס הגדול שעשה עימי.

לפני כ־13 שנים, כשהייתי בת חמש, חליתי במחלה שהתפתחה לדלקת בקרום המוח לא עליכם. הייתי ארבעה ימים בתרדמת, ואבא שלי נסע לרה"ג רבי יורם אברג'ל זצ"ל.

הרב בירך ואמר לאבא שלי שאני אתעורר
בשבת, והכול יהיה בסדר בעזרת ה', ואכן כך
היה.

התעוררתי ביום שבת. הרופאים אמרו שברוך

כמו רבים וטובים, המדור שאני
לא יכולה לפספס בו מילה הוא
מדור 'מזמור לתודה', והבטחתני בלי נדר
לפרסם בו את הישועה שלהלן:

לפני כחודש היה לנו בבית עכבר, ותקופה ארוכה לא הצלחנו לעלות על עקבותיו. זה הגיע למצב שהוא התחיל לכרסם במשקופי הדלת וממש להשחית. ב"מקרה" הגיע יום היארצייט של **רבי נחמן מברסלב ז"ע**, והדלקתי לזכותו נר נשמה (בערך בשעה 20:00 בערב) והתכוונתי לומר את **'התיקון הכללי'**. פתאום ה' הכניס לי מחשבה בראש - הרי אומרים שכאשר מדליקים נר נשמה לצדיק, הנשמה שלו שוכנת בבית.

אני בטוחה שמתעוררת זכות גדולה בעבור הדלקת הנר, ובוודאי שהצדיקים יכולים לעורר עלינו זכות.

קראתי 'תיקון הכללי' וביקשתי מה' שיעזור לי ללכוד את העכבר בזכות רבי נחמן, הרי לא ראוי שהנשמה של הצדיק תהיה בבית שיש בו עכבר!

למחרת בערב, לאחר יותר מ־24 שעות (כשר
הנשמה היה אמור להיכבות), הגר נשאר דולק!
פתאום ראינו את העכבר על המסילה של
החלון! אמרתי בליבי שכנראה הגר של רבי
נחמן נשאר דולק לא סתם! ואכן, בתוך דקות
ספורות לכדנו את העכבר!

לא עוברות חמש דקות, והנר כבה! ראינו בחוש איך תפילה מעומק הלב לבוּרָא עולם וזכותו של הצדיק פועלות ישועות! והסיפור לא נגמר...

כעבור שבוע נכנס לביתנו עכבר נוסף!

למודת ניסיון מהכח של הצדיק שנשמתו נמצאת בבית כשמדליקים נר ואומרים תהילים, בדקתי בלוח השנה (המז-ד-ה-יט) של 'משכן שילה' של מי היארציט היום, ונדהמתי לראות שהיה זה בתאריך כ"ז בתשרי, יום

אֲשַׁמְעוּ מִכְשַׁר טוֹב, יוֹם הַמִּסִּי, כִּי מִחֶרֶת יִהְיֶה, נֶפֶשׁ לְנֶפֶשׁ, בֶּקֶר לְעִבְדוֹתָי, עֶרֶב לַחֲפָזִי, קְרוֹא אֵלַי שְׁלֹחַן, מִלִּבִּי וְרוּעִי: עַל אֲחִיכֶם וְכו' **אֲמַנָּה** יוֹם שֵׁשׁ, נֶפֶשׁ שְׁמִיחָה, כִּי קִרְבָּה אֵלַי, עַתָּה תִּמְצְוֶנָה, אִם נָע וְנָה, אֲלֶךְ לִמְצֹא יְרוּחָה, עֶרֶב וְאִשְׁמָה, כִּי נִדְרִי וְנוֹעִי: עַל אֲחִיכֶם וְכו' **מֶה** נִגְמַלְתִּי, עַתָּה בֵּין הַשְּׁמִיטוֹת, לִדְאוֹת פְּנֵי שִׁבְתָּ, מִנֵּי הַיְּרֻשׁוֹת, כֹּאֵן כְּתוּבוֹתֵינוּ, הִרְבּוּ לֵאמֹר: וְכו' וְיוֹם מִצְוֹתָ, חֹדֶר וְדֹרֵי יוֹם, עַל אֲחִיכֶם וְכו'

על אהבתך, אשתה נביעי,
שלום דך, שלום יום השביעי.
ששת ימי מעשה, דך מעבדים,
אם אעבד בהם, ואיבד נדודים,
כלם נביעי הם, נביעי אדירם,
מאהבתי דך, יום שעשועי: על אהבתך וכו'
אבא ביום ראשון, יעשתי מלאכה,
יערוך ליום שבת, המעריכה,
כי הא-לחים ש, שם הערכה,
אתה לבד תלך, בכל יוצעי: על אהבתך וכו'
מאור ליום קדשי, מאור קדושי,
שמש ויובסבים, קנאו בשמישי,
מה לי שני, און שלשלישי,
יסתרי מאורותיו, יום תורני: על אהבתך וכו'

א-ל ער די קער אהם א-לי, שמך ותרומם תוך קהלי.
 א-ל ער די קער (2)
 א-ל ער די קער ו-ה א-לי אהם א-ל,
 א-ל ער די קער ו-ה צורי אהם א-ל,
 א-ל ער די קער אהם א-לי.
נא נך אב אבטח אנא, אעבורך א-ל מתוך רעה (2)
 בית קדש הקם ותרנני, ורעה נא צאן מרעיתי (3)
 א-ל ער די קער (5) אהם א-לי: א-ל ער די וכו'
ואירתי העלה נא א-ל נאדך, ובעתה שעה נשגב ונך (2)
 אהם עורי תאר די מתוך, ובעתה לפנך ותיבני (2)
 א-ל ער די קער (5) אהם א-לי: א-ל ער די וכו'
אנא ויך א-לי יעבר לי, ויטבך אה אה לי ויטבני (2)
 עני אה, ו-ה צורי אה, ו-ה רחי אה, אבי אה... ויטבני
 ויש אבי דגול תמכמני, עני נודה על השוב ויטבמני (6):
 א-ל ער די קער (5) אהם א-לי: א-ל ער די וכו'

לרפואת והצלחת
מזל ועוודד ניסים הי"ו
ולחזרה בתשובה
משפחת הלל הי"ו

לוואי, והיא אמרה שבדרך כלל הרוב מעלים חום וכדומה כשבוע אחרי החיסון.

התפללתי לה' ועשיתי את הסגולה של רבי מתיא בן חרש שהכול יעבור בקלות ובבריאות ובלי תופעות.

תודה לה' על הנס - לא היו לה תופעות לוואי כלל.

(ע"ש)

הגידול שלא היה

שלום למערכת משכן שילה!

בעלי החל לסבול מכאבים בירך ובגב והופנה לצילום. כשהצילום הגיע הרופא נבהל ואמר לבעלי שהוא רואה גידול ענק שאכל את העצם, ושיש צורך במיפוי עצמות ו-MRI בדחיפות!! לפני ביצוע הבדיקות הללו קיבלנו קבלות, התפללנו ועשיתי את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, וברוך ה' הבדיקות יצאו נקיות (ראו שיש לו שחיקת סחוס). אין עוד מלבדו! תודה על גיליון כל כך מושקע ורבי תוכן לכל הגילים, שנעים לקרוא בו. המשיכו ועשו חיל! אשריכם.

(ר"ב)

מעוניינים לפרסם סיפור השגחה פרטית מיוחד שחזק אתכם? ניתן לשלוח למערכת ונפרסם בליג לזיכוי הרבים.

אין המערכת מתחייבת לפרסם כל סיפור שישלח לכן עדיף לא להבטיח לפרסם במשכן שילה.

מפני שאני לא שומרת על הדיבור כשאני נפגשת עם חברות שלי, ולא מנסה אפילו להשתנות.

ידעתי שאני צריכה לתקן את העניין, אבל אף פעם לא עשיתי עם זה כלום. אפילו פחדתי ללמוד את הלכות שמירת הלשון. חששתי להבין עד כמה אני חייבת לתקן את עצמי בכך. אז הבטחתי לה' שבלי נדר אני אקרא את הספר 'חפצים בחיים', לימוד יומי בהלכות ומוסר של שמירת הלשון. ספר זה שכב אצלי בארון הרבה זמן, ותמיד הבטחתי לעצמי שאקרא אותו, וזה לא קרה...

וביקשתי ממנו יתברך בבקשה שירפא אותי, וכמוכן אספר ואפרסם את הסיפור, כדי לחזק עוד אנשים.

וה' שמע לתפילות שלי, והיום אני בריאה, ואין לי כאבים בגרון!!!

אני כמוכן ממשיכה ללמוד הלכות שמירת הלשון, כי אני מבינה שזה פשוט מציל חיים! מקווה שתפרסמו את הסיפור שלי, לזיכוי הרבים.

(י"ש)

חיסון ברי תופעות לוואי

תודה לה' על כל החסדים.

בתי שתחי' הייתה צריכה לעבור חיסון של גיל שנה, אבל יצא שהחיסון נדחה ונדחה... אך לאור התחלואה בחצבת הזדרזנו לחסן את בתנו, שהייתה כבר בת שנה וחצי לערך. חששתי מאוד מתופעות הלוואי שיהיו לאחר החיסון. שאלתי את האחות מה הסיכוי לתופעות

ה' אין השלכות למחלה ורק ה-BEG לא תקין. לפי הוראות הרופאים הייתי במעקב של נירולוג ונטלתי תרופות למניעת פרכוסים. בשנה האחרונה לא הייתי מאוזנת והיו לי כמה פרכוסים, והרופאה ביקשה לשנות לי את התרופה. זמן מה לפני הבדיקה קיבלתי ברכה מרבי דוד אביחצירא שליט"א, ומהחיד"א אברג'ל שליט"א, כמו כן בבוקר של יום הבדיקה עשיתי את הסגולה של התנא רבי מתיא בן חרש, שהכרתי אותה בזכות הגיליון, וביקשתי שאהיה בריאה, ובלי נדר אפרסם בגיליון הקדוש הזה.

וברוך ה' בדיקת ה-BEG הייתה תקינה!!! אין עוד מלבדו!

תודה לה' הטוב על כל הטוב! ותודה לכם שנתתם לי את הזכות לשתף.

(א')

שמירת הגרון

שלום רב לעורכי הגיליון היקרים.

קודם כול רציתי להודות לכם על השבתות הנפלאות, המחזקות ורצופות העונג - בזכותכם. רציתי לספר לכם סיפור השגחה שקרה לי.

היו לי כאבי גרון כרוניים ושיעול שלא הפסיק כמה חודשים. הכאבים פשוט לא עברו, וזה הפריע לי לתפקוד היומיומי. כבר פחדתי שזה יכול להתפתח למשהו הרבה יותר מסוכן... התפללתי לה' חזק מאוד, ובתפילה הרגשתי כאילו ה' מדבר איתי ונותן לי להבין שזה

זמן יושב בשיבת לא שר צבא, ועם שולפי תרבות זכרו לא בא, אך להקדמי קהילות נפשו תאבד, וללמדם את לקחו מדי עברו: מוכב צדק לדורות ורח אורו, אחד היה אברהם בבני דורו, אשר באבים שנותניו הכיר יוצרו, וירא שם במאורותיו את משטרו: והנה הוא בארץ מתוך יער, ועם קומין אנשים מעט מזער, מול ארבעה מלכים קפץ נסער, ואת תרדם שם לא-ל כעפרו: ובים בן כוש השליכו אל כבשנו, ויר מלאך אל תוכו וצננו, כי שם שם לא-ל ש-י בבסחוננו, אחד היה אברהם בבני דורו:

אשר לך ארץ חמדה בלב חשוק, את, ארץ נבחרת, את, משוש כל תבל, כי בורא דוק, את לנו תפארת:

תמיד עני צופיה, עפרה, אני שוקק, בתוכך, שוכן ו-ה, שופט בצדק. למה רועה נאמן, כך חשק, ולראותה, לא נתן, רק מפרחך, ובתוכך, לא נטמן, כך א-ל חקק: אשר לך ארץ חמדה... תמיד עני צופיה... דורך כך, ארבע אמות, ארץ צבי, סולת לה אשמות, צורי משנבי, ותמו המלחמות, מסכיבי, יוצר כל הנשמות, גואל תביא: אשר לך ארץ חמדה... תמיד עני צופיה...

לא-ל מרום, בותן חוקר, שומר לא ינום, הוא, לנו יבשר: יחנני, וגאלני, ומבור גלות, הוא יעלני, בתוך קרבי, תורתך נשמרת, שחרי, ערבי, יום יום נזכרת, וגל לבי, בתורת אמת, צור משנבי, השב העטרת, כנה משכני ודוכני, אם אשכח, אז תשכח ימיני: לא-ל מרום, בותן חוקר... אנא צורי, שמע תפילתי, האר גרי, קרב גאלתי, אשר שירי, בנעם זמרת, עורי, עורי מהר שכינתי, שמחני, השמיעני, שופר משיח, ובוא יפגני: לא-ל מרום, בותן חוקר... לנו תפתח, שער תרחמים, עמך ישמח, ישר בקול נעים, שלח משיח, לתהות המרתם, עולות נקח, ונקריב זבחים, זבח קרבני, לארוננו, אהלל שמו תמיד בלשוננו: לא-ל מרום, בותן חוקר...

<p>להצלחת נהוראי וליאור בני שולה הי"ו שולה בת גולייט הי"ו משה בן חוה הי"ו</p>	<p>להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999</p>	<p>לרפואת והצלחת אבישי בן מרגלית הי"ו</p>	<p>להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999</p>	<p>לרפואת והצלחת שמעון ודינה אלגרבלי ומשמחתם הי"ו</p>
--	---	--	---	--

יבמות פרק ב' | משנה ח'-ט'

פרק ב' משנה ט'

דין נישואי אישה עם עד שהעיד עליה להתירה להינשא, ודין נאמנות העד להתירה לאחרים כשאומר: הרגתיו.

שליח המביא גט מקדינת הים, ואמר לבית הדין: גט זה כפני נכתב וכפני נחתם כתקנת חכמים (ראה גיטין א, א), אותו שליח לא ישא את אישתו של המגרש, שהואיל והגירושין תלויים בעדותו, יש לחוש שמא העיד עדות שקר כדי לשאת את האישה.

המעיד על אדם ואומר: מת הוא, או שאמר: אני הרגתיו, או אנו הרגנוהו - לא ישא את אישתו של המת, שחוששים שמא משקר הוא כדי לישא אותה לאישה. אבל לאדם אחר יכולה להינשא, שהאישה נישאת על פי עד אחד (ראה להלן טז, ז).

רבי יהודה חולק ואומר: אם אמר העד: אני הרגתיו - לא תנשא אישתו כלל, מפני שהוא רשע ופסול לעדות שנאמר (שמות כג, א): "אל תשת ידך עם דושע להית עד חָמָס". אבל אם אמר: אנו הרגנוהו כלומר אני הייתי בחבורה שהרגו אותו אבל אני לא הרגתי - תנשא אישתו לאחרים.

פרק ב' משנה ח'

מי מהאחים מייבם, דין הנטען על השפחה או הנוכרית ורוצה לשאתה, והנטען על אשת איש.

אדם שמת בלא בנים ולו כמה אחים, מי הוא שמייבם את אשתו? ההלכה היא שמצוה בגדול מן האחים לייבם לאשת אחיו שמת בלא בנים. ואם קדם האח הקטן וייבם את אשת אחיו המת - זכה במצווה וקנה אותה לאישה.

הנמקן - החשוד שבעל השפחה נשתחררה כלומר יצא עליו לעז שבעל השפחה, ואחר כך אותה שפחה נשתחררה, או החשוד על הנכרית ונתניה - הרי זה לא יבנם - לא יישאנה, שבה גביר את החשד. ואם בכל זאת בנם אותה - אין מוציאין מידו.

הנמקן - החשוד שבעל השפחה איש, והנציאה מתחת ידו של בעלה, כלומר בית הדין כפה להתגרש מפני החשד הזה, אף על פי שקדם אותה החשוד לאחר שבעלה גירשה, יוציא חייב גם הוא לגרשה, שאישה האסורה על בעלה, אסורה גם על בעלה.

אומר החיד"א הקדוש, שהכלים שהיו לנו במשכן, היו כלים שרומזים לנו על תיקון האדם. השולחן מרמז על הפרנסה, כנגד השולחן שבמשכן, יערוך אדם את שולחנו לעניים מרודים, לתלמידי חכמים. המידות של השולחן חלקן שבוורות וחלקן שלמות, לרמז לאדם שלפעמים מצבו מצויין כנגד הצלעות השלמות, ולפעמים לא הכול הולך טוב ויש הרבה עיובים כנגד הצלעות השבוורות. אבל גם כשלא הכול הולך טוב, אסור להישבר, יעד האדם שהכול הוא לטובתו.

השולחן - רמז לפרנסה

אדם שאין לו קשיים - סימן שאין לו השגחה פרטית! הקשיים מעידים שאתה מקבל דרישת שלום מהקדוש ברוך הוא.

הנחש קיבל זימון למשפט

יש אחד שכבר 5,760 שנה לא מקבל דרישת שלום מהקדוש ברוך הוא, וזה הנחש. הקדוש ברוך הוא זימן את הנחש למשפט לאחר שחטא, ואמר לו: הנה פסק הדין, "וְעָפָר תֹּאכַל כָּל־יְמֵי חַיֶּיךָ"! חשב שקיבל שכר ולא עונש - גם החטיא את האדם, גם החטיא את חוה, וגם עכשיו יש לו פרנסה רבה. לקח לו כמה שנים להבין את חומרת העונש, פתאום היה חסר לו משהו, והוא פנה לקדוש ברוך הוא. אמר לו הקדוש ברוך הוא: סיכמנו איתך פעם אחת, רק כשייגמר לך החול בעולם תבוא אליי...

שפתותיהם רובבות

הגאון רבי יחזקאל סרנא זצ"ל ראש ישיבת חברון

יסודות האמונה

מדברי הרמב"ם בפתיחתו ל'מורה נבוכים', אנו למדים כי גם החוכמות האלוהיות כמעשה בראשית ומעשה מורכב, אף שהן בפשטן של עולם (דברים כבושים ונסתרים) ואינם נלמדים אלא לשניים וליחיד, וגם להם רק במושגים וחידות, דרך הברקה והצצה, בכל זאת אין הדברים אמורים אלא בשלימותם, תכליתם ואחריתם, אבל ראשיתם מחוייבת לכל אדם מישראל!

וזו לשונו שם: 'ה' יתברך, כשרצה להשלימנו ולתקן ענייני המוננו בתורותיו המעשיות, אשר לא ייתכן זה אלא אחר דעות שכליות, תחילתם השגתו יתברך כפי יכולתנו, אשר לא ייתכן אלא בחוכמת האלוהות, ולא תגיע החוכמה האלוהית היא, אלא אחר חוכמת הטבע...'.

הרי מוכרח הוא, שכל אדם מישראל מחוייב להיות חכם באיזו בחינה שהיא בחוכמת מעשה בראשית, ולפיכך הקדים הקב"ה את מעשה בראשית, כי זו היא הראשית לתורה.

(כנסת יחזקאל)

הלכה יומית

מאת הרב"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: האם אפשר להעלות חירש או סומא לתורה?

תשובה: חירש המדבר ואינו שומע יכול לעלות לתורה, ולהוציא את הציבור ידי חובה, וכן קריאה ברמקול מועילה, כיוון שעיקר התקנה היא שהציבור ישמע, ואין חובה על כל יחיד (ליקוט יוסף עמ' קז).

וסומא, לכתחילה אין להעלותו לתורה, כיוון שאסור לקרוא אפילו אות אחת שלא מן הכתב (שולחן ערוך קלט), ובמקום צורך יש לסמוך על המקילים.

שאלה: באיזו דרך ילך העולה לתורה?

תשובה: אדם שהזמינוהו לעלות לתורה, בהליכתו אל התיבה (שעליה מונח ספר התורה) יבחר בדרך הקצרה יותר, ולאחר עלייתו, כשחוזר מן התיבה למקומו, יבחר בדרך הארוכה יותר. ואם הדרכים שוות עולה בימין (שולחן ערוך קמז, א, ז).

קביעות

פרק ב' משנה י'

דין נישואי אישה עם החכם שעל ידו הותרה להינשא.

החכם שאסר את האישה בנדר על בעלה כלומר, אישה שנדרה הנאה מבעלה ובעלה לא הפך לה, ובאה לחכם להתיר לה ולא מצא פתח לחרטה, וכתוצאה מכך נתגרשה - **הרי זה לא ישאנה** - החכם, שלא יחשדהו שלא התיר לה את הנדר על מנת שהוא יישאנה.

אם **מאנה** האישה, כגון שהייתה קטנה כשהשיאה או אימה או אחיה והיא מיאנה בבעלה בפני החכם, או יבמה **שהלצה בפניו - ישאנה**, מפני שהוא החכם בכלל **בית דין** שאין מיאון וחליצה נעשים ביחיד, אלא בפני בית דין, ואין בית דין חשוד.

ובלן - המביא גט ממדינת הים, והמעיד לאישה שמת בעלה, והחכם שאסר את האישה בנדר, **שהיו להם נשים** בשעת מעשה, ו**מתו** נשותיהן אחר כך - **מתרות אותן נשים שהתירו לנשא להם** שכייון שבשעת מעשה היו נשואים, מן הסתם לא נתכוונו לישא את זו.

ובלן - אותן הנשים הללו שאסור להן להינשא לאותם החשודים, **שנשא לאחרים ונתגרשו או שנתאלמנו - מתרות לנשא להן** לשליח, לעד ולחכם. **ובלן** - אותן הנשים הללו, אף בזמן

יבמות פרק ב' ג' | משנה י' א'

שהן אסורות להינשא לשליח, לעד ולחכם, **מתרות להינשא לבניהם או לאחיהם** של אותם החשודים, ש"אין אדם חוטא ולא לו".

פרק שלישי

פרקנו מכבד את דין אהות וזקוקתו ואהות אשתו וצרותיה, את דין צרת ערווה במקום ספק, את דין זיקת שני יבמים, ומקרה ששניים קידשו שתי נשים והתחלפו.

פרק ג' משנה א'

דין ייבום במקרה שהיו ארבעה אחים, שניים מהם היו נשואים לשתי אחיות ומתו (דין אחות וזקוקתו).

ארבעה אחין כגון ראובן, שמעון, לוי ויהודה, **שנים מהן** - ראובן ושמעון **נשואים לשתי אחיות** - לאה ורחל, ראובן בעלה של לאה ושמעון בעלה של רחל, **ומתו הנשואים את האחיות** בלא זרע, ונפלו נשותיהם - לאה ורחל לפני לוי ויהודה לייבום, **הרי אלו** האחיות **הולצות ולא מתקבמות** הואיל וכל אחת מהן זקוקה לכל אחד מהאחים, והבא לייבם אחת מהן הוא באחות וזקוקתו, שהיא אסורה לו כאחות אשתו. **ואם קדמו** לוי ויהודה **וכנסו** את לאה ואת רחל, **יוציאו** בגט.

רבי אליעזר אומר: אם קדמו וכנסו, מחלוקת היא, **בית שמאי אומרים:** יקימו ואינו צריך לגרשה, **ובית הלל אומרים:** יוציאו לפי שנתייבמו להם באיסור.

כולנו הצטוונו לקיים את רצון ה'

אותו רב צעיר הלך לחתונה, נכח בחופה והתעכב שם עד סוף החתונה. שאלו אותו, למה אתה מתעכב עד סוף החתונה? אמר להם כך: הרב שלח אותי להיות בחתונה בשליחותו, **ושלחו של אדם כמותו**, וכל עוד אני שליח של הרב כאן בחתונה, אני **כמותו**, ואני רוצה להיות הכי הרבה שאפשר כמו הרב...

כולנו שלוחים של הקב"ה, כולנו הצטוונו לקיים את רצון ה', את דבר ה', ואנחנו צריכים להתנדב בכל כוחנו בשליחות של הקב"ה, בלימוד תורה, בלימוד מוסר, ואם יש לנו קטנות המוחין, עלינו להתפלל לקב"ה שיתן לנו גדלות המוחין.

(נפש הר"ף)

בזמן שאדם עושה את השליחות שמייעדים לו, הוא נהיה כמו אותו ששלח אותו.

ומעשה שהיה ברב צדיק גדול שהיה ראש ישיבה, וביקשו ממנו ללכת לחתונה, ולא היה באפשרותו ללכת לאותה חתונה. הלך אותו צדיק לאחד מהרבנים הצעירים בצוות בישיבה ואמר לו: לך אתה במקומי.

שפתותיהם רובבות

הנאו רבי ראובן מרגליות זצ"ל

הצדקה - זריעה

"וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַחֹהָא - אין זריעה אלא צדקה, שנאמר "זָרְעוּ לָכֶם לְצִדְקָה" (ילקוט). נמשלה הצדקה לזריעה. כאשר בזריעה יישחתו הרבה גרעינים, ולא יעשו פירות כלל, וְעַם כל זאת לא יִמְנַע האדם מלזרוע, כי הגרעין הנקלט יעשה פרי פי עשרה, גם בעד הנשחת והנרקב. כן גם בצדקה, אומנם ישנם הרבה עניים שאינם מהוגנים, שאולי אין מקבלים עליהם שכר, אך עם כל זאת לא יִמְנַע האדם עצמו מלזרוע צדקה, כי הגרעין הנקלט במקום המוכשר לכך יעשה פרי.

(דברים בעותם)

הלכה יומית

מאת הרב"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: כיצד ינהג העולה לתורה?

תשובה: העולה קודם שיברך צריך שיראה בספר את הפסוק שמתחילים בו את הקריאה. ומעיקר הדין אין צורך לסגור את הספר, או לכסות את הכתב בזמן שמברך, אך כיוון שנהגו כן לא ישנה. וטוב להחזיק בספר בזמן הברכה בשתי ידיו, ובזמן הקריאה יאחוז את הקלף ביד ימין על ידי מפה (שולחן ערוך קלט ובשער הכוונות).

העולה לתורה צריך לעמוד, ולא יישען על התיבה, שכשם שניתנה התורה ביראה, כך בשעת קריאת התורה צריכים לנהוג באימה ובראה (ירושלמי, בית יוסף קמא).

שאלה: האם העולה צריך לקרוא בפיו עם שליח הציבור?

תשובה: העולה לתורה צריך לקרוא בפיו (בלש) את הקריאה יחד עם שליח הציבור, וכשאינו קורא יש לחוש שברכותיו לבטלה. והקורא ייזהר לקרוא הכול מתוך הכתב, שדברים שבכתב אין אותה רשאי לאומרם בעל פה, ודבר זה מצוי בעיקר כאשר עובר מעמוד לעמוד.

הדוד עשיהו
לדוד את מלך

רבי
אברהם בנימין הכהן
מחבר ספר 'נתיבות חיים'

רבי
אשר מאזוז
מחבר 'נתיבות חיים'

רבי
אריה שטרן
מחבר 'נתיבות חיים'

רבי
דוד מנחם ורבי
האריסר מנחם

רבי
יוסף טולידאנו
מחבר 'נתיבות חיים'

רבי
יצחק חיים רבין
מחבר 'נתיבות חיים'

רבי
עקיבא הכרמי
מחבר 'נתיבות חיים'

זמירות לשבת

בר יוחאי, נמשחת אשךך, שמן ששון מחברך;
בר יוחאי, שמן משחת קרש, נמשחת ממדת הקדש,
נשאת ציין נור הקדש, חבוש על ראשך פארך;
בר יוחאי, מושב מוכ ישבת, יום נסת, יום אשר ברתה,
במערת צורים שעמדת, שם קנית הודך וחדך;
בר יוחאי, עצי שמים עומדים, למודי יי הם לומדים,
אור מלא אור תיקודתם יקרים, הלא תהא יורד מוריד;
בר יוחאי, ולשרה תפוחים, עליה ללקוט בו מרקחים,
סוד תורה כציצים ופרחים, נעשה אדם נאמר בעבודך;

בר יוחאי, נארת בגבורת, ובמלחמת אש דת השערה,
ותרב הוצאת מתערה, שלפת נגר צורריך;
בר יוחאי, למקום אבני שיש, הגעת לפני אריה ליש,
גם גלת בותרת על עיש, תשורי ומי ישורך;
בר יוחאי, בקדש הקדשים, קו ירוק מחדש חדשים,
שבע שבתות סוד המשים, קשרת קשרי ש"ן קשרך;
בר יוחאי, יו"ד חכמה קדומה, השקפת לבבונה פנימה,
ל"ב נתיבות ראשית תרומה, את כרוב ממשח זיו, אורך;
בר יוחאי, אור מפלא רום מעלה, וראת מלכתבי כי רב לה,
תעלומה ואין קורא לה, נאמת עין לא תשורך;
בר יוחאי, אשרי יולדתך, אשרי העם הם לומדיך,
ואשרי העומדים על סורך, לבושי חשן תמך ואורך;

משכן שילה

לעילוי נשמת
רחל חזיה
בת עישה ז"ל
נלב"ע כ"ג אייר ה'תשע"ח
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
שרה סימון
בת רחמה ז"ל
נלב"ע כ" טבת ה'תשפ"ד
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

קביעות

יבמות פרק ג' | משנה ב'-ג'

כגון גרושה לכהן - הולצת נלא מתיבמת לפי שמן התורה לאה זקוקה לו לייבום, לפיכך נקראת רחל "אחות זקוקת".

פרק ג' משנה ג'

המשך המשניות הקודמות - במקרה ששתיהן אסורות באיסור ערוה על היבמים.

היתה אחת מהן אסורה על זה אסור ערוה, והשניה אסורה על זה אסור ערוה כגון שלא היה לה חמותו של לוי, ורחל חמותו של יהודה, האסורה לזה - לאה האסורה ללוי מתרת לזה - ליהודה, והאסורה לזה - רחל האסורה ליהודה מתרת לזה - ללוי. והטעם, לפי שאין כאן אחות זקוקת.

וזו היא שאמרנו בפרק ב' משנה ג': אחותה של ערוה כשהיא נכמחה - אשת אחי בעלה, כשהיא נופלת עימה לייבום, או הולצת או מתיבמת שאין כאן איסור אחות זקוקה, לפי שאין זיקת ייבום בערוה.

פרק ג' משנה ב'

המשך המשנה הקודמת - במקרה שאחת האחיות ערוה על אחד מהאחים.

היתה אחת מהן - משתי האחיות אסורה על האחד מן האחים אסור ערוה כגון שלא היה חמותו של לוי, הרי לוי אסור בה - בלאה ומתרת באחותה - ברחל, שהואיל ולא אסורה עליו משום ערוה, נמצא שאינה זקוקה לו לייבום, לפיכך רחל אינה אחות זקוקת ומותר לייבמה, והשני - יהודה אסור בשתייהן - בלאה וברחל, לפי ששתיהן זקוקות לו לייבום, וכל אחת מהן היא אחות זקוקת.

אם לא לאה הייתה אסורה על לוי משום אסור מצוה כגון שהיא "שניות לעריות", או ואסור קרשה

שפתותיהם רובבות

הגאון רבי דוד נחמיהס זצ"ל

מדוע גדול המעשה?

אמרו רבותינו זיכרונם לברכה: גדול המעשה יותר מן העושה.

וקשה, במה אנו עוסקים? אם לא נתן, כיצד גדול הוא מן העושה? אבל נראה לי שמשום עשיית המצווה בשמחה יש לו שכר. ואם כן נאמר שזהו המעשה: אם הוא עשיר, ונתן גם הוא, ובוודאי נתן בשמחה, והעמים על אחר שייתן גם, אם כן יש לו שכר על מה שנתן, ויש לו גם כן עוד שכר במה שהניח לאחר שייתן. והשכר הזה האחר שמקבל המעשה, הרי הוא גדול יותר מהשכר שמקבל העושה, משום שאינו עושה בשמחה, ואם המעשה הוא עני, ומניח אחר לתת, גם כן כך הוא.

(מחנה דן)

הלכה יומית

מאת הרב:ג' אברהם כהן שליט"א

שאלה: האם רשאי העולה לחזור למקומו מיד לאחר הקריאה?

תשובה: המנהג, שאחרי ברכה אחרונה של הקריאה, העולה אינו חוזר מיד למקומו, אלא ממתיין לעולה שאחריו, כמנהג המשמרות המתחלפות בבית המקדש. והמדקדקים ממתנינים עד סוף הקריאה של הבא אחריו, כדי שכולם ישמעו את הקריאה, ולא יעסקו בברכת חזק וברוך לעולה (ליקוט יוסף עמ' קה).

שאלה: אם טעה הקורא בתורה בקריאתו, האם 'מחזירים אותו' לקרוא שוב בצורה הנכונה?

תשובה: הקורא בתורה וטעה, אפילו טעות שאין העניין משתנה, כגון שקרא אברהם במקום אברהם, מחזירין אותו (שולחן ערוך קמב).

ובתיבות שיש בהן 'קתיב' ו'קרי' (והיינו שיש מסורות שצריך להגות את אותן תיבות שלא על פי צורת כתיבתן), חייב לקרוא אותן על פי מסורת ה'קרי' כגון שכתוב "בעפולים" ועליו לקרוא "בטחורים". ואם קראן כמו שהן כתובות לא יצא, ויש להורידו מהתיבה (שולחן ערוך קמא).

מה הסיכוי לגרום לילד לקבל את ההחלטה הטובה ביותר?

הגמרא במסכת ברכות (י.) אומרת: "טובה מדרות אחת בליבו של אדם יותר מכמה מלקיות". כלומר, גם אם תחבוט באדם מאה חבטות, לא תיישר אותו כמו במכה אחת שהוא נותן לעצמו בתוך הלב ואומר: "בוא ונפתח דף חדש".

אין אדם בעולם שיכול לעזור לך יותר מאשר אתה בעצמך, אין איש בעולם שיכול לעזור לילד יותר מאשר הילד בעצמו. אם השכלנו בחינוך לא להורות לילד מה לעשות, אלא לגרום לו להבין לבד מה לעשות, הרי שהפכנו אותו מההוא שמקבל פקודות, לההוא שמייצר את הפקודות לבד ומוביל את חייו להצלחה.

"הנך לעצור על פי דרכו גם כי יקין לא יסור ממנה" (משלי כב).

והיום יש לנו הבנה נוספת מהי 'דרכו': תן לו שמיזמתו יקבל על עצמו את הדברים הטובים, את ההחלטות הנכונות, תכוון אותו לשם ותן לא, ותראה עד כמה ילד כזה יוצא מוצלח ומבורך הרבה יותר!

ברוכים תהיו!

שלום וברכה, מורי ורבותי!

רבינו יוסף חיים מבגדאד, זכר צדיק וקדוש לברכה, כשהיה ילד נפל לתוך הבאר, וכבר היו בטוחים שהוא נפח את נשמתו. בניסי ניסים, ברגעים האחרונים הצליחו להצילו אותו. **על מיטת חוליו,** כאשר הוא התעורר, הוא התחייב לקדוש ברוך הוא: **"אני מקדיש את כל חיי לתורה!"**

וזה מה שזיכה אותו להיות **"ראש כל בני הגולה"**. **וראים מכאן שגם ילד יכול בהחלטה נכונה להיות אחד מגדולי הדור!**

רק בנין דבר אחד חשוב יותר: **אם הילד קיבל את זה על עצמו, לא כי אנחנו ביקשנו ממנו או שכנענו אותו, רק מיוזמתו - אין משהו שיכול להתחרות בכך!**

אשר מהלל ניבי, לפני א-לתי אבי, לְכַבֵּד מִסֵּדֶי לִבִּי, אֶלְיָהוּ הַנְּבִיא: נִמְנָה הָא-ל בְּיִשְׂרָאֵל, הַכְּבִלָת הַשְּׁרוּן, אִישׁ מִגֹּזַע אֶהְרֶן, מִשְׁרַת צוּר מִשְׁנֵבִי: לְכַבֵּד וְכו' כִּתּוּב לֹא-ל עֲלִיּוֹן הוּא, פִּינְחָס הוּא אֶלְיָהוּ, הַנְּבִיא וְקִרְאוּהוּ, הַגִּלְעָדִי הַתְּשֻׁבִי: לְכַבֵּד וְכו' יוֹם קָמָא קִנְיָת הָא-ל תִּרְגַּם בִּכְחַד וָא-ל, נִשְׂאִי שִׁכְטִי יִשְׂרָאֵל, וְכַת צוּר שִׁמְחָ קִנְיָ: לְכַבֵּד וְכו' דִּין שִׁמְעֵי מִפִּי רַבּוּ אִישׁ אֶרְמִית מִשְׁכְּבוּ, קִנְיָמִי הֵם פּוֹנְעִים בּוּ, וְאִמְרָ אֶרֶץ תִּרְבִּי: לְכַבֵּד וְכו' וְיָקָם מִתּוֹךְ עֵדָה, רַמַּח בִּידּוֹ תִּרְדָּה, וְיִתְרֵד תִּרְדָּה, נִתְפָּרַח כְּמוֹ לִבִּיא: לְכַבֵּד וְכו' דָּקֵר בְּתִרְבּוֹ אוֹתָם, בְּרָדֵךְ שְׂכִיבָתָם, עַל הָאֶרֶץ הַבְּטָחָה, וְלִמְשַׁח אוֹתָם לִבִּיא: לְכַבֵּד וְכו' בִּשְׁכַר וְאֵת א-ל חֵי נַעֲלָם, נָתַן לוֹ שִׁכְר מִשְׁלָם, בְּרִית הַנֶּחֱת עֲלֵם, וְיִכְפֹּר עַלֵּי חוֹבֵי: לְכַבֵּד וְכו'

זמירות לשבת

נִפְשִׁי לִלְלָה אוֹתָהּ, מִי וְתָן אֶמְצָאוּהָ, פָּתַח בֵּיתִי אֶרְאֶהוּ, יִשְׁקֶךָ בְּעַד אֲשַׁנְבִּי: לְכַבֵּד וְכו' חֲסִין קְדוֹשׁ נִקְרָאוֹ, אִישׁ אֲשֶׁר פָּנָיו רָאָה, הֵן כְּבִיר יְדוּ מִצָּהָה, תְּשׁוּרָה לוֹ לִבִּיא: לְכַבֵּד וְכו' תָּן תָּן לוֹ אִישׁ לוֹ נִגְלָה בְּחֵלוֹם, חִזְיוֹן לִלְלָה, וּבְקִרְיָת דָּם הַמִּלִּיָּה, בֹּא יְבֹא רִין כְּכֹכְבֵי: לְכַבֵּד וְכו' זָכוֹר לְטוֹב יֵאֵר נְרִי, יְבִשָּׁר צִיּוֹן עִירִי, וְיִאֲמַר הַתְּנַעֲרִי, מַעֲשֵׂר קוֹמִי שְׂבִי: לְכַבֵּד וְכו' קוֹץ זִמְרָת מְהִלָּה, יִקְשִׁיב צוּרִי גּוֹאֲלִי, וְלֹא הוֹמִי לִי, בְּכֵל עוֹד נִשְׁמָתִי בִּי: לְכַבֵּד וְכו'

נִסִּים עֲשֵׂה וְשִׁנִּים בְּדִבְרֵיהֶם שְׁנוּיִים, עֲשֵׂה לוֹ דָּר שְׁמִים, צוּרִי גּוֹאֲלִי אֲבִי: לְכַבֵּד וְכו' אֶמֶת בְּפִיתוֹ תִּרְדָּה, לֹא לִמְנַח עֲנִיה, עַתָּה אֶת בְּנֵה הַחַיִּה, וְלִנְפִשׁוֹ אֶמֶר שׁוֹבִי: לְכַבֵּד וְכו' הַשְׁמַן נָס בּוֹ שְׁרָתָה, הַבְּרָכָה בּוֹ הִתְהַלַּךְ, כִּד הַקָּמָת לֹא כִלְתָהּ, וְתִגְדְּלִי וְתִרְבִּי: לְכַבֵּד וְכו' רוֹדְפִים אֶחָדִי תִּהְיוּ, חֲבֵה מִשְׁכַּם פִּיחָה, וְיִאֲמְרוּ ה' הוּא, אֶמֶת וְאֶתָּה נְבִיא: לְכַבֵּד וְכו' וְגִזְרָ אֶמֶר עֲשֵׂה, מִסְפָּר שְׁנֵים שְׁלֹשָׁה, מִסְפָּר לֹא נִתְּךָ אֶרְבֵּה, הוּא הַמִּצְוִיָּה הַמְּבִיא: לְכַבֵּד וְכו' נָתַן לוֹ הָא-ל מְהִלָּכִים, בְּעֵשֶׂר הַמְּלָאכִים, וְלַעֲתוֹת הַמִּצְוִיָּה, הוּא נִגְלָה בְּעֵרְבִי: לְכַבֵּד וְכו' בְּקִרְשָׁהּ וּבִשְׁתֵּרָהּ, עֲלֵה עֲלֵה בַּסְּעֵרָה, אֶשְׁרֵעַ אֶלְיִי קָרָא, וְיִאֲמַר אֲבִי אֲבִי: לְכַבֵּד וְכו'

לעילוי נשמת
נעמי עליזה כהן ז"ל
בת ר' יהודה וזהבה הי"ו
נלב"ע ט"ז אלול ה'תשפ"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יפה בת ריחנה כרמי ז"ל
שלמה בן יחיא כרמי ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
יצחק יוסף
בן ציפורה ז"ל
נלב"ע כ"ח סיון ה'תשע"ו
תנצב"ה

משכן
שילוח

קבעתו

פרק ג' משנה ד'

הדינים שבמשניות הקודמות - במקרה של שלושה אחים.

היו **שלושה אחין** כגון ראובן, שמעון ולוי, **שנים** מהן - ראובן ושמעון **נשואין** **שתי אחיות** - לאה ורחל, ראובן בעלה של לאה ושמעון בעלה של רחל, **או אישה ובתה**, או **אישה ובתה**, שרחל היא בת בתה של לאה, או בת בנה של לאה, ומתו ראובן ושמעון בלא בנים, ונפלו לאה ורחל לייבום לפני לוי - **הרי אלו חולצות ולא מתקבצות** לפי ששתיהן זקוקות לו, ונמצא כל אחת קרובת זקוקתו. **ורבי שמעון פוטר את שתיהן מן הייבום ואף מן החליצה.**

היתה אחת מהן כגון לאה **אסורה עליו** - על לוי **אסור ערוה** - **אסור בה** - בלאה ו**מתה באחותה** - רחל. ואם לאה הייתה אסורה על לוי **אסור מצוה או אסור קדשה** - **חולצות ולא מתקבצות** כמבואר במשנה ב.

פרק ג' משנה ה'

שלושה אחים, שנים נשואים לאחות, ונפלה אחת לפניו ועשה בה מאמר, ואחר כך נפלה השנייה לפניו.

יבמות פרק ג' | משנה ד'-ה'

שלושה אחין כגון ראובן, שמעון ולוי, שהיו **שנים** מהם - ראובן ושמעון **נשואים שתי אחיות** - לאה ורחל, ראובן בעלה של לאה ושמעון בעלה של רחל, **ואחד** - לוי **מפנה** - רווק.

מת אחד מבני אחיות בלא בנים, כגון שמת ראובן, **ועשה בה מפנה מאמר** - שקידש לוי את לאה, אשת ראובן, בכסף או בשטר, **ואחר כך מת אחיו השני** שמעון בלא בנים, ונמצא שרחל אחות לאה נופלת לפני לוי לייבום, **בית שמאי אומרים: אישתו עמו** - הואיל ועשה בלאה מאמר, הרי היא אשתו ורשאי לקיימה עימו, **והלכה** - אחותה רחל תצא ותיפטר מייבום **משום אחות אשה** שלדעת בית שמאי, מאמר קונה קניין גמור להיות כאשתו לכל דבר, וכשנפלה אחותה לפניו אחר כך, אינה אוסרתה משום אחות זקוקה שהרי אסורה עליו באיסור ערוה משום אחות אשה. **ובית הלל אומרים: מוציא את אישתו** - לאה **בגט ובחליצה**, **ואשת אחיו** - רחל **בחליצה** שלדעת בית הלל, מאמר אינו קונה קניין גמור להיות כאשתו, וכשנפלה רחל אחותה לפניו, נעשתה זקוקה לו, ואסרה עליו את לאה אחותה משום אחות זקוקתו, ולכן שתיהן צריכות חליצה, כדין שתי אחיות שנפלו לייבום, והואיל ועשה מאמר בלאה, שקונה מקצת מדברנו, צריך לתת לה גט.

זו היא שאמרו (לקמן יג, ז): **אוי לו על אישתו** - לאה, שצריך להוציאה בגט ואינו יכול לקיימה, **ואוי לו על אשת אחיו** - רחל, שצריך לחלוץ לה ואינו יכול לייבמה, ונמצא מפסיד את שתיהן.

להסתכל במעלות החבר

שרואה רק בעין אחת, הכוונה שיש לו רק את העין שרואה את החסרונות של האחרים, עליו אמרו שהוא פטור מקורבן ראייה, כלומר שהוא פטור מלראות את ה'. אבל מי שרואה שהשני יותר טוב ממנו, יזכה לאמונה. וכתוב "שכן ארך וקרה אמונה" (תהילים לז). **"שכון ארך"** - הגמרא אומרת: מי שנעשה שכן לעפר הארץ, הוא **רוצה** (לשון מקצה) אמונה, שהאמונה מפרנסת אותו. ועליו נאמר: "הקיצו וקנונו שכני עפר", שהוא יקום בתחיית המתים. ה' יזכנו.

רבי אלימלך מליז'ענסק אומר:
"אדם צריך לראות את מעלות חבריו ואת החסרונות של עצמו". ובזה אפשר לפרש את הגמרא שאומרת "סומא (שאינו רואה) באחת מעיניו פטור מן הראייה", אדם

שפתותיהם רובבות

הגאון רבי צדוק הכהן מלובלין זצ"ל

הכול טוב!

כל הכחות הנטועים בכל נפש מירשאל, אין לחשוב שהוא רע גמור, ושצריך להיות הפכו, כי אין לך שום מידה וכן שאין בה צד טוב גם כן! רק צריך שיתמשש בה כפי רצון ה' יתברך. ואם אינו כפי רצון ה' יתברך - גם המידות הטובות רעות הן!... (צדקת הצדיק אות מז).

בעת כישלון האדם ידע שבאותו עת הוא הכנה לאותו דבר לטוב, ואם יזכה באותה שעה, יוכל לעלות למדרגה גבוהה מאוד. כפי גודל החטא שהיצר מסיתו כך הוא גודל הטובה שיוכל לקלוט, אם יהפוך תשוקה זו וחמדה זו לטוב. ומאותו עניין ממש הוא הטובה - היפך הרעה! (שם, אות עו).

וכל שיש בו חיסרון עצום, הוא כלי גם כן לשלימות מופלגת, אם יזכה! (שם, אות ג).

הלכה יומית

מאת הרד"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: מה הדין אם טעה הקורא ודילג בקריאתו פסוק או מילה?

תשובה: אם דילג הבעל קורא פסוק או תיבה בשני וחמישי, או במנחה של שבת, אינו חוזר כל זמן שבאותה עלייה קראו שלושה פסוקים כפי הדין (שולחן ערוך קלז, א).

שאלה: אדם הממהר לעבודתו וכדומה, האם רשאי לצאת קודם סיום התפילה?

תשובה: אין לצאת מבית הכנסת קודם סיום התפילה. ובסידור רבינו האר"י מבואר שסיום התפילה הוא זמן ירידת השפע שנתעורר על ידי תפילתו. ולא ייתכן שאדם יבקש בקשות ובעת הענקת השפע הוא יסתלק. ואדם שממהר מאוד עדיף שידלג על אמירת התחנון, ולא ידלג על אמירת אשרי או ובה לציון.

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

הרב
אורי שרגא זצ"ל
נפ"ק חסידים

זמירות לשבת

א-י מאד נעלה אקדם פניו,
בשירה ותהלה אבא לבעניו,
כימי משה ואהרן,
יובילני למשגנותיו:
לו שועתי תעל וישמע קולי,
ונסלח לי מעל ויעזור לי,
יאהב לאמרי פי, ואל יפן למעלי:
ו-ה תרם לחתן וכלתו,
בזכות אב האיתן וצדקתו,
ותמלך המלכה רחל,
כשלימה במלכותו:

נעלה נעלה בואי לנגני,
הנין רמון פרתה נפני:
ובוא דודי ורחש צערי,
ויאכל את פרי מגדיו.
אם נדירי ארכו נדודיו,
איך יחידה אשב על כני: יעלה יעלה וכו'
שוכי אלי, את בת אהובה, שוכי את, ואני אשובך.
הנה עמי זאת את בתוכה, כי בתוכך אתן משכני: יעלה יעלה וכו'
רעי, דודי, נפשי פדית, ולבת מאז אותי קנית.
עתה לי בין עמים זריתי, ואיך תאמר כי אהבתני: יעלה יעלה וכו'
אמתי, לשוב נריתך, ולתהלה ולשוב שריתך.
כי אהבת עולם אהבתך, על כן אושיבך על דוכני: יעלה יעלה וכו'
לו ותי כדברך, וירידי, עתה מחר תאספ נדודי.
ולתוך ציון עתה נדודי, נשם אקריב לך את קרבני: יעלה יעלה וכו'
תקין רעיה חפך כיון טוב, כי ציון ישעי רענן ורשב.
ולסירך אכרות ואחטב, ורחש אשלה לך את סגני: יעלה יעלה וכו'

שמו יצא בכל עבר,
אשר יגדל ותי גבר.
ולקראי א-י ותי חבר,
ויהי בדודי כשמואל:
עדי וקנה וגם שבת,
ויהי דשן בכל מוכה.
ושלום לו ורב אהבת,
אמן כן יאמר הא-י:
הנפול בתוך עמו,
ויהי לאביו ולאמו.
ויהי א-י ויהי עמו,
וגם כל בית ישראל:

ויהי שלום בחילינו,
ושלום בישראל,
בסימן טוב כן בא לנו,
כימי ויבוא הנואל:
תלך ותי רענן,
בצל ש-די ותלונן,
ובתורה או תלונן,
יאהב דת לכל שואל:
ומקורו ותי בריך,
זמן תיו ותי אריך,
ושלחנו ותי עריך,
ובחיו לא יתנאל:

משכן שילה

לעילוי נשמת מרים אוסקר בת ציפורה ז"ל
נלב"ע כ"ד אלול ה'תשע"ח תנצב"ה

להקדשות ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת אריה סלארי ז"ל
בן טרנן הי"ד
נלב"ע ד' תמוז ה'תשע"ח תנצב"ה

לעילוי נשמת הנרי בן לאה ז"ל
פורטונה בת הלן ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת בת שבע עופרה חזה בת יפת ושושנה ז"ל
נלב"ע י"ח אדר א' ה'תש"ס תנצב"ה

ה"ר יעקב חיים סטנא
ראש ישיבת 'חבריו'

ה"ר יחזקאל מונק
רבה של מוסקבה

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

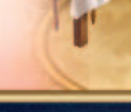
ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

ה"ר יחזקאל ניווירט
מנהל מוסדות חסידים

קביעות

פרק ג' משנה ו'

שלושה אחים, שניים נשואים לאחיות, והשלישי לאישה אחרת, ויבכר השלישי אחת ומת, או שמת השלישי ויבכר אחד מבעלי האחיות ומת.

היו שלשה אחין כגון ראובן, שמעון ולוי, שניים מהן נשואים שתי אחיות - לאה ורחל, ראובן בעלה של לאה ושמעון בעלה של רחל, ואחד - לוי נשוי נכרית - שרה, שאינה קרובה לא לזו ולא לזו. מת אחד מבעלי אחיות בלא בנים, כגון שמת ראובן בעלה של לאה, וכנס נשוי נכרית לוי את אשתו של ראובן - את לאה, ומת לוי, ונפלו שתי נשיו, שרה ולאה, לייבום לפני שמעון - הראשונה - לאה יוצאה משום אשה שהרי היא אחות אשתו של שמעון, ושניה - שרה משום צרתה של לאה, שכל ערוה פוטרת צרתה.

בימות פרק ג' | משנה ו'

אם לוי עשה כה - בלאה מאמר - שקידשה בכסף או בשטר, אבל לא בא עליה, ומת, נכרית - אשתו, שרה, חולצת ולא מתיבמת - שהואיל ואין המאמר קונה ביבמה קניין גמור, אינה נחשבת כצרת אחות אשתו ממש, ולכן חולצת, אבל אינה מתיבמת, לפי שהמאמר עשה אותה צרתה במקצת.

היו שלשה אחים - ראובן, שמעון ולוי, שניים מהם - ראובן ושמעון היו נשואים שתי אחיות, ואחד - לוי היה נשוי נכרית. מת הנשוי נכרית - לוי, בלא בנים, וכנס אחד מבעלי אחיות את אשתו - כגון שראובן כנס את שרה, ומת ראובן בלא בנים, ונפלו נשיו, לאה ושרה, לפני שמעון לייבום - הראשונה - לאה יוצאה משום אשה, ושניה - שרה משום צרתה.

עשה ראובן כה - בשרה אשת לוי מאמר ולא בא עליה ומת בלא בנים - נכרית חולצת ולא מתיבמת מהטעם המבואר לעיל.

דבר שנקנה במסירות נפש יש לו קיום נצחי

את זה לפני שהיו נפרדים זה מזה: "עולמך תראה בחייו" (ברכות יז).

והסיבה שתחילת דרכם של הצדיקים מלאה בקשיים וייסורים היא, שהקדוש ברוך הוא חפץ שהצדיקים ימסרו את נפשם על עבודתו הקדושה בלימוד התורה ועל עבודת התפילה, ועל ידי זה יהיה לעבודתם הקדושה קיום נצחי.

כי כל דבר שנקנה במסירות נפש יש לו קיום נצחי!!

ולעומתו דבר שמשגיגים כלֵאָחֵר יז, לֵאָא שום מאמץ וטרחה מיוחדים, הרי הוא זמני בלבד.

(מסילות אל הנפש)

בתחילת דרכם של הצדיקים החושך גדול מאוד. הם עוברים עוני, ייסורים, מחלוקות וביזיונות וכו', ואת הכול הם מקבלים באהבה ובשמחה לכבוד ה' יתברך. ואולם בהמשך דרכם הקדוש ברוך הוא מגלה את האור שלהם, ומפרסם את שמם הטוב בכל העולם כולו, ואז הוא מביא עליהם שפע של נחת רוח ושל עונג עילאי, מעין עולם הבא ממש, כפי שנהגו תלמידי רבי אמי לברך זה

שפתותיהם רובבות

הגאון רבי ברוך ירושלמי זצ"ל מחכמי קושטא, טורקיה

ומתלמידיו יותר מכולם

"הרבה למדתי מרבותי, ומחבריי יותר מרבותי, ומתלמידי יותר מכולם".

טעם הדבר, אפשר לעניות דעתי, שכיון שלומד עם רבו, צריך שישמע הכול מפיו, ואין לו מקום שיוציא גם התלמיד העניין מן השפה ולחוץ, ומחמת כך - לא יתקיים תלמודו בידו חס ושלום.

ברם, כשלומד עם חבריו נחא - שיוציא הדברים מן השפה ולחוץ, ויתקיים תלמודו בידו מחמת זה, אבל לא יוכל כל כך לחדש דבר בתורה.

אבל כשלומד עם תלמידיו, מלבד מה שמתקיים תלמודו בידו יפה, זאת ועוד - שאגב שישתדל לחדד את התלמידים ירוויח בעצמו, שיחדש הרבה חידושים בתורה!

(ברוך מבנים, חידושי משלי)

הלכה יומית

מאת הר"ר אברהם כהן שליט"א

שאלה: מהי מעלתה של אמירת 'אשרי' בתפילה? **תשובה:** מבואר בגמרא בברכות (ד:) שכל מי שאומר אשרי יושב ביתך שלוש פעמים בכל יום, מובטח לו שהוא בן העולם הבא. ולכן אומרים פסוקי אשרי ב'פסוקי דזמרה', ובסוף שחרית לאחר תפילת עמידה, ובתחילת תפילת מנחה. ובפסוק "פִּתְחָה אֲתָּיִדָּךְ" יכוון שהקב"ה זן ומפרנס את בריותיו. לאחר אשרי אומרים 'קדושת ובה לציון', ובגמרא בסוטה (מט.) מבואר ששמים שחרב בית המקדש, העולם עומד על קדושת ובה לציון.

שאלה: מהי מעלת אמירת הקטורת?

תשובה: מבואר בזוהר (פרשת פנחס) שאמירת פרשת הקטורת היא כקורבן, ומבטל המוות מביתו.

זמירות לשבת

ושמח חתני בקהל אמוני, ושא ברכה מאת יי: ש-די ימלא תאות לבו מן וצנה ויהי סביבו, ויאר אותו וישר נתיבו לנמור ולשמור דרכי יי: ושמח חתני בקהל אמוני, ושא ברכה מאת יי: לראשו יצוה ברכות עצומות וישא ככל עת קנהר שלומות, בא יבא ברכת נושא אלומות ויזהר ויראה וישועת יי: ושמח חתני בקהל אמוני, ושא ברכה מאת יי:

מקלות עם ברכו א-ל, תרימו קול כה וא-ל. ואל יעקב, ושמח ישראל. ביום שמחתכם, שיר מהלל א-ל. הללוהו גדלוהו כי ברוך הוא נאמן, לכבוד ה' חתן בחור מעם, יעקב איש תם: הללוהו... רוממו א-ל מאיר אורה, נבר חסדו אשר ברא. חתן וכלה היא לו לעזרה, וישר ישראל אז את השירה: הללוהו... דרשו א-ל חי לעולמים, הללוהו כמרומים. יוסף עליכם אלף פעמים, עשר וקבור וארך ימים: הללוהו... כימי צאתכם ממצרים, בעו בערי ערים. עין בעין תראו פי שנים, בירושלים בלכם חיים: הללוהו.

עת דודים בלה בואי לגני, פרתה חנן הנני רמוני: חלף הגשם הסתיו עבר, קומי רעתי החשך נבר. נצא השדה נלין במדבר, שם אתן דודי לך מחמר עיני: עת דודים וכו': ופית ונעמתי בשלש עיניך, דבש וחלב תחת לשונך. צאי נא וראי בעקבי צאנך, שם אקריב קרבן נסכתי ויני: עת דודים וכו': ורדתי חברה לרעות בננים, לראות את יפך עיניך יונים. שפתותיך בלה כמו חוט שנים, בתוך עיר ציון קומי רני: עת דודים וכו': מס רבים לא יוכלו לכתוב, את אהבתך ולילה לא תשבות. מיום נדודך נשאתי ריבות, אם אשכחך תשבת וימיני: עת דודים וכו':

משכן שילה

בראות, הצלחה וכל טוב ללוי הודיה נתנאל והילה וכל משפחתם הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת מיקי מיקיסק בן שושנה עזרא ובני ביתו הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לרפואת והצלחת משה ברוקס בן לילי הי"ו בתוך שאר חולי ישראל

קבעתי

פרק ג' משנה ז'

א. שְׁלוֹשָׁה אַחִים, שְׁנַיִם נְשׂוּאִים לְאִשָּׁתוֹ, וְהַשְּׁלִישִׁי לְאִשָּׁה אַחֶרֶת, וַיִּבְּסוּ הַשְּׁלִישִׁי אֶת הַשְּׁנַיִם הַשְּׁנִייה, וְאַחֲרַי כֵּךְ מֵת הָיָה. ב. הַתַּגְרִישָׁה אֶת הָאִשָּׁה אֲחֵת הָאִשָּׁה אוֹ מֵתָהּ, וְאַחֲרַי כֵּךְ יִיבֹס הַמַּגְרִישׁ אֶת הַנּוֹכְרִית וּמֵתָה.

שְׁלֹשָׁה אַחִים כגון ראובן, שמעון ולוי, **שְׁנַיִם מִן הַנְּשׂוּאִים שְׁתֵּי אִשָּׁתוֹ** - לאה ורחל, ראובן בעלה של לאה ושמעון בעלה של רחל, **וְאַחֲרַי** - לוי נשוי נְכָרִית - שרה, **מֵת אַחֲרַי מִבְּעָלֵי אִשָּׁתוֹ** בלא בנים, כגון שמת ראובן בעלה של לאה, **וְכִנְסָה נְכָרִית אֶת אִשָּׁתוֹ** - דהיינו שלוי כנס את לאה אשת ראובן, **וּמֵתָה אִשָּׁתוֹ שְׁלֵשִׁי שָׁנָיִם** - רחל, **וְאַחֲרַי כֵּךְ מֵת נָשׁוּי נְכָרִית** - לוי, ונפלו שתי נשוי - שרה

בימות פרק ג' | משנה ז'

ולאה לפני שמעון, **הָרִי זוּ** - לאה אִסְוֶרָה עָלָיו לשמעון עוֹלָמִית אף על פי שאחות אישה מותרת לאחר מות אשתו, **הוֹאִיל וְנִאֲסְרָה עָלָיו שְׁעָה אַחֶת** שבשעה שמת ראובן ולא נזקקה לו לייבום כשרחל אשתו הייתה בין החיים, לא היה שמעון יכול לייבמה מפני היותה אחות אשתו, לפיכך אף עכשיו אסורה היא עליו משום אשת אח.

שְׁלֹשָׁה אַחִים כגון ראובן, שמעון ולוי, **שְׁנַיִם מִן הַנְּשׂוּאִים שְׁתֵּי אִשָּׁתוֹ** - ראובן ושמעון היו נשואין שְׁתֵּי אִשָּׁתוֹ, **וְאַחֲרַי** - לוי היה נשוי נְכָרִית כמבואר לעיל, **גִּרְשָׁה אַחֲרַי מִבְּעָלֵי אִשָּׁתוֹ** את אשתו כגון שגירש ראובן את לאה, **וּמֵתָה לוי** שהוא נשוי נְכָרִית, **וְכִנְסָה הַמַּגְרִישׁ** - וייבם ראובן את שרה וּמֵתָה גם ראובן בלא בנים, ונפלה שרה לפני שמעון לייבום, **זוּ הִיא שְׁאֵמְרוּ** בפרק א' משנה א': **וְכִלְשָׁן שְׁמֵתוֹ אוֹ נִתְגַּרְשָׁה** - צְרוּתִיהֶן מִתְּרוֹת נמצא ששרה מותרת להתייבם לשמעון, ואף שראובן היה נשוי ללאה אחות רחל אשת שמעון, אין שרה נחשבת כצרת אחות אשתו, לפי שראובן ייבם את שרה רק לאחר שגירש את לאה אחות רחל.

עין רעה מוציאה את האדם מן העולם

יכולת מצויה בידו לעשות, והמחשבה היא מקלקלת את גופו, כי יתקצר, והיא מוציאה אותו מן העולם. **וזהו עין הרע.**

ואמר רבותינו באבות דרבי נתן (ט"ז): רבי יהושע אומר: עין הרע וכו' מוציאה את האדם מן העולם, **עין הרע כיצד?** - מלמד שכשם שאדם רואה את ביתו של עצמו, כך יהא רואה ביתו של חבירו. וכשם שאדם רוצה שלא להוציא שם רע על אשתו ובניו, כך יהא אדם רוצה שלא להוציא שם רע על אשת חבירו ועל בניו של חבירו. **דבר אחר עין הרע כיצד?** - **שלא תהא עינו של אדם צרה במשנתו של חבירו.** ומעשה באחד שהייתה עינו צרה במשנתו של חבירו, נתקצרו חייו ונפטר והלך לו.

(אוצרות האגדה)

נאמר במשנה באבות: רבי יהושע אומר: **עין הרע**, ויצר הרע, ושנאת הבריות, מוציאה את האדם מן העולם (ב, יא). **וביאר רבינו יונה:** מי שאינו שמח בחלקו ועוין את חבירו העשיר ממנו, והוא מחשב תמיד מתי יִעֲשֶׂה אף הוא עושר גדול כמוותו, הוא גורם בכך רע לעצמו ולחבירו. וכמו שאמרו חכמי הטבע שעולה אוויר רע מן המחשבה ההיא, ואותו אוויר רע שורף את הדברים שעוין בהם בעיניו אותו העוין ומקנא, וגם בקרבו יִשְׁפֹךְ מִכָּח אֹתוֹ אוויר רע. מאחר שהוא מתאוה לדברים שאין

הגאון רבי יוסף אלמליך זצ"ל מחכמי מרוקו

תלמידי חכמים פטורים ממס

תלמידי חכמים שיש להם חשק בתורה, והם נוהגים כשורה, ואינם מתבטלים אלא לצורך מוזנותיהם - אף על פי שהיו עשירים גדולים, פטורים הם מכל מיני מיסים, וכמו שכתב הרמב"ם בפירושו למסכת אבות, וכן הורה רבי יהוסף הלוי, וכן כתב הר"ן בשם הרמ"ה, וסיים: "שלא מפני עניותם נפטרו, אלא מפני תורתם, ואם כן כל הנוגע בהם, כנוגע בבבת עינו!!"

(חתימת הרב) החונה פה, בהיותי מתגורר בעיר ג'יברלטר, יגן עליה אלוקים, עד שישקיף וירא ה' משמיים, לשוב שבות גלותי, בחמלת אב הרחמן.

(תקופת של יוסף)

הלכה יומית

מאת הרב"ג אברהם כהן שליט"א

שאלה: כיצד ראוי להיות בניין בית הכנסת? **תשובה:** כל מקום שיש שם עשרה מישראל, צריך שיכינו בית לתפילה (ילקוט יוסף סימן קפ). **רצוי שהכניסה לאולם בית הכנסת תהיה מתוך חלל כניסה ופרוזדור (ולא מתוך רשות הרבים), ושער הכניסה הפנימי יהיה מול ארון הקודש.** הכניסה לשירותים רצוי שתהיה מתוך פרוזדור, ונסתרת. ונכון מאוד לבנות את המדרגות אל עזרת הנשים באופן נפרד מן הכניסה של הגברים, במקום שאפשר (ילקוט יוסף קפ).

שאלה: האם מותר לצייר ציורים בחלונות או בקירות בית הכנסת?

תשובה: ראוי ונכון להימנע מלצייר על החלונות או על הכתלים של בית הכנסת, צורות של דגלי השבטים, כגון אריה, נחש וכדומה כשהם בגובה קומת אדם. **ומעל לגובה זה יש למקילים על מה שסמכו, ואף בזה אם יודע שישמעו לו להוריד את הציורים, טוב שיעיר להסיר את הציורים.** (ילקוט יוסף סימן קפ).

רבי חיים פנחס הכהן

רבי יוסף דאגה

רבי מיר יהודה גין

רבי מיר יהודה גין

רבי מיר יהודה גין

רבי מיר יהודה גין

רבי מיר יהודה גין

זמירות לשבת

ישמך א-להים באפרים וכמנשה. יברך ה' וישמך, ואר ה' פניו אליך ויהיה, וישא ה' פניו אליך וישם לך שלום: **א-להים צ-באות** שוב נא הכס משמים ורחא ופקד נגן זאת, וכנה אשר נמעה ימינו ועל בן אמצנתה לך: **הפלאה הנא אתי מלך רע וברך את העניים.** ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק, וידעו לרב בקרב הארץ: **אבינו מלכנו,** חננו ועננו, כי אין בנו מעשים. עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו: **בשעה שמלך המשיח בא עומד על גג בית המקדש ומשמיע לישראל ואומר:** עניים הגיע זמן נאלחכם ואם אין אתם מאמינים ראו באורי שזורה: **ועתה כתבו לכם את השירה הזאת, ולמדה את בני ישראל.** תורה תקדושה, התחננו בבקשה: **פני הצור נערין בקדשה:** **צמאה לך נפשי,** כמה לך בשרי, בארץ ציה ועפר בלי מים. כן בקדש חזיתך לראות עך ובכודך: **קול ברמה נשמע,** נחי בכי תמרוצים רחל, מבכה על-בניה, מאנה לתתם על-בניה, כי איננו. בה אמר ה', מנעי קולך מבכי, ועיניך, מרמעת: כי יש שקר לפעולתך נאם ה', ושב מארץ אויב. ויש-תקנה לאהריתך, נאם ה', ושב בנים, לנבולם: **תפלה,** לעני כי יעסוף, ולפני ה' יושף שירו. ה', שמעה תפילתי, וישועתי אליך תבוא. אל תסתור פניך, מפני ביום צר לי: **מקדוק מלכנו** תופיע, ותמלוק עלינו. כי מחכים אנו לך. מתי תמלך בציון, בקרוב יבואו לעולם ועד תשבון. תתנצל ותתקדש בטרך ירושלים עירך לרוד דודו ולצנח נחמיה. וענינו תראנו מלכותך כדבר האמור בשירי עך. על ידי דוד משיח צדקך:

לרפואת שילה (שוקי) סעיד
בן ר' שלום הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלת נפשות ונאלי יעקב וגליה בלוקה הי"ו והבנות אוריה ויסכה הי"ו ולע"נ אליהו בלוקה בן חנה ז"ל

להקדשות ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

הצלחה ברוחניות ובגשמיות לבתאל וגבריאל וישעי ומשפחתם הי"ו

קבעתי

רבי יהודה משה פריד
מגידו הסקסופון

רבי חיים משה מנדל
מגידו הסקסופון

רבי שלמה אשכנזי
מגידו הסקסופון

רבי ייסים פריץ
יגיד סודות בית אבא

רבי מנחם מנדל
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

רבי יוסף יעקב
מגידו סודות בית אבא

יבמות פרק ג' | משנה ח'-ט'

פרק ג' משנה ט'

דין זיקת שני יבמים, ודין אחות אשתו שנפלה לפניו ואחר כך מתה אשתו.

שלישה אחין כגון ראובן, שמעון ולוי **נשואין שלש נשים נכריות** - שאין ביניהן קרבה משפחתית, **ומת אחד מהן בלא בנים**, כגון ראובן, **ועשה בה השני** - שמעון **מאמר** באשת ראובן, **ומת שמעון**, קודם שבא עליה, ונפלו אשת שמעון ובעלת המאמר אשת ראובן, לייבום לפני לוי - **הרי אלו חולצות ולא מתקבצות** שכל זמן שלא ייבמה שמעון, יש עליה עדיין את זיקת ראובן, וכשעשה בה שמעון מאמר נתווספה בה זיקתו של שמעון, הלכך שתייהן חולצות ולא מתקבצות, **שנאמר** (דברים כה, ח): **"ומת אחד מהם... יבמה לא עליה"** - יבמה **שעליה זקת יבם אחד** - מתקבצת, **ולא שעליה זקת שני יבמים** - מתקבצת, **וכיון** שבעלת המאמר אינה מתקבצת, אף צרתה דינה כך.

רבי שמעון אומר: לוי **מבם לא יזו** משתי היבמות **שיצא, והולין לשניה**.

שני אחין - ראובן ושמעון שהיו **נשואין לשהי אחיות** - לאה ורחל, ראובן ללאה ושמעון לרחל, **ומת אחד מהן כגון שמת ראובן בלא בנים, ואחר כך מתה אשתו של שני** - רחל אשת שמעון - **הרי זו - לאה אסורה עליו** - על שמעון **עולמית, הואיל ונאסרה עליו שעה אחת** משום אחות אישה, שבעשה שמת ראובן ונפלה לפני שמעון לייבום, הייתה אסורה עליו משום אחות אשתו.

הייסורים בקורבן על גבי המזבח

אבל מי שמשרת את ה' ובא לעשות דבר מצווה, מצפה שאור פני ה' יאיר לו ויחוננו, ובמקום זאת הוא מקבל ייסורים... ומלבד זאת יש כאן כוונה לניסיון אם יתחרט האדם על מצוותו שעשה.

אומר רבי חיים שמואלביץ: ועל כן במצב כזה **הייסורים מכפרים ביותה, ועל האדם לשמוח כאילו הקריב קורבן על גבי המזבח!**

מדוע? מכיוון שכאן הוא הקריב מעצמו! **הבושה שאדם חש בסטירה שקיבל בעצם עשייתו את רצון ה', נחשבת כהקרבת קורבן!!**

(אמונה יומית)

פרק ג' משנה ח'

דין צרותיהן של ט"ו העריות במקרה שהיה ספק בקידושין או בגירושין של העריות.

וכפן - כל חמש עשרה העריות שנמנו בפרק א' משנה א' **שהיו בהן לאח שמת קדושין או גרושין המוטלים בספק - הרי אלו הצרות שלהן חולצות** מספק, **ולא מתקבצות** משום שהן צרות ערוה מספק.

ומסבירים: **כיצד ספק קדושין?** כגון **שזקק לה** כסף או שטר של קדושין, **ספק קרוב לו ספק קרוב לה** - כגון שעמדו ברשות הרבים והיו ביניהם שמונה אמות, וארבע אמותיו של אדם קונות לו שם, ונפלו הקידושין ספק בארבע אמותיו ספק בארבע אמותיה - **זהו ספק קדושין**.

כיצד **ספק גרושין?** כגון **שכתב הבעל את הגט בכתב ידו ואין תחתיו עדים, או אם יש עליו עדים ואין בו זמן** - לא נכתב בו תאריך כתיבתו, או אם יש בו זמן ואין בו **אלא עד אחד** - **זהו ספק גרושין** שהואיל וגיטין אלו פסולים מדרבנן, נקראים הם "ספק גירושין".

הגאון רבי חיים שמואלביץ זצ"ל אומר שכאשר האדם הולך לדבר מצווה והוא נחבל ומתייסר, **בושתו מדובה יותר**. ומדוע? מפני שהוא דומה לעבד שבא למזוג כוס לרבו, ורבו שפך את תכולת הכוס על פניו! מילא אדם שמתייסר מתוך דברים בטלים, שלא צריך לעשותם, ואז ניזוק, אז בושתו אינה גדולה כל כך.

זמירות לשבת

שמע בני מוסר אביך, ואל תפוש תורת אבך, תהנהג תמיד לדבר כל דברך בנחת, לכל אדם וכל עת, ובה תנצל מן הכעס, שהיא מדה רעה להתייחס בני אדם, וכאשר תנצל מן הכעס, תעלה על לבך מדת הענוה, שהיא מדה טובה מכל המדות הטובות למען תצליח בכל דברך ותזכה לעולם הבא:

והיא שעמדה לאבותינו ולנו, שלא אחד בלבד עמד עלינו לבדו, אלא שבכל דור ודור עומדים עלינו לבלותנו, ותקדוש ברוך הוא מצילנו מידם:

ה' לא גבה לבו ולא רמו עיניו ולא הלכתו בגדלות ובגפלאות ממנו: אם לא שויתו ודוממתי נפשי בגמל עלי אמו כגמל עלי נפשי:

אדרבה, תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם, ונשפיר כל אחד את חברו בדרך תישר והרצוי לפניך, ואל יעלה בלבנו שום שנאה מאחד על חברו תלילה... ותחזק אותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך... אמן בן ימי רצון:

התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי, על יד בן ישי בית הללמי, קרבה אל נפשי גאלתי. באי בשלום עטרת בעלה, גם בשמחה ובכחלה, תוך אמוני עם סגלה, בואי בלה בואי בלה:

אנא בבת, גדולת ימנך, תחירי גוריהי קבל רנת, עמך. שבענו, שתרנו נרא: נא גבור, דורשי תהודך, כבבת שמרם: ברם שתרם, רחמי צדקתך, תמיד גללים: חסין קדוש, ברם טובך, נהל ערתך: יחיד נאת, לעמך פנה, ויכרי קדשתך: שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, ידע תעלמות:

לעילוי נשמת
דוד אברגיל ז"ל
בן עזריה ז"ל
חנה בת שרה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן למנוח למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אורה שאער
בת ניסים מלמד ע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן למנוח למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מארי שלמה
בן מארי טעיד
שאער זצ"ל
תנצב"ה

משפחה שלי ליקדים

דבר התורה שלי לשליח השבת

משפט צדק

"שפטים ושפטים תתן לה בכל שפירי אשר יי אליה נהן לה לשפטיה ושפטו את העם משפט צדק" (דברים טז, יח).

צריך באור למה כתוב "משפט צדק" ולא "בצדק"?

אומר האור החיים הקדוש: דקדק הפסוק לומר "משפט צדק", ללמדנו שכל פעם שיש משפט, האדם הוא בשר ודם, ותמיד רואה במבט ראשון צד אחד באופן יותר חיובי מהצד השני, לפעמים אחד נראה מכבד יותר או מדבר יפה יותר ומשכנע יותר, או שהוא מכיר אותו, או שהוא מקרב אליו, ועוד כהנה וכהנה. מה יעשה הדין וינצל? יסיר מבין עיניו את שני האנשים ויברר את ההלכה והדין וצדדי הדברים על פי דרך הלמוד, וזו עבודה גדולה עד מאוד להסיר מעצמו את כל פרטי הצדדים ולחשב על פסק ההלכה באופן טהור.

מספר על בעל הש"ך שזכה לכתב חבור עצום על כל שלחן ערוך חשן משפט בבקיאיות וחריופות עצומה שאי אפשר לתאר. פעם היה לו דין תורה עם אחד מבני עירו. באו לדין, ובעל הש"ך הוכיח שהצדק עמו בראיות עצומות כגדל חקמתו.

אמר לו הדין שהוא רוצה ללמד את הנושא ויבוא למחלת. למחרת אמר הדין שאחרי ברור יסודי, בעל הש"ך אינו צודק למרות טענותיו הגדולות, כי הוא עין בספר חדש שיצא לאור על שלחן ערוך חשן משפט ולא היה כתוב שם מחברו, ושם נפסק שבעל הש"ך חזב.

נדהם בעל הש"ך לראות שזה הספר שלו שהוא עצמו חבר וכתב בספרו לחיוב, והבין כי ברגע שנגע לו הדבר - שכח ולא שם לבו לפסק זה, כי אין אדם רואה חובה לעצמו.

(פניני הפרשה)

שבת שלום ומברק!

דברים

ואתחנן

עקב

ראה

שופטים

כי תצא

כי תבוא

ניצבים

וילך

האזינו

וזאת
הברכה

42 שילה מספר ספורי צדיקים

44 יהודה איזיק גמרא לברך!

48 דוד מפשרתי

54 השר מנקוץ

57 משה משרת מברכות מסכת ביצה

תנאי:

אמר רבי ישמעאל בן אביו, פעם אחת נכנסתי לחקור קטרת לפני ולפנים, וראיתי אבירא - ל-י-ה' - ב-באות, שהוא יושב על כסא רם וגשן, ואמר לי: ישמעאל בןי, ברכני! אמרתי לו: וחי רצון מלפניך, שכתבו רחמך את כעסך, ויגלו רחמך על מדותיך, ותתנהג עם בןך ברחמים ורחמים, ותכנס להם לפני משורת הדין. ונענע לי בראשו:

וידר נפש אב תרחמן. משוך עבדך אל רצונך. ורצון עבדך כמו איל. ושתתן אל מול תדך. וערב לו וירדותך. מנופת צדק וכל טעם: חורר נאה ויו העולם. נפשי תולת אהבתך. אלא א-י נא רפא נא לה. בהראות לה נועם ויוך. אז תתחזק ותתרפא. ותותת לה שמחת עולם: ותיק ורחמי נא רחמך. ותוסף נא על בן אהובך. כי יח כחה נכסוף נכספתי. לראות בתפארת עך. אלא א-י קמדת לבי. חוסה נא ואל תהעלם: הנלה נא ופרוס תביכי עלי. את סבת שלומך. תאיר ארץ מבבודך. נגילה ונשמחה בך. סחר אהוב כי בא מועד. ונחננו כימי עולם:

מה אשכח לה, כל תגמולותי עלי: כוס ישועות אשא, ובשם ה' אקרא: נדרי לה' אשלים. נגדה נא לכל עמו: וקר בעיני ה' תפלתה לחסידיו: אנה ה' כי אני עבדך, אני עבדך בן אמת, פתחת למוסרי: לך אובח ובה תודה, ובשם ה' אקרא: נדרי לה' אשלים. נגדה נא לכל עמו: בהצרות בית ה' בתוכי וירושלים, תללוה:

רבונו של עולם, אני יודע שבית המקדש השלישי אינו בני מאבנים - הוא בני מדמעות. ואם כל מה שאתה צריך רק עוד דמעה אחת - בבקשה, קח את שלי, רבונו של עולם, קח את שלי:

אבינו אב תרחמן, המרחם, רחם עלינו, ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל, לשמע ולקבל, ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. והאר עינינו בתורתך, ודבק לבנו במצותך, ויחד ללבנו לאהבה וליראה את שמך:

משכן
שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

שעילה חסידית

סיפורי צדיקים

הרב אביהוא שאנר

רבי הושעיה והמורה העור

(על פי ירושלמי שקלים ה' ד')

יום **1** באו אורחים,
ורבי הושעיה
כבדם ב משבחים.
וכשה הורה על השעה **2**
חשב רבי הושעיה פעם ופעמים:

'אורחי החשובים והיקרים,
את המורה ה לא מכירים.
אולי את חכמתו
לא ידעו להעריך,
ולא יכבדוהו כמו שצריך...'

החליט רבי הושעיה לאחר שחשב:
'לא אזמין את המורה ה עכשיו'

לרבי הושעיה
היה בן חכם וצעיר,
שלמד אצל מורה
שהיה בעיר.
המורה ידע את ה בעל
ורבי הושעיה כבדו מאוד יפה.

בכל יום
כשה הורה על השעה **2**
הזמין את המורה
לסעודת צהרים.

המורה ה אמר חדושים.
ורבי הושעיה נהנה מהפרושים.

מי האיש החפץ תיים אהב ימים
לראות טוב: נצר לשונך מרע
ושפתוך מדבר מרמה: סור מרע
ועשה טוב בקש שלום ורחמים:

רבונו של עולם, ותן חלקנו
בתורתך, ונבנו כדו שששרה
שכיתך עלינו. מלא משאלות
לבי לשוכה, והפק רצוני ותן
שאלתי:

ואנחנו לא נדע מה נעשה, כי
עליך ענינו: ובר רחמך ה'
ותסדר, כי מעולם המה:
טוב להודות לך, ולומר לשמך
עליון. להגיד בבוקר חסדך,
ואמונתך בלילות:

גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא
רע כי אתה עמדי:
בלבבי משכן אבנה לתור כבודו,
וכמשכן מנחה אשים לקרני
תורו. ולצר תמיד אקח לי את אש
העקרה, ולקרכן אקריב לו את
נפשי היתירה:

אחינו כל בית ישראל,
הנתונים בצרה ובשביה. העומדים
בין בים ובין ביבשה. המקום ורחם
עליהם ויוציאם מצרה לרחוקה.
ומאפלה לאורה. ומשעבוד לנאליה.
השתא כענא ובזמן קריב:
בה אמר ה', וברתי לך חסד נעורך,
אחבת כלולתיך, לביתך אחרי
במדבר, בארץ לא זרועה:

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
אברהם יהושע בן
יוסף ורומייה ז"ל
נלב"ע ד' תמוז ה'תשע"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן
שעילה

רבי
יוסף יצחק שניאורסון
האדמו"ר מסידני

רבי
יוסף עדס
מחסידי שו"ת 'פני חיים'

רבי
יחזקאל הלוי
אב"ד בראד - ב"ר

רבי
מסעוד יונה ארעי
מחסידי סידני

רבי
משולם ראטה
ידיד בבית חורן ומנצח זמיר

רבי
ניסים יהודה דמין
הראשון לציון

רבי
עמרם יצחק זקס
ראש ישיבת 'שכונת אשכנז'

שלא יכבדו אותך חששתי,
לכן ל' לא הזמנתי"

חיה המורה ה' וב ש'מח,
שרבי הושעיה אותו לא ש'כח.
עד ל' שלו הגיע ובא,
והגיש לו ב'אהבה.

"ב'קשת סליחה ממי שלא רואה,
י'ברכה ה' שהוא רואה ואינו נראה".

התעצב המורה כ'שהגיע הזמן
'מדוע ל' הוא לא הזמן?"

ב' כ'שהלכו האורחים,
ל'קח רבי הושעיה מ'שבחים,
ל' של המורה ה' פ'נה,
ל'בקש סליחה שלא שלח .

"היו אצלי ב' אנשים זרים,
את ח'כמתך אינם מכירים.

ת'מילון

הזמנה

סעודה

עור

ערב

מטעמים

פה

זמירות לשבת

ל'מה נקרא מורה על שם המר המוב
ש'שנו שם. מי ש'ענה ל'אברהם אבינו
ב'הר המורה, הוא י'ענה אתכם וי'שמע
קול צ'עקתכם היום הזה:

על הר ג'בה עלי לך, מ'בשרת ציון,
הרימי ב'בת קולך, מ'בשרת ירושלים.
הרימו, אל תיראי, אמרי לערי יהודה,
הנה א-ל'היכם:

בן אדם, ע'לה ל'מעלה ע'לה:
כי כח ע'ן לך יש לך כנפי רות,
כנפי נשרים אבירים:
אל ת'כחש כם פ'ן ו'כחשו לך:
דרש אותם דרש
בן אדם - ו'קמנו לך מיד:

יום קדוש הוא מבוא ו'ער צאתו, כל ו'דע ע'קב ו'כבודו
כ'דבר המלך ו'דתו, ל'נוח בו ו'לשמוח כ'תענוג אכול ו'שתו,
כל ע'דת ישראל י'עשו אותו:
משך חסדך ל'ידעך א-ל' קנא ו'נוקם, נוטרי ל'יום השביעי
זכור ו'שמוך ל'הקם, ש'מחם כ'בנך שלם באור פ'נדך
ת'בחיכם, ו'דון מ'דשן ב'יחד ו'נחל ע'דנך ת'שקם:
ע'זור ל'שובתים כ'שביעי כ'תריש ו'בקר ע'ולמים,
פוסעים בו פ'סיעה קטנה, סוערים בו ל'כרך ש'יש ע'מם,
צ'דקתם ת'צהיר כאור ש'כעת ת'מים,
ה-א-ל'הי ישראל א'הבת תמים,
ה-א-ל'הי ישראל ת'שועת ע'ולמים:

כל מקדש שביעי קראו לו, כל שומר שבת כ'דת מחללו, ש'כרו
ה'רבה מאד על פי פ'עלי, איש על מ'תנו ואיש על ד'גלו:
אוהבי ה' המ'בחים כ'בנך א'ראל, ב'יום השבת ש'ישו ו'שמוחו
כ'מקבלי מתן נח'לאל, גם שאו ו'דיכם קודש ואמרו לא-ל,
כ'רוך ה' אשר נתן מ'נותה ל'עמו ישראל:
ה'רשי ה' ו'דע אברהם אוהבו, המ'אחרים ל'צאת מן השבת
ו'מ'תרים ל'בא, ו'שמוחים ל'שמרו ו'ל'ע'רב ע'רובו, זה היום ע'שה
ה' נ'גילה ו'נשמחה בו:
זכרו תורת משה כ'מנצות שבת ג'רוסה, ה'רותה ל'יום השביעי כ'כלה
בין רשותיה מ'שבעה, מ'חורים ו'ירשות ו'קדשה כ'מאמר כל אשר
ע'שה, ו'כ'ל א-ל'הים ב'יום השביעי מ'לאכתו אשר ע'שה:

משכן
ש'ילה

לעילוי נשמת
מנצ'ור בן מברט ז"ל
סיסאי בן וואלו ז"ל
אזוונט בת אלמ'צ'ה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
מאור מאיר ז"ל
בן גדי ורעיה כ'חן ה"ו
נלכ'ע ח' כ'סלוי ה'תשפ"ו
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
איבט מתתיהו
בת מזל ז"ל
נלכ'ע י"ז אלול ה'תשפ"ד
תנצב"ה

השקדן מפרסם שאינו נוטל שחד

אימא שלום, דביתחו דרבי אליעזר,
אחתיה דרבן גמליאל הוא. הנה תחנה
פילוסופא בשבבנותיה דתה שקיל שמא
דלא מקבל שוחדא. בעו לאחוכי ביה.
אעיינא ליה שרגא דדהבא, ואזול
לקמיה.
אמרה ליה: בעינא דניפלגו לי בנכסי
דבי נשי.
אמר להו: פלוגו.
אמר ליה, בתיב לן: במקום ברא, ברתא
לא תירות.
אמר ליה: מן וזמא דגליתון מארעבון,
איתגמילת אורייתא דמשה ואיתתיהבת
ספרא אחריתי, ובתיב ביה: ברא וברתא
בתרא ירתון. למחר דדר עייל ליה איהו
חמרא לובא.
אמר להו: שפילית לסיפיה דספרא,
ובתיב ביה: אנא לא למיפחת מן
אורייתא דמשה איתתי ונלא לאוספי על
אורייתא דמשה איתתי, ובתיב ביה:
במקום ברא - ברתא לא תירות. אמרה
ליה: נהור נהוריק בשרגא. אמר ליה
רבן גמליאל: אתא חמרא ובטש
לשרגא.

הידד אני לזמד

אגדות חז"ל

שבת שלום, ילדים יקרים!

השבוע נלמד על הפילוסוף המרמז שהציג את עצמו כאדם שאינו לוקח שחד, ואיך התגלה קלונו לבסוף.

הבה נתחיל!

מספר על אשה חכמה בשם אימא שלום, דביתחו - אשתו דרבי של רבי אליעזר הגדול, אחתיה דרבן גמליאל הוא. ואחותו של רבן גמליאל, נשיא ישראל.

הנה ההוא פילוסופא היה איזה פילוסוף, מין, בשבבנותיה שהיה גר בשכונתה של אימא שלום, דתה שקיל שמא דלא מקבל שוחדא. - שהיה מוציא לעצמו שם של אדם ישר מאוד שאף פעם לא לוקח שחד מבטל דין הנאים לפניו, ואמנם היה מקבל שחד בסתר.

בעו לאחוכי ביה. רצו אימא שלום ואחיה רבן גמליאל להוכיח שזה לא נכון, כדי לחזק עליו. אעיינא ליה שרגא דדהבא, הכניסה לו אימא שלום בסתר מגורת זהב יקרה כשחד, ואזול לקמיה. ואז היא ואחיה באו לפניו לדין.

התורה אוסרת להכשיל אדם בעברה (ויקרא יט, יד). והרי לשופט גוי אסור לקחת שחד, אם כן כיצד הכשילוהו רבן גמליאל ואחותו? נאמרו על כך שתי תשובות:

א. נאמר כאן שהיו שמועות שהוא נוטל שחד, ובלי שחד הוא לא מתחיל משפט, ולא פותח דינים, וזו הדרך היחידה להביאו לשבת בכסאו של 'שופט הצדק'.
ב. בשעת משפט אסור לו לקחת שחד, אבל מתר בהצגה של משפט, שהרי האח והאחות בין כך ובין כך לא רצו את השפיטה שלו ואת פסק הדין שלו, אלא מראש בקשו להשתמש בו כחוכא ואטלולא, כדי שידע הצבור כיצד להתנהג במקום שאלה הם שופטי (חשוקי חמד, שיעורים באגדות חז"ל).

אמרה ליה: אמרה לו אימא שלום: בעינא דניפלגו לי בנכסי דבי נשי. אני רוצה שיחלקו לי חלק בנכסים של בית אבי (כאלו היא באה לקבל ירשה יחד עם אחיה).

אמר להו: פלוגו. אמר להם הפילוסוף (שכבר קבל את השחד): חלקו את הנכסים ביניכם.

זמירות לשבת

רמם, נא ה' א-להינו על ישראל
עקד, ועל ירושלים עירך, ועל
ציון משכן כבודך, ועל מלכות
בית דוד משיחך, ועל חברת
הגדול ותקדוש:
כאיל תערג על אפיקי מים,
כן נפשי תערג אליך א-להים.
צמאה נפשי, לא-להים
לא-ל דה, מתי אבוא, ואראה,
פני א-להים:

חמור על מעשיך, ותשבח
במעשיך, ויאמרו לך חוסדך,
בצדקך עמוסדך. תקדש ארון,
על כל מעשיך, כי מקדשיך,
בקריתך קדשת, נאה לקדוש,
פאר מקדושים:

אין ערוך לך ה' א-להינו בעולם
הזה. ואין וולתך מלכנו, לחיי
העולם הבא. אפס בלתיך גואלנו
לימות המשיח. ואין דומה לך
מושיענו לתחתית המיתות:

1-ה אכסף נעם שבת המתאמת ומתאחדת בסגלתך.
משך נעם וראתך לעם מבקשי רצונך. קדשם בקדשת השבת
המתאחדת בתורתך. פתח להם נעם ורצון לפתוח שערי רצונך:
היה הנה שומר שומרי ומצפים שבת קדשך. כאיל תערג על
אפיקי מים כן נפשים תערג לקבל נעם שבת המתאחדת בשם
קדשך. הצל מאתרי לפרש מן השבת לבית הנה סגור מהם.
ששה ימים המקבלים קדשה משבת קדשך. וטור להם באמת
ובאמונה לעבדך:

ויהיו רחמיך מתגללים על עם קדשך. להשקות צמאי חסדך
מנהר חיוצא מעין. לעסר את ישראל בתפארת המפארים אותך
(יום שבת) על ידי שבת קדשך. כל ששה ימים להנחילים נחלת
ועקב בחיךך:

השבת נעם הנשמות, והשכבי ענג הרוחות. ועד הנפשות.
להתעורר באהבתך וראתך. שבת קדש נפשי חולת אהבתך.
שבת קדש נפשות ישראל בצל בנפך וחסיון. ורצון מרשן ביתך:

להצלחת
אהרון קלנדרוב בן שרה הי"ו
בפרנסה, רפואה שלמה,
וחינוך ילדים

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת
ג'קי ושמרית סורג'ון
וילדיהם הי"ו

להקדשות
ניתן לבנות למערכת
073-222-4-999

משכן
שילה

ד גמרא לבד!

ז"ל מבארות

אמר ליה, אמר לו רבן גמליאל: **כתיב לן**: הרי כתוב אצלנו בתורה: **במקום ברא, ברתא לא תירוש**. במקום שיש בן (ברא) שירוש, הבת (ברתא) אינה יורשת. **אמר ליה**: אמר לו הפילוסוף: **מן יומא דגליתון מארעכון**, מהיום שגליתם מארצכם, **איתגמילת אורייתא דמשה** נלקחה מכם תורת משה (כלומר, בטלה), **ואיתיהבת ספרא אחרני**, ונמן במקומה ספר אחר **וכתיב ביה: ברא וברתא כחדא ירתון**. וכתוב באותו "ספר אחר" שהבן והבת יורשים ביחד, בשוה.

למחר למחרת היום, הדר עייל ליה הכנים לו רבן גמליאל **איהו בעצמו חמרא לובא**. חמור לובי (סוג של חמור יקר) כשחד. **אמר להו: אמר להם** הפילוסוף (שקצת קבל שחד גדול יותר מרבן גמליאל): **שפילית לסיפיה דספרא**, הסתכלתי (שפילית) בסופו של אותו "ספר אחר" **וכתיב ביה: וכתוב בו כך: אנא לא למיפחת מן אורייתא דמשה אתיתי [ונא] לאוספי על אורייתא דמשה אתיתי**, אני לא באתי להפחית מתורת משה, ולא באתי להוסיף על תורת משה.

וכתיב ביה: - והרי כתוב בתורה במקום ברא שבתקום שיש

בן - ברתא לא תירוש. אין הבת יורשת ולכן (כאלו נמלך בדעתו), הדין הוא כמו שכתוב בתורת משה: **במקום שיש בן, הבת אינה יורשת**. כך הוא שנה את פסק דינו בגלל השחד השני!

אמרה ליה - אמרה לו אימא שלום בלשון לעג (כאלו משבחת אותו על הפסק הראשון שנתן לסובבת): **נהור נהוריה בשרגא**. יאיר אורך כמבורה! (רומזת למנורת הזהב שנתנה לו כשחד).

אמר ליה לו רבן גמליאל בתכמה: אתא חמרא ובטש לשרגא. בא החמור (השחד שאני נתתי לך) ובעט במנורה (שבש את השפעת השחד של אחותי, וגרם לך לשנות את דעתך שוב)!

כך התגלגלה צביעותו של הפילוסוף, שהתפאר שאינו לוקח שחד, והנה לקח פעמים שחד ושנה את דינו פעמים.

לצרף השחד בלבד יכולים היו רבן גמליאל ואחותו להשתמש בחפץ מטבעות, או בכל חפץ בעל ערך, אבל במתכונתם הם בחרו דוקא בפרטים אלה, כדי ללמד את בני הדורות הבאים שאור המנורה אינו יכול לזרז בתוך לב חמורני, ואצל רודף גשמיות תמיד יצליח חמור החמר לבעט באור האמת, בזיו המוסר ובנגה הנימוסים (מהר"ל). את המנורה הביאה דוקא האשה, בטענה שהאשה מאירה את הבית, ולכן מגיע לה חלק בירושה, והאח הביא את החמור, בטענה שמשא הפרנסה משל על שכמו, והוא עקר הבית, ועל כן מגיעה רק לו הירושה (בן-יהודה, שיעורים באגדות חז"ל).

דביתהו - אשתו
אחתי - אחותו
הוי - היתה
תת חתוא - היה אותו
בשכבותיה - בשכונתה
דתה שקיל שטא - שהיה לוקח שם
דלא מקבל שוחדא - שאינו מקבל שחד
כעו לאחויכי ביה - רצו ללעג לו
אעילא ליה - הכניסה לו
שרגא דדהבא - מנורת זהב
ואור לקמיה - והלכו לפניו
אמרה ליה - אמרה לו
כשינא - אני רוצה / מבקשת
דניפלגו לי - שיחלקו לי
בנכסי דבי נשי - בנכסי בית אבי
פלגו - חלקו
כתוב לן - כתוב לנו
ברא - בן
ברתא - בת
תירוש - תירש
מן יומא דגליתון מארעכון - מהיום שגליתם מארצכם
איתגמילת אורייתא דמשה - נטלה תורת משה
ואיתיהבת - ונתנה
כחדא ירתון - כאחד יירשו
הדר עייל ליה איהו - חזר והכניס לו הוא
חמרא לובא - חמור לובי
שפילית - ירדתי
לסיפיה - לסופו
למיפחת - להפחית
אתיתי - באתי
לאוספי - להוסיף
נהור נהוריה בשרגא - יאיר אורך כמבורה
אתא חמרא ובטש לשרגא - בא החמור ובעט במנורה

רבי
עקיבא איגר
מנהיגי התנאים

רבי
יעקב חי זריהן
ראשון ספרד

רבי
ישראל אברהם פורטנה
ראשון ספרד

רבי
משה צבי בוכביץ
ראשון ספרד

רבי
נתן גשטטנר
ספרד מי מדינה

רבי
אברהם חיים נאה
מנהיגי התנאים

רבי
שמואל אדארי
מחבר ספר

זמירות לשבת

רבן גמליאל ודעתו כי
הגני בדרך לבד בחקר ביד
היוצר. ואם גם אתאמין
בעצות ותחבולות וכל
יושבי תבל ועמדו לימינו
להושיענו ולתקן נפשי,
מבליעני עקד ועזרתך אין
עזרה וישועה:

אבא שבשמים, אומר לנו
אנכי אסתיר פני ביום
ההוא.
אבל רבי נחמן אומר:
ואפילו בהסתרה
שבתוך ההסתרה כודאי גם
שם נמצא השם יתברך.
גם מאתורי הדברים
הקשים העוברים עליך
אני עומד:

אירן עולם אשר מלך.
בשרם כל יציר נברא:
לעת נעשה בחפצו כל.
אזי מלך שמו נקרא:
ואתרי כבלות תכל.
לברו ימלך נורא:
והוא תת והוא תת.
והוא ויתר בתפארה:
והוא אחר ואין שני.
להמשיכו ולתהבירה:

כלי ראשית בלי תכלית.
ולו העז והמשרה:
כלי ערך בלי דמיון.
כלי שני ותמורה:
כלי חבור בלי פירוד.
גדול כח וקבורה:
והוא א-לי ותי גאלי.
וצור תכלי ביום צרה:
והוא נסר ומנסי.
מנת בוסר ביום אקרא:

והוא רופא והוא מרפא.
והוא גופה והוא עזרה:
כידו אפקיד רוחי.
כעת אישן ואעירה:
ועם רוחי גזיתי.
א-הני לי ולא אירא:
במקדשו תגיל נפשי.
משיחני ושלח מתרה:
ואז נשיר בבית קדשי.
אמן אמן שם הנורא:

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפגות למערכת
073-222-4-999

משכן
שילח

בזשלי מגידים

במקום זה, יהיה לך בית גדול ורחב ידים,
ואתה וילדיך המדשנים תלכשו בגדי כבוד!

וברחוב, כלם יגשו אליך ויכרכו אותך
בכבוד רב לשלום!!!

בבית הפנסת, אתה תשב ב'מזרח',
לצדו של הרב!!!

אין על מה לדבר, זעליג!!! חבל
על הזמן... חפש לך לקוח אחר!!!

אני כאמת לא מבין אותך, זעליג... אתה חושב
שאני לא יודע פה זה קשה להיות עני? אתה
חושב שאני לא רוצה להיות עשיר?
אכל מה לעשות?? אני לא יכול להרשות
לעצמי לקנות פרטים הגרלה!!!

שירים חסידים

ביותר, מה אהבתי תורתך
כל היום היא שירתך.
אתה בחרתנו מכל העמים
אהבת אותנו ורצית בנו
ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצוותך וקרבנתנו
מלכנו לעבודתך ושמך הגדול
ותקדוש עלינו בראיתך.
אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה.

אשר ברא ששון ושמחה
תתן וכלתה, גילת רנה וריצה
ותדנה אהבת ואתנה ושלום
ורעות.
אשרי העם שבכח לו, אשרי
העם ש'אלקיו.
אשרי מי שגדל בתורה
ועמלו בתורה, ועושה נחת
רוח ליוצרו.
אשריכם תלמידי חכמים
שדברי תורה חביבים עליכם

אמר רבי עקיבא, אשריכם
אין כמלכנו, אין כמושיענו.
אין שום יאוש.
איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק, חזק חזק ונתחזק.
אל תירא ישראל.
אלה תתעלם.
א-לי אתה ואורך אלך
ארומקד.
אם אין אני לי, מי לי. וכשאני
לעצמי, מה אני. ואם לא
עכשיו, אימתי.

אין כאלקינו אין כאדוננו,
אין כמלכנו, אין כמושיענו.
אין שום יאוש.
איש את רעהו יעזרו ולאחיו
יאמר חזק, חזק חזק ונתחזק.
אל תירא ישראל.
אלה תתעלם.
א-לי אתה ואורך אלך
ארומקד.
אם אין אני לי, מי לי. וכשאני
לעצמי, מה אני. ואם לא
עכשיו, אימתי.

אבינו מלכנו, פתח שערי
שמים לתפלתנו.
אהלך אלך ואשמחה בו,
ואשימה תקותי בו. אהודנו
בסוד עם קרובו, אלך צורי
אחסה בו.
אור נדע לצדיק ולעשירי רב
שמחה.
אתה שאלתי מאת ה'
אותה אבקש, שבתי בבית ה'
כל ימי חיי, לחיות בנגעם ה'
ולבקר ברחמי.
איזה טוב ה'.

משכן שילה

לעילוי נשמת
אסתר סטמקר
בת כרמלה ז"ל
ששון סטמקר
בן אליזבת ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
צפריר מגדיש ז"ל
בן עליה הי"ו
נלב"ע י"ד ניסן ה'תשע"ח
תנצב"ה

תקציר: זעליג ממשיך לנסות לשכנע את חייקל להצטרף אליו. הוא דואג להזכיר לו את מצבו ומצב בני משפחתו העגום וטוען שלדעתו סבירי לזכיה הגדולה גבוהים, אם רק יעשה השתדלות זו.

המלך יבוא בעזרה

שירים חסידים

אהנוצח זמן הנאמרה.
היה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

בהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

גהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

דהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

ההיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

והיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

זהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

חהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

טהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

יהיה זה שוב ושוב נעים שבת
אחים גם יחד.
הקדוש ברוך הוא אנהנו
אוהבים אותך.
הרחמן הוא יקים לנו את
סבת דוד הנפילה.
הרחמן הוא ישלח לנו את
אלהינו הנביא ויבשר לנו
בשורות טובות וישועות
ונחמות.
השייבנו ה' אליך ונשובה
חריש ומינו בקרבם.

משוב

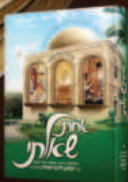
לעילוי נשמת
הקטור ג'ורג' ברמן
בן טוביאס וסופיה ז"ל
ריקלה דרייקוב
צ'טריק בת חוה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
אשר אנג'ל קרופניטקי
בן חנה ז"ל
לואיזה מולאקוב
קרופניטקי בת חוה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
מריקס קיטו ברמן
בן סופיה ז"ל
אלברט אברהם ברמן
בן סופיה ז"ל
תנצב"ה

לעילוי נשמת
טוביאס טוביה ברמן
בן ליקה ז"ל
סופיה בכלמן ברמן
בת ריקלה ז"ל
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

מתוך הספר:

מאת הרב ארז חזני שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אחת שאלת"

דיון משפחתי

עם פסקי הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

הספריה ששברה משקפים

נזקיו גם שנעשו בשוגג או באנס (ש"ע ח"מ סי' תכ"א ס"ג). אף בכל זאת נראה שבענינו אין חיוב לשלם לגבאי עבור הנזק, משתי סבות:

א) שבירת המשקפים לא נעשתה בדרך הזק והשחתה, אלא מתוך שמחת חתן וכלה. ונפסק ברמ"א (ח"מ סי' שט"ו): "בחורים הרוכבים לקראת חתן וכלה, והזיקו זה את זה ממון חברו דרך שמחה ושחוק (ולא מתוך כוונה להזיק), וכן בשאר דבר שמחה, הואיל ונהגו כן, פטורין".

ואמנם ברור הדבר שיש להזהר מאד לא להזיק לאחרים בזריקת הספריות, ויש לזרזן בנחת. אף בדיעבד, לאחר שנזקו והזיקו והיה זה מתוך שמחת חתן, נראה לפטור מתשלום הנזק.

ב) קיימת טענה כלפי הגבאי: מדוע ראשך ומבטך היו מפנים לעבר עזרת הנשים? ובפרט ברנעים אלו, שנזקקות משם ספריות! ואלו לא היה מביט לשם, לא הייתה פוגעת הספריה ישירות בזוגיות משקפיו. ומכיון שהגבאי עצמו נהג שלא כראוי, ולא רק שלא נזהר בעצמו שלא להפגע מהספריות, אלא אף הפנה את פניו כלפי המקום שמשם נזרקו, אם כן "איהו דאזיק אנפשיה" (הוא זה שהזיק את עצמו). לסכום: נראה שאין חיוב לשלם לגבאי עבור הנזק משקפיו.

"שפטים ושטרים תתן להם... ושפטו את העם משפט צדק" (זו, יח)

נהגו העולם לזרק ספריות על החתן בשבת ה"אויפרוף" (שבת חתן) לאחר עלייתו לתורה, ומקור לכה מצינו במסכת ברכות (ב): שהיו זורקים לפני החתן והכלה קליות ואגוזים. וכעין זה במסכת שמחות (פ"ח): מבזבזין (זורקים) לפני החתנים ולפני הכלות מחרוזות של דגים וחתיכות של בשר. והיו עושים כן לשמחת חתן וכלה. (וכל זה דוקא באפן שהמאכלים לא נמאסים על ידי הזריקה).

ובכן, מעשה שהיה בחתן שלאחר עלייתו לתורה זרקו עליו ספריות מעזרת הנשים, ואחת הספריות, שנזרקה מתוך התלהבות רבה, פגעה באפן ישיר ב... זוגיות המשקפים של גבאי בית הכנסת ונפצה אותה! (יצן שהמרחק בין עזרת הנשים לבימה היה רב, ולכן הספריות נזרקו בעצמה).

כעת הגבאי תובע את זורקת הספריה לשלם עבור הנזק. הזורקת טוענת כנגדו: "הדבר ארע שלא במתכוון ובדרך שמחה, אף אם ההלכה מחייבת לשלם עבור נזק שכזה, אשלים את מלא דמי הנזק".

נשאלת השאלה: האם יש חיוב לשלם על המשקפים שנפצו מחמת זריקת הספריה?

תשובה:

"אדם מועד לעולם", וחיב על

שירים חסידים

ותה כעין שתול על פלגי מים אשר פרו ויתן בעתו ועלה לא יבול, וכל אשר יעשה יצליח. והיו למשטח שאסוד ורחקו כל מבצעד ושיש עליה אלוקה כמשיח חתן על כלת.

והביאותים אל הר קרשי ושמותם בבית תפלותי עולתיהם וזבחיםם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים. ותה כיום ההוא ותקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשר והתגדלים בארץ מצרים והשתחוו לה' בחר הקדש בירושלים.

ואני ברב חסדך אבוא ביתך אשתתה אל חילך קדשך ביראתך, מה טוב אהלך יעקב משכנתך ישראל. ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי כחרבי ובקשתי. ואתה קדוש וישב תחלות ישראל. ובא ציוני גואל וישיבי פשע בעקב נאם ה'. ובאו האבדים בארץ אשר והתגדלים בארץ מצרים והשתחוו לה' בחר הקדש בירושלים.

ואתה ואתה קדשך בקדשה של מעלה, ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתתן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סוג ופגם. ולשחרנו ולקדשנו בקדשך העליונה, אמן סלה. ואמר ביום ההוא הנה אלקיני זה קונו לו וישיענו זה ה' קונו לו נגלה ונשמחה בישיעתו. ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך.

לעילוי נשמת
שלום ציון כהן
בן שרה ז"ל
נלב"ע י"א טבת ה'תשע"ט
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
דוד לוי
בן גוריה ז"ל
נלב"ע כ"ז טבת ה'תשפ"ה
תנצב"ה

משכן שילה

מי אני?

בתמונה נראים ילדי משפחת לוי:
שמעון, דני, אלי, יעקב, חיים
ומשה.
האם תוכלו לזהות את שמו של
כל אחד לפי הרמזים?

רמזים:
שמעון לובש אפודה.
יעקב לא מתעסק בשום דבר.
חיים יושב לשמאלו של משה.
אלי מהילדים הבוגרים ויושב על הספה.
משה יושב בין שתי אחיו.

גם אני רוצה להיות:

פוסק חידור

אריאל כהן ממטוב ג'י
ב"ס אמית בר אילן, אור יהודה

האם מותר לאכול מעט קודם
אמירת סליחות לפנות בוקר?

תשובה: הקמים באשמורת
הבוקר לאמירת סליחות,
בחודש אלול, וחלש ליבם,
ורוצים לטעום מיני עוגה
ופירות, יש להזהר, שאם עלה
עמוד השחר אסור להם לטעום,
מלבד כוס תה או קפה (ובזה
מותר אף עם סוכר). ועל פי הזהר
הקדוש כל שישן בלילה וניעור,
אפילו קודם עמוד השחר לא
יטעם כלום, ורק מים או קפה
ותה מותר (ילקוט יוסף מועדים עמ'
(ז).

על מי ראוי להתפלל בברכת
"השיבנו"?

תשובה: נכון לכוון היטב
בברכת "השיבנו", ולהתפלל
על אלה שנטו מתורת ה'
ויצאו לתרבות רעה, ובפרט
אם הם קרוביו, כי ימים אלו
נזכרים ונעשים, והם ימי רצון
ומסוגלים להחזירם בתשובה,
על ידי שיערה עליהם רוח
ממרום (ילקוט יוסף שם. חזון עובדיה
ימים נוראים עמ' כג, כה).

בית אור

להצטרפות למדור זה פנו למייל:
v0732224999@gmail.com

שירים חסידים

והריקתי לכם ברכה עד
כלי רי.
וטהר לבנו לעבדך באמת.
וידע כל פעול כי אתה פעלתו
ובין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפו
ה' אלקי ישראל מלך מלך
מלך מלך - ה' אלקי ישראל
מלך מלך מלך מלך -
ומלכותו בכל משלה.
וידעו כי אתה שמך ה' לעבדך

עליון על כל הארץ.
ותן לך האלקים מלך השמים
ומשמני הארץ ורב דגן ותירש.
ותשכן בתוכה באשר
דברת. וכנה אותה בקרוב
בימינו בגין עולם. וכסא דוד
עבדך מתרה לתוכה תבין.
ונשגב ה' לבדו ביום ההוא.
ויותר יעקב לבדו ויאבק איש
עמו עד עלות השחר.

פדיוני ה' רשכון וכאו ציון
ברנה.
וקו ה' יתליפו כת יעלו
אבר כנשרים, ורועזו ולא
ייעזו ולכו ולא ייעפו.
וקרב פוזרינו מבין הגוים
ונפוצותינו כנס מנרקתי
ארץ.
ושמחת בחגך ... והיית אד
שמה.
ושננתם בחגך ודברתם כם
בשבתך בביתך ובלקחתך
בדרך ובשבתך ובקרבך.

ותן כנו יצר טוב, לעבדך
באמת וקיראה וכאחבת.
אמרנו לא ונתקני לא אף הפעם
הזה הא-להים, ואנקמה נקם
אחת משתי עיני מפלשתים.
חזק ואלא משאלותינו.
אמרו יעשה בקשתנו. והוא
ישלח במשעת ירינו. ברכה
והצלחה.
חמל על מעשיך, ותשמה
במעשיך, ויאמרו לך חוסידך,
במעשיך.

בצדקך עמוסידך.
תקדש ארון על כל
מעשיך. כי מקדישך
בקרשתך קדשת, נאה
לקדש פאר מקדושים.
חזק וזמן נתן להם שלא
ישנו את תפקידם, פועל
אמת שפעלתו אמת.
וללבנה אמר שתתחדש.
טוב לי תורת פיד
מאלפי וקב וכסף.

מעבד
שייף

לעילוי נשמת
שמחה בת אברהם
עודד הלוי גמליאל ז"ל
ראובן בן סאלם גמליאל ז"ל
ליאת בת מנשה מהצרי ז"ל
תנצב"ה

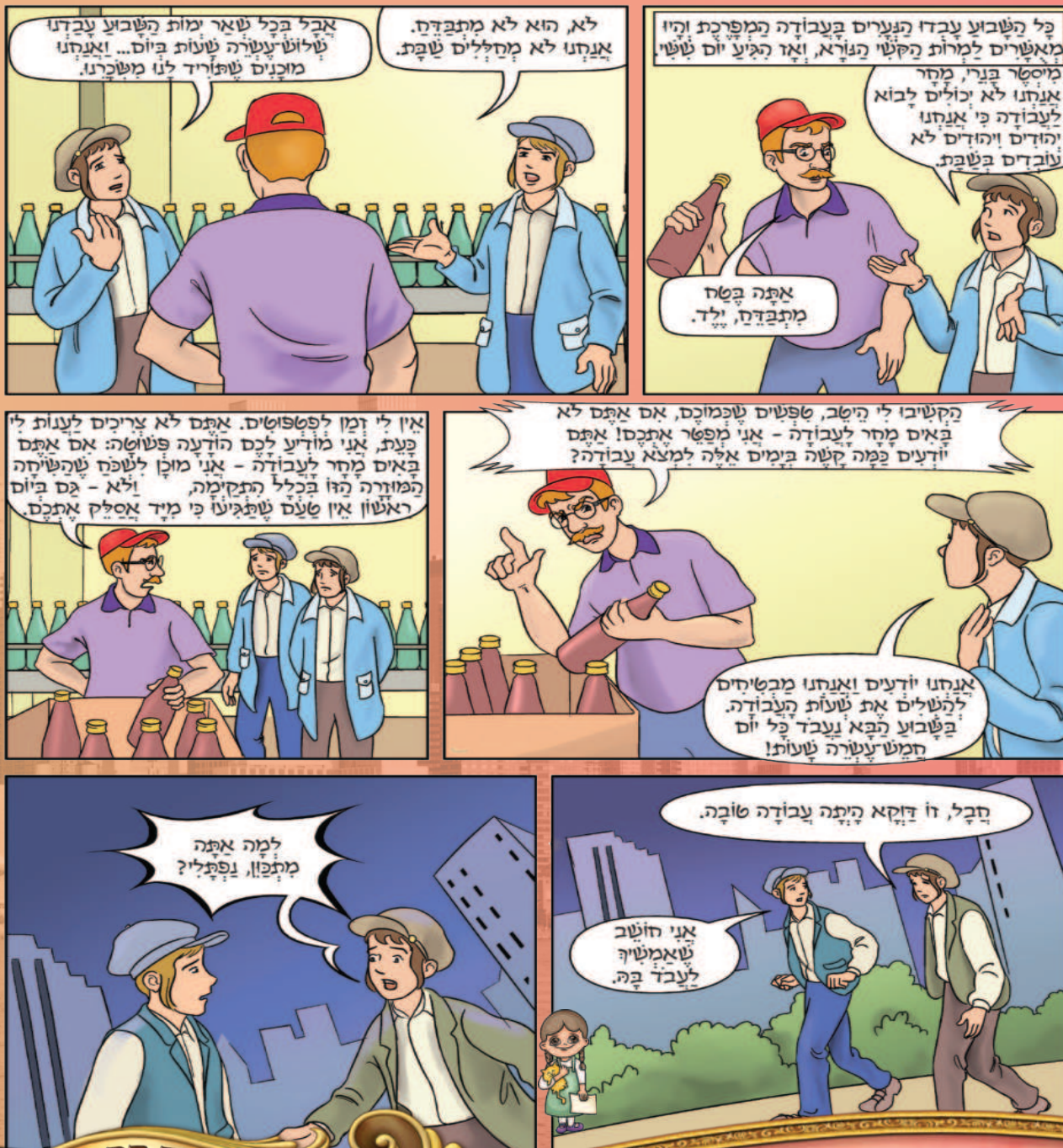
להקדשות
ניתן לפגזות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
משה אוריאל יצחקי ז"ל
בן **אסנת** הי"ו
נלב"ע ט"ו ניסן ה'תשפ"ג
תנצב"ה

לעילוי נשמת
שרה ציון
בת **חנה** הי"ו
נלב"ע י"ח אייר ה'תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
ישראל ציון ז"ל
בן **עליזה** הי"ו
נלב"ע י"ח אייר ה'תשפ"ה
תנצב"ה

גבורה בארץ הזהב

שירים חסידיים

כי ארך ימים ושנות חיים
ושלום יוסיפו לך.
כי את כל הארץ אשר אתה
ראה לך אתגנה ויזרעך עד
עולם. לך אתן את הארץ הזאת.
וכרך כל מיני תבואות לשובה
ותן ברכה על פני האדמה.
כי אתה הוא מלך מלכי
המלכים, מלכותו נצח, נוראותיו
שיחו, ספרו עזו, פארוהו צבאו,
קרשוחו, רוממותו, רון שיר
ושבת, תוקף תהלות תפארתו.

כאהל הנמנת בדרו
מעלה: מראה כהן.
בברקים היוצאים מזו
החיות: מראה כהן.
בגדל גדילים בארבע
קצוות: מראה כהן.
בדמות הקשת בתוך
הענן: מראה כהן.
אמת מה נהדר היה כהן
דודי, בצאתו מבית קדשי
הקדשים בשלום בלי פגע.

ורושלים אורו של עולם...
ומי הוא אורה של ירושלים?
הקדוש ברוך הוא.
ישש עזיך א-להיך,
כמשוש חתן על בלה.
ישמחו השמים ותגל הארץ,
ורעם תים ומלא.
ישראל בשח בה, עזרם
ונגנם הוא.
אנחנו מאמינים בני מאמינים,
ואין לנו על מי להשען,
אלא על אבינו שבשמים.

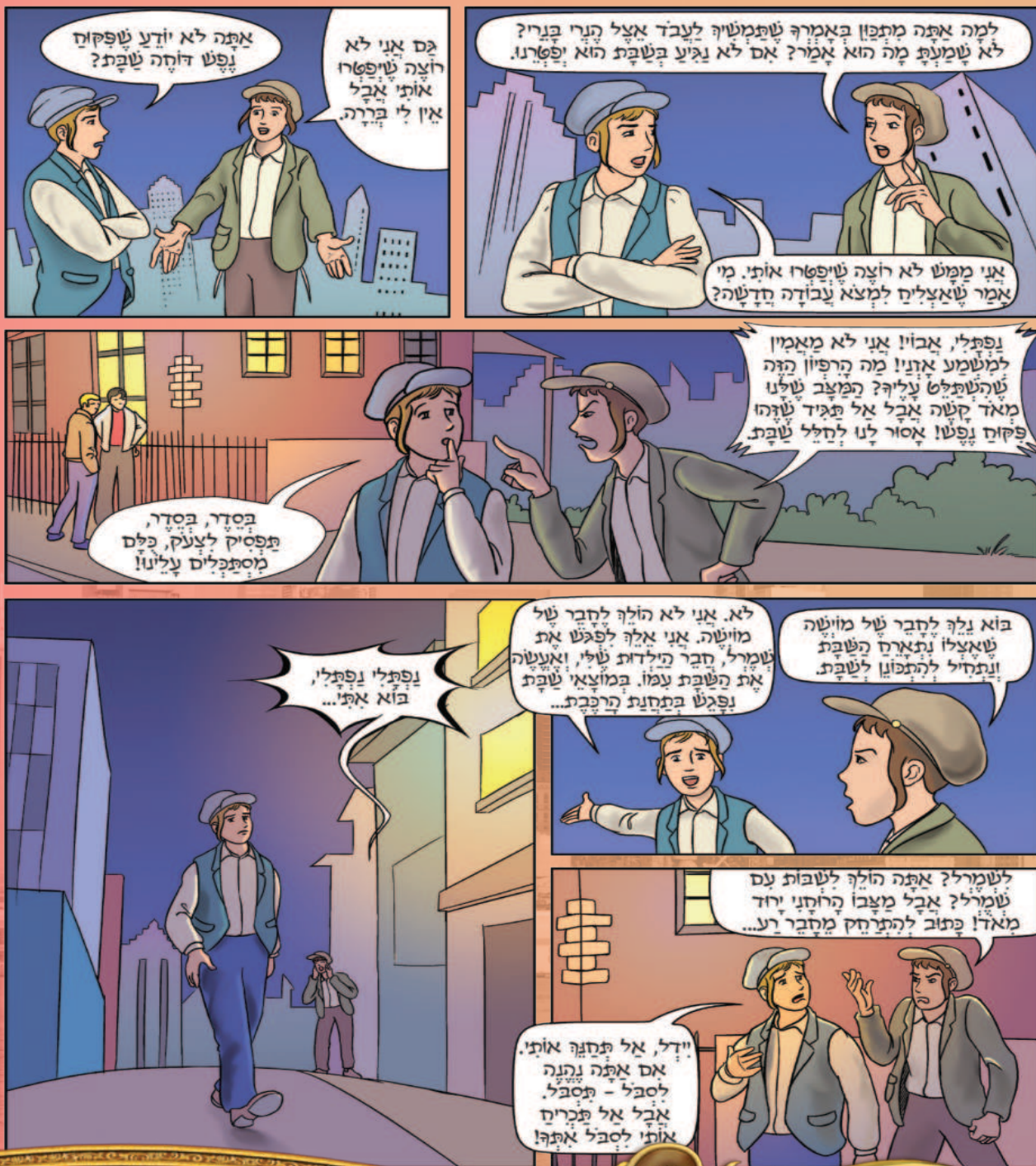
ותים עלינו ועל כל ישראל,
ואמרו אמן.
יהי חדרש הנה. כנבואת אבי
חזון. וישמע בבית זה.
קול ששון וקול שמחה.
ידו לה' חסדו ונפלאותיו לבני
אדם. כי השביע נפש שקקה,
ונפש רעבה מלא מוב.
ותר ותר, בולם קדושה
לך ושלשון.
ימים על ימי מלך תוסף
שנותיו כמו דר ודר.
יערב נא שיחי עליך,
כי נפשי תערג אליך.

יבנה המקדש, עיר ציון
תמלא, ושם ישיר שיר חדש,
וכרננה נעלה.
וברכך ה' מציון, נראה כטוב
ורושלים כל ימי חיה. נראה
בנים לבניך, שלום על ישראל.
והא רעוא קדמך דתפתח לבאי
באורייתך ותיבה לי בגין
דברין דעברין דעונתך.
ותשלים משאלין דלביא,
ולבא דכל עמך ישראל
לשב ולחיון ולשלום אמן.
והא שלמא רבא מן שמיא,

משכן שילה

תקציר: אובדי עצות, הנערים פונים למקום עבודה נוסף, במפעל ליצור בקבוקים. לאחר ראיון קצר, מנהל המפעל מוכן לתת להם הזדמנות לעבודה. הם עובדים שעות מאמצות ובכרוך דל, אך שמחים בכך. הם מקווים שיחזיקו שם מעמד כדי שיפסיקו להאליץ לישן ברחובה של עיר.

המשורר יצחק כהנא

שירים חסידיים

כי הרבית טובות אלי,
כי הגדלת חסדך עלי,
ומה אשיב לך וחבל שגך,
לך שמים אף ארץ לך.
ואנחנו עמך וצאנך,
ותפנים לעשות רצונך.
כי לא ישש ה' עמו
ונחלתו לא יעזוב.
כי מצוין תצאת תורה
ורכב ה' מורושם.

כי מראש צרים אראנו
ומנבעות אשורנו הן עם
לכבוד ישכן ובנוים לא
ותחשב.
כי נחם ה' ציון, נחם כל
תרבותיה, וישם מרבחה כערן,
וערביתה כגן ה'.
ששון ושמחה ימצא בה,
תודה וקול זמרה.
כיצר מרקרין לפני הכלה,
כלה נאת וחסודה.

כל העולם כלו גשר צר מאד,
ותעקר שלא יפחד כלל.
כל ישראל יש להם חלק לעולם
הבא.
כל מה שעושה ה' חבל לשוכה.
כל מי שעוסקים בצרכי צבור
באמונה. הקדוש ברוך הוא
ישלם שכרם.
כלם אהובים, כלם ברורים,
כלם גבורים, כלם קדושים.
כלם שאני רוקד כנגדך ואני
יכול לנגוע בך, כך לא יוכלו כל
אויבי לנגוע בי לרעה.

לא תבושי ולא תכלמו,
מה תשתתחו ומה תחמו,
כך יחסו עניי עמי, ונבגתה
עיר על תלה.
לב סהור ברא לי אלקים
ורוח נכון חדש בקרבי.
לבינימין אמר ודיר ה'
ישכן לכותה עליו.
מה אהבתי תורתך, כל
היום היא שיחת.
מתרה ה' אלקינו ישמע
בתרי יהודה.

מי יתן לי אבר ביונה
אעופה ואשכנה.
מי יתן מציון ישועת
ישראל בשוב ה' שבות
עמו וגל יעקב ושמח
ישראל.
מקומך מלכנו תופיע.
מצוה גדולה להיות
בשמחה תמיד.
מקומו מעפר דל
מאשפת ירים אביו.
משה אמת ותורתו
אמת.

להצלחת
יעקב בן יפה הי"ו
שולמית בת יפה הי"ו

לרפואת והצלחת
ר' עמרם בן זוהרה
זוהרה פרלה בת סוליקה
למשפחת אלול הי"ו

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפואת והצלחת
מזל אביטן
בת עליה הי"ו

לרפואת והצלחת
ר' יצחק בן זוהרה הי"ו
אסתר בת עליזה הי"ו
למשפחת זאננה הי"ו

משכן
שייף

ילדים יקרים
התוכלו למצוא
את הפריטים
המאירים הבאים?

מצאו את הפריטים

מהבואים?

חפשו את חמשת ילדי
משפחת 'משפן שילה' בכל
עמודי פנות הילדים!

מה בתמונה?

הוראות המשחק:

שחקן אחד

התבונן בעמוד הבא ב'מצאו
10 הדגלים' בתמונה העליונה
- קצוץ שניות. הפוך את
הדף חזרה וצנה על השאלות
המופיעות מטה.

שני שחקנים ומעלה

קובעים סבב בין המשתתפים,
מתחילים בתמונה המופיעת
לציל, וממשיכים לצוירים
אחרים בגיליון תוך חבור
שאלות כרצונכם.

הפנצח הוא מי שזוכר את מרב
הפרטים!

- כמה שקים יש באיור?
- מה יש על ראשו של השומר?
- באיזה צבע נעליו של העני?
- האם יש כוס במקנסי של
העני?
- באיזה צבע כובעו של העני?

רוצים להיות צדיקי השבוע?
צבעו את הציור ושלחו אלינו!

שירים חסידים

קדש את שמך על מקדשי
שמך, וקדש את שמך
בעולמך, ובשועתך תרום
ותגבית קרננו למעלה,
והושיענו בקרוב למען
שמך.
קדשנו במצותיך ותן
חלקנו בתורתך ושבענו
מטובך ושמתנו בישועתך
וסתר לבנו לעבדך באמת.

צוה וישועות יעקב.
ציון חלא תשאל יי שאלום
אסיריך.
מאח נפשי לא לקים
לא-הי מתי אבוא
ואראה פני אליקים.
קול צהלה ורנה, שפתינו
או תרננה. אנא ה' הושיעה
נא. אנא ה' הצליחה נא.

עוד אבינו ה'.
עוד ושמע בערי יהודה
ובחצות ירושלים קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול
כלה. קול מצהלות חתנים
מחפנים ונערים ממשחה
נגינתם.
עודה כבודי עורה הנבך וכנור
אעירה שחר.
עז וחדר לבושה ותשחק ליום
אחרון.
על ידי נגנים ומחיתא כף
מתתקין כל הדינים.
עם ישראל חי.

עוד אבינו ה'.
עוד ושמע בערי יהודה
ובחצות ירושלים קול ששון
וקול שמחה קול חתן וקול
כלה. קול מצהלות חתנים
מחפנים ונערים ממשחה
נגינתם.
עודה כבודי עורה הנבך וכנור
אעירה שחר.
עז וחדר לבושה ותשחק ליום
אחרון.
על ידי נגנים ומחיתא כף
מתתקין כל הדינים.
עם ישראל חי.

נעלה נעלה, נעלה נעלה, נעלה
לבית המקדש ברנה, נעלה,
ברנה, נשתחוו. ברנה, נעלה,
ברנה, נשתחוו.
נגיל ונשיש בזאת התורה.
סימן טוב ומוץ טוב יהא לנו
ולכל ישראל.
עברו את ה' שמחה באו
לפניו ברנה.

משכן שילה

לעילוי נשמת
יצחק גולן
בן שרה ז"ל
נלב"ע י"ד אב
התשס"ג
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
דניאל אביטל
בן חסידה ז"ל
נלב"ע כ"א סיון
התשס"ה
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

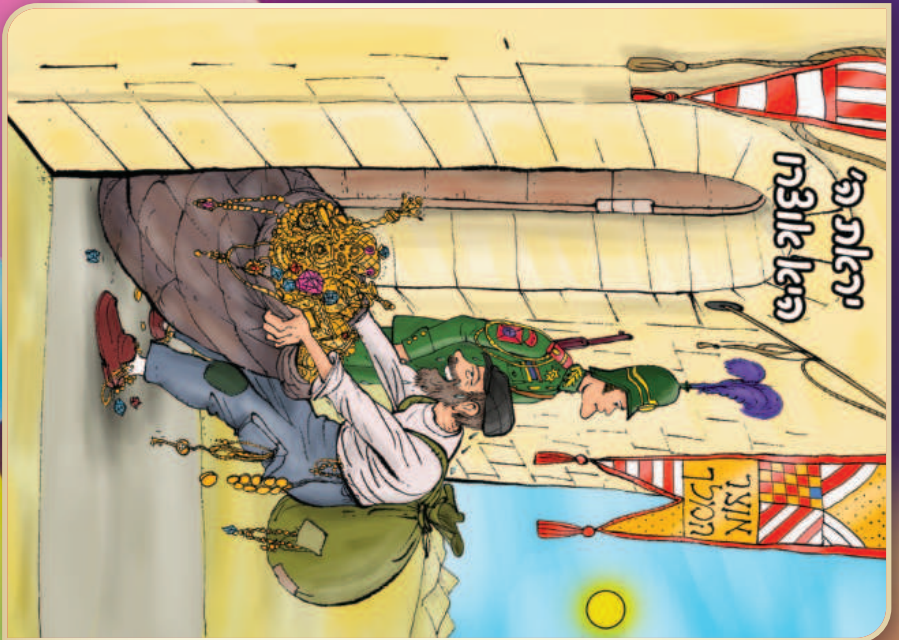
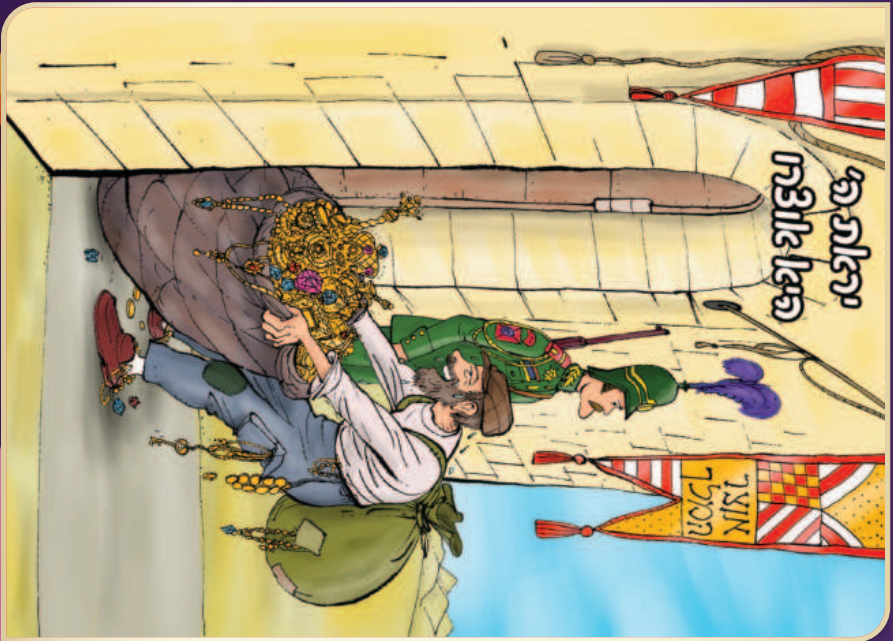
לעילוי נשמת
רוזט שושן
בת חביבה ז"ל
נלב"ע י"ד טבת
תנצב"ה

זהו 10 הבדלים!

רובים להיות "בדקי השבוע"?
שילחו אלינו פתרונות של אחד המידות בגיליון.
פתרונות יש לשלוח לפקס: 077-444-8-666
או למייל: a0732224999@gmail.com
(פקס או מייל שיגיעו ללא פירוט מלאים ובדורות לא ייבטאו)

צדיקי השבוע

ישי ויעל קדוש (רחובות)
מיכל, אילה ושמאל אשכנזי (חריש)
שירה אקנין (קרני שומרון)
שמאל יאיר, יעקב אלחנן, רחלי, יעל
עליזה ודניאל מור (רחובות)
הדר חדידה (מושב זרעה)
מלאכי ונעה מדמון (רחובות)
יהודה הראתי (ירושלים)
נדב כהן (גבע בנימין)
עטרה ועדיה חזן (עכו)
הדסה, יאיר, עטרה ותפארת דרשני
(אור יהודה)
אלנתן רדינסקי (רחובות)
טילה ואורין אלביליה (ראשון לציון)
רינה לוי (בני נצרים)
נועם ותהל מוסאי (יבנה)
בניהו הברי (חשמונאים)

שירים חסידים

ובמלכות בית דוד
משחק, כמחרת יבוא
ויגד לבנו.
שמעתי שהיו אומרים
אשרי מי שבא לכאן
ותלמודו בידו.
תורת אמת נתן לנו,
כרד אשך בחר בנו.
תורת ה' תמיתה משיבת
נפש, עדות ה' נאמנה
מחכימת פה.
תחשב טוב ותרק טוב.

שמות תשמת רעים
האהובים בשמחה וצורך
בגן עדן מקדם.
שמחו את ירושלים
וגילו בה כל אהבים
שישו אתה מושש כל
המתאבלים עליה.
שמחו בבגין שלם באור
פניך תבחרם, ורחוק
מדרשן ביתך ונחל ערנד
תשקם.
שמחנו ה' א-להינו
באלוהינו הנביא עקדך,

שומרים הפקר לעורך כל
היום וכל הלילה.
שיר למעלות אשא עיני
אל התרים מאין יבא
עזרי.
שישו ושמחו בשמחה
תורה, ותנו כבוד לתורה
כי טוב סגרה מכל
סחורה מפז ומפנינים
יקרה נגיל ונשרש בואת
התורה כי היא לנו עז
ואורה.

שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד.
שבחי ירושלים את ה'
הללי אלוקי ציון.
שהחינו וקימנו והגיענו
לזמן הזה.
שומר ישראל שומר
שארית ישראל.

רחמנא רעני לעני ענינא.
רבי שמעון בן יוחאי אומר:
חס ושלום שתשתבח תורה
מישראל, כי לא תשכח
מפי דרעו.

משכן שילה

לעילוי נשמת
ר' עמרם בן שטרית
בן תמוז'ל
נלב"ע ח' טבת ה'תש"פ
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
ר' אליעזר טויטו
בן רחל מסעודה ז"ל
נלב"ע ל' שבט
תנצב"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמת
לאה טויטו ז"ל
בת אדל הי"ו
נלב"ע י"ז ניסן ה'תשמ"ב
תנצב"ה

השור מקדושי

שירי חינוך

אדון הכל מתנה כל גשמה, ומורות מנגה ארין שמענום, יצו חסדו לכת נדיב חכמה: כבי צדיק במורתה וקמה: ישרים הולכים תמיד בישור, נקיים הם בלי עון ואשמה: שאון גלי גבול ימים תעורר, שמועם לטוב כלם ברוחם, ועם רודה בצלו נעלמה: וקדם נכספה נפשו בתימה: כחן בעלה שביטנו תנהל, צרי גלעד שלח לנו ירדיו, ומעלתה מתהדרת וקמה: בציון נשמחה גבר ועלמה:

שמע הא-ל עניו בתפלה, בשת אקרא בשיר דוד תהלה: לפניך אני נחשב באין, ותוש קטן קדמני תחלה: מאד תרד לבי גם ותלה, בגלותי אני אמה שפלה: חלא בכי'ן אשר שירו משלים, ולוד חומ'ק אני קל מנמלה:

סעי יונה ושמעיני, ככנור ננני, ופצתי וסרי רגי, בשיר התבונני, וסרי ואל תפני, לדרך שומני, קחי צידה ונסעה, ותעדין ונשבעה, ונשתה מעינות דעה, ונשרה עלי נבל. וזמר תתני:

עמודי מתרי יונה, ותתקני כלי, ונכנס לתוך גנה, בתמר תעלי, ונאחז בסנסניו, ופריו תאכלי, ומתרי עדי ערה, שני תורים עלי לתך, וינאה כם כללי יפך, תני נומך עלי אפך, ועגיל תתני:

לעילוי נשמת
טל מובשוביץ ז"ל
בן עשהאל וחזה הי"ו
נלב"ע כ"א סיון תשפ"ה
תנצב"ה

לעילוי נשמת
מישל מרים
בת רינה סולטנה ז"ל
נלב"ע
י"ד באייר ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
נחשט גלברג
בן חיה שרה ז"ל
נלב"ע
כ"ז סיון ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
יוסף כבתי
בן חיים ז"ל
נלב"ע - כ"ח כסליו
ה'תשפ"ה

לעילוי נשמת
יחיא עמאר ז"ל הי"ד
בן רייטל ומיכאל שלום
שיבלחט"א
נפל בקרב בשמחת תורה
ה'תשפ"ד

משכן שילה

תקציר: חיים ממשיך "ללחץ" על מצפון אחיו - רבי שמשון, לותר על עצמאותו לטובת שחרורו של אחיו שיפרנס את בני משפחתו, ורבי שמשון נאלץ להסכים. לשמע הדברים, רב הקהלה ושאר נכבדיה מנסים לשכנע את רבי שמשון לחזר בו מפאת כבוד התורה שבו.

המשיך יבוא בעזרה

שירי רימון

אשר אלך ינאצלה שבויים, יאסף דרויים:
בזכות מלכה אב המון לעוים, וזכו לחיים:
עת יקראו בשמו יהו ענוים, כי הם רצוים:
בזכות אשר גלה לעתה, הוליד נקיים:
ארבעה גלים הלכו גאולים, הגו באלים:
אל המסרה אותם ביד בוזיים, יהיו קנויים:
אתה אשר תביט אלי עניים, שומר פתאים:
נעלה לארצנו בשר וזכרה, וברון והדרה:
בזכות אשר נקרא שמה גבירה, יסכה ושרה:
ובנה אשר שמע בקול גבורה, נעקר כפרה:
ובכל בני יעקב שהם דרוים, כלם דרויים:

ובשש בנפים סביבים,
עפים בעת יתגלגלו:
יענו בקול שירים ערבים,
תחד באותות נגדו:
שמרי ויחדתי לדתו,
וזי לגופי ישמחה:
קשרי בלבי אהבתו,
בשמו לבדו ובשחה:
מתן גברת רעיה:
אור לשרידים ויחיה:
וימלא בורות נובים
גשמי ברכה יליו:

אם נגעלו דלתי נדירים,
דלתי מרום לא נגעלו:
א-ל חי מרומם על
קרובים, כלם ברחו ועלו:
כי הם אלי כסאו קרובים,
יורו שמו ויתללו:
חיות שהם רצוא ושבם,
מיום בריאה נכללו:
גלגל ואופן רועשים,
מודים שמו ומקדשים,
מזיו כבודו לובשים:

ישקף אליכם ממעון קדשו וזה,
כל שונאי עמו בהרף עין:
הנה הן קם ונצב על אגד,
ישקף לבוס רעל, אבל לא יין:
וימהרו כם מלאכי משחת לחך,
אותם בחצי י-ה, ובכלי זין:
סורי ראי ציון בנחמת בנה,
עת כאשר יתה לבשר קרן:
פלטי קרא יום אשליפה חרבי ואך,
כס כל יפה מראה וזמרת עין:

משכן
שיילה

לעילוי נשמת
משה יוחננו
בן מרים ז"ל
נלב"ע ו' אדר התשס"ג
תנצב"ה

לעילוי נשמת
רחמים דודי ז"ל בן מרים ז"ל
נלב"ע כ"ב בסיון התשס"ד
הוקדש ע"י
משפחת דודי הי"ו

לעילוי נשמת
הגה"צ ר' שלמה
אסולין זצ"ל
בן שמחה טייטלבוים ומארי הי"ו
נלב"ע ז' חשוון התשפ"ד
תנצב"ה

לעילוי נשמת
יוסף חיים בן בתיה ז"ל
למשפחת זרדאב הי"ו
נלב"ע י"א אייר

לעילוי נשמת
ר' מרדכי נאמן
בן חנה נורו ז"ל
נלב"ע ט"ו כסליו
ה'תשפ"ה

גם אני רוצה להיות: גדול הדור

והעיקר - "לא תכירו פנים במשפט" - אל תטה את הדין אפילו כשמדובר בך עצמך. קל לנו להקל על עצמנו, לתרוץ, להצדיק, התורה דורשת יושר פנימי - **אמת ללא פשרות**.
בסופו של דבר, **עבודת ה' מתחילה מבפנים**, לשפוט את עצמך ביושר, לשמור על השערים של הלב, **ולהיות נאמן לאמת הפנימית שלך**.

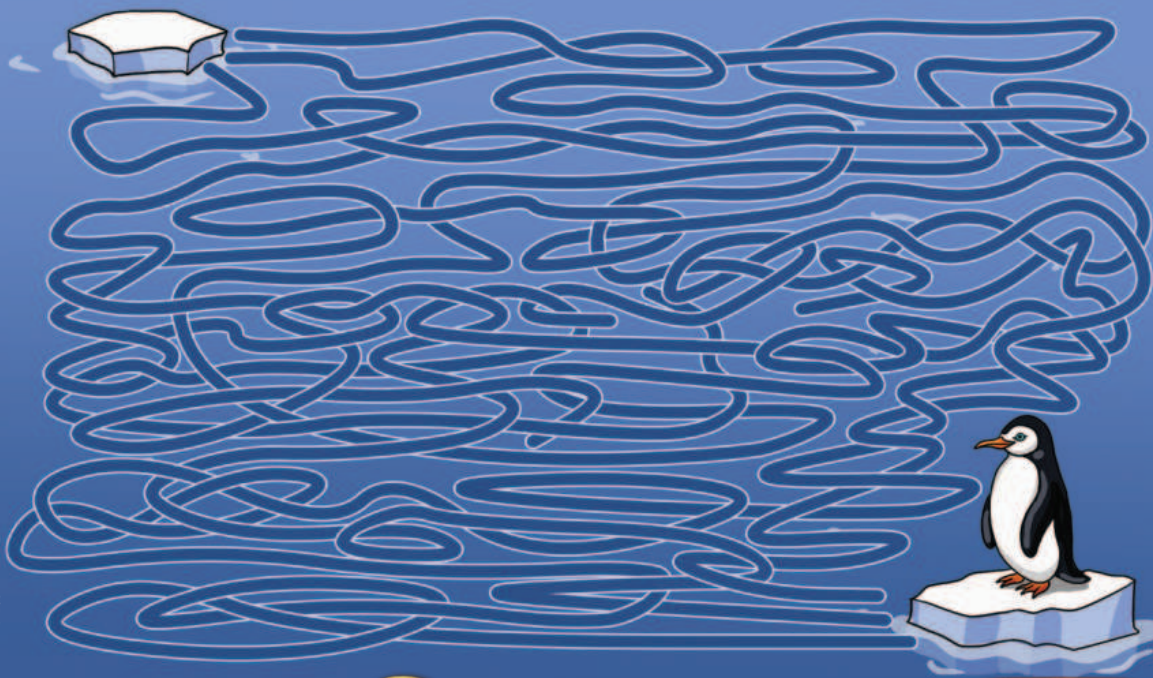
אמת פנימי

להיות "שופטים קטנים" ולבחור לעשות את הטוב והנכון.
החסידות אף רואה בזה הוראה אישית ונפשית: בכל אדם יש "עיר" פנימית - עולם רגשי, שכלי ורוחני. התורה מצווה: תן לעצמך שופטים - תבונה, שיקול דעת ויכולת הבחנה בין אמת לשקר, בין טוב לרע. ותן שופטים - משמעת עצמית, כחות ביצוע ויכולת לעצור נטיות שליליות לפני שהן מתפרצות.

"שופטים ושופרים תתן להם בכל שערך"
התורה מצווה למנות שופטים שידונו ביושר, ושופרים שישמרו על הסדר. אבל חז"ל מסבירים שהציווי הוא לא רק על ערים - אלא גם על כל אדם בעצמו. לכל אחד יש "שערים" - העיניים, האוזניים, הפה - ואנחנו צריכים לשמור עליהם. לא לראות כל דבר, לא לשמוע רכילות ולא לדבר לשון הרע. כמו שופט בעיר ששומר על החוק, אנחנו צריכים

ילדים מתוקים! התוכלו למצא מהו השביל הנכון המוביל בין הפינגוין אל הקרחון השני?

בין השבילים

שירי חיים

קריה ופהפיה משוש לעירך, עיר נאמנה, את, למלךך ושרך:
יום אזכרה ופעת רבת צבאך, לה בלית נפשי לשכן חצרך:
ומי יתגני נא אעוף כמו יונים, אשק אבקך, אחון עפרך:
לא שקמה נפשי, מיום נדוד רעיה, מיום גלות בנים, מבית מגורך:
נראה בשמחתך, כימי שנות עולם, עת בוא ישועתך, לבנות גורך:
אפיל תחנתי לפני ארון עולם, נקום שערך, נבנה דבירך:
או תשקחי לעד וכמה תשכי, וירב שלום בנך, מכל עברך:

לפילת הרמון, אדמה רקתה, בלבה הארמון, גבוהה קומתה.
ומר עם קנמון, ופיתון מביתך, צביה עיניה, ללבי אסרו:
לעני חיונים, אדמה עיניה, כמו חוש השנים, דמות שפתותיה.
לפיה עם ענים, ובורך צוריה, לבבי ולבכה, באהבה נקשרו:
דברת שמעתי, וקולת הערב, עדי עפר שחתי, וכלב אש צורב.
וכמה נרדמתי, והנה קול ערב, ודירי התאפק, ורחמי נקמרו:
לבנה כסתר, מאירה בחמה, מרלעת מהר, אלי גבעת רמה.
אני ארבה מהר, תנו לי העלמה, לבבי עם רוחי, בידת נחברי:
הבצלת שרון, ושושנת עמק, נסוית הגרון, ועלי תתחמק.
ותביא התרון, ללבי הנמק, רטיה הביאו, למכת ידו:

ובכן שפך יגדל,
בקרב עמך,
המשפטים תמיד,
קדושתך.
דר הכרובים, נא שעה,
שית אנוש, קורא
ומתחנן, קדושה,
הנה לה מול, וזכרך,
אות שבה, ומתללים
אנו, לתפארתך:
אנא, אנא, אנא ה'
הושיעה נא
אנא, אנא, אנא ה'
הצליחה נא

אודה לה א-י ה',
ואגיד גדלך, נורא
ונשגב, אין ערוך
אלך.
נפשות ברואך,
הנזבים אצלך, כולם
יהודון ויברכו, לשמך:
יושב כרם עולם,
א-י ה' נעלם, אין א-י
אמת בלתיך, ובלעדיך.
דובר בך את, וכל
מפעלך, משתתפים
ננו, היום, רגלך:

משכן שילה

להצלחת יוסף בן לאה הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

לרפואה שלימה אשר בן יהודית תורכיה הי"ו

להקדשות ניתן לפנות למערכת 073-222-4-999

להצלחת ישראל בן ליהה הי"ו ורעייתו אורה בת רחל הי"ו

משניות מבארות

מתוך משניות
בהוצאת מכון 'אבוקה'

מסכת ביצה

איורי המסילות מאת אבישי חן היר

פרק ג'
משנה ו'

אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב, אבל נמנין עליה מערב יום טוב ושוחטין ומחלקין ביניהן. רבי יהודה אומר, שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ. וחכמים אומרים, אין משגיחין בכף מאזנים כל עקר:

הקדמה: משנתנו מלמדת את האסור והמותר בלקיחת בשר משוחט ביום טוב, ובאילו אופנים מותר לשחוט ולחלק בשר לקבוצה שנמנו יחד לרכוש את הבהמה מן השוחט ולחלקה.

אין נמנין על הבהמה לכתחלה ביום טוב - חבורה שבאה לרכוש בהמה מהטבח ביום טוב, אין פוסקים את מחירה ואת חלוקת התשלום בין חברי החבורה, כלומר לא יאמרו עשרה בני אדם ניקח בהמה זו בעשרה זוזים, זוז לכל אחד, משום שמקח וממכר אסורים ביום טוב, **אבל** האופן המותר הוא שיהיו **נמנין עליה** לקנותה, כלומר שיתקבצו ויפסקו דמים על הבהמה **מערב יום טוב, ושוחטין אותה ומחלקין** את בשרה **ביניהן** ביום טוב על סמך הפסיקה שמערב יום טוב וכפי שסיכמו ביניהם, ובלבד שלא יזכירו סך דמים ביום טוב. **רבי יהודה אומר**, כיצד יכול הטבח ליתן בשר ללקוחותיו ביום טוב: **שוקל אדם בשר ביום טוב כנגד הכלי או כנגד הקופיץ** [-סכין של קצבים], כלומר שבמקום המשקלות הרגילים יניח כלי או סכין (ולאחר יום טוב ישקול את הכלים כדי לדעת מה היה משקל הבשר), ומכיוון שבמעשה זה משנה מדרך

השקילה הרגילה בחול, הדבר מותר. **וחכמים אומרים, אין משגיחין בכף מאזנים כל עקר** - אין מניחים בשר על כף מאזניים כלל, ואפילו אם משנה מהדרך הנהוגה בחול, שעצם השימוש במאזניים ביום טוב אסור, משום שנראה כ"עובדין דחול". ואף אסרו חכמים מטעם זה להניח על כפות המאזנים בשר וכדומה אפילו רק כדי לשמרו מן העכברים שלא יאכלוהו, כי גם באופן כזה הוא נראה כאילו רצונו לשקול את הבשר.

שוקל אדם בשר כנגד הכלי או כנגד הקופיץ

אילנות חן בגלות תסמכני, ובגלות בתוך חיקה מלוגי:
לכוס יונה אני תמיד מוזקן, ונתערב חמור יונה בייני:
שתי דודים לעומתי נשקרו, והעירו לשכל רעיוני:
בחילת בת מלכים תכבדנה, ושולחנה מוזקן להמוני:
זמן חפירי לכל רעים ודודים, אבל דודי באחבה וזכרני:
יקשר חן וחסד על גברת, כמעגל חן וחסד ומשכני:
מפרשו בעגן עבי שחקים, לרעיתי והיא תפיק רעוני:
שעריה חמשים הם קבועים, וכות לאה בבניה תסעדי:
תעורר אהבת רחל לבנים, בסור מלכות עשירית תעלני:
א-לחים חיש לעמך ושושנה, בעת רצון הצהצת את רוגני:
שלוש לב רוב שלום תסוכב, בני איהם טעלה אב חמני:

תאות לבכם לעשות טוב
גברת, נעלי ערן וחיים
נחלים:
אהבת יחידתי לטוב א-ל
גברת, כרד שהוא נותן
שכר כל פועלים:
שלום כנהר לעדתי ונהרתי,
זמן וגם בחור וכל העולמים:
בדואי מושלים:

יחדו עלי שיתן וכוס דודי
קרא, זמן שרידנו וכל
הנסגלים:
מבוס ושועות אשמה
ואומרת, אוציה לכל סודי
ואשיב שואלים:
שם טוב למשכילים דעת
ישרה, כי הם עלי יצרים
בדואי מושלים:

בנעים וזירות מנוד
אתעוררת, ואני ורעיתי
ברנה צוהלים:
בינו עדת קדש בשירה
הברת, חתן ותכלה בחפה
נבליים:
זה יום שמחות לאמה וקרת,
כי היא ודודה חן וחסד
נמלים:

אהבת תרסה על לבבי
נקשרה, ואני בתוך גולה
פעמי צוהלים:
לו יש רשות לי אעלה
אתחברת, תוך שערי ציון
אשר הם נהלים:
שחרית וערבית בת נדיבים
לבי ורעיוני בחשק
נבליים:

שירי חיים

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להצלחת התינוק
ארי שלום בן לינוי הי"ו
יהי רצון שיזכה לתורה,
למצוות ולמעשים טובים
מתוך בריאות, שמחה
ונחת.

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לרפאה שלימה מהרה
אילנה מלכה
בת מזל הי"ו

משכן
שילה

המלך שלומי איס להתנוסס

שירי חינוך

נחת בסוד תורה ומצוות קנתה שלמות וגם שם טוב לשכלי הרקבה: יום תבספה לחורו תסובב גלגלי בין מלאכי דגל מטטרון שר צבא ודוי דברים קבלה ו-ה יוצרי עבדך בעת רצון לחיים תכתבה: ספק לגזלי תזמן לי בטוב גם תאפן יהבי ושועי תקשכה פודה ומציל לעניים בואבים חון על ילוד משתא בפתחך וסבבה:

מי נשקני מנשיקות אחבה בנות חדר מלך גבולי נסבה שחר ותנה כא ירד נפשי בתן ותקמה נפשי למוצי קרבה דולי העירני בחמלה לעמר נתפרדה מני וגופי עוקה מה זה יחירתי מזני תרכסי ואני גזירתי בחסדך נצבה ביני שרירי הזמן התחברות הגוף והנפש ביום ששנבה

ידעתי במרם תעירני וכל עוד רוחך בי תעירני חוש לי מעמד אם תהפך ואם לי מהלך אם תעצבני ומה אמר ומחשבי כדרך ומה אוכל עשתי עד תעורני דרשתיך בעת רצון עניי וכננה רצונך תעטרני הקרימי לשחר את דכורך ואת שמך לדרך עוררני

קומה אדון עולם ואל יעו אנש קבל ברצון את תפלתנו טוב יום להסתופף בחיכל קרשך לשפוך לפניך ומורותינו נודה לך שירים עלי כנור ותה וגומרה לך על גאלתנו אתה אדון עולם ואין עוד בלתיך אשאלך תרפא למכאובנו נעלה להר ציון מקום תפארתך נובח לפניך זכיותינו יודי, השיבנו ונשובה לך אל יחרה אפך, המול עלינו

ש-די אמר נא די לגלותנו חוסה וקבץ את פליטתנו מי הוא אשר יגאל ואת מי נשאלה ולמי יהא משפט גאלתנו י-ה, כי לך נוחיל לכה, ולרשעך אתה גאוננו ותפארתנו דודי שלח גואל לקבץ עמך ותקע בשופר רב לחרותנו ובנה בקרוב קרשך הנפתר חרש ששוננו ושמתנו יודי לך עמים וגם ישתחו ושבח ורב כבוד לך ותנו דלתי רצונך תפתחה לנו, ותם תאיר כרב חסדך אפלתנו

משכן שילה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

תקציר: תוך חפוש מאמץ של סירה על שפת האגם, בלילה, הילדים ואביעזר מבחינים באור נוסף שמתקרב אליהם.

המשורר יצחק בעז'ה

הוצאת ספרים

רבי אברהם אלימלך פרנק האדמו"ר מקרלין

רבי אברהם דב איזנברג ראש ישיבת 'אור שמש'

רבי אליהו בבור חזן רב של אלמנטריות - מנחם

רבי יהואל גרפי רב שבת של חסד - חסד

רבי ישראל דן טאוב האדמו"ר מסודק

רבי מאיר ישראל ראש ישיבת 'אור שמש' - חסד

רבי שלום אדרי שמואל מנחם חסד

שירי חיים

חום א-להי ממוענק על תבליט שרונק
ועבר עלי רצונך כאשר עבר חרונק.
שגבני מודוני כי לך לבי ועיני
הלעזמים עוני ועמר ביני ובינך.
דוד מוח אויב מעקש כי לנגדי הוא למוקש
ועדי מתי אבקש אותך עמי ואינך.
את קרובי מקרובים גם סביבך שביבים
דר בכנפי הכרובים הפרושים על ארונך.
דרך תנחה פוזרים בעבור חסד נעורים
העברתני לזרים ואני כנת מינך.
גרעת קרן מעני בעבור שמך וי
גואלי לנאל המוני רום והשקף ממוענק.

בחרו מקומות תיכילי שן הפנימות
ועלי מותוך תחומות ושקמי תמה לקולי.
נעלה הר העברים נשכבה יתר חברים
מכלי מגע בשרים שם ויושב לך וגם לי.
עין פרי דרך בגני ועיסיו שם וייני
קבלי מתוך ימיני בוס אשר נמזג בחר לי.
מבאר שבע צאי לך חנני יגשוק ושלך
וחכמי בני בשלך מימין אל תשמאלי.
רחצי מנוף הסירי עת עלות שער חצירי
קרשי את העשירי גם תני חלת ואכלי.
מעדנים המתוקים נחלקו שלש חלקים
זה בזה המה אדוקים סוד מבסת הוא ופלי.

ספרי תמה תמימה ספרי נגיל בתימא
בת מלכים תחכמה אן מקומך ספרי לי.
ענתה יונה סעדיה לי בפלשרין עליה
ואני תוך לב אניה ביפי עומה מעילי.
דלני יא צאח היא דלני פאנא גביא
ואפחם אפחם לא תעני און טריק אמלך כלילי.
יא מסמא לב אלאאבאב ואפתחי יא צנה אלאבאב
אן פי אלאבסתאן אמאב דא כרום דא שחר האלי.
הרשות באמת נתונה לך שלומת התתנה
אל יסיתך צר ממנה בת ואל ושיג גבולי.

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי גשמות
משה אשטוקר
בן מרים ז"ל
נלב"ע - ה'תשנ"ח
התשנ"ח

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

משכן
שילה

חומרים נבוא

נבואת נהרג על פי מזמרת איזבל

היה מוכן לתת לו את הכרם בכסף והנה עתה הוא נסקל (ואף על פי שמורד במלכות נהרג בסיף, אמרה איזבל בפניו שהסקילה חמורה יותר הרי נכלל בזה גם שנהרג כמורד במלכות).

חז"ל אומרים (סנהדרין מח:): שהרוגי מלכות - נכסיהם עוברים למלך, והרוגי בית דין - נכסיהם ליושבים. חז"ל מוסיפים ואומרים: שנבואת הנה אחי אביו של אחאב, ואחאב הרג את כל ילדיו של נבואת כדי שהוא יוכל לרשת אותו בכל אופן. ויש אומרים שאחאב לא הרג את בניו של נבואת, אך כיון שהוא נדון גם על מרידה במלכות אז הדין הוא שנכסיו למלך.

כששמע אחאב את דברי איזבל אשתו, הוא קם ויורד אל כרם נבואת היזרעאלי כדי לרשת אותו ולקחת אותו לעצמו.

האם הדבר עבר בשתיקה? מה עשה הקב"ה? את מי הוא שלח אל אחאב? זאת נדע בעזרת ה' בפעם הבאה.

שהרי יש בידם מכתב חתום על ידי אחאב שהוא מעיד בעצמו שכן הוא שמע. בעצם היא אמרה לזקנים שדבר זה הוא אמת, ועדות אחאב תהיה מקבלת על העדים האלו, ולכן העניש אכן מגיע לנבואת, כלומר תכן עדותם הוא אמת שהרי כך מעיד אחאב ואין כאן דבר שקר, ורק מה שהם אומרים שהם שמעו זאת בעצמם הוא לא נכון.

ואכן, הזקנים והשרים עשו כדברי איזבל, קראו צום, הושיבו את נבואת בראש העם והביאו שני אנשי בליעל שיעידו נגדו. על פי המלבי"ם ידעו כלם שהעדויות היא עדות שקר (כפי שהסברנו לעיל), ולמרות זאת אנשי העיר היו שתפים למעשה זה כי היתה להם שנאה כלפי נבואת היזרעאלי. אך על פי ילקוט **מעם לועז** הם לא ידעו שהדבר הוא שקר.

בסיום המעמד נגזרה מיתה על נבואת היזרעאלי. הם הוציאו אותו מחוץ לעיר והמיתו אותו בסקילה.

הזקנים דנו אותו על שברך אלקים, שדינו מיתה בסקילה כדין המקלל, והשרים דנו אותו על שברך מלך, שדינו מיתה בסיף כדין מורד במלכות.

לאחר שהרגו את נבואת, הם שלחו לאיזבל ואמרו לה שנבואת היזרעאלי מת בסקילה.

כששמעה איזבל שמזמה נצאה לפעל היא אמרה לאחאב שיקום ויירש את כרם נבואת היזרעאלי, שלא

למדנו שאחאב רצה לקנות מנבואת היזרעאלי את כרמו, אך נבואת לא נענה לבקשתו ואף הוכיחו על שנטש את דרך ה'. כשראתה איזבל את אחאב סר וזעף היא שאלה אותו לפשר הענין, ואז רקמה מזמה שפלה להרג את נבואת היזרעאלי. היא שלחה לשרים ולזקנים מכתבים שבהם היה כתוב שנבואת היזרעאלי "ברך" אלקים ומלך, כשכונתה היא לאלהי אחאב, שהם העבודה הזרה, אך היא רצתה שיחשבו שהכונה היא לאלהי ישראל.

את המכתבים לשרים ולזקנים שלחה איזבל בשם אחאב. היא הוסיפה וכתבה להם בשם עצמה שאמנם אחאב מעיד בעצמו בכתב ידו וחותמו שנבואת "ברך" אלקים ומלך, אך אחאב לא יוכל להעיד בפניהם על כך כי הוא נוגע בדבר, ולכן עצתה היא שהם יקבעו יום צום, כדי שהעם יבינו שדבר נפל בישראל. היה זה מעמד שבו היו כביכול מפשפשים במעשיהם, ואף כשהיו שופטים משפט מות היה זה במעמד העם.

היא הציעה להם שיושיבו את נבואת על כמה גדולה, בלי שהוא ידע מאומה מהמזמה כמובן (יתכן שנבואת היה אדם מקבד, ומסכה זו נכלו להושיב אותו על הבמה לפני העם כדי שיחשד בדבר).

במעמד זה יושיבו גם שני אנשי בליעל שיעידו נגדו שהם שמעו אותו בעצמם מברך אלקים ומלך.

טענתה של איזבל היתה שאף על פי שהעדים משקרים, והם לא באמת שמעו את נבואת עושה מעשים שכאלה, הרי אין זה באמת משנה,

מעקב
הפרקים

ז
ח
ט
י
יא
יב
יג
יד
טו
טז
יז
יח
יט
כ
כא
כב
כג
כד
כה
כו
כז

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

רבי
אברהם אבן מרדכי
ראשון צדוקי - סופר

שירי חינוך

לשפך תהנה לך כשיר נבליה
ריבה יריבי גם לחם את לוחמי
שמו צבי חשקי ציין נובלת
מחר מצא חפש לעדה סוערה
רגלה בכבלי השבי נבליה
שוכה פקר גפן אשר נטעה ימין
עקד אשר היא מומן נטעלה
הוא! ושברה תחבש תא-ל אשר
יושב בכסא הוד ברום ממשלה

יושב בכסא הוד ברום ממשלה
באתי לפנדך כרל על דלת
שמעה תפילתי ושועי האזן
שער שתירה אל תהי נטעלה
רתם וחייתי אשר היא נגדך
יום יום כשיר הונה ומתפללת
אל הוד דכרך נכספה גם כלתה
נפשי לך תערג כמו אילת
באתי לקדמך בבית מקדש מעט

אפה אברך זהו זהו
דונקא מעין עולם תבא
יתבין במדרשא מקרבין לקדשא
בנפרא ורמזא וזיהוון באשא
כרש כל אנשא כלילא דקדשא
רעותהון למענה רוא רבה
דבר נביאים א-להי, תביא
חמור במלך בתן ונביא
ונעלה ציון בארנה ולביא
ונבנה למקדש בהדרא רבה

לקראת שבת אצא בחכה
מיום ששי זקן ושיבה
ששוגי קרב יוגני נחבא
ואען ואומר ברוך תבא
דא אנתא ענו ספריא
במעלי שבא מותגון מלאכי
למען בנאי יתבין כלילא
מתדרין משבחין והא שמריא רבא
ומרוב חכה ליום ההוא
נפשי אסתר י-ה, אברכהו

לעילוי נשמות
מוסא
בן צאלח ז"ל

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמות
הרב יצחק הלל
בן משה ושוכלמית ז"ל
נלב"ע
כ"ו אדר ה'תשפ"ה

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

לעילוי נשמות
עמליה הירש
בת מאיר יהודה ז"ל

משכן
שילה

תאומים

בין האירורים שלפניכם מוביע זוג אחד בלבד של אירורים תאומים (הזהים לחלוטין). התוכלו למצא אותם?

מזמור לילדים

רפאל אלוש י"י
רמלה

משל המסמרים

ילד אחד התקשה לשלוט במילים שלו. כשהיה כועס - הוא התפרץ, צעק, ופגע בסובבים אותו.

אביו, שראה זאת שוב ושוב, נתן לו קופסה עם מסמרים ואמר: "בכל פעם שאתה מתפרץ על חבר, לך ותתקע מסמר בגזע שבגינה".

ואכן כשהילד התקשה לשלוט במילים שאמר לסביבתו, היה תוקע מסמר בגזע העץ.

כעבור תקופה, אמר לו אביו: "עכשיו בוא נוציא יחד את המסמרים". הם שלפו את המסמרים מהגזע - ואז הילד שתק.

האב הניח יד על כתפו ואמר: "המסמרים יצאו - אבל תראה, החורים נשארו". כך גם מילים שנאמרות מתוך כעס: אפשר לבקש סליחה, אפשר להתחרט - אבל לפעמים משהו בלב של האדם כבר לא חוזר להיות אותו דבר.

חשוב מאוד לעצור, לנשום ולבחור מילים מהלב - לא מתוך כעס.

כמו ששלמה המלך אמר: "טוב ארך אפים מגבור, ומשל ברוחו מלכד עיר" (משלי טז, לב) - לא מי שצועק הוא החזק, אלא מי ששולט בעצמו.

מכת אומנו!

להצטרפות למדור זה פנו למייל:
v0732224999@gmail.com

שירי תימן

עין וְלֵב יחד מריבים בין הקרובים סובבים מתעללים שם באהבים חכמה ודעת עוזבים: עין וְלֵב הען והקרא גש נא וקום התעוררה אתה ממלא המא ועברה תחמוד וגם התחברה לא תדע כל סוד ומשרה רק בהללים תבטרה ותשכרה מין ענבים כל מעשיך נכתבים: לֵב יענה תחמא גרמך מה לך לתרבות נאמך תראי בכל שבתך וקומך איה כמראיו ורחמך אז תחפשי אותו באשמך תמאי כמכתב על שמוך תתחמדי ימים ושובים תמיד קרע מתאהבים: עין תדבר שב מונך לא איראה ממעך בתאוות המשיך רצונך לא תיראה בית דין אנך

עין כי יגלו את קלונך דומה ורדיה יצפנך כי נחלקת בקנבים ובמעשים מתעורבים: לֵב יענה שמעי וצפי מה לך בריבך תשאפי תראי לכל תואר ויופי לפני עלמות תכספי ואני בתוך תדרי בשופי עלי בזאת אל תסעפי אתבליש בין הקרובים עלי חסודך חושבים: עין השיבתהו בחימה לי מחשבתך גרמה תמשיך לאיש בחור ועלמה בין תחשוקים תרדמה ובוים פקידת הנשמה תשוב גויה נפצמה תדריבך בין הלהבים שמה קרור האוירים: לֵב יענה זהו דברך שמה ותרחי אתך נפתח כחובך כמעורך ואני צעיר יופי ורך ותדבקי אותי בסודך אוי לך ביום דין יוצרך תתבליש בין הנדירים ובני א-להים נצבים: עין בקולה תעננו ביני ובניך יבחנו

סוד א-ל בתורה אמצאנו בין החכמים יתנו אראך בסוד לא תעשנו עיר חכמים יענו אתה תתרחק באהובים תמיד בחיך שוכבים: לֵב רין ודבר לך ואמר למה תריבני במר חסעי ברע גלם וחמר עת תשקרי לשונות חמר עם לום אשר וזה ונשמר זרעו במי רע יאמר שם יחמו אליו כלבים קפור ומיני עורבים: עין השיבה אל תבנה תחשוד לבת מוכים בזה כי זה גרמך הנמקה ואני בלכתך אחזה תחמא בלי בתן ומה הכל גרמך זה וזה תמתיק במים הנגזבים תרוין בחכרת נוגבים: ואומרה שמעו סבופים כמה תריבון חורפים הן בלכם רעים חצופים דברי עברת רודפים יום דין תהיו יחד רדופים עת יגשו הצורפים אז תראנו שמה עצבים בין העפרים גרמכים:

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

להקדשות
ניתן לפנות למערכת
073-222-4-999

אבות וזרע משכן שילה

אבות ובנים יקרים ונכבדים!
אם יש לכם הערות או הארות, או הוספות חשובות שתוכלנה להביא תועלת לרבים, אנא הודיעו לנו עליהם, ואם ירצה ה' נתקן הדבר בפעם הבאה, וזכות הרבים תעמוד לכם. חשוב! 'אבות ובנים' מבסס ברבו על פרוש רש"י הקדוש, אלא אם כן צין אחרת. הבקרה: הציורים נועדו להמחשת הדברים בלבד! ואין להסיק מהם שכן נראו אבותינו, או שכן ממש היה הענין.

מהו אסור הקמת מצבה?

המזבח שעליו מקריבים לה' צריך להבנות מאבנים רבות, והתורה אוסרת לבנות "מצבה", שהוא מזבח שבנה מאבן אחת בלבד, כפי שכתב ה' דרך של הפנענים עובדי האלילים.

פרק יז

אסור הקרבת קרבן בעל מום

אסור להקריב קרבן שיש לו מום. בנוסף, מזהירה אותנו התורה שהעוסק בקרבן לא יפגל אותו, כלומר אם בשעת הקרבת הקרבן אמר המועד עם הקרבן או חשב מחשבה זרה, כגון לאכל אותו לאחר זמנו או לא במקומו, או לעשות את אחת מפעולות ההקרבה לאחר זמנם. דבר זה נקרא 'פגול' והקרבן פסול.

ענישו של עובד עבודה זרה

אם באו עדים לבית הדין והעידו על איש [או אשה] מעם ישראל שהלך ועבד עבודה זרה, או שהשתחוו לשמש או לירח או לכוכבי השמים, על הדינים מטלת חובה לעשות חקירה ובדיקה קפדנית, ורק אחרי שהתברר ללא שום ספק שזנכן הדבר - חייב החוטא מיתה בסקילה.

הדינים לא יכולים לחייב אותו, אלא "על פי שנים עדים או שלשה עדים" לפחות, שהעידו לפני בית הדין שהם התרו באותו אדם שמה שהוא עושה זה עבודה זרה, ושאסור לעבד עבודה זרה, ולמרות זאת הוא המשיך במעשיו.

לאחר שנפסק הדין, הראשונים שחייבים להמית אותו הם העדים שהעידו עליו, ואחריהם מצטרפים שאר העם, וכן מקומים: "ובערת הרע מקרבך" - מתוך עם ישראל.

מה עושים במשפטים קשים בשמם פקים אין להכריע?

כאשר השופטים מספקים במקרה מסוים ואינם יודעים להכריע בו, צריכים הדינים לעלות לבית הדין הגדול שבירושלים, שיושבים בבית המקדש, ולשאל את הכהנים והשופט - המנהיג של הדור מה הדין. התורה מזהירה אותנו: "על פי התורה אשר יורוך ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה, לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל".

מה הן התכונות הנדרשות מהשופטים?

לפני הכל, הדינים צריכים להיות חכמים גדולים בדיני התורה, כדי שיגיעו בכל נדון מהי ההלכה ומהי דעת התורה בענין. וחובה עלינו למנות דינים מקמים וצדיקים כדי שהם יחפצו להגיע לדיון אמת ולשפט משפט צדק.

הדינים צריכים להיות גם פקחים בעניני העולם הזה, כדי שיוכלו להבחין מי מדבר אמת ומי מנסה לרמות.

הם גם צריכים להיות אמיצי לב, כדי שהם לא יטו את הדיון לטובת אנשים עשירים או גבורים, ולא יפחדו לפסוק נגדם אם כך היא ההלכה.

התורה מצוה אותנו למנות שופטים בכל עיר ועיר ובכל שבט ושבט, כדי שכל אחד בכל מקום יוכל להגיע אליהם בקלות.

מה הן האזהרות שהתורה מזהירה את השופט?

1. "לא תטה משפט" - לשפט בישור ולא להטות את פסק הדין לטובתו של אחד מבעלי הדין.
2. "לא תכיר פנים" - להיות שווה לפני בעלי הדין ולא להאיר פנים לאחד מהם, כי אז השני ירגיש שהדין מכבד את חברו והוא יתקשה להציג את טענותיו כראוי.
3. "לא תקח שחד" - אסור לדון לקחת שחד או כל טובת הנאה מאחד מבעלי הדין, ואפילו אם הדין בטוח שהשחד לא יפריע לו לשפט לפי האמת, "פי השחד יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים" - בטוח שהדין יטה את הדין לטובת מי שנתן לו את השחד.

אסור נטיעת אשרה והקמת מצבה

מהו אסור נטיעת אשרה?
אסור לנטע עץ ("אשרה") לעבודה זרה. עצם הנטיעה אסורה, גם אם הנוטע עצמו אינו עובד את העץ הזה.

שבת שלום לכל הילדים!

הקדמה: בפרשתנו נלמד בעזרת ה' על תפקידיהם של מנהיגי העם, על הלכות שונות השייכות להם, ועל החובה של עם ישראל לשמוע בקולם ולציית לדבריהם. בפרשה מוצגים חמשה סוגי מנהיגים: שופט, נביא, מלך, כהן וכו'.

נלמד גם על מצוות רבות, ביניהם על אסור נטיעת עץ אשרה (פרק יז), אסור הקרבת קרבן בעל מום, וכן על עונשו של העובד עבודה זרה (פרק יז). אחר כך נלמד על שבט לוי, על מתנות הכהונה ועל המשמרות בבית המקדש (פרק יח). נחזור על דיני עיר-מקלט ודיניו של גואל הדם. על אסור השגת גבול, ועל דיני עדים, ודינים של עדים זוממים (פרק יט).

בהמשך נלמד על דיני מלחמה; לא לפחד במלחמה, מי יוצא להלחם ומי אינו רשאי לצאת למלחמה, כיצד נגשים להלחם עם עיר, וכיצד לעשות עליה מצור (פרק כ). בסוף הפרשה נלמד על דיני עגלה ערופה (פרק כא).

פרק טז (המשך)

מצות מנוי שופטים ושוטרים

פרשתנו פותחת במצות מנוי שופטים ושוטרים שידינו את העם על פי דיני תורתנו הקדושה. הצורך במנוי השופטים והשוטרים הוא כדי שוכל להיות חיים מסודרים ותקינים, ושלל יעשה כל אדם ככל הישר בעיניו. לכן מצוה אותנו התורה: "שופטים ושטרים תתן לך בכל שערך".

מה תפקידם של השופטים?

השופטים הם דינים הפוסקים את הדין בכל שאלה הלכתית, וכאשר שני אנשים מתווכחים ואינם מסכימים - הדינים מכריעים ביניהם.

מה תפקידם של השוטרים?

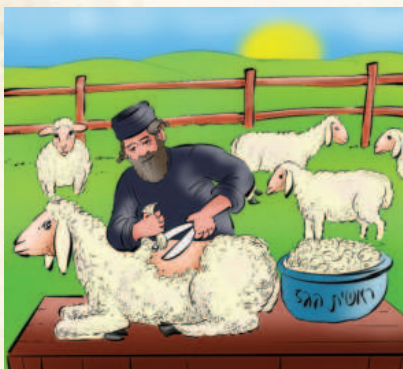
השוטרים מכריחים את העם לקבל ולישם את מה שגזרו השופטים.

כמה צריך לתת תרומה גדולה?

התורה לא קבעה מדה לתרומה זו, אבל רבותינו נתנו בה שעור: עין יפה - אחד מארבעים, עין רעה - אחד מששים, עין בינונית - אחד מחמשים.

ג. ראשית הגז. אדם שיש לו לפחות חמש רחלות (כבשים), בכל שנה פשה הוא גוזז מהן את הצמר, תחלה הוא מפריש מתנה לכהן. מדין תורה אין שעור למתנה, אף רבותינו (במקרא חליו קלוז) נתנו בה שעור: אחד מששים.

משמרות כהנה

משה רבנו תקן שהכהנים והלוויים יעבדו בבית המקדש במשמרות, כלומר שיהיו מחלקים בתורנות לכתות כמות ולא יעבדו כלם יחד. רק אנשי המשקור התורן של אותו השבוע ושאיים לאכל מן הקרבנות המקרבים באותו שבוע. אבל בימים טובים, שבהם הקרבנות מקרבים, יכולים כל הכהנים לעבד וגם לאכל מהקרבנות המקרבים.

משה רבנו חלק את הכהנים לשמונה משמרות: ארבעה ממשפחת אלעזר וארבעה ממשפחת איתמר, וכך הם היו מחלקים עד ימי שמואל הנביא.

למלה, שיהיה אתו תמיד בכל מקום שהוא נמצא. כך הוא נצל את זמנו ולקרא בתורה בכל זמן. ויהיה קשור תמיד לתורה ולמצוותיה, לא יתגאה על אחיו ולא יתפתה ללכת נגד חקי התורה הקדושה, ויזכה ש"צריך ימים על ממלכתו הוא ובניו בקרב ישראל".

הכהנים והלוויים - עבודתם ושכרם

לשבת לוי - הכהנים והלוויים - אין חלק ונהלה בארץ ישראל, בגלל ש-ה' הוא נחלתם כי הם בחרו ה' לעבד לפניו ולשרתו.

בפרשה הקודמת (ראה) למדנו את דיני המעשרות שהלוויים והכהנים מקבלים, בפרשתנו נלמד על המתנות שהם מקבלים.

תפקידם של הכהנים והלוויים הוא לעסק בעניינים הרוחניים של עם ישראל כמשרתי ה' בעבודת המקדש, ולהורות וללמד את התורה ומצוותיה לשאר שבטי ישראל. תפקיד זה דורש מהם התמסרות מלאה בעבודת ה', ואין להם פנאי לעסק בפרנסתם, לכן מצוה אותנו התורה לתת להם את התרומות והמעשרות ושאר מתנות הכהנה.

מה הן מתנות הכהנה?

מתנות הכהנה הן 24 מתנות הנתנות לכהנים. בפרשתנו מובאות שלש מהן:

א. הזרוע, הלחיים והקבה. מכל בהמה שאנחנו שוחטים, מצוה עלינו להפריש את האברים הללו ולתת אותם לכהן.

ב. תרומה גדולה ותורמת מעשר. מצוה עלינו להפריש ולתת לכהן מהדגן (חטים), התירוש (יין) והצמר (שמן זית), ומדברי חכמים צריך לתת גם משאר גדולי הקרקע.

אפלו אם אתה לא מבין את דבריו ונראה לך שהוא אומר על ימין שהוא שמואל, או על שמואל שהוא ימין, אדם חייב לבטל את דעתו ולעשות ככל שיורו לו הדינים. ודן שבמזיד לא ישמע לדברי הכהנים או השופט, ענשו במיתה.

מצוה להמליך מלך

משה רבנו המשיך לצוות את בני ישראל ואמר להם: כאשר תבואו אל ארץ ישראל תכבשו אותה ותגורו בה, ותרוצו למנות עליכם מלך כמו שאתם רואים שיש לגויים שסביבכם - תמנו מלך ש-ה' יבחר בו. המלך צריך להיות דוקא מבני ישראל - "מקרב אחיו תשים עליך מלך, לא תוכל לתת עליך איש נכרי".

הרחבה: בגמרא (נבא קמא פח) מובא שאפילו אם הוא גר צדק, אסור למנותו למלך. וכן פסק הרמב"ם (מלכים ומלחמותיהם א.ד): "אין מעמידין מלך מקהל גרים".

מה הן המצוות ומה הם האסורים המיוחדים למלך?

למלך ישנם מצוות ואסורים מיוחדים, חוץ מכל המצוות שהוא חייב בהן ככל יהודי:

1. "לא ירבה לו סוסים", יותר ממה שהוא צריך למורכבתו ולחיליו, כדי שלא ישיב את העם למצרים ששם יש סוסים מברברים, והרי ה' צוה על בני ישראל שלא לחזור עוד למצרים.

הרחבה: האבן עזרא מכתב שבמים ההם הסוסים היו נמקרים ממצרים לארצות אחרות, והחשש היה שהשליחים שילכו מטעם המלך למצרים להביא לו סוסים יתשובו שם, או שהם ירצו לגדל למלך סוסים במצרים וכן יקבעו את דירתם שם, ו-ה' אמר: "לא תספו לראתם עוד עד עולם".

2. "ולא ירבה לו נשים". מותר למלך לשא עד 18 נשים.

3. וכן "וכסף וזהב לא ירבה לו מאד" יותר ממה שצריך, אלא רק כדי לספק לחיליו ועבדיו את האכל והבגדים וכל הנצרך להם.

הרחבה: בתרגום יונתן כתב שטעם האסור הוא כדי שהמלך לא יתגאה מרב עשרו, וימירד חס וחלילה ב-ה' יתברך.

למלך יש מצוה לכתב שני ספרי תורה - אחד כמו לכל יהודי, שיהיה אצלו בבית, ואחד מיוחד

מתי חלקו את הכהנים לעשרים וארבעה משמרות?

עם גדול שבט הכהנים בימי שמואל ודוד המלך, חלקו אותם מחדש לעשרים וארבעה משמרות. על כל משמר ומשמר היה ממונה כהן אחד, שהיה ראש לכל אנשי המשמר, והוא היה מחלק את המשמר לבתי אבות.

כל משמר עבד שבוע במקדש. כל חצי שנה התחילו מחזור חדש בסדור המשמרות, וכך יצא שכל משמר עבד שבועים בשנה.

בימי דוד המלך, כשנבקעו המשמרות, היו משמרות הכהנים מוכרים זה לזה את העבודות, ואומרים: "טל אותה שבתך ואני אטל שבתך". כלומר, משמר אחד היה אומר למשמר השני: השבוע נתחלק בקרבנות השיכים לך, ובשבוע הבא נתחלק בקרבנות השיכים לי. וכך יצא שגם כהנים שאינם עובדים באותו משמר היו אוכלים מן הקרבנות.

האם יתכן שכהן יעבד במשמרת שהיא לא שלו?

בפרשתנו התורה מדגישה שאם יבוא כהן שאינו עובד במשמר התורן, והוא חפץ להקריב קרבנות נדבה (עולה או שלמים) או חובה (חטאת) משלו בבית המקדש - הוא רשאי להקריב בעצמו.

וכן כפי שכתבנו, כל כהן רשאי להצטרף לעבודת הקרבנות בשלשת הרגלים (פסח, שבועות וסוכות). יחד עם המשמר הקבוע באותו שבוע.

בזמני הרגלים שהקרבנות מרבים, המשמר שהרגל יצא בחלקו היה צריך עזרה, לכן כל כהן יכל להצטרף לעבודת המקדש ברגל.

הרחבה: הכהנים שאינם במשמר חולקים שנה בשנה רק בקרבנות המובאים מחמת הנזק, כגון בשר החטאות ועורות העולות, לא לא בקרבנות הקבועים, כגון הנדרים והנדבות של העם.

אסור כשוף ושאר תועבות הגוים

מפני שהתורה צוהת בפסוקים האחרונים על החובות המוטלות על עם ישראל בזמן הנניסה לארץ ישראל, התורה חוזרת ומזהירה שלא ללמד מהגוים שבארץ ישראל ולא לעשות תועבות הגוים העושים מעשים השנואים על ה'.

התורה מונה כאן תשעה מעשים אסורים.

מולך

מהו מולך?

"לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש" - היא עבודת ה'מולך'.

הגויים היו עושים מדורות אש לעבודה זרה משני צדדים ואז היו מעבירים את בניהם בין שתי המדורות האלו, ולישראל כמוכן אסור באסור חמור לעשות כן.

קסם קסמים

מהו "קסם"?

קוסם הוא אדם שעושה פעולות על ידי מקלו כדי לדעת עתידות, כגון האם ללכת לענין מסים או לא, והאם תהיה לו הצלחה שם או שלא.

בטעם האסור כתב בספר החנוך: דבר זה נאסר עלינו מפני שענינים אלו הם שגוען וסכלות גמורה, ולא נאה לעם קדוש לעסק בענינים אלו במקום לבטח בקב"ה.

מעונן

מהו מעונן?

רש"י הקדוש מסביר על פי הגמרא (סנהדרין סה): שלדעת רבי עקיבא מעונן הוא אדם הקובע את מעשיו על פי עונות - זמני הכוכבים והמזלות, אילו זמנים טובים ואילו זמנים רעים לצאת לדרך, או להתחיל בעסק מסים וכדומה. ולדעת חכמים מעוננים הם אנשים אוהזי העינים - אדם המראה כאלו הוא עושה דברים פלאיים, ובאמת אינו עושה כלום וכך מטעה את הרואים ו'אוהזי את עיניהם'.

מנחש

מהו מנחש?

מנחש הוא אדם הנותן סימונים לטוב או לרע לפי מארעות שארעו, כגון: אם בעת אכילתו נפל לו הלחם מפיו הרי זה סימן רע, ויש לדאג שמא יצק באותו היום, או אם היה הולך וצבי הפסיקו בדרך - יש לחשוש לדעתו ללכת בדרך זו ועוד.

הרחבה: באור נוסף למנחש מובא ברמב"ן - אדם המגיד את העתידות על פי מראה תעופת הצפורים או צפצפון.

טעם האסור במנחש ומעונן הוא כמו טעם אסור קוסם. שדברים אלו מרחיקים את האדם מלבטח ב'ה' לבדו.

מכשף

מהו מכשף?

מכשף הוא אדם העושה תחבולות על ידי כוחות הטמאה כדי לשנות את סדרי הטבע.

ה' חפץ שהעולם יתנהג בדרך הטבע, וישראל יאמינו שה' מנהיג הכל לטובה, והמכשף מושג סדרי עולם וגורם תקלות, ולכן התורה אסרה זאת.

והבר חבר

מהו "חבר חבר"?

חבר חבר הוא אדם המקבץ נחשים, עקרבין או שאר חיות למקום אחד, על ידי כשוף ודברי 'לחשים' שהוא אומר להם.

הרחבה: הרמב"ם סובר ש"חבר חבר" הוא אדם שלוחש על המכח שלא תכאב.

גם טעם אסור זה הוא כמו טעם אסור מכשף.

ושואל אוב

מהו "שואל אוב"?

'בעל אוב' הוא אדם העושה פעולות כשוף כדי לדובב את רוח המת כדי שהמת יגלה לו נסתרות ועתידות.

ידעוני

מהו "ידעוני"?

ידעוני הוא מכשף המגיד עתידות על ידי הכנסת עצם בעל חיים ששמו 'ידוע' לתוך פיו, ועל ידי כשוף העצם מודברת מתוך גרונו של הידעוני.

ודרש אל המתים

מהו "דרש אל המתים"?

דרש אל המתים הוא אדם הפונה בכשוף אל ראש המת כשמוטל על הארץ, ושואל אותו נסתרות ועתידות.

"כי תועבת ה' אלקיך כל עשה אלה" הקב"ה שונא את כל המעשים האלו של הכשופים, ובגלל שהגויים שגרו בארץ כנען עשו את המעשים האלו, הקב"ה מגרש אותם מהארץ.

ולכן מאתנו ה' דורש: "תמים תהיה עם ה' אלקיך", לעבד את ה' בתמימות, וכשיש לנו איזו בעיה ה' מצפה מאתנו שנפנה אליו ונדבר אותו ונצפה לישועתו, ולא נלך לכל מיני "מגלי עתידות" למיניהם, אלא נשאל ונתיעץ עם נביאי ה' - אלו הצדיקים ש-ה' נתן לנו בכל דור ודור. וככה גם נפתח את הקשר שלנו עם ה' יתברך, שזה החיים הכי מתוקים.

נביא אמת

משה רבנו צוה את בני ישראל שישמעו רק לנביאי האמת ולא יטעו כמו העמים ההולכים ושומעים לעצתם של המכשפים והקוסמים.

משה הוסיף והבטיח לישראל ש-ה' יקים להם נביאי אמת כמוהו.

במתן תורה בהר סיני בני ישראל לא יכלו לשמע את קול ה', ופחדו שיימותו אם ימשיכו לשמע את קול ה', ולכן בקשו שמשה רבנו ימשיך במקום ה' לומר את עשרת הדברות, וה' אמר אל משה: "היטיבו אשר דברו" - כלומר, הקב"ה הסכים שמשה רבנו יאמר להם את המשך עשרת הדברות, וגם הבטיח שיצמיד להם

שְׁלוֹשׁ עָרֵי מַקְלָט נֹסֶפּוֹת

כִּמָּה עָרֵי מַקְלָט יֵשׁ לְהַפְרִישׁ?

מִלְכָּד שְׁלוֹשׁ הָעָרִים שֶׁ-ה' צִוָּה לְהַפְרִישׁ בְּתוֹךְ אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, יֵשׁ לְהַפְרִישׁ שְׁלוֹשׁ עָרִים נֹסֶפּוֹת מִעֵבֶר לַיַּרְדֵּן - בְּסוֹף הַכֹּל שֵׁשׁ עָרֵי מַקְלָט.

לְעֵתִיד לְבֹא, ה' יִרְחִיב אֶת גְּבוּלָהּ שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְיִתֵּן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל גַּם אֶת אֶרֶץ הַקִּינִי, הַקִּנְזִי וְהַקְדְּמוֹנִי - בְּסוֹף הַכֹּל נִחַלֶּת עֶשֶׂר אֲמוּנוֹת, כִּפִּי שֶׁהַבְּטִיחַ ה' לְאַבְרָהָם. הַתּוֹרָה מְצִנָּה אוֹתָנָה לְהוֹסִיף אֶז עוֹד שְׁלוֹשׁ עָרֵי מַקְלָט, כֹּךְ שֶׁבְּסוֹף הַכֹּל יִהְיֶה תִשְׁעַ עָרֵי מַקְלָט: שְׁלוֹשׁ בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן, שְׁלוֹשׁ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן - בְּנִחַלֶּת שְׁבַע הָאֲמוּנוֹת, וְעוֹד שְׁלוֹשׁ עָרִים שֶׁנּוֹסִיף בִּימֹת הַמָּשִׁיחַ.

הַרְחֵבָה: ב'מַעַם לֹעֲזִי' מִזְבַּחַת שְׁאֵלָה נִפְלְאָה: הָרִי בִּימֹת הַמָּשִׁיחַ לֹא יִשְׁכְּנוּ דָמִים יוֹתֵר, אִם כֹּךְ לִשְׁם מִה יִהְיֶה צָרָךְ בְּעָרֵי מַקְלָט? וְהַתְשׁוּבָה לְכֹךְ הִיא, שֶׁבְּמִשְׁפַּח שְׁנוֹת הַגְּלוּת הַמִּרְהָה הָיוּ יְהוּדִים רַבִּים שֶׁהָרָגוּ נַפְשוֹת בְּשׁוֹגֵג וְהֵם זָקוּקִים לְכַפֶּרָה, כְּמוֹ כָּל אֵלֶּה שֶׁעָשׂוּ חֲטָאִים בְּשׁוֹגֵג. לְפִי הַדִּין הֵם הָיוּ צָרִיכִים לְגָלוּת לְעָרֵי מַקְלָט כְּדִי שִׁיִּכְפֹּר עֲוֹנוֹם, אֲבָל מִה נִעֲשֶׂה וְכַעַת הַיּוֹסֵר הַתְּמִיד וְחֹרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וְחִסְרוֹנוֹ כֹּל טוֹב? אֵלֶּה שֶׁעָשׂוּ עֲבָרָה בְּשׁוֹגֵג בְּזִמְנוֹ הַגְּלוּת וְנִתְחַיְבוּ חֲטָאֵת - כְּשִׁיבְנָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ יִבְיֹא אִישׁ אִישׁ קֶרֶבן חֲטָאֵתוֹ, אֲבָל מִה יַעֲשׂוּ אֵלֶּה שְׁחִיבִים גְּלוּת? לְכֹךְ צִוָּה הַקֹּדֶשׁ לְהַכִּין תִּשְׁעַ עָרֵי מַקְלָט, שִׁיְהִיֶּה מְקוֹם לְכָל הַרוֹצְחִים בְּשָׁגָה לְאַרְוֶה כֹּל הַשָּׁנִים מֵאִז שֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִקְבְּלוּ לְגָלוּת לְעָרֵי מַקְלָט. וְכֹךְ מִתְבָּאֵר הַפְּסוּקָה: אָמֵנוּ לְעֵתִיד לְבֹא "וְלֹא יִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי בְּקֶרֶב אֶרֶץ", וְאִז לְכַאֲוָה לֹא יִהְיֶה צָרָךְ בְּעָרֵי מַקְלָט, אֲבָל: "וְיִהְיֶה עֲלֵיךְ דָּמִים" - כְּלוּמֹר, יִהְיֶה חֲבִיב דָּמִים מִזִּמְנוֹ הַחֲרוֹבָה, וְעָרִים אֵלֶּה יִהְיוּ לְכַפֶּרָה בְּשִׁבְלֵם.

רוֹצֵחַ בְּמִזִּיד שֶׁפָּרַח לְעִיר מַקְלָט

אִם אָדָם רָצַח אֶת חֲבֵרוֹ בְּמִזִּיד (בְּכוּנָה) וְיָבֵרַח אֶל עִיר מַקְלָט, בֵּית הַדִּין שׁוֹלְחִים לָשֹׁם שְׁלִיחִים לְהַבְיֹא לַדִּין, וְאִם מִתְבָּרֵר עַל יְדֵי עֲדִים וְהַתְרָאָה שֶׁאֵין רָצַח בְּמִזִּיד - הֵם מוֹצִיאִים אֶת הַרוֹצֵחַ וְנוֹתְנִים אוֹתוֹ בְּיַד גּוֹאֵל הַדָּם שִׁיְהָרֵג אוֹתוֹ בְּסִיף. הַתּוֹרָה מְצִנָּה לֹא לְרַחֵם עָלָיו, אֲלֵא "וּבַעֲרַת דָּם הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל" - לְבַעַר מִן הָעוֹלָם אָדָם שֶׁשָּׁפַךְ דָּם נָקִי מִיִּשְׂרָאֵל. וְאִז מִבְּטִיחָה לָנוּ הַתּוֹרָה: "וְטוֹב לָךְ" - כִּי כֹךְ לֹא יִהְיוּ רוֹצְחִים בְּיִשְׂרָאֵל.

הַסֵּגֶת גְּבוּל

לְאַחַר שֶׁהַתּוֹרָה צִוָּתָה לְהַבְדִּיל מִנְחַלֶּת הַשְּׁבָטִים שְׁלוֹשׁ עָרִים לְעָרֵי מַקְלָט, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לְאַחַר מָוֶן, יִשְׁנֶה מְצִנָּה לְהַפְרִישׁ שְׁלוֹשׁ עָרֵי מַקְלָט, שֶׁאֲלֵיהֶן יוֹכַל לְבָרַח מִי שֶׁהָרָג בְּלִי כְּוָנָה, כִּפִּי שֶׁנִּסְבֵּיר בְּהַמְשָׁךְ.

רַשִׁי הַקְדוּשׁ מְסַבֵּיר שִׁישׁ לְחַלֵּק אֶת רַחֲב הָאֶרֶץ לְאַרְבַּעַת חֻלְקִים שְׁוִים, וְאֵת עָרֵי הַמַּקְלָט יֵשׁ לְמַקֵּם כֹּךְ: אַחַת בְּסוֹף הָרִבֵּעַ הָרִאשׁוֹן, הַשְּׁנִי בְּסוֹף הָרִבֵּעַ הַשְּׁנִי (שִׁזָּה בְּדוּקָה בְּאִמְצַע הָאֶרֶץ) וְהַשְּׁלִישִׁית בְּסוֹף הָרִבֵּעַ הַשְּׁלִישִׁי, וְכֹךְ הַמְרֻחָק בֵּין הָעָרִים וְכֹךְ הַמְרֻחָק לְקֶצֶה הַגְּבוּל שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁוֶה. חֻלְקָה זוֹ תִּגְרַם לָכֹךְ שֶׁמִּכָּל מְקוֹם יִהְיֶה קֵל לְהַגִּיעַ לְאַחַת מֵעָרֵי הַמַּקְלָט.

הַתּוֹרָה מְצִנָּה עֲלֵינוּ לְסַמֵּן אֶת הַדְּרָכִים שֶׁמִּגִּיעוֹת לְעָרֵי הַמַּקְלָט, וְלִכְתֹּב שְׁלֹטִים בְּכָל פְּרֻשַׁת דְּרָכִים: 'מַקְלָט', כְּדִי שֶׁמִי שֶׁהָרָג בְּשׁוֹגֵג (בְּלִי כְּוָנָה) יֵדַע לְפָנֹת לְעִיר הַמַּקְלָט וְיַגִּיעַ לָשֹׁם כְּמוֹ שִׁיּוֹתֵר מִהָרִי.

דִּין רוֹצֵחַ וְגוֹאֵל הַדָּם

לְמִי עָרֵי הַמַּקְלָט מִיעֲדוֹת?

כְּאֲשֶׁר אָדָם הָרָג אֶת חֲבֵרוֹ בְּשָׁגָה (בְּלִי כְּוָנָה), "גּוֹאֵל הַדָּם" - קְרוֹב שֶׁל הַהֲרֹג שְׂרוּצָה לְנֶקֶם עַל הָרִיגָתוֹ קְרוֹבוֹ, יְכוּל לְרַדֵּף אַחֵר הַרוֹצֵחַ וְלַהֲרֹג אוֹתוֹ.

לָשֹׁם כֹּךְ מְצִנָּה הַתּוֹרָה לְהַכִּין אֶת עָרֵי הַמַּקְלָט, כְּדִי שֶׁהַרוֹצֵחַ בְּשָׁגָה יוֹכַל לְבָרַח לָשֹׁם וְלִהְיוֹת בְּחַיִּים, כִּי כִשְׁהוּא נִמְצָא בְּעִיר הַמַּקְלָט אֲסוּר לְגוֹאֵל הַדָּם לְהָרֵג אוֹתוֹ.

הַתּוֹרָה מְתַאֲרֶת דְּגֻמָּה שֶׁל רוֹצֵחַ בְּשָׁגָה: אָדָם אֶחָד בָּא עִם חֲבֵרוֹ לְעֵר כְּדִי לְחַטֵּב (לְחַתֵּךְ) עֵצִים. כְּשֶׁהָרִים אֶת הַגִּרְזָן לְכַרֵּת אֶת הָעֵץ, חֻלֵּק הַבְּרִזָּל שֶׁל הַגִּרְזָן עַף מִהֲיָדָיִת, פָּגַע בְּחֲבֵרוֹ וְהָרָג אוֹתוֹ. אוֹ חֲתִיכָה מִהָעֵץ שֶׁהוּא כְּרַת, נִתְּנָה וְעָפָה אֶל חֲבֵרוֹ פָּגַעָה בּוֹ וְהוּא מוֹת.

כְּמוֹכֵן שֶׁהוּא לֹא עָשָׂה זֹאת בְּכוּנָה! הוּא גַּם הָיָה חֲבֵר שֶׁלּוֹ וְלֹא שׁוֹנֵא אוֹתוֹ, וְלָכֵן אֵינּוּ צָרִיף לְהַעֲנִשׁ בְּעֶנֶשׁ מוֹת. מִצַּד שֵׁנִי, הוּא לֹא נִזְהָר מִסָּפִיק, וְלָכֵן לְגוֹאֵל הַדָּם מִתֵּר לְהָרֵג אוֹתוֹ. כְּדִי לְהַנְצִל מִגּוֹאֵל הַדָּם, עַל הַרוֹצֵחַ לְהַמְלִט לְעִיר הַמַּקְלָט.

נְבִיא מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, שִׁיְהִיָּה לוֹ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ כְּמוֹ לְמוֹשֶׁה רַבֵּנוּ, וְ-ה' יֵשִׁים נְבוֹאָה בְּפִיו. הַנְּבִיא יֹאמֵר לָהֶם אֶת כָּל מִה שֶׁ-ה' צִוָּה אוֹתוֹ לֹמַר, יִתְנַבֵּא עַל הַמְּצִוּוֹת וְיַרְחִיק אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲבֻדָּה זָרָה. ה' יִרְאֶה אֶת צְדָקָתוֹ לְעֵינֵי כָלֶם, וְאֵנּוּ מְצִוִּים לְשִׁמּוֹעַ לוֹ. אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁמַע לְנְבִיא וְלֹא יַעֲשֶׂה כִּפִּי שֶׁנִּבֵּא - ה' יַעֲנִישׁ אוֹתוֹ.

גַּם כִּיֹּם, שֶׁפְּסָקָה הַנְּבוּאָה, יֵשׁ לָנוּ רַבָּנִים צְדִיקִים גְּדוֹלִים שֶׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה וְעוֹבְדִים אֶת ה' בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ, וְהַקִּבָּה עוֹזֵר לָהֶם לְהַנְהִיג וּלְלַמֵּד אוֹתָנָה מִהֵי דַעַת הַתּוֹרָה בְּכָל דָּבָר וְעֵינָן, עַד שֶׁנִּזְכָּר בְּעֲזָרָת ה' שִׁיְהִי לָנוּ שׁוֹב נְבִיאִים.

נְבִיא שֶׁקָר

'נְבִיא שֶׁקָר' הוּא אָדָם שֶׁאֲמוֹר בְּשֵׁם ה' דְּבָרִים שֶׁה' לֹא אָמַר לוֹ, אוֹ מִי שֶׁאֲמוֹר נְבוֹאָה שֶׁנִּמְסָרָה לְנְבִיא אַחֵר אוֹ שֶׁמִּתְנַבֵּא בְּשֵׁם עֲבֻדָּה זָרָה - הָרִי הוּא חֲתִיב מִיתָה.

אִיךְ נֵדַע אִם הַנְּבִיא הוּא נְבִיא אֱמֶת אוֹ נְבִיא שֶׁקָר?

הַתּוֹרָה אוֹמְרָת לָנוּ שֶׁאִם הַנְּבִיא מִתְנַבֵּא שֶׁמִּשְׁהוּ יִקְרָה וְהֵנָּה אֲנַחְנוּ רוֹאִים שֶׁזֶה לֹא קָרָה, זֶה סִימָן שֶׁהוּא נְבִיא שֶׁקָר. בְּנוֹסָף, אִם הוּא מְבִטֵּל מְצִנָּה מִהַתּוֹרָה הָרִי זֶה נְבִיא שֶׁקָר.

וְאִם הַנְּבִיא אָמַר צוּוִי, ה' אָמַר לִי שֶׁתַּעֲשֶׂה כֹךְ וְכֹךְ! אִם הַדְּבָר שֶׁהוּא אוֹמֵר מִדִּבֵּר אוֹתָנָה אֶפִּילוֹ מֵאַחַת מִמְּצִוּוֹת הַתּוֹרָה, אֲסוּר לָנוּ לְשִׁמּוֹעַ לוֹ, אֲלֵא אִם הוּא כֹכֵר יְדוּעַ לָנוּ כְּצִדִּיק גְּמוּר, כְּמוֹ אֲלֵיהֶם הַנְּבִיא שֶׁהַקִּרְבִּי עַל בְּמִה בְּהֵר הַכְּרֻמָּל, לְמִרוֹת שֶׁהִיָּה אֲסוּר לְהַקְרִיב עַל בְּמִוֹת, הוּא עָשָׂה אֶת זֶה לְצַרֵּךְ שֶׁזֶה כְּדִי לְגַדֵּד פְּרֻצָּה בְּיִשְׂרָאֵל.

פָּרָק יט

חִיּוֹב הַקֶּמֶת עָרֵי מַקְלָט וְתִקּוֹן הַדְּרָכִים אֲלֵיהֶן

כְּשֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִכְבְּשׁוּ אֶת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, ה' יִשְׁמִיד אֶת הַגּוֹיִם שֶׁגָּרִים שָׁם, וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יִגְוּרוּ בְּעָרֵיהֶם וּבְבִתְיֵיהֶם שִׁיְהִיו מוֹכִנִים בְּשִׁבְלֵם.

עלולים לחשב שמותר גם להסיג גבול ולהפקיע את רכושם של יחידים לצרכי הכלל. לכן התורה מזהירה: "לא תסיג גבול רעה אשר גבלו ראשונים בנחלתה אשר תחל בארץ" - אסור לאדם לשנות את תחום השדה של חברו. למשל, אם הם שמו גדר ביניהם אסור לו להזיז את הגדר כדי שחלקו יגדל וחלקו חברו יצטמצם.

הרחבה: רש"י שואל למה צריך אזהרה מיוחדת על הסגת גבול, והלא כבר נאמר "לא תגול", ואדם הפורחב את השדה שלו על חשבון חברו - הרי הוא פשוט גזלן! למה צריך עוד פסוק "לא תסיג גבול רעה"?

מתוך רש"י: התורה באה ללמדנו שהעוקר תחום חברו עובר על שני לאוין: 1. "לא תגול" - גזלה. 2. "לא תסיג גבול רעה" - הסגת גבול. רק המסיג גבול בארץ ישראל עובר בשני לאוין. אבל המסיג גבול חברו בחוץ לארץ עובר רק על "לא תגול", ואינו עובר על "לא תסיג" כי אסור זה חל רק "בנחלתה".

דיני עדות

כמה עדים צריך בשביל לחיוב ענש?

אסור לחיוב אדם במשפט על פי עד אחד אלא צריכים להיות לפחות שני עדים בשרים, ורק על פי עדותם יכולים הדינים להעניש. בין בעברה שיש עליה ענש גוף (מיתה או מלקות), ובין בענש קמון (בדיו שבין אדם לחברו).

הרחבה: ספר החנוך (מצוה תכנ) כתב בטעם מצוה זו: לפי שיצר האדם רע, ואפלו אם הוא אדם כשר "אינו מן הנמנע להתהפך במחשבתו ולהרשיע", ולכן אפלו אם הנאשם רשע גמור והעד הנו חכם גדול בישראל, אסור לקבל את עדותו. אבל לשני עדים יש חזקת פשרות ולכן מקבלים את עדותם (לאחר חקירה ודרישה).

עדים זוממים

התורה מביאה דין נוסף בדיני עדים, שנקרא: 'עדים זוממים'.

מי הם העדים הזוממים?

אם באו שני עדים - שמעון ולוי,

והעידו עדות שקר על ראובן, שכביכול עשה עברה, ולאחר מכן באו שני עדים נוספים - יהודה ונפתלי, ואמרו: איך יתכן שראיתם את ראובן עושה את העברה בזמן הזה? הרי הייתם אתנו באותו יום ובאותה השעה במקום אחר, ואם פן עדותכם עדות שקר.

יהודה ונפתלי נקראים - 'עדי הזמה', והעדויות שלהם היא לא על ראובן, אם עשה עברה או לא. אלא על העדים הראשונים - שמעון ולוי, שהעידו עדות שקר והם נקראים 'עדים זוממים'.

מה ענשם של עדים זוממים?

השופטים צריכים לבדק ולחקר את עדי ההזמה, וכשמתברר להם שהעדים הראשונים העידו עדות שקר, על אדם שעשה פביכול עברה ובאמת הוא

לא עשה זאת, הדין הוא: "ועשיתם לו כאשר זמם להעשות לאחיו" - כלומר, מענישים את העדים הזוממים, שהעידו עדות שקר, ומחייבים אותם בכל מה שחשבו לחיוב את השני בעדותם.

ולכן, אם זממו להרוג - יש להרגם, ואם זממו לחיבו כסף - יש לחייבם באותו סכום. התורה מדגישה שאסור לרחם על העדים הזוממים.

על בית הדין לפקסם גם את הדבר ולשלח שליחים להודיע לכלם ששני העדים הזוממים נהרגים, וזאת כדי להתריע בעם שלא יחשבו לעשות מעשים כאלו.

פרק כ

סדר היציאה למלחמה

ישנו מלחמות שהן מצוה: לכבש את הארץ, להשמיד את עמלק ולהלחם נגד עמים שבאים להלחם כנגד עם ישראל. בכל אחת ממלחמות אלו אנו מחייבים לצאת ולהלחם, ולכן היא נקראת: 'מלחמת מצוה'.

ישנן גם מלחמות אחרות, שאיננו מחייבים בהן את מלך ישראל יכול להתנער עם חכמי התורה ולהחליט האם לצאת ולהלחם. למשל, כדי לכבש ארצות נוספות מחוץ לארץ ישראל כדי להרחיב את גבול ארץ ישראל או להתריע ולהכניע אויבים כדי שלא יתכננו להלחם בישראל. מלחמה כזו נקראת 'מלחמת רשות'.

גם במלחמת הרשות ה' עוזר לנו. צריך לזכור שגם אם האויב נראה חזק וגבור, אנחנו באים בשם ה' שבכוחו הגדול הוציאנו מארץ מצרים, ואין מי שחזק או גבור יותר מהקב"ה.

אחת ממצוות לא תעשה שבתורה היא

לא לפחד מהאויבים בשעת מלחמה ולא לברח מפניהם, אלא מוטלת עלינו החובה להתגבר, לעמוד ולהתחזק כנגד האויב.

כל מי שבורח עובר על לא תעשה, שנאמר: "לא תירא מהם כי ה' אלקיך עמך", אפלו אם תראה "סוס ורכב עם רב ממך" - ממך הם רבים, אבל לא בעיני ה', ולכן אל תפחד מהם כי ה' יהיה אתך.

כהן משוח מלחמה

מהו כהן משוח מלחמה?

לפני שיוצאים למלחמה, הן למלחמת מצוה והן למלחמת רשות, יש מצוה למנות כהן מיוחד לשעת המלחמה.

כהן זה נקרא 'כהן משוח מלחמה', והוא היה לבוש בשמנה בגדי הכהונה כמו הכהן הגדול. הוא מחזק את עם ישראל ואומר להם: "שמע ישראל! אתם קרבים היום למלחמה על איביכם. אל ירף לבבכם, אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם! כי ה' אלקיכם ההלך עמכם להלחם לכם עם איביכם להושיע אתכם".

לאחר מכן מצוה הכהן את השוטרים והם מכריזים לעם, על ארבעה סוגי אנשים שאינם יכולים להשתתף במלחמה ועליהם לשוב לביתם, כדי שלא לגרם עגמת נפש גדולה אם הם ימותו:

מי הם האנשים שאינם להשתתף במלחמה?

1. אדם ש"בנה בית חדש ולא חנכו" - לא הספיק להקניס ולגור בו, כי אולי הוא ימות במלחמה ואיש אחר יגור בביתו במקומו.
2. אדם ש"נטע כרם ולא חטלו" - לא פדה (- חלל) את הפרות של השנה הרביעית (שנקראים 'שע רבע') שצריכים לאכלם בירושלים, כי אולי הוא ימות במלחמה, ואיש אחר יחלל את פרותיו.
3. אדם ש"ארש אשה ולא לקחה" - עדיין לא התחתן אתה, כי אולי הוא ימות במלחמה ואיש אחר יתחתן עם ארוסתו.
4. "האיש הירא ורף הלבב" - אדם שמפחד מהמלחמה, או שחושש ממנה בגלל העברות שלו - "לך וישב לביתו" כדי שהפחד שלו לא ישפיע על חבריו במלחמה.

כל אותם אנשים שחוזרים מהמלחמה אינם חוזרים לביתם, אלא עוזרים לאחייהם הנלקחים באספקת מים ומזון ומתקנים את הדרכים.

הרחבה: בפרשה הבאה (כ- כה תצא, כה) נלמד שיש שלושה סוגי אנשים שאינם יוצאים לצבא קלל, וגם אינם עוזרים

אסור בל תשחית

רש"י מסביר שנחל איתן הוא עמק קשה שאדמותו אינה מתאימה לעבודה או לזריעה. אבל דעת הרמב"ם ועוד מהמפרשים ש"נחל איתן" זהו נחל שזורם בחזקה.

אחר כך באים הכהנים, וזקני העיר ורוצים בנוכחותם את ידיהם על העגלה הערופה ואומרים: "ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו".

כלומר, איננו אשמים במוותו של האיש וגם לא ראינו שנשקפת לו סכנה, אחרת היינו דואגים ללוות אותו ולהגן עליו.

אחר כך מתפללים הכהנים ומבקשים מ-ה': ש'יכפר לעם ישראל ושלח יתחייבו ענש על שפיכת הדם, ושימחל להם על עיון הרצח הזה.

הרחבה: והרי ברור שהזקנים לא הרגו! אלא הכנה היא שהם לא ראו אותו יוצא מן העיר לבד בלי לזיו ובלי צידה לדרך. כלומר, האחריות של זקני העיר היא לדאוג לאנשים שנמצאים בעיר או מגיעים אליה. אף גם אם הם דאגו לכך כמו שצריך, הם צריכים תשובה וכפרה, כי אם הקב"ה זמן מקרה חמור כזה ליד העיר הזו, סימן שיש בידם עברות.

לכן הכהנים מתפללים "כפר לעמך ישראל אשר פדית, ה', ואל תתן דם נקי בקרב עמך ישראל".

כמוכן, דין עגלה ערופה אינו פוטר את הרוצח מענשו, ואם נמצא הרוצח לאחר שערפו את העגלה, יש לשפט אותו ככל רוצח ולהענישו בהתאם.

התורה מבטיחה שאם יעשו כך - ה' ישמע לתפלתם ובכך יתכפר להם העוון.

כאשר עושים מצור על עיר ימים רבים, ורוצים לזרוע עצים כדי להשתמש בהם למצור על העיר או לבנות מהנוזות במלחמה, מותר לזרוע רק עצי סרק (שאינם עושים פירות), אף אסור לזרוע עצי פרי, מפני שהעצים האלו מספקים לנו מזון. עצים אלו הרי אינם כפני האדם (האויבים) שצריך לצער אותם במהלך המצור, אז למה להשחיתם?

מכאן לומדים אסור כללי שנקרא 'בל תשחית' - אסור לקלקל אכל, או כל דבר אחר, בלי צורך.

פרק כא

עגלה ערופה

מהי עגלה ערופה?

כאשר מוצאים בשדה אדם שנהרג ולא יודעים מי הרג אותו, חמשה מחברי הסנהדרין הגדולה יוצאים ומוזדים את המרחק מהחלל לערים

שבת שלום ומברך!

שבסביבה, כדי לדעת איזו עיר היא הקרובה ביותר אל החלל.

חברי בית הדין של העיר הקרובה ביותר לזקחים עגלה של בקר שלא עבדו בה ולא שמו עליה על, ומוזדים אותה ל"נחל איתן" ושם הם עורפים את ראש העגלה.

בענינים אחרים של הצבא (אספקת מים ומזון וכדומה), והם: 1. חתן בכל השנה הראשונה לנשואיו. 2. אדם שבנה בית חדש בכל השנה הראשונה למגוריו בו. 3. אדם שנטע כרם (ועברי שנות העולה) בכל השנה הרביעית לנטיעתו.

אחר כך מונים שרי צבאות להנהיג ולחזק את העם במלחמה.

רש"י הקדוש מסביר שהדבר שגורם להפסד במלחמה הוא הפחד והבריחה, לכן היו מעמידים מלפנים ומאחור שומרים גבורים, ומי שרצה לברח משה הקרב - היתה לגבורים אלה רשות להכות אותו.

סדר מלחמת הרשות

כאשר יוצאים למלחמת הרשות יש לשלח בתחלה שליחים אל האויבים שיפגעו בשלום ולא מלחמה.

אם הם מסכימים להכניע - אין לפגוע בתושבי הארץ ההיא, אלא הם צריכים לקבל עליהם את תנאי הכניעה - להיות משועבדים לעם ישראל ולשלם להם מסים.

אם אינם מסכימים להכניע בשלום - יש להטיל מצור על העיר ולהלחם נגדם. אם נעשה כפי שנצטוונו לעשות, הקב"ה מבטיח לנו שנכבש אותם.

לאחר שמנצחים אותם בעזרת ה', יש להרג את כל הזכרים בחרב ורק את הנשים והילדים הקטנים מותר לקחת לעבדים ולשפחות. את הבהמות וכל הרכוש לוקחים כשלל.

התורה מדגישה שהוראות אלו חלות רק על מלחמות עם עמים שאינם משבעת העמים ואינם בארץ ישראל (כמו שהסברנו למעלה על מלחמות הרשות), ולכן מותר להחיות את הנשים והטף, כי גם כשהילדים הקטנים יגדלו - אין חשש שילמדו אותנו את תועבותיהם, וגם אינם משבעת העמים שנאמר עליהם: "לא תחיה כל נשמה".

הרחבה: באיזה מקרה מותר להשאיר בחיים גויים משבעת העמים? רש"י (סוטה לה): מסביר שכאשר אנו באים להלחם מול עם שאינו יושב בתוך הארץ (- אינו משבעת העמים), ובתוך העם הזה יושבים אנשים שהם משבעת העמים, אם הם עושים תשובה ומפסיקים עם העבודה זרה שלהם - גם אותם מותר להחיות. ולמה? כיון שהם לא נמצאים בארץ ישראל ואין חשש שיחטיאו אותנו.

מצוה להשמיד את שבעת העמים

במלחמות חובה שנערכת נגד שבעת העמים שנמצאים בארץ ישראל, התורה מצוה אותנו לא להשאיר בחיים אף אחד מהם - גם לא את הילדים והנשים, כדי שלא נלמד ממעשיהם הרעים ומהעבודה הזרה שהם היו רגילים לעבד.

לחידתי - הבנת - ידעתי!

שאלות בקיאות על הפרשה.

במשמרת שהיא לא שלו?

16. מהו 'קוסם' ומדוע התורה אסרה זאת?

17. מהו 'מעונן' ומדוע התורה אסרה זאת?

18. מה הפרוש: "תמים תהיה עם ה' אלקיך"?

19. איך נדע אם הנביא הוא נביא אמת או נביא שקר?

פרק יט

20. מהי 'עיר מקלט' ולמי היא מיועדת?

21. היכן יש למקם את ערי המקלט בארץ?

22. כיצד ידע הרוצח בשגגה את הדרך להגיע לעיר המקלט?

23. מה דינו של רוצח במזיד שברח לעיר מקלט?

24. מה הם עדים זוממים ומה עונשם?

פרק כ

25. מהי מלחמת מצוה ומהי מלחמת רשות?

26. מהו כהן משוח מלחמה?

27. מי הם האנשים שיכולים לשוב לביתם ולא להשתתף במלחמה?

28. מהו סדר היציאה למלחמת הרשות?

29. מהו אסור 'בל תשחית'?

פרק כא

30. מהי עגלה ערופה ומדוע עושים אותה?

פרק טז (המשך)

1. מה תפקידם של השופטים ומה תפקידם של השוטרים?

2. מדוע נדרש מהשופטים להיות אמיצי לב?

3. מדוע אסור לדון לקחת שחד מבפלי הדין?

4. האם אסור נטיעת עץ אשרה הוא רק אם העץ לצורך עבודה זרה?

פרק יז

5. כמה עדים צריך בשביל לחייב אדם בבית דין?

6. מה יעשו הדיינים כאשר הם מספקים איך להכריע בדין?

7. האם מתיר למנות על ישראל מלך שאינו מבני ישראל?

8. מה הן שלשת האסורים המיוחדים למלך?

9. כמה ספרי תורה מצוה המלך לכתוב ומדוע?

פרק יח

10. כמה 'מתנות כהנה' נתנות לכהנים?

11. מה הן שלשת מתנות הכהנה המובאות בפרשתנו?

12. מה שעור המתנה ב'ראשית הגז'?

13. מי תקן לכהנים שיעבדו בבית המקדש במשמורת?

14. מתי חלקו את הכהנים לעשרים וארבעה משמרות?

15. האם יתכן שכהן יעבד

ציור וצורה בפרשה

לפניכם ציורים שונים המרמזים על פסוקים או נושאים מהפרשה, כל שורה מרמזת על ענף שונה. שימו לב! בכל שורה תתכן דרך פתרון שונה.

1

2

יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃

יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃

על מי נאמר?

1. "לא תכיר פנים".

2. "לא ירבה לו סוסים".

3. "ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו".

4. "לא תחיה כל נשמה".

יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃

יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃

חידה מהפרשה

פענחו את החידה שלפניכם וגלו מה מסתתר בתוכה

בדרך הוא בספורו

אין שתף לדברו

בלתי מספיק להרשעה

בעוון, פשע וחטאה.

יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃
יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁתָּחֶה לְאֵל אֲחֵר׃

חידה מתוך: פיצוחים - פ. חרף

תורה שעשע

צור-אות בפרשה

בחידות שלפניכם מסתתרים מושגים מפרשת השבוע, על ידי חיבור בין הציור והאותיות תקבלו את התשובה. חושבים שפתרתם נכון? בדקו עצמכם בתשובות. בהצלחה!

= מחלפת אות באות. + חוספת אות בהתחלה או בסוף. / מחקת אות.

✓ חוספת אות בתוך המילה. (→) מחלפת מיקום תאודיות.

✂ עכבוב סדר האותיות.

חידון א'-ב' למתקדמים

התשובה לכל שאלה מסתיימת באות המופיעה בראש השורה.

שאלות שיש בסופן כוכבית (*) הן שאלות אתגר - קשות יותר.

א - חוזה, מי שמשמיד דברים בשם ה'.

ב - יושב במקום סתר כדי לתקוף במפתיע.

ג - השלם: "לא _____ גבול רעך".

ד - יעור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים.

ה - לא תקים. ה' שונא את זה.

ו - נאמר על הנביא: "ונתתי דברי ב_____ ודבר אליהם את כל אשר אצונו".

ז - קציצת צמח.

ח - ממונו נותנים מתנה לכהן*.

ט - משפחה, בית אב.

י - אין לו חלק ונחלה עם ישראל.

כ - מצוה למנות לאחר ירשת הארץ.

ל - נשה, נפל*.

מ - מכריחים את העם לקבל ולישם את מה שגזרו השופטים.

נ - כדי שלא, שמא.

ס - ברח, נמלט (רמז: נאמר על רוצח בשגגה).

ע - חלק בבהמה לכהן.

פ - קוסם.

צ - בפרשתנו האדם נמשל ל...
ק - אותו מצוים לרדף.

ר - מכשף עם נחשים (שתי מלים)*.

ש - קדש, התנה עם אשה לשאתה.

ת - מקום שהסיתו והדיחו את תושביו לעבד עבודה זרה (שתי מלים).

חידון א'-ב' למתחילים

התשובה לכל שאלה מתחילה באות המופיעה בראש השורה.

א - נאמר עליהם: "החרם תחרים".

ב - בלי כונה, בשוגג (שתי מלים)*.

ג - כלי לקריתת עצים.

ד - אדם הפונה אל הממים כדי לקבל מענה לשאלותיו (שלוש מלים).

ה - נאמר על הכהנים הלויים והשופטים: "לך את דבר המושפט".

ו - השלם: "_____ את שלל איביך אשר נתן ה' אלקיך לך".

ז - הפך מן שגגה.

ח - נאמר על רוצח בשגגה: "זה דבר הרצח אשר יגוס שמה".

ט - השלם: "ובערך דם הנקי משראל _____ לך".

י - כנוי ליום מתן תורה (שתי מלים)*.

כ - אסור למלך להרבות.

ל - חלק בבהמה לכהן.

מ - מצוה על המלך לכתב לו (שתי מלים).

נ - כנוי לצרעת.

ס - אסור למלך להרבות בהם.

ע - כשנמצא הרוג בשדה ולא ידוע מי רצח אותו, זקני העיר הקרובה ביותר למקום מציאת ההרוג חייבים במצוה זו (שתי מלים).

פ - משבעת העמים.

צ - כנוי לשמש, לחר ולכוכבים (שתי מלים).

ק - חלק בבהמה הנתן לכהן.

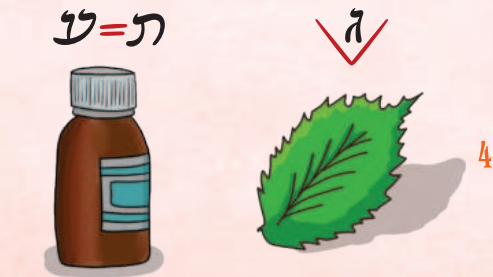
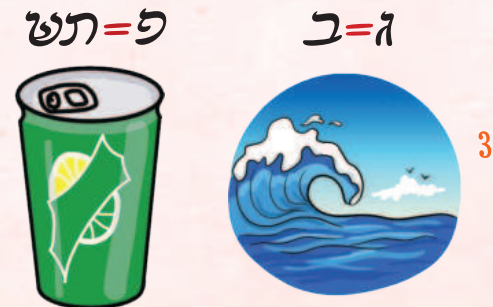
ר - התחלה, החלק הראשון.

ש - דנינים הפוסקים את הדין.

ת - שקוץ, דבר מאוס, שנוא (רמז: נאמר על עבודה זרה).

הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן

הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן

הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן
הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן הַשִּׁמְשׁוֹן

A man with a beard is sitting up in bed, reading a book to a young child who is also sitting up in bed. The man is wearing a white shirt and has a large, dark beard. The child is wearing a blue shirt and a white headband. They are both smiling and looking at the book. The room is dark, and the lighting is warm, coming from a lamp. The book has a blue cover with the words "THE ADVENTURE" visible.

לְמוֹצָאֵי
שַׁבָּת

לילה טוב, ילדים צדיקים! המצוות הנפלאות שה' נתן לנו יקרות וחשובות עד מאוד. לפעמים אנו יכולים להרגיש אפילו לחץ או מתח שלא נצליח, חלילה, לקיים אותן כראוי. בואו ונשמע ספור:

דְּמוּתוֹ שֶׁל רַבִּי שְׂרִיָּה דְּבִלְיָצְקִי זָצ"ל
הִיְתָה מִיְחָדָת מְאוּד. הוּא הָיָה עֵנוּ וְצִנוּעַ
מְאוּד, וְתִמִּיד הִסְתִּיר אֶת גְּדֻלּוֹתוֹ. אוֹלָם
לְמִרוֹת פִּשְׁטוֹתוֹ, הָיָה נִתֵּן לְהִבָּחִין
שְׂמֵדָבָר בְּאָדָם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ. הוּא הָיָה
מְדַבֵּר תִּמִּיד בְּנִחָה, בְּרַעַע וּבִשְׁלוֹה. כְּמוֹ
שֶׁהָיָה מְבָרֵךְ וּמִתְפַּלֵּל בְּנִיחוּתָא, כִּן
הִיְתָה כָּל הַתְּנַהּלוֹתָיו עַל מִי מִנּוּחוֹת.

הָיָה זֶה בַּחַג הַסֻּכּוֹת. בֵּית הַכִּנְסֹת הָיָה
עָמוּס וְגָדוֹשׁ בִּיהוּדִים עֲטוּרִים בְּטִלְיֹתוֹת,
שָׂאֲחִזּוּ בִּידֵיהֶם אֶת אֲרָבַעַת הַמִּינִים
בְּהִתְרַגְּשׁוֹת רַבָּה. בְּמִיחָד אֲחָזוּ בְּעֵדֵינוֹת
וּבִהָרִית בְּאֶתְרוֹג הַמְּהָדָר, נִזְהָרִים שְׁלֹא
יִקְרָה לוֹ חֲלִילָה שׁוּם נֶזֶק. גַּם רַבֵּי שְׂרָיָה עָמַד
בִּין הַמִּתְפַּלְלִים, פָּנּוּ מֵאִירוֹת.

ליום
ראשון

לילה טוב, ילדים מתוקים! לפעמים מבקשים מאתנו להעביר או לחלק משהו, ואנו מקבלים הערכה ומלים טובות על כך, אפילו שזה בעצם לא משהו מאתנו. כמה נעים להרגיש שיש לנו מה לתת ולהעניק לאחרים! בואו ונשמע ספור:

כִּסְפִים רַבִּים הוֹרִישׁ רַבִּי שְׁמֵעוֹן חִירָאֲרִי זצ"ל מִכְסָּפוֹ כְּדֵי לְעוֹדֵד תַּלְמִידִים לִלְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה. כְּמָה הוּא הָיָה שְׂמֵחַ בְּעוֹד פֶּרֶק גְּמָרָא, עוֹד מִסְכַּת מְשֻׁנוֹת שֶׁהַיְלָדִים זָכוּ לִלְמַד. הוּא אָף הָיָה נוֹתֵן לָהֶם תְּמוּרָה עַל כָּךְ בְּעֵין יָפָה: **עֲשִׂים שְׁקָלִים עַל כָּל פֶּרֶק מִשְׁנָה אוֹ דָף גְּמָרָא בַּעַל פֶּה**. אֶת הַתְּשׁוּלוֹם הָיָה מִזְמִין

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, המפיל חבלי שנה על עמי
ותנומה על עפעפי ומאיר לאישון בת עינו. יהי רצון מלפניך יי
אלהינו ואלהי אבותי, שתשיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים
ושלום וכן דלקי בתורתך, תרגילי דברב מצוה ואל תרגילני
דברב עברה. ואל תביאני לדין חטא ולא לדין נפשו ולא לדין כבוד.
וישטט יי יצר הטוב ולא יצור הרע. ותפילני מיצר הרע
ומחולאמי רעים ולא יבאליפוני חלומות רעים וחרוזרים רעים
ותאמ מטתי לשלמה לפניך והאר עניי ואל תחזותי.

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמָּאִיר עֵינֵינוּ כְּלָל כְּבוֹדוֹ.
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, יְיָ-לֹהֵינוּ,
יְיָ אֶחָד:
(בְּרַחֲשׁ) בְּרוּךְ, שֶׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ, לְעוֹלָם וָעֶד:

[illegible]

- את המילים המוקטנות אין לומר בשבתות וימים טובים -

בבנו של עולם הריני מוחל וסולח לכל מי שהקדים והקטין אותי או שחטא בנפלי. בין בגופי בין בממנוי בין בכבודי בין בכל אשר לי. בין באדם בין בפרצו בין בטעג בין במידי בין בדבורי בין במעשיו. בין באדם בסבתו בין בנפשו אחר לכל בר ישראל ולא ינעש שום חטא בסבתו. וי רצון ממנוי וי אליו וא-ליו אחושי שיהא אמתא עדי ומה שחטאתי לפני מחוק ברחמיך הרבים אכל אע לי ויטונו וחלואים יענים: יהיו לרצון אמריי וי יהיון לפני לך לפניך. וי צורי ונאלי:

מוכן". הוא היה מוכן לוותר על השמחה הגדולה שהיתה לו מזה, העקר - לדבק באמת.

כמה חשוב לדבק רק באמת, אפילו בדברים קטנים! בפעם הבאה שיביאו לנו ספרים, פרסים או הפתעות לחלק לילדים אחרים, לא נשכח לציין בפניהם מי הוא ששלח להם את זה. כך נזכה לדבק באמת, שהיא אחת ממדותיו של ה' יתברך!

ועכשיו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. אל מלך נאמן, שמע ישראל...

בתלמוד תורה, הרי זה מחיה אותי. בשנים קדמוניות הייתי עובד כמורה בבית הספר, והיתה לי אפשרות לשלם מכספי לתלמידים. אולם כיום אין לי אפשרות כספית, ואני מתבייש ללכת ולא לתת כלום לתלמידים.

נדהם בנו מאוד. הוא מהר להוציא מכיסו חבילה גדולה של שטרות, שפבר היתה מוכנה עבור המבחן הבא, והגיש אותה לרב. אולם הצדיק סרב לגעת בשטרות, ואמר: "לתת שטרות שהם לא שלי! הרי זה שקר! התלמידים יחשבו שאני נותן להם משלי. אינני

סגלה בדוקה

ליום שני

שפדאי לך לאמץ את הסגלה הזאת, ולקבל על עצמך שתיקה מחלטת בעת התפלה וקריאת התורה, והבטחתו של הצדיק תעמד לך להנשע!

מהר החסיד וקבל על עצמו את הקבלה הזאת. ואכן, לפקדת השנה זכה אותו יהודי לראות בישועת ה' באפן פלאי ובלתי מספר, וחבק בו בכור, קטן וחיכן, לראשונה בחייו!

נשמר על קדשת בית הכנסת, ונזהר שלא לדבר בו. בשעת התפלה נפנה את כל מלותינו לשיחה עם ה' יתברך, ועם חברנו נוכל לדבר הרבה גם אחר כך!

ועכשיו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. אל מלך נאמן, שמע ישראל...

לילה טוב, ילדים חמודים! בודאי אתם יודעים כמה חשוב שלא לדבר בבית הכנסת, ומשתדלים בכך מאוד. אולם האם אתם באמת יודעים עד כמה הדבר חמור? בואו ונשמע ספור:

בלב שבור ומרסק נכנס חסיד אל רבו, ותנה בפניו את צערו וכאבו. כבר חלפו כמה וכמה שנים מאז נשואיו, וביתו ריק ושומם. קול צהלות ילדים משחקים ומשתובבים אינו נשמע בו, והשקט כבר נעשה מעיק כל כך. השנים חולפות, ההמתנה הארוכה מיסרת, ולמרות השתדלויות ותפלות רבות, הישועה אינה נראית באפק.

הקשיב הרבי לדברי החסיד, ואנחה כבדה נעקרה מפיו. הוא התעטף בשרעפים, ואז נעור, וקרא: "אם אתו לך סגלה מבטחת להנשע ולהפקד בילדים, מצדיק שחי לפני כמה דורות, האם תקח אותה?" מיד קפץ החסיד ואמר בשמחה: "בודאי!"

"ובכן", אמר הרבי, "בוא ואספר לך משהו: ודאי יודע אתה שגזרות 'ת"ח ות"ט' היו אחת התקופות הנוראות בעם ישראל. רבבות יהודים נהרגו על קדוש ה', וקהלות רבות נחרבו עד היסוד. רבי יום טוב ליפמן הלר - בעל ה'תוספות יום טוב' - ערך שאלת חלום, כדי שידעוהו מן השמים על מה הגיעו פרעות נוראות אלו. התשובה שקבל מן השמים היתה שזה נגרם משום שעם ישראל הקלו ראש באסור החמור של שיחה בשעת התפלה. בעקבות זאת תקן ה'תוספות יום טוב' מי שברך מיחד למי שנוהר מלדבר בשעת התפלה. הוא הבטיח למי שישמר פיו ולשונו שלא לדבר בעת התפלה, כי יזכה לראות בנים חיים וקיימים. נראה לי

יברכה יי וישמרה:

אור יי פניו אלה ויהנה:

ישא יי פניו אליה וישם לה שושן:

ישב בסתר עליון, בצל ש-די יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי, א-ל-הי אבטח בו: כי הוא יצילי מפח יקוש מדבר הוות: באברתי יסד לך ותחת כנפיו תחסה, צנה וסתרה אמתו: לא תירא מפחד לילה, מחץ ועוף יומם: מדבר באפל יהלל, מקטב ישוד צהרים: יפל מצודת אלף ורקבה מימנה, אליה לא יגש: רק בעיני תביט, ושלמות רשעים תראה: כי אתה יי מחסי:

לדרתם ונתנו על-ציצת הנף פתיל תכלת: והיה לכם לציצת וראיתם אותו וזכרתם את-כל מצות יי ועשיתם אתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם: למען תזכרו ועשיתם את-כל מצותי והייתם קדשים לא-להיכם: אני יי א-להיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לא-להים אני יי א-להיכם: (חזרו ואמרו) יי א-להיכם אמת.

יעלו חסידים בקבור, ירגנו על משכבותם: רוממות א-ל בנרונם, וחרב פסיות בידם:

הנה מטתו של שלמה ששים נברים סביב לה, מנברי ישראל: כלם אחזי חרב מזמרי מלחמה, איש חרבו על ירכו מפחד בלילות: (חזרו מפסוק "הנה מטתו" שלוש פעמים)

והשתחיתם להם: (בלחש) וחרה (לעצור) אף-יי בכם ועצר את-השמים ולא יהיה מטר והארמה לא תתן את-יבולה ואברתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתן לכם: (עוד כאן בלחש) ושמחתם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטוטפות בין עיניכם: ולמדתם אתם את-בניכם לדבר בם בשבת בביתך ובכלתך בדרך ובשכרך ובקומך: וכתבתם על-מזוזות ביתך ובשעריך: למען ירבו ימיכם וימי בניכם על הארמה אשר נשבע יי לאבתים לתת להם בימי השמים על-הארץ:

ואמרו יי אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-כנפי בגדיהם

ואולם רבי אברהם, בצדקותו, נהג שלא לשוחח שיחת חלין קדם התפלה, ומעולם לא חרג ממנהגו זה, גם בעבור הצעה נדירה שכזו. הוא רמז בידו לגוי שיחזר אליו אחרי התפלה, והמשיך בנחת בדרך. אך בינתיים תר הגוי אחר קונה נוסף, וכבר הספיק למכר את הזהב לאיש אחר, שנתעשר מזה עשר רב. והיה בלילה, הגיע אביו של רבי אברהם אליו בחלום, ואמר לו: "רעש גדול התעורר בשמים על כך שעמדת במנהגך הטוב, ולא הפרת אותו אף בעבור בצע כסף. בזכות זה עתיד להולד לך בן, אשר אורו יאיר כזהב בכל העולם". ואכן, זמן קצר לאחר מכן, נולד בנו - רבי פנחס מקוריץ, שעלה ונתעלה מאוד, היה שוקד על התורה יומם ולילה, והתפרסם כצדיק נשגב וכחכם עצום. רבים הגיעו אליו, לבקש ממנו עצה וברכה.

ככל שאדם עושה יותר מסירות נפש, ה' מחזיר לו פי כמה! נשתדל גם אנחנו להתכונן כראוי לתפלה. לא נכנס אליה במרוצה או באחור, מתוך משחק או מחשבה על המטלות הרבות שמחכות לנו. נעצר לכמה רגעים כדי לנקות את ראשנו מכל המחשבות ולהזכר שאנו עומדים לדבר עם ה' יתברך, ואז בודאי תהיה התפלה מתוקה כל כך! ועכשו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. איל מלך נאמן, שמע ישראל...

לילה טוב, ילדים נפלאים! אתמול ראינו מה גדל החמרה לדבר בבית הכנסת, ומצד שני ראינו שהשתדלות לא לדבר בבית הכנסת היא סגולה נפלאה שמביאה ישועות. היום נשמע על ישועה שבאה על השתדלות שלא לדבר שיחת חלין לפני התפלה, אפלו שלא בבית הכנסת: רבי פנחס מקוריץ זצ"ל היה איש גדול וקדוש, אחד מתלמידיו המבחרים של הבעל שם טוב. הוא נולד בשנת תפ"ה לאביו רבי אברהם אבא שפירא, שהיה מחשובי הרבנים בליטא, בן לרבנים חשובים וצאצא של ה'מגלה עמקות', שהיה צדיק גדול. ומדוע זכה רבי אברהם שילד לו בן קדוש וטהור, אשר לו נשמה קדושה ומיוחדת כזו? בואו ונראה: בקר אחד, בצעירותו, היה רבי אברהם בדרכו לבית הכנסת, להתפלל תפלת שחרית לפני ה' יתברך. והנה הגיע לקראתו נכרי אחד. אף שעלטת הלילה עדין לא נעלמה לגמרי, אפשר היה להבחין בחפץ המנצנץ שאחז בידו. היתה זו לא פחות מאשר חתיכת זהב אמיתית שמצא הגוי בקרקע! הוא היה זקוק באפן מידי לכסף, ורצה למכר אותו לרבי אברהם במחיר נמוך ביותר, הרבה פחות משווי האמתי.

לתת דגמה

לעזרה, בכל ענין, פנה אליו ושטח בפניו את מצוקתו. אפיו המיוחד ויחסו הנעים של הרב לכל אחד משכו אנשים רבים להושיע בו ולמצא אצלו אן קשבת. פעם הגיעה אשה אחת וספרה לרב כי היא עובדת קשה מחוץ לבית, כדי לעזר לבעלה בפרנסת המשפחה. אולם כשמגיע בעלה הביתה מהעבודה, הוא מצפה שהיא תשרת אותו בכל מה שיחפץ, כשכל עבודות הבית ממתינות לה. הדבר נהיה עליה למעמסה גדולה כל כך, כי הוא לא מגיש לה

לילה טוב, ילדים חביבים! ילדים מיוחדים כמוכם בודאי משתדלים להרבות במצוות ובמעשים טובים. אבל האם אתם יודעים עד כמה חשוב כל מה שאנחנו עושים, וכמה זה משפיע על הסביבה? האם יודעים אתם כמה כל מלה ומעשה שלנו יכולים לשנות אפלו התנהגות של מישהו אחר? בואו ונשמע ספור: הרב אברהם צדוק צאלח זצ"ל פעל רבות למען הצבור. כל מי שנזקק

שמות תשמת רעים אהובים ששמח יצירך בנו עדו מקדם. ברוך אתה יי, משמח חתן וכלה:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, אשר ברא ששון ושמחה, חתן וכלה, גילה רנה דיצה וחדוה, אהבה ואהבה, שלום ורעות, מהרה יי א-לחינו ישמע בערי יהודה ובהוצות ירושלים, קול ששון וקול שמחה, קול חתן וקול כלל, קול מצהלות חתנים מחפשים, ונערים ממשחת נגינתם, ברוך אתה יי, משמח חתן עם הכלה:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, סברי מנו (וענינו): לחיים.

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, בורא פרי הגפן:

שבע ברכות

בסעודת חתן ומלה מברכים שבע ברכות לפני ברכת 'בורא פרי הגפן'. וסוגר ארץ ישראל לקחת שתי כוסות, אחת לברכת המזון ואחת לברכת חתנים. אחרי שסיים המספר ברכת המזון, אינו סובר 'בורא פרי הגפן' אלא מתחיל חשני לברך על חתנים שברכו 'מתחיל מרא לכתוב' עד סוף שבע הברכות, אחרי כך מברך הראשון 'בורא פרי הגפן' ומסביר לזוגית את השמעים, וסומכים.

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, שהכל ברא לכבוד:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, יוצר האדם:

ברוך אתה יי, א-לחינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו, והתקין לו ממנו בגו עדי-עד. ברוך אתה יי, יוצר האדם:

שוש תשיש ותגל עקרה בקבוץ בניה לתוכה במהרה בשמחה. ברוך אתה יי, משמח ציון בבניה:

יום ראשון (אקרוא במוצ"ש) אגא בכח, גדלת ימינה, תתיר צרורה. (אב"ד י"ז)

יום שני (אקרוא בראשון בלידה) קבל רנת, נמרה, שגבנו, טהרנו נזרא. (מר"ע ש"ו)

יום שלישי (אקרוא בשני בלידה) נא גבור, דורשי יחודה, קבבת שמרם. (נב"ד י"ש)

יום רביעי (אקרוא בשלישי בלידה) פרנס טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם. (בט"ר צ"ג)

יום חמישי (אקרוא ברביעי בלידה) חסין קדוש, פרב טובה, נהל עדרך. (חק"ב ט"ז)

יום שישי (אקרוא בחמישי בלידה) יחיד באה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך. (י"ז ט"ז)

יום שבת (אקרוא בששי בלידה) שועתנו קבל, ושמע צעקתנו, יודע תעזומות. (שק"י צ"ח)

בכחש) ברוך, שם קבור מלכותו, לעולם ועד. אתה תקום תרחם ציון, כי עת להננה כי מאושר: בךך אפקיד רוחי, פדיתה אותי יי א-אמת:

בשבתות ובימים שלא אומרים בהם תחנון (ראה בלוח בעמוד 2) - לא אומרים וידוי.

אנא יי א-לחינו וא-לחי אבותינו. תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מלכנו מתחנונתנו. שאין אנחנו עוי פנים וקשה ערף לומר לפניך יי א-לחינו וא-לחי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אכל חטאנו. עוינו. פשענו. אנחנו ואבותינו ואנשי ביתנו:

אשמנו. גנרנו. גולנו. דברנו רפי ולשון הרע. העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלו שקר ומרמה. יעצנו עצות רעות. בזבנו. פשענו. מרדנו. מרינו דבריו. נאצנו. נאפנו. סררנו. עוינו. פשענו. פגמנו. צררנו. צערנו אב ואם. קשינו ערף. רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו ותעתענו. וסרנו ממצותיך וממשפטך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל תבא עלינו. כי אמת עשית. ואנחנו הרשענו:

יש לקרוא את הנוסח המלא של "אנא בכח" בלוח מידי בלידה, ולאחר מכן לחזור על הפסוק של אותו יום 3 פעמים. שימו לב, יום ראשון בלידה נחשב כיום שני, יום שני בלידה נחשב כיום שלישי וכן הלאה.

בבית. די ה'ה לז לצפות במעשיו של הרב, בעזרתו לרעיתו בהאכלת ילדיו הקטנים, כך ששיחה קצרה כבר שנתה את כל התנהגותו לטובה!

נשתדל תמיד להתנהג כראוי, להגיש עזרה להורים ולסובבים, להאיר פנים, ונזכר שמעשינו ישפיעו לטובה ולקדשה על אחרים! יש לנו אחריות לתת דגמה טובה ולהאיר את העולם, שמאנתנו ילמדו כל העמים כלם!

ועכשיו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. אל מלך נאמן, שמע ישראל...

כל עזרה במטלות הרבות בבית או בגדול הילדים. מיד שלח הרב להזמין אליו את בעלה של אותה אשה, ובקש ממנו להגיע באותו היום, בשעה שבע וחצי בערב. בשעה היעודה כבר הגיע הרב מלמוד ותפלה בבית הכנסת לביתו, והחל כהרגלו להכין לילדיו הרבים את ארוחת הערב: פרס לחם, הוציא גבינה מהמקרר, טגן חביתות והכין סלט גדול. והנה, כאשר הופיע האיש, הכניסו הרב במאור פנים, הושיבו ובקש ממנו שיחכה לו עד שיתפנה. בינתיים ראה האיש את מעשיו של הרב ואת כל העזרה שהוא מגיש לרעיתו. לאחר שראה כל זאת, לא נצרך הרב לשוחח עמו הרבה על עזרה

גדולים הם דברי חכמים

ליום חמישי

שזהו חלב מחיה שאינה טהורה.

התחילו אותם אנשים לשחק עליו, ואמרו: "לכפרית, שממנה אנו מקבלים את הקפה עם החלב, יש חמש עשרה פרות טהורות, כיצד יכול החלב להיות טמא?" לעגו לו. התפלל רבי בונים לה' יתברך שיעזר לו מן השמים, כדי שיוכל להוכיח לאותם אנשים שטויעים הם. ואכן התקבלה תפלתו. עוד הם מדברים, נכנסה לחדרם הכפרית ושאלה: "האם הקפה היה היום טוב יותר?" השיבו לה האנשים: "כן". מיד שאל אותה הצדיק: "מה יום מיומים? מדוע באת היום לשאל אם הקפה היה טוב יותר?" השיבה הכפרית: "מפני שהיום

שמתי בקפה חלב גמל, ורציתי לדעת אם טעמו ערב לכם". נדהמו אותם אנשים והיו מלאי התפעלות, כי ראו כמה גדולים הם דברי חכמים!

גם כאשר אנחנו לא מבינים, גם כאשר זו מצוה שהאדם אינו יכול להבין למה צריך לעשות אותה - דוקא אז מגיע רגע יקר וחשוב, שבו עלינו להוכיח לה' יתברך כמה אנו אוהבים אותו ונאמנים לו! לא המציאות, לא השכל

שלנו ולא מה שאחרים אומרים הם שקובעים לנו, אלא רק רצונו של ה' יתברך!

ועכשיו כלם ביחד: יד ימין על העינים ונקבל על מלכות שמים. אל מלך נאמן, שמע ישראל...

לילה טוב, ילדים יקרים! אתם בודאי יודעים שלא את הכל אנו מבינים. יש מצוות שאיננו מבינים למה צריך לעשות אותן ומה הענין העמק שטמון בהן. ומה עושים במקרה כזה? כמוכן אנו מקימים את רצון ה' בשמחה, כי אנו יודעים שזה הכי טוב בשבילנו ועבור כלם! בואו ונשמע ספור:

פעם הזדמן רבי שמחה בונים מפשיסחה להיות יחד עם יהודים שנקראו בפי כל - "משפילים". היו אלו יהודים שהיצר הרע דרדר אותם עד שהגיעו להיות אפיקורסים, ה' ירחם. הם נטשו את דרך התורה והמצוות כליל, ולעגו לדברי חכמים ולדרך שבה הלך עם ישראל זה מאות ואלפי שנים.

באותו בקר ישבו כלם לשתות קפה, לנוח מעט לפני שימשיכו בדרךם. אותם המשפילים שתו קפה עם חלב, ואלו רבי בונים זצ"ל, שישב מן הצד, שתה את הקפה בלי חלב. ומדוע? מכיון שהיה

זה חלב עכו"ם - חלב שנחלב בידי גוי כשלא היה יהודי נוכח במקום, וחלב זה אסור בשתייה. נטפלו אליו ה"משפילים" ושאלו: "מדוע אינך שותה את הקפה עם חלב?" השיב להם הרבי: "זה חלב נכרי, וחכמים אסרו חלב זה, מחשש

ישמחנו בכנינה, ונברכה עליה בקדשה ובטהרה.

בשבת ורצח והקלצנו ביום השבת תה. בראש חודש וקדש למוכה ביום ראש תה. בראש חודש וקדש למוכה ביום תה.

ביום טוב ובחול המועד - נשמחנו ביום. בפרשת תה. בשבועות תה. במוטות תה. בשמיני עצרת תה. ביום טוב (יום טוב) מקרא קדש תה.

כי אתה טוב ומטיב לכל, ונזכר לך [י' א-להינו] על הארץ ועל

אכל מושבות	אכל מושבות	אכל מושבות
המחיה ועל הפלגלה.	המחיה ועל הפלגלה.	המחיה ועל הפלגלה.
של ארץ ישראל.	של ארץ ישראל.	של ארץ ישראל.
מחיתת ועל בלבלתה.	מחיתת ועל בלבלתה.	מחיתת ועל בלבלתה.

אכל מושבות	אכל מושבות	אכל מושבות
המחיה ועל הפלגלה.	המחיה ועל הפלגלה.	המחיה ועל הפלגלה.
של ארץ ישראל.	של ארץ ישראל.	של ארץ ישראל.
מחיתת ועל בלבלתה.	מחיתת ועל בלבלתה.	מחיתת ועל בלבלתה.

ברכת בורא נפשות

לאחר האכילה - על פירות האילנות (חז"ל מד' מים), על פירות הארץ, ועל חרש שאין טרדו מן הארץ, אם אכל מיד בבית אביתו (אם לא, יאמר: וי' א' ודקות), או שנה רביעית בבית אחת (חז"ל מד' מים), ובבית.

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם, בורא נפשות רבות וחסרונן, על כל מה שבראת, להחיות בהם נפש כל חי, ברוך חי העולמים.

ברכה מעין שלוש

ברוך אתה יי, א-להינו מלך העולם,

אם אכל מושבות ואמר: על המחיה ועל הפלגלה

אם שנה יין ואמר: על הנפח ועל פרי הגפן

אם אכל פירות משבעת המינים ואמר: על העץ ועל פרי העץ

ועל תנובת השרה, ועל ארץ חמדה, טובה ורחבה, שרצית והנחת לאבותינו, לאכילת מפריה, ולשבע מטובה. רחם יי א-להינו:

(א) עלינו,

(ב) ועל ישראל עמך,

(ג) ועל ירושלים עירך,

(ד) ועל כל ציון משכן כבודך,

(ה) ועל מלכותך

(ו) ועל היקדך,

וכנה ירושלים עיר הקדש, כמהרה בימינו, והעלנו לתוכה,

תפילת הדרך

היוצא לדרך, ושווה בנסיעתו מחוץ לעיר שעה חמישית (72 דקות) אומר תפילה זו בשם ומלכות, אך אם שוה בנסיעתו מחוץ לעיר פחות מכך לא יברך בשם ומלכות. ברכה זו מברך לאחר שיצא מהעיר.

יהי רצון מלפניך יי א-להינו וא-להי אבותינו, שתוליכנו לשלום, ותצדיקנו לשלום, ותדריכנו לשלום, ותגיענו למחוז חפצנו לשלום, (אם חוזר בו ביום מוסף: ותחזירנו לשלום), ותצילנו מכל פלאי ארץ ואורב בדרך, ותשלח ברכה במעשי ידינו, ותתנונו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו, ותשמע קול תחנונינו. כי אל שומע תפלה ותחנון אתה. ברוך אתה יי שומע תפלה:

76

שבת

"טוב שם משמך טוב."
המרתם על כל ברייתו, הוא יחוס ויחמול וירחם על

יום שלישי - ט אלול מזל קהלת בת ללווה ז"ל	יום שני - ח אלול שושנה בת מורי יחיא ורנה גחזם ז"ל הוקדש ע"י חבצלת יוסף הי"ו	יום שבת - ו אלול ניסים סימו רובין בן עליזה ז"ל הוקדש ע"י שלמה שאול הי"ו
יום שלישי - ט אלול אלי אלמליח ז"ל בן רחל הי"ו	יום שני - ח אלול אליהו בן בלור ועזיז ז"ל הוקדש ע"י יניב ברכה הי"ו	יום שבת - ו אלול עישא ביטון בת רחל ז"ל הוקדש ע"י רוני ביטון הי"ו
יום שלישי - ט אלול יוחאי מסעוד ז"ל בן חנה ימנה הי"ו	יום שני - ח אלול יעיש אלמקיים בן סולטנה ז"ל	יום שבת - ו אלול אברהם שמש בן רבקה ז"ל הוקדש ע"י בתו לילי לוי הי"ו
יום שלישי - ט אלול נעמי עליזה כהן ז"ל בת ר' יהודה וזחבה הי"ו	יום שני - ח אלול יוסף ג'אנח בן שרינה ז"ל	לחקדשות: 073-222-4-999
יום שלישי - ט אלול סימה טל בת רחל ושמשון ז"ל הוקדש ע"י משפחת סטמקר הי"ו	לחקדשות: 073-222-4-999	לחקדשות: 073-222-4-999
לחקדשות: 073-222-4-999	לחקדשות: 073-222-4-999	יום ראשון - ז אלול אינס בת מזל ז"ל הוקדש ע"י משפחת רבא הי"ו
לחקדשות: 073-222-4-999	לחקדשות: 073-222-4-999	
לחקדשות: 073-222-4-999		

שבת קודש ו' אלול

- ר' גרשון שאול יום טוב ליפמן הלוי ולרשטיין, מח"ס 'תוספות יום טוב'.
- ר' אליהו הכהן, אביו של מח"ס 'פרחי כהונה'.
- ר' אברהם ברוך בן ר' אליהו מאני, מח"ס 'גיא חזיון'.
- ר' יצחק הדאיה, חבר בית הדין בארם צובא ומחכמי המקובלים.
- ר' ישועה שמעון חיים עובדיה, ראב"ד צפרו, מח"ס 'תורה וחיים'.
- ר' שמשון נחמני, מח"ס 'זרע שמשון'.
- ר' ישראל שרעבי, רב שכונת שעריה ושכונת מחנה יהודה בפתח תקווה.

יום ראשון ז' אלול

- ר' אליהו חיים, אביו של הרב אש"ח.
- ר' חיים אברהם אליהו שטרית, מדיני צפרו, מח"ס 'מלל לאברהם'.
- ר' ישועה כהן, מח"ס 'מעני הישועה'.
- ר' סאסי כהן, מח"ס 'פירות המוסר'.

יום שני ח' אלול

- ר' דוד (דוד), מגדולי מרביצי התורה בגרבה בדור האחרון.
- ר' מיכאל אשכנזי, מגדולי רבני ארם צובא.
- ר' דוד הלברשטאם בן ר' חיים מצאנז.
- ר' יחיא עמר.
- ר' אברהם בטאט.

יום שלישי ט' אלול

- דן בן יעקב אבינו ע"ה.
- ר' רפאל טרויש, מח"ס 'צח ואדום'.
- ר' צדוק הכהן מלובלין, מח"ס 'צדקת הצדיק'.
- ר' דוד הכהן, אחיו של בעל 'זרע אמת'.

יום רביעי י' אלול

- ר' יוסף יהושע קאראו, ראב"ד ירושלים.
- ר' פנחס שפירא מקוריץ.
- ר' אליעזר לבטון.
- ר' ברוך ירושלמי, מח"ס 'ברוך מבנים'.
- ר' יצחק מבושור, האדמו"ר מרוזין.

יום חמישי י"א אלול

- ר' יעקב אלעזר הכהן, ממקובלי ירושלים.
- ר' שלמה בן חסון.
- ר' יוסף אלמליח, מח"ס 'תוקפו של יוסף'.
- ר' יעקב יהודה ליב לוי, מראשי כולל ורשא ירושלים.
- ר' נחום לסמן, ראש ישיבת תפרה.
- ר' שלום יוסף, האדמו"ר מסד'גורא.
- ר' אברהם יעקב, האדמו"ר מסד'גורא.

יום שישי י"ב אלול

- ר' שמחה בונים בוגנדר מפשיסחה.
- ר' מנחם מנשה, מהצדיקים הנסתרים, מח"ס 'אהבת חיים'.
- ר' שלום משה חי גאנץ השג"ה, ראב"ד בירושלים וראש חסידי בית אל, מח"ס 'שמח נפש'.
- ר' יהושע צבי מיכל שפירא.
- מח"ס 'ציץ הקודש' ו'תיקון חצות'.

זכויות יוצרים

© הבהרה:

רוב התכנים בגיליון מצוטטים מתוך ספרים המוגנים על פי כל חוק ובהתאם לכל דין בזכויות יוצרים של מחברי הספרים. אין לעשות שימוש בגיליון זה ו/או בתכניו המצוטטים ו/או בתכני המערכת ללא קבלת רשות מפורשת מכתב מהמוציאים לאור וממערכת הגיליון.

דו"ח ה' תגיהם בנן עדה הם וכל בני ישראל השוכבים עמיהם

תהיה בשמחת צד

התמונות והציורים באדיבות:
יצחק אלמקיאס-אומנות יהודית | הרב יהודה שטרן | הרב מרדכי כהן | חבורת 'בינת המקראות' | ד. ביכמן | יוני גרשטיין | צדיקים 360 | נקסברגר | אצטלופדיה לחכמי תוסין | פוטו ציון | מאיר שויר | מכון המאורות | שירות הרה"ל בנצל | באדיבות ישיבת הכותל | מכון כלי המקדש | ספר 'הוראה של תורה' | ספר שיעורים לספר ויקרא | אוסף גנזי קידוש השם בני ברק | קדם מכירות

אזכרה

יום השנה
לפטירת הוריהם
או יקיריהם
מתקרב?

זוהי חובתכם להחזיר להם
טובה ונחת, פעם בשנה!

**הקדישו את
הגיליון לעילוי
נשמתם**

והיו שותפים בזיכוי הרבים
והפצת התורה של יותר
מ-120,000 משפחות בכל
רחבי הארץ וכך תזכו
שבשבת האזכרה לפטירת
יקיריהם ילמדו רבבות
מעמך ישראל לעילוי
נשמתם בגיליון 'משכן
שילה'

**וכל המזכה את
הרבים אין חטא
בא על ידו.**

(להקדשות - נא להתקשר
עד חודש וחצי לפני תאריך
האזכרה)

בנוסף

ניתן להקדיש את
הגיליון להעלאת
רפואה, זיווג הגון,
זרע קודש של
קיימא ועוד. הקדשות
אלו יפורסמו בשולי
הגיליון.

יום המנוחות מיום הקידוש

נפש רוח ונשמה של הנפטר בשרם טוב מן העולם:

יום שישי - יב אלול יוסף חדר בן יעקב ז"ל	יום חמישי - יא אלול יוסף בן רחל ז"ל הוקדש ע"י משפחת לוי הי"ו	יום רביעי - י אלול הרב יוסף מאיר ציון בן שרה הררי רפול ז"ל
יום שישי - יב אלול מאיר הכהן בן עליה ז"ל הוקדש ע"י איידה כהן הי"ו	יום חמישי - יא אלול אביתר כהן בן שולמית ז"ל	יום רביעי - י אלול ריקה בן אבן בת חנינה ז"ל הוקדש ע"י משפחת בן אבן הי"ו
יום שישי - יב אלול מלכה לוי בת רבי סעדיה ושולמית ז"ל הוקדש ע"י משפחת לוי הי"ו	יום חמישי - יא אלול בלה לאה בת נחל ז"ל	יום רביעי - י אלול ניסים פנסו (פסו) בן אברהם ושרה ז"ל הוקדש ע"י ניסים פנסו הי"ו
יום שישי - יב אלול חכם מנחם מנשה בן סולטנה ז"ל	יום חמישי - יא אלול עליזה יהוד בת מרגלית וסריימן ז"ל	יום רביעי - י אלול יהודית חדר בת סווייה ז"ל הוקדש ע"י אבי שלום הי"ו
יום שישי - יב אלול שמחה בטיטו בת איזה ז"ל הוקדש ע"י הרב משה ושולמית בטיטו הי"ו	יום חמישי - יא אלול לאה טלר בת ציפורה ז"ל	יום רביעי - י אלול עמרם סקורי בן מזל ז"ל הוקדש ע"י עמרם סקורי הי"ו
להקדשות: 073-222-4-999	יום חמישי - יא אלול זהבה ג'ויה אדוני בת רינה ז"ל	יום רביעי - י אלול מעודד כהן בן נתן ושרה ז"ל הוקדש ע"י משפחת כהן הי"ו
	להקדשות: 073-222-4-999	יום רביעי - י אלול לאה טלר בת ציפורה ז"ל
		להקדשות: 073-222-4-999

בכלל הקדמים והסליחות, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

זרה בצדק החיים

"ומצדיקי הרבים פכוכבים לעולם ועד"

ברכת השנה ה'תשפ"ו

תמציתנינים לתקדוש את הגיליון להצלחה, לרפואה
או לעילוי נשמת יקיריהם לכל שנת ה'תשפ"ו
יפנו למערכת

073-222-4-999

זכות הרבים העצומה של כ-125,000 משפחות
תלומדות מגיליון 'משכן שילה' מידי שבת
תעמוד להם לפצח נצחיים!

